

IJA # 835

משניות סדר טהרות

Mishnayot Seder Ṭoharot

Alṭaras, Dayid

Livorno, 5605 (1844 or 1845)

מִשְׁנֵה

כזה דעה וזהו
דיא ברבית
נרם

משניות

סדר

טהרות

כזה ראה וחדש משנה. שלמה שנינו הלא
היא ברב"ת מעשה ידי אמן עם כל חילופי
גדסאות אשר בנה אצלם ציון הרכ דוד
אלטאראם ז"ל. ואחרון הכיב ספר יצירה
וחפלת אליהו הנביא זיע"א בא יבא ברנה
ולע"ע ליוקר מציאותן נרפסו ביהר שאת וכנהגה
מוקקת שבעתים על ידי מרקקים זהירים ובקיאום
במלאכת שמים ישלה עזרתו מקרש ויחיינו מיומים :

חלק ששי



פה ליוורנו זעא

כשנה שישה משתחם לפ"ק

סיד אליעזר מנחם אוטולינגי הי"ו
מרפס ומזכר כפרים

תפלה קודם לימוד המשנה

לשם יחוד קדשא כריף הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו ליחרא
שם יה בנה ביהודא שלים בשם כל ישראל ולאקמיה
שכנתה מעפרא חרי אנו קוראים משנה
שהיא סוד וי"ו של שמך הגדול והנודא והיא אותיות משה עם
נו"ן הרומות לבניה ומשה גימטריא רצון והוא שם הנוה
במלוי יודי"ן ברבעו ושם אהיה במלוי יודי"ן להוריד שפע
מ"א הראשונה לוי"ו בכת שלשה אהיה במלוי יודי"ן
דאלפי"ן ודהה"ן שהם תמשה יודי"ן שהם סוד תמשים שערי
בניה הנקראת משנה (כסודין סוד טהרות ואמר כך) והרי אנו
קוראים בסדר טהרות (סהוא כנגד יסוד לנוקבא דיזירה ומכוונים
בסס שרדי במינס אמלעית סל כלי הוד) :

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתזכר רחמנו
ונפשנו שיהיו ראויים לעזרה מיין נקבין על ידי קריאת
המשנה הזאת ונזכה לבחינת נשמה דבריאה אותיות משנה
ויעלו הניצוצות שנפלו בתוך הקלפות בחטא ועון קרי' ובזכות
לימוד סדר טהרות תטהר נשמותינו מכל הפגמות שפגמנו
בה ומכל הטמאות שטימאנו את עצמנו ובפרט בטומאת גדה
וזכה וקרי ועל ולוור נטילת ידים ואל יעבב שום חטא ועון
והרהור רע את לימוד המשנה הזאת (בספת ויוס טוב ואמר
ומנ פלינו ולא יאמר ואל יעכב וכו') ויהי נועם יהוה אלהינו
עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

תפלה ר' נחמיה בן הקנה סחיב לאומרה כל המכנס לבית המדרש ללמוד

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי שלא יארע דבר תקלה על ידי
ולא אכשל בדבר הלכה וישמחו בי חבירי ולא אומר על
טהור טמא ולא על טמא טהור ולא על מתר אסור ולא על
אסור מתר ולא יבשלו חבירי בדבר הלכה ואשמת בהם :

ואמר י' זקוק"ל הים אומר אחר תפלה זו שני פסוקים אלו

כי יהוה ימן חקמה מפיו דעת ותבונה :

כל עיני ואבימה נפלאות מחורקך :

כתוב בספר תולדות חיים כספות הספר ללמוד בו יאמר

הנני רוצה ללמוד כפי שוביאני תלמוד זה לידי מעשה ולידי
מדות ישרות ולידי ידיעת התורה ויהיני עושה לשם
יחוד קדשא כרדך הוא ושכנתיה כדחילו וברחימו ויהי נועם
יהוה אליהנו עלינו ומעשה דינו כוננה עלינו ומעשה דינו
כוננהו :

אלו הן ראשי תיבות הכאים כספר הזה

| | |
|-------|-----------------|
| דב"ש | דברי בית שמאי |
| בש"א | בית שמאי אומרים |
| דב"ה | דברי בית הלל |
| כה"א | בית הלל אומרים |
| ר' | רבי |
| ד"ר | דברי רבי |
| א"ר | אמר רבי |
| וחכ"א | וחכמים אומרים |

מישניות סדר טהרות

יש בו י"ב מסכתות וזהו סדרן כפי דעת בעל כף נחת

א מקואות פרקים • ב פרה יב פרקים • ג ירים ד פרקים • ד אהלות
הי פרקים • ה ננעים יד פרקים • ו זבים ה פרקים • ז גרה י פרקים •
ח טהרות י פרקים • ט כלים ל פרקים • י טבול יום ד פרקים • יא מכשירין
ו פרקים • יב עוקצין ג פרקים • בין הכל קכ"ו פרקים :

ובעל חוספת יום טוב סדרן כדופן אחר וזהו מסכת כלים • אהלות • ננעים •
פרה • טהרות • מקואות • גדה • מכשירין • זבים • טבול יום •
יזים • עוקצין • ואלו ואלו דברי אלהים חיים :

מסכת מקואות

פרקא י"ש מעלות במקואות זו למעלה מזו •
וזו למעלה מזו • מי גבאים שתה טמא
ושתה טהור • טמא שתה טמא • ומלא בכרי
טהור טמא • שתה טמא ונפל כפר של תרומה
אם הדיח טמא ואם לא הדיח טהור : • מלא
בכרי טמא ושתה טהור • טמא • מלא בכלי
טמא ומלא בכלי טהור טמא • מלא בכלי טמא
ונפל כפר של תרומה אם הדיח טמא • ואם
לא הדיח טהור : • נפלו מים טמאים ושתה
טהור • טמא • נפלו מים טמאים ומלא בכלי
טהור טמא • נפלו מים טמאים ונפל כפר של
תרומה אם הדיח טמא ואם לא הדיח טהור •
רבי שמעון אומר בין שהדיח בין שלא הדיח
טמא : • נפל לתוכן מת אלו שהלך בהן
הטמא ושתה טהור טהור • אחד מי גבאים
מי בורות מי שיהין מי מערות מי תמציות
שפסקו • ומקואות שאין בהם ארבעים
סאה • בשעת הגשמים הכל טהור • פסקו
הגשמים הקרובים לעיר ולדרך טמאים •
והרחוקים טהורים עד שיהלכו רוב

י אדם: ה מאימתי טהרתן כש"א משדבו
 וישטופו ובה ארבו אף על פי שלא שטפו ר'
 ששמעון אומר שטפו אף על פי שלא רבו *
 כשרין להלה ולטור מהן לידים: י למעלה
 מהן מי תמציות שלא פסקו * שתה טמא
 ושתה טהור טהור * שתה טמא ומלא בכלי
 טהור * טהור * שתה טמא ונפל כבר של
 תרומה אף על פי שהדיח טהור * מלא בכלי
 טמא ושתה טהור * טהור * מלא בכלי טמא
 ומלא בכלי טהור * טהור * מלא בכלי טמא
 ונפל כבר של תרומה אף על פי שהדיח טהור
 נפרומים טמאים ושתה טהור * טהור * נפלו
 מים טמאים ומלא בכלי טהור * טהור * נפלו
 מים טמאים ונפל כבר של תרומה אף על פי
 שהדיח * טהור * כשרין לתרומה ולטול
 מהם לידים: י למעלה מהן מקורה שיש בו
 ארבעים סאה שבו טובלין ומטבילין למעלה
 מהן מעין שמימיו מועטין ורבו עליו שאובים
 שורה למקורה לטהר באשבורן * ולמעין
 להטביל בו בכל שהוא: ה למעלה מהן מים
 מוכין שהן מטבילין בזוחלין למעלה מהן מים

חייט שבהן טבילה לזבים והזיה למצורעים *
 וכשרים לקדש מהן מי חטאת: י
 פיק * הטמא שירד לטבול * ספק טבול ספק
 לא טבול * אפילו טבול * ספק יש בו
 ארבעים סאה ספק אין בו שני מקואות אחר
 יש בו ארבעים סאה * ואחד שאין בו * טבול
 באחד מהם ואינו יודע באיזה מהן טבול *
 ספקו טמא: ב מקוה שנמדד ונמצא חסר כל
 טהרות שנעשו על גביו למפרע בין ברשות
 היחיד בין ברשות הרבים טמא אורח * במה
 דברים אמורים בטמאה חמורה * אבל
 בטמאה קלה * כגון אבל אוכלין טמאים
 ושתה משקין טמאים * באראשו ורבו במים
 שאובים * או שנפלו על ראשו ורבו שלשת
 לוגין מים שאובין * וירד לטבול * ספק טבול
 ספק לא טבול אפילו טבול ספק יש בו ארבעים
 סאה * ספק אין בו * שני מקואות אחד יש בו
 ארבעים סאה ואחד שאין בו * טבול באחד
 מהן ואינו יודע באיזה מהן טבול ספקו טהור
 ר' יוסי מטמא שרבי יוסי אומר כל דבר שהוא
 בחזקת טמאה לעולם הוא בפסולו עד שיודע

שטהור * אבל ספקו לטמא ולטמא מדהור :
 ספק מים שאובין שטהרו חכמים * ספק
 נפלו ספק לא נפלו * אפילו נפלו ספק ישבהם
 ארבעים סאה * ספק אין בהם * שני מקואות *
 אחד יש בו ארבעים סאה ואחד אין בו * נפל
 לאחד מהו ואינו יודע לאיזה מהן נפל * ספקו
 טהור * מפני שיש לו במה יתלה * היו שניהם
 פחותים מארבעים סאה ונפל לאחד מהם *
 ואינו יודע לאיזה מהן נפל * ספקו טמא * מפני
 שאין לו במה יתלה : רבי אליעזר אומר
 רביעית מים שאובין בתחלה פוסלים את
 המקוה וישלשה לוגין על פני המים יחב אבין
 בתחלה בין בסוף שעורו שלשה לוגין :
 ח מקוה שיש בו שלש גומות של מים שאובין
 של דוג לוג * אם ידוע שנפל לתוכו ארבעים
 סאה מים כשרים * עד שלא הגיעו לגומא
 השלישית כשר * ואם לאו פסול * ור' שמעון
 מכשיר * מפני שהוא במקוה סמוך למקוה :
 י המסנג את הטיט לצדדין * ומשבו ממנו
 שלשה לוגין כשר * היה תולש ומשבו ממנו
 שלשה לוגין פסול * ור' שמעון מכשיר * מפני

שלא נתבון לישאוב : ה המניח קנקנים בראש
 הגג לנגבין ונתמלאו מים ר' אליעזר אומר אם
 עונת גשמים היא * אם ישבו כמעט מים בבור
 ישברין אסראו לא ישבר ר' יהושע אומר בין
 כך ובין כך ישבר * או יכפה * אבל לא יערה :
 יא הסיד ששכח עציץ בבור ונתמלא מים * אם
 היו המים צפים על גביו כל שהן ישבר * ואם
 לאו לא ישבר ר' אליעזר ור' יהושע אומר
 בין כך ובין כך ישבר : יב המסדר קנקנים
 בתוך הבור ונתמלאו מים * אף על פי שבלע
 הבור את מימיו * הריזה ישבר : יג מקוה שיש
 בו ארבעים סאה מים וטיט ר' אליעזר אומר
 מטבילין במים ואין מטבילין בטיט ר' יהושע
 אומר במים ובטיט * באיזה טיט מטבילין *
 בטיט שהמים צפים על גביו * אט היו המים
 מצד אחד * מודה ר' יהושע שמטבילין במים
 ואין מטבילין בטיט באיזה טיט אמרו בטיט
 שהקנה יורד מאליו ד' מאירי ר' יהודה אומר
 מקום שאין קנה המדה עומד אבא אלעזר בן
 דולעאי אומר מקום שהמשקולת יורדת רבי
 אליעזר אומר הורר בפי חבית * ר' (שמעון)

אומר הנכנס בשופרת הנוד * ר' אלעזר בר
 צדוק אומר הנמדד בלוג :
 פירק * רבי יוסי אומר שני מקואות שאין בהם
 ארבעים סאה * ונפלו לזה לוג ומחצה *
 ולזה לוג ומחצה ונתערבו כשרין * מפני
 שלא נקרא עליהן שם פסול * אבל מקוה
 שאין בו ארבעים סאה * ונפלו בו שלשה
 לוגין ונחלק לשנים פסול * מפני שנקרא
 עליו שם פסול * רבי יהושע מכשיר
 שהיה רבי יהושע אומר כל מקוה שאין בו
 ארבעים סאה * ונפלו לו שלשה לוגין וחסר
 אפילו קרטוב כשר * מפני שחסרו לו שלשה
 לוגין וחסר א לעולם הוא בפסולו * עד שיצא
 ממנו מלואו ועוד : כפיצד * הבור שבחצר
 ונפלו בו שלשה לוגין * לעולם הוא בפסולו *
 עד שיצא ממנו מלואו ועוד * או עד שיעמיד
 בחצר ארבעים סאה * ויטהרו העליונים מן
 התחתונים * רבי אלעזר בן עזריה פוסל אלא
 אם כן פקק : נבור שהוא מלא מים שאובים *
 והאמה נכנסת לו ויוצאה ממנו * לעולם הוא
 בפסולו * עד שיתחשב שלא נשתייר מן

הראשונים

הראשונים שלשה לוגין * שנים שהיו מטילין
 למקוה * זה לוג ומחצה * וזה לוג ומחצה הסוחט
 את כסותו ומטיל ממקומות הרבה * זה מערה
 מן הצרצור ומטיל ממקומות הרבה * ר' עקיבא
 מכשיר * וחכמים פוסלין * א"ר עקיבא לא
 אמרו מטילין אלא מטיל * אמרו לו לא כך
 ולא כך אמרו * אלא שנפלו לו שלשה לוגין :
 * מבלי אחר * משנים * ומשלשה מצטרפין *
 ומארבעה אין מצטרפין * בעל קרי החולה
 שנפלו עליו תשעה קבין מים * וטהור שנפלו
 עד ראשו ועל רבו שלשה לוגים מים שאובין
 מבלי אחר * משנים ומשלשה * מצטרפין *
 מארבעה אין מצטרפין * במה דברים אמורים
 בזמן שהתחיל השני עד שלא פסק הראשון
 ובמה דברים אמורים בזמן שלא נתבון
 לרבות * אבל נתבון לרבות * אפילו קרטוב
 בכל השנה מצטרפין לשלשה לוגין :

פירק * המניח כלים תחת הצנור * אחר כלים
 גדולים ואחר כלים קטנים * אפילו כלי
 גדלים כלי אבנים * כלי אדמה פוסלין את
 המקוה * אחר המניח * ואחר השוכח כדברי

ב"ש * ובה מטהרין פשוט * א"ר מאיר נמנו
ורבו ב"ש על בה * ומורים בשוכה בחצר
שהוא טהור * א"ר יוסי עדין מחלקת במקומה
עומדת * חמניח טבלא תחת הצנור * אם יש
לה לבובו פוסלת את המקוה * ואם לאו אינה
פוסלת את המקוה * זקפה לרוח בין כך ובין
כך אינה פוסלת את המקוה * והחוטט בצנור
לקבר צורות בשל עין כל שהוא ובשל
חרס רביעית * רבי יוסי אומר אף בשל חרס
כל שהוא * לא אמרו רביעית אלא בשברי
כלי חרס * היו צורות מתחללים בתוכו
פוסלים את המקוה * ירד לתוכו עפר ונכבש
כשר סלון שהוא צר מכאן ומכאן ורחב מן
האמצע אינו פוסל מפני שר"ל נעשה
לקבלה * מי שאובין ומי גשמים שנתערבו
בחצר ובעוקה זעל מערות המערה * אם רוב
מן הכשר כשר * ואם רוב מן הפסול פסול
מחצה למחצה פסול * אימתי בזמן
שמתערבים עד שלא יגיעו למקוה * היו
מקלחין בתוך המים * אם ידוע שנפל לתוכו
ארבעים סאה מים כשרים * עד שלא ירד

אם קטעו יום נפק הלכה דאבי' שלא כחברו אם רוב מן הכשר פסול עיין בס"ב לתוכו

לתוכו שלשה לוגין מים שאובין כשר * ואם
לאו פסול * השקת שבסלע אין ממלאין
ממנה ואין מקדשין בה * ואין מזין ממנה * ואינה
צריכה צמיד פתיל * ואינה פוסלת את המקוה
היתה כלי וחברה בסיד ממלאין בה * ומקדשין
בה * ומזין ממנה * וצריכה צמיד פתיל * ופוסלת
את המקוה * נקבה מלמטה או מן הצד * ואינה
יכולה לקבל מים כל שהם כשרה * וכמה יהיה
בנקב כשפופרת הנוד * א"ר יהודה בן בתירא
מעשה בשקת (הוא) שהיתה בירושלם *
והיתה נקובה כשפופרת הנוד * והיו כל
הטהרות שבירושלם נעשות על גבה * ושלחו
ב"ש ופחתוה * שבת שמאי אומרים עד
שיפחת רבה:

פיקח מעין שהעבירו על גבי השוקת פסול *
העבירו על גבי שפה כל שהוא * כשר
חוצה לה * שהמעין מטהר בכל שהוא העבירו
על גבי בריכה והפסיקו * הרי הוא כמקוה *
חזר והמשיכו פסול לזביכ ולמצורעים *
ולקדש מהן מי חטאת * עד שידע שיצאו
הראשונים * העבירו על גבי כלים או על

גבי

א"ר טוחין

גבי ספסל ר' יהודה אומר הרי הוא כמו שיהיה.
ר' יוסי אומר הרי הוא במקוה * ובלבד שלא
יטביל על גבי הספסל: ג מעין שהוא משוך
בגדל * רבה (עליו) והמשיכו * הרי הוא כמו
שהיה היה עומד ורבה (עליו) והמשיכו שיהיה
למקוה לטהר באשבורן * ולמעין להטביל
בו בכל שהוא: ד כל הימים במקוה * שנאמר
ולמקוה המים קרא ימים ד' מאיר' יהודה
אומר הים הגדול במקוה לא נאמר ימים אלא
שיישבו מיני ימים הרבה * רבי יוסי אומר כל
הימים מטהרים בזוחלין * ופסולין לזבין
ולמצורעים ולקדש מהן מי חטאת: ה הזוחלין
כמעין * והנוטפים במקוה * העיד ר' צדוק על
הזוחלין שרבו על הנוטפים שהם כשרים *
ונוטפים שעשאן זוחלין * סומך אפילו מקל *
אפילו קנה * אפילו זב וזכה * יורד וטובל ד' ר'
יהודה ר' יוסי אומר כל דבר שהוא מקבל
טמאה אין מזחלין בו: ו גל שנתלש ובו
ארבעים סאה * ונפל על האדם ועל הכלים
טהורים * כל מקום שיש בו ארבעים סאה
טובלין ומטבילין מטבילין בחריצין ובנעצים *

ובפרסת החמור המעורבת בבקעה * פ"א
מטבילין בחרדלית בה"א אין מטבילין ומודים
שהוא גודר כלים וטובל בהם * וכלים שגדר
בהם לא הטבילו:

פיקו כל המעורב למקוה במקוה חורי
המערה וסדקי המערה * מטבילין בהם
כמה שהם * עוקת המערה אין מטבילין בה'
אלא אם כן היתה נקובה כשפופרת הנוד *
א"ר יהודה אימתי בזמן שהיא מעמדת עצמה
אבל אם אינה מעמדת עצמה * מטבילין בה
כמה שהיא: י דלי שהוא מלא כלים והטבילם
הרי אלו טהורים * ואם לא טבל * אין המים
מעורבין עד שיהיו מעורבים כשפופרת הנוד:
י שלשה מקואות בזה עשרים סאה (ובזה
עשרים סאה) ובזה עשרים כאה מים שאובין
והשאוב מן הצד * וירדו שלשה וטבלו בהן
ונתערבו המקואות טהורין והטובלין טהורין
היה השאוב באמצע וירדו שלשה וטבלו
בהם ונתערבו * המקואות כמות שהיו *
והטובלים כמות שהיו: י הספוג והדלי שהיו
בהן שלשה לוגין מים * ונפלו למקוה לא

פסלוהו שלא אמרו אלא שלשה לוגין שנפרו:
 ה השירה והתיבה (שבים) אין מטבילין בהם
 אלא אם כן היו נקובין בשפופרת הנוד * רבי
 יהודה אומר בכלי גדול ארבעה טפחים *
 ובקטן רבו * אם היה שק או קופה מטבילין
 בהם כמה שהם * מפני שהמים מעורבין * היו
 נתונים תחת הצינור אינם פוסלים את המקוה
 אלא מטבילים ומעריין אותן כדרךן :
 י גסטר א שבמקוה והטביל בה את הכלים *
 טהרו מטמאתן אבל טמאים על גב כלי חרס
 אם היו המים צפים על גביו כל שהן טהורין *
 מעין היוצא מן התנור יורד וטבל בתוכו הוא
 טהור יורדיו טמאות ואם היו על גביו רום ידיו
 אף ידיו טהורות : * ערוב מקוואות בשפופרת
 הנוד * כעביה ובהללה כשתי אצבעות
 חוזרות למקומן * ספק בשפופרת הנוד * ספק
 שאינה בשפופרת הנוד פסולה * מפני שהיא
 מן התורה וכן כזית מן המת וכן מן הנבלה
 וכעדשה מן השרץ * כל שיעמוד בשפופרת
 הנוד ממעטת * רבן שמעון בן גמליאל אומר
 כל שהוא מבריית המים טהור : * מטמאים

את המקוואות העליון מן התחתון והרחוק מן
 הקרוב * ביצד מביא סדון של חרס או של
 אבר ומניח ידו תחתיו עד שהוא מתמלא מים
 ומושבבו ומשיקו * אפילו כשערה דיו * היה
 בעליון ארבעים סאה * ובתחתון אין כלום *
 ממלא בכתף ונותן לעליון עד שירדו לתחתון
 ארבעים סאה : * כהל שבין שני מקוואות *
 שנסדק לשתי מצטרף * ולערב אין מצטרף *
 עד שיהא במקום אחד כשפופרת הנוד * רבי
 יהודה אומר חלוף הדברים * נפרצו זה בתוך
 זה על רום כקליפת השום ועל רחב
 כשפופרת הנוד : * האביק שבמרחץ בזמן
 שהוא באמצע פוסל מן הצד אינו פוסל מפני
 שהוא כמקוה סמוך למקוה יד רמאי ורחב
 אם מקבלת האמבטי רביעית עד שלא יגיע
 לאביק כשר * ואם לאו פסול * אלעזר ברבי
 צדוק אומר אם מקבל האביק כל שהוא
 פסול : * המטהרת שבמרחץ * התחתונה
 מליאה שאובין והעליונה מלאה בישרים אם
 יש כנגד הנקב שלשה לוגין פסול * כמה היא
 בנקב ויהיה בו שלשה לוגין * אחר משלש

מאות ועשרים בכריכה ר' ר' יוסי ור' אלעזר
אומר אפילו התחתונה מלאה כשרים
והעליונה מלאה שאובין אם יש בצד
הנקב שלישה לוגין כשר • שלא אמרו
אלא שלישה לוגין שנגלו:

בדק ויש מעלין את המקוה ולא פוסלין פוסלין
ולא מעלין • לא מעלין ולא פוסלין • אלו
מעלין ולא פוסלין • השלג והברד והקפור
והגליד והמרח והטיט הנרוק • א"ר עקיבא
היה ר' ישמעאל הן בנגדי לומר • השלג אינו
מעלה את המקוה • והעידו אנשי מידבא
משמו • שהיה אומר להם צאו והביאו שלג
ועשו מקוה בתחילה • ר' יוחנן בן נורי אומר
אבן הברד כמים • כיצד מעלין ולא פוסלין
מקוה שיש בו ארבעים סאה חסר אחת נפל
מהם סאה לתוכו והעדרו • נמצאו מעלין
ולא פוסלין • באלו פוסלין ולא מעלין • המים
בין טמאים בין טהורים • ומי כבשים • ומי
שלקות • והתמד עד שלא החמיץ • כיצד
פוסלין ולא מעלין • מקוה שיש בו ארבעים
סאה חסר קרטוב • ונפל מהן קרטוב לתוכו •

ולא

ולא העלהו פוסלו בשלישה לוגין • אבל שאר
המשקין ומי פירות ורהציר והמריים • והתמד
משהחמיץ • פעמים מעלין ופעמים שאינם
מעלין • כיצד מקוה שיש בו ארבעים סאה
חסר אחת • נפל מהם סאה לתוכו לא העלהו
היו בו ארבעים סאה • נתן סאה ונטל סאה
הרי זה כשר: • והריח בו סלי זיתים וסלי
ענבים ושנו את מראיו כשר • ר' יוסי אומר מי
היצבע פוסלין אותו בשלישה לוגין • ואינן
פוסלין אותו בשנוי מראה • נפל לתוכו יין
ומוחלושנו את מראיו פסול • כיצד יעשה
ימתין עד שירדו לו גשמים ויחזרו מראיהן
למראה המים היו בו ארבעים סאה • ממלא
בכתף ונותן לתוכו • עד שיחזרו מראיהן
למראה המים: • נפל לתוכו יין או מוחל ושנו
מקצת מראיו • אם אין בו מראה מים ארבעים
סאה • הרי זה לא יטבול (בו): • השלישה לוגין
מים ונפל לתוכן קרטוב יין • והרי מראיהן
כמראה תיין ונפלו למקוה לא פסלוהו שלישה
לוגין מים חסר קרטוב ונפל לתוכן קרטוב
חלב • והרי מראיהן כמראה המים • ונפלו

למקוה

ח' ס"ח לטובי אהב עסק

למקורה לא פסלוהו * ר' יוחנן בן נורי אומר
הכל הולך אחר המראה: * מקורה שיש בו
ארבעים סאה מכונות * ירדו שנים וטבלו זה
אחר זה הראשון טהור והשני טמא * ר' יהודה
אומר אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים *
אף השני טהור הטביל בו את הסגוס והעלהו
מקצתו נוגע במים * טהור * הבר והכסת של
עור * כיון שהגביה שפתותיהם מן המים
המים שבתוכן שאובים ביצד יעשה * מטבילן
ומעלה אותם דרך שוליהן * והטביל בו את
המטה * אף על פי שרגליה שוקעות בטיט
העבה טהורה * מפני שהמים מקדימין * מקנה
שמימיו מרדדין * כובש אפילו חבילי עצים
אפילו חבילי קנים * כרי שיתפתחו המים ויורד
וטובל * מחט שהיא נתונה על מעלות
המערה היתה מוליך ומביא במים כיון
שעבר עליה והגל טהורה :

פרק ח' ארץ ישראל טהורה ומקואותיה טהורים.
מקואות העמים שבחוצה לארץ כשרים
לבער קריין אפילו נתמלאו בקילון של ארץ
ישראל שחוצן למפתח כשרים אף לנדות *
ה טביל רבו וסודם טל ונתן הלכתא כוונתו * ב' ל' לכתא
שלפנים

שלפנים מן המפתח כשרים לבער קריין
ופסולים לכל הימאים * רבי אריעזר אומר
הקרובים לעיר ולדרך טמאים מפני הכביסה
והרחוקים טהורים: * אלו בעלי קריין שהם
צריכין טבילה * ראה מים חלוקים או עכורים
בתחלה טהור * באמצע ובסוף טמא מתחלה
ועד סוף טהור * לבנים ונמשכים טמא * ר' יוסי
אומר לבנים כעכורים: * היטיל טפין עבות
מתוך הזאמה טמא * דר' אריעזר חסמא *
המהרהר בלילה ועמדו מצא בשרו חם טמא
הפולטת (שכבת) זרע ביום השלישי טהורה
דר' אלעזר בן עזריה ר' ישמעאל אומר פעמים
שהם ארבע עונות פעמים שהם חמש פעמים
שהם שש * רבי עקיבא אומר לעולם חמש:
* נכרית שפלטה שכבת זרע מישראל טמאה
בת ישראל שפלטה שכבת זרע מנכרי
טהורה * האשה ששמשו את ביתה וירדה
וטבלה * ולא כבדה את הבית * כאלו לא
טבלה * בעל קרי שטבל ולא הטיל את המים
כשיטיל את המים טמא * ר' יוסי אומר בחורה
ובזקן טמא * בילד ובבריא טהור: * נדה

שנתנה
ה ל' לכתא * כמכוס * ה' ח' כלל וי' *

שנתנה מעות בפיה וירדה וטבלה טהורה
מטמאתה אבל טמאה היא על גברוקה
נתנה שערה בפיה קפצה ידה קרצה
שפתותיה כאילו לא טבלה האוחז באדם
ובכלים ומטבילן טמאין ואם הדיח את ידו
במים טהורים רבי שמעון אומר ירפה כדי
שיבאו בהם מים בית הסתרים בית הקמטים
אינן צריכין שיבאו בהם מים

פרקט אלו חוצצין באדם חוטי צמר וחוטי
פשתן והרצועות שבראשי הבנות רבי
יהודה אומר שר צמר ושל שער אינם חוצצין
מפני שהמים באין בהם קלקי הלב והזקן
ובית הסתרים באשה לפרוף שחויץ לעין
וגלד שחויץ למכה והרטיה שעליה ושרף
היבש וגלדי צואה שעל בשרו ובצק שתחת
הצפרן והמדמולין וטיט היון וטיט היוצרים
וגץ יוני איזהו טיט היון זה טיט הבורות
שנאמר ויעלני מבור שאון מטיט היון טיט
היוצרים כמשמעו ר' יוסי מטהר בשל יוצרין
ומטמא בשל מרקה וגץ יוני אלו יתדורת
דרכים שאין טובלין בהם ולא מטבילין אותן

ושאר

ושאר כל הטיט מטבילין בו כשהוא לח ולא
יטבול באבק שעל רגליו לא יטבול את
הקומקמוס בפחמין אלא אם כן שפשוף אלו
שאין חוצצין קלקי הראש ובית השחי ובית
הסתרים באיש ר' אליעזר אומר אחד האישי
ואחד האשה כל המקפיד עליו חוצץ ושאין
מקפיד עליו אינו חוצץ לפרוף שבועין
וגלד שעל המכה ושרף הלחי ולכלובי צואה
שעל בשרו וצואה שתחת הצפרן וצפרן
המדלדלת בשות של קטן לא טמא ולא
מטמא קרום שעל המכה טמא ומטמא
אלו חוצצין בכלים הזפת והמור בכלי
זכוכית בין מבפנים בין מבחוץ על השלחן
ועל הטבלה ועל הדרג שעל הנקיים חוצצין
עד הבלוסין אינן חוצצין על מטות בעל הבית
חוצץ ועל שר עני אינו חוצץ על אכופ של
בעל הבית חוצץ ועל של זקקין אינו חוצץ
ועל המרדעת חוצץ רבן שמעון בן גמליאל
אומר עד כאיסר האיטלקי על הכגדים
מצד אחד אינו חוצץ משני צדדים חוצץ רבי
יהודה אומר משום ר' ישמעאל אף מצד אחד

חוצץ

א יום פסח דין אחר עין כס"ב וכו' נדום זה הכלל

חוצץ * רבי יוסי אומר של בנאים מצד אחד *
ושל בור משני צדדין * מטפחת של זפונין *
ושל יוצרין ושל מפסלי אילנות אין חוצצין *
יהודה אומר אף של קייצין ביוצא בהן * זה
הכלל כל המקפיד עליו חוצץ ושאינו מקפיד
עליו אינו חוצץ :

פירק' כל ידות הכלים שהכניסן שלא כדרך
או שהכניסן כדרך ולא מרקן * או
שמרקן ונשברו * הרי אלו חוצצין * כרי
שהטבילו דרך פיו כאילו לא טבר * הטבילו
כדרך בלא זבורית * עד שיטנו על צדו * כלי
שהוא צר מכאן ומכאן ורחב מן האמצע אינו
טהור * עד שיטנו על צדו צלוחית שפיה שוקע
אינה טהורה * עד שינקבנה מצדה * קלמרון
הדיוטות אינה טהורה * עד שינקבנה מצדה *
וקלמרון של יוסף הכהן היתה נקובה בצדה *
כחבר והכסת של עור הרי אלו צריכין
שיבאו בהם המים * כסת עגולה * והכדור *
והאמוס * והקמיע * והתפילה * אינן צריכין
שיבאו בהם המים * זה הכלל כל שאין דרכו
להכניס ולהוציא * טובלין סתומים * אלו

שאינם צריכים שיבאו בהם המים * קשרי העני
והנמין * וחבט של סנדל * ותפילה של ראש
בזמן שהיא חוצה * ושל זרוע בזמן שאינה
עולה ויורדת * ואזני החמת ואזני התרמיל *
אלו שהם צריכים שיבאו בהן המים * הקשר
שבפרקסים שבכתף * ושפה של סדין צריך
למתח ותפילה של ראש בזמן שאינה חוצה
ושל זרוע בזמן שהיא עולה ויורדת ושניץ של
סנדל * ובגדים שהטבילין מכבסין עד
שיבעבעו * הטבילין נגובין עד שיבעבעו וינוחו
מבעבעון * הכל ידות הכלים שהם ארוכין
ועתיד לקוצץ * מטבילין עד מקום המדה רבי
יהודה אומר עד שיטביל את כולן * שלשלת
דרי גדול ארבעה טפחים * ושל קטן עשרה
מטבילין עד מקום המדה * ר' טרפון אומר עד
שיטביל את כל הטבעת החבל שהוא קשוח
בקופה אינו חבור אלא אם כן תפר * בש"א
אין מטבילין חמין בצונן ולא צונן בחמין ולא
יפים ברעים ולא רעים ביפים * בה מטבילין
כלי שהוא מלא משקין והטבילו כאילו לא
טבל * מלא מירגלים * רואים אותם כאילו הם

מים * מלא מי חטאת עד שירבו המים על מי
חטאת * ר' יוסי אומר אפילו כלי מחזיק כור *
ואין בו אלא רביעית * באילו לא טבל * כל
האוכלין מצטרפין לפסול את הגויה בכחצי
פרס * כל המשקין מצטרפין לפסול את הגויה
ברביעית * זה חמר בשותה משקין טמאים
מבמקוה * שעשו בו שאר המשקין כמים *
אבל אוכלים טמאים ושתה משקים טמאים
טבל והקיאן טמאים * מפני שאינן טהורים
בגוף * שתה מים טמאים טבל והקיאם טהורים
מפני שהם טהורים בגוף * בלע טבעת טהורה
נכנס לאהל המת * הוה ושנה וטבל והקיא
הרי היא כמות שהיתה * בלע טבעת טמאה
טובל ואכל בתרומה הקיאה טמאה וטמאתו
חץ שהוא תחוב באדם * בזמן שהוא נראה
חוצץ ואם אינו נראה טובל ואוכל בתרומתו

סליק

מסכת פרה

פרק א' רבי אליעזר אומר עגלה בת שנתי *
ופרה בת שתיים * וחכ"א עגלה בת שתיים
ופרה בת שלש * או בת ארבע * מאיר אומר

אף

בין נדיוס

אף בת חמש בשרה הזקנה * אלא שאין
ממתינין לה שמא תשחיר שלא תפסל * אר
יהושע לא שמעתי אלא שלשית * אמרו לו
מה הלשון שלשית * אמר להם כך שמעתי
סתם אמר בן עזאי אני אפר שאם אומר אתה
שלשית לאחרות במנין * וכשאתה אומר
שלשית בת שלש שנים כיוצא בו אמרו כרם
רבעי * אמרו לו מה הלשון רבעי * אמר להם
כך שמעתי סתם אמר בן עזאי אני אפרש *
אם אומר אתה רבעי לאחרים במנין *
וכשאתה אומר רבעי בן ארבע שנים כיוצא
בו אמרו האוכל בבית המנגע פרס משרש
לקב אמרו לו אמור משמונה עשרה לפאה
אמר להם כך שמעתי סתם * אמר בן עזאי
אני אפרש * אם אומר אתה משלש לקב אין
בו חלה * וכשאתה אומר משמונה עשרה
לפאה * מעטתו חלתו * רבי יוסי הגלילי
אומר פרים בני שתיים * שנאמר ופר שני בן
בקר תקח לחטאת וחכ"א (אף) בני שלש * ר'
מאיר אומר אף בני ארבע ובני חמש כשרים
אלא שאין מביאים זקנים מפני דרכי כבוד :

נכשום

ב חקיקה ס"א . כ טלוטית לכו פסד"ס

בבשים בני שנה ואילים בני שתים וכלם
 מיום ליום (בן) שלשה עשר חדש אינו כשר
 לא לאיר ולא לכבשיר טרפון קורהו פלגם
 בן עזאי קורהו נוקד רבי ישמעאל קורהו
 פרבדיגמא הקריבו מביא עריו נספי איל
 ולא עלה לו מזבחו בן שלשה עשר חדש
 ויום אחד הרי זה איל : חטאת הצבור
 ועולותיהן חטאת היחיד ואשם נזיר
 ואשם מצורע כשרין מיום שרשים
 והלאה ואף ביום שלשים ואם הקריבום
 ביום השמיני כשרים הנדרים והנדבות
 הבכור והמעשר והתפסח כשרים מיום
 השמיני והלאה ואף ביום השמיני :

פרק ב רבי אליעזר אומר פרת חטאת
 המעברת כשרה וחכמים פוסלים רבי
 אליעזר אומר אינה נלקחת מן הנכרים
 וחכמים מכשירים ולא זו בלבד אלא כל
 קרבנות הצבור והיחיד באין מהארץ ומחוצה
 לארץ מן החדש ומן הישן חוץ מן העמר
 ושתי הלחם שאינן באין אלא מן החדש ומן
 הארץ : פרה שקרניה וטלפיה שחורים יגוד

גלגל העין והשנים והלישון אינם פוסלים
 בפרה והננסת כשרה היתה בה יבלת
 וחתכה ר' יהודה פוסל ר' שמעון אומר כל
 מקום שנטל ולא העלה מקומו שער אדום
 פסולה : יוצא דפן ואתנן ומחיר פסולה ר'
 אליעזר מכשיר שנאמר לא תביא אתנן זונה
 ומחיר כלב בית יי אלהיך ואין זו באה לבית
 כל המומים הפוסלים במקדשים פוסלים
 בפרה רכב עליה נשען עליה נתלה בזנבה
 עבר בה את הנהר קפר עליה את המוסרה
 נתן טליתו עליה פסולה אבל קשרה
 במוסרה עשה לה סנדל בשביל שלא
 תחליק פירש טליתו עליה מפני הזבובים
 כשרה זה הכלל כל שהוא לצרכה כשרה
 לצרך אחר פסולה : שכן עליה עוף כשרה
 עלה עליה זכר פסולה רבי יהודה אומר אם
 הערהו פסולה ואם מעצמו כשרה : היו בה
 שתי שערות שחורות או לבנות בתוך גומא
 אחת פסולה ר' יהודה אומר (אפילו) בתוך
 כוס אחת היו בתוך שתי כוסות והן מוכיחות
 זו את זו פסולה רבי עקיבא אומר אפילו

ארבע אפילו חמשיהוּן מפזרות יתרוש רבי
אדיעור אומר אפילו חמשים רבי הושע בן
בתירא אומר אפילו אחת בראשה ואחת
בזנבה פסולה היו בה שתי שערות עיקרן
משחיר וראשן מאדים עיקרן מאדים וראשן
משחיר הכל הורג אחר הנראה דברי רבי
מאיר וחכ"א אחר העיקר :

פירקן שבעת ימים קדם לשריפת הפרה
מפרישין בהן השורף את הפרה מביתו
ללשכה שעל פני הבירה צפונה מזרחה ובית
אבן היתה נקראת ומזין עליו כל שבעת
הימים מכל חטאות שהיו שם רבי יוסי אומר
לא היו מזין עליו אלא בשלישי ובשביעי
בלבד ר' חנינא סגן הכהנים אומר על כהן
השורף את הפרה מזין כל שבעת הימים
ועל של יום הכפורים לא היו מזין עליו אלא
בשלישי ובשביעי בלבד : ב חצרות היו
בירושלם בנויות על גבי הסלע ותחתיהם
חלול מפני קבר התהום ומביאים נשים
עוברות ויולדות שם ומגדלות שם את בניהן
ומביאין שורים ועל גביהן דלתות ותנוקות

יושבים

יושבים על גביהן וכוסות של אבן בידם
הגיעו לשילוח ירדו ומלאום ועלו וישבו על
גביהן רבי יוסי אומר ממקומו היה משלשל
וממלא : באו לתר הבית וירדו הר הבית
והעזרות תחתיהם חלול מפני קבר התהום
ובפתח העזרה היה מתקן קלל של חטאת
ומביאים זכר של רחלים וקושרים חבל בין
קרניו וקושרים מקל ומסבך בראשו שר
חבל וזורקו לתוך הקלל ומכה את הזכר
ונרתע לאחוריו ונוטל ומקדש כדי שיראה
על פני המים רבי יוסי אומר אל תתנו מקום
לאפיקורוסים לרדות אלא הוא נוטל ומקדש
לא היו עושין לא חטאת על גבי חטאת
ולא תינוק על גבי חבירו וצריבין היו
התנוקות להזות דר יוסי הגלילי ר' עקיבא
אומר לא היו צריבין להזות : לא מצאו
משבעי עושין משש מחמשי מארבע משלש
משתיים ומאחת זמי עשאן הראשונה עשה
משה והשניה עשה עזרא וחמש מעזרא
ואילך דר מאיר וחכ"א שבע מעזרא ואילך
ומי עשאן שמעון הצדיק ויוחנן כהן גדול עשו

שתיים

ח"ל טו מסקן

שְׁתִּים שְׁתִּים אֲלֵי עֵינַי בֶּן הַקּוֹף וְחַנְמָא הַמְצִירִי
 וַיִּשְׁמַע אֶל בֶּן פִּיאָבִי עִשׂוֹ אַחַת אַחַת יִי וְכַבֵּשׁ
 הָיוּ עוֹשִׂים מֵהָר הַבַּיִת לְהָר הַמִּשְׁחָה * כִּיפִין
 עַל גְּבִי כִּיפִין וְכִיפָה כְּנֶגֶד הָאוֹטָם מִפְּנֵי קִבְר
 הַתְּהוֹם * שָׁבוּ כֹהֵן הַשּׁוֹרֵף אֶת הַפָּרָה וּפְרָה
 וְכֹל מִסְעָדֶיהָ יוֹצֵאִין לְהָר הַמִּשְׁחָה : י לֹא
 הֵיחָה פָּרָה רוֹצֵה לְצֹאת אֵין מוֹצֵאִין עִמָּה
 שְׁחֹרָה שְׁלֹא יֹאמְרוּ שְׁחֹרָה שְׁחָטוּ * וְלֹא
 אֲדוּמָה שְׁלֹא יֹאמְרוּ שְׁתִּים שְׁחָטוּ רִיּוֹסִי אֹמֵר
 לֹא מִשּׁוּם זֶה אֶלֶּא מִשּׁוּם שְׁנֵאמַר וְהוֹצִיא
 אוֹתָהּ לְבֵרָה * וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ מְקַדְּמִים
 בְּרִגְלֵיהֶם לְהָר הַמִּשְׁחָה * וּבֵית טְבִילָה הָיָה
 שָׁם וּמִטְמָאִים הָיוּ אֶת הַכֹּהֵן הַשּׁוֹרֵף אֶת
 הַפָּרָה מִפְּנֵי הַצְּרוּקִים * שְׁלֹא יֵהִיוּ אוֹמְרִים *
 בְּמַעֲוָרֵבִי שְׁמִי הֵיחָה נְעִשִׁית : י סִמְכוּ יְדֵיהֶם
 עָלָיו וַאֲמָרוּ לוֹ אִישִׁי כֹהֵן גָּדוֹל טָבוֹל אַחַת *
 יֵרֵד וְטָבֵל וְעֹלָה וְנִסְתַּפֵּג * וְעֲצִים הָיוּ מִסְדְּרִים
 שָׁם * עֲצֵי אֲרָזִים וְאֲרָנִים וְכִרְשִׁים וְעֲצֵי תַאֲנָה
 חֲלָקָה וְעוֹשִׂין אוֹתָהּ כְּמִין מְגִדֵּל וּמִפְתַּח חִיּוֹבָה
 חֲלוֹנוֹת וְחִזְיָתָה מְעַרְבָה : ט כִּפְתוּהָ בַּחֲבֵל
 שֶׁל מַגָּג * וְנִתְּנוּהָ עַל גְּבִי הַמְעַרְבָה * רֵאשָׁה

בְּדָרוֹם וּפְנֵיהָ לַמְעַרְב * הַכֹּהֵן עוֹמֵד בְּמִזְרָח
 וּפְנָיו לַמְעַרְבִי שְׁחָט בִּימֵינוּ וְקָבֵל בְּשֵׁמֶל לִוִּי
 יְהוֹדֶה אֹמֵר בִּימֵינוּ הָיָה מְקַבֵּל וְנוֹתֵן
 לְשִׁמְאוֹ * וּמִזָּה בִּימֵינוּ טָבֵל וְהוֹרָה שִׁבְעַ
 פְּעָמִים כְּנֶגֶד בֵּית קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים * עַל כֵּן
 הָיְיָה טְבִילָה * גָּמַר מִלְּהוֹזוֹת * קִנְחָ אֶת יָדוֹ
 בְּגוֹפָה שֶׁל פָּרָה * יָרַד וְהִצִּית אֶת הָאִישׁ
 בְּאֵלֵי תוֹתֵר עֲקִיבָא אֹמֵר בְּחֵרִיּוֹת : נ בְּקַעֲהָ
 וְעַמֵּד חוּץ מִגְּתָה * גָּטֵל עֵץ אֲרוֹ וְאֹזֶב וּשְׁנֵי
 תוֹלְעֵת אֹמֵר לְהֵן עֵץ אֲרוֹ זֶה עֵץ אֲרוֹ זֶה * אֹזֶב
 זֶה אֹזֶב זֶה יִשְׁנֵי תוֹלְעֵת זֶה * שְׁנֵי תוֹלְעֵת זֶה
 שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים עַל כֵּן דְּבִרְוֹדְכֵר וְהֵם אוֹמְרִים
 לוֹ הֵן הֵן הֵן שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים עַל כֵּן דְּבִר
 וְדָבָר : י כָּרְכֵן בְּשִׁירֵי הַדְּשׁוֹן וְהֵן שְׁלִיךְ לְתוֹךְ
 שְׂרַפְתָּה * נִשְׂרָפָה חוֹבְטִין אוֹתָהּ בְּמַקְלֹת *
 וְכוֹבְרִין אוֹתָהּ בְּכַבְרוֹת * רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אֹמֵר
 בְּמַקְבוֹת שֶׁל אֶבֶן וּבְכַבְרוֹת שֶׁל אֶבֶן הֵיחָה
 נְעִשִׁית * שְׁחֹר שִׁישׁ בּוֹ אֶפֶר כּוֹתֵשִׁין אוֹרָתוֹ *
 וְשֵׂאִין בּוֹ מְנִיחִין אוֹתוֹ * הָעֲצִים בֵּין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ
 הֵיחָה נִבְתָּשׁ * וְחוֹלְקִים אוֹתוֹ לְשֹׁלֵשׁ חֲלָקִים *
 אֶחָד גִּתָּן בַּחִיל * וְאֶחָד גִּתָּן בְּהָר הַמִּשְׁחָה

ואחד היה מתחלק לכל המשמרות :
 פיקר פרת חטאת ששחטה שלא לשמה קבל
 והזה שלא לשמה * או לשמה ושלא
 לשמה * או שלא לשמה ולשמה פסולה * רבי
 אליעזר מכשיר * ושלל רחוק ידים ורגלים
 פסולה * ר' אליעזר מכשיר ושלא בכהן גדול
 פסולה * ר' יהודה מכשיר * ובמחפר בגדים
 פסולה * ובכלי לבן היתה נעשית : ב שרפה
 חוץ מגתה * או בשתי גחות * או ששרף שתים
 בנת אחת פסולה * הזה ולא כון כנגד הפתח
 פסולה * הזה מששית שביעית * וחזר והזה
 שביעית פסולה * משביעית שמינית * וחזר
 והזה שמינית כשרה : ב שרפה שלא בעצים
 או בכל עצים * אפילו בקש או בגבכה כשרה
 הפשיטה ונתחה * כשרה * שחטה על מנת
 לאכול מבשרה ולשתות מדמה כשרה * רבי
 אליעזר אומר אין מחשבה פוסלת בפרה :
 כל העוסקין בפרה מתחלה ועד סוף *
 מטמאין בגדים * ופוסלים אותה במלאכה *
 ארע בה פסול בשחיטתה אינה מטמאה
 בגדים * ארע בה בהוייתה * כל שעוסק בה

לפני פסולה מטמאה בגדים * לאחר פסולה *
 אינה מטמאה בגדים * נמצא חמרה קולה *
 לעולם מועלין בה ומרבין לה עצים ומעשיה
 ביום ובכהן * המלאכה פוסלת בה עד
 שתעשה אפר * והמלאכה פוסלת במים עד
 שיטילו את האפר :

פרק ה המביא כלי חרס לחטאת טיבל ולן על
 הכבשן * רבי יהודה אומר אף מן הבית
 הוא מביא וכשר * שהכל נאמנים על החטאת
 ובתרומה פותח את הכבשן ונוטל ר' שמעון
 אומר מן הסדר השני * ר' יוסי אומר מן הסדר
 השלישי : ב המטביל כלי לחטאת במים
 שאינם ראויים לקדש * צריך לנגב במים שהם
 ראויים לקדש אינו צריך לנגב * ואם לאסוף
 לתוכו מים מקדשין * בין כך ובין כך צריך
 לנגב : נ קרויה שהטבירוה במים שאין ראויין
 לקדש מקדשין בה עד שתטמא נטמאת אין
 מקדשין בה * ר' יהושע אומר אם מקדש הוא
 בה בתחלה * אף בסוף יקדש בה * אם אינו
 מקדש בה בסוף אף לא בתחלה בין כדובין
 כך לא יאסוף לתוכה מים מקדשים :

ר' שפופרת שחתכה לחטאת ר' אליעזר אומר
 יטביל מיד ר' הושיע אומר יטמא ויטביל הכל
 כשרים לקדש חוץ מחרש שוטה וקטן רבי
 יהודה מכשיר בקטן * ופוסל באשה
 ובאנדרו גיגוס: ה' בכל הכלים מקדשים *
 אפילו בכלי גלדים * בכלי אבנים ובכלי
 אדמה ובספינה מקדשין בה אין מקדשין לא
 בדפנות הכלים * ולא בשולי המחץ * ולא
 במגופת החבית * ולא בחפניו * מפני שאין
 ממלאין ואין מקדשין * ואין מזין מי חטאת *
 אלא בכלי אין מצילין בצמיד פתיל אלא
 כלים שאין מצילין מיד בלי חרס אלא כלים:
 ביצת היוצרים כשרה * ר' יוסי פוסל * ביצת
 התרנגלת רבי מאיר ורבי יהודה מכשירין *
 וחכמים פוסלין: והשקת שבסלע אין ממלאין
 בה * ואין מקדשין בה * ואין מזין ממנה *
 ואינה צריכה צמיד פתיל ואינה פוסלת את
 המקוה * היתה כלי וחברה בסיד * ממלאין
 בה * ומקדשין בה ומזין ממנה וצריכה צמיד
 פתיל * ופוסלת את המקוה נקבה מלמטן
 ופקקה בסמרטוט * המים שבתוכה פסולין

מפני שאינן עגולין כלי * מן הצד ופקקה
 בסמרטוט המים שבתוכה כשרים מפני שהם
 עגולים כלי עשה לה עטרה שרטיט * והלכו
 המים לשם פסולין אם היה כריא כרי שינטל
 עמה כשרים: ה' שתי שקתות שבאבן אחת *
 קדש אחת מהם * המים שבשניה אינן
 מקדשין * היו נקובות זו לזו כשפופרת הנוד *
 או שהיו המים צפין על גביהן אפילו כקליפת
 השום * וקדש את אחת מהן * המים שבשניה
 מקדשין * שתי אבנים שהקיפן זו לזו * ועשאם
 שקת * וכן שתי עריבות וכן השקת שנחלקה
 המים שביניהם אינן מקדשין * עשאם בסיד
 או בגפסים והן יכולות להנטל כאחד המים
 שביניהם מקדשים:

פיקו המקדש ונפל הקדוש על ידו * או על
 הצד * ואחר כך נפל לשקת פסול * נפל
 מן השפופרת לשקת פסול נטל מן השפופרת
 וכסה * או שהגיה את הדלת * הקדוש כשר
 והמים פסולים וקפה בארץ פסול * לתוך ידו
 כשר * מפני שאפשר: ה' היה קדוש צף על פני
 המים רבי מאיר ורבי שמעון אומרים נוטל

ומקדש • וחב"א כל שנגע במים אין מקדשין
בו • זלף את המים ונמצא קדוש מלמטן רבי
מאיר ורבי שמעון אומרים מנגב ומקדש
וחכמים אומרים כל שנגע במים אין מקדשין
בו • המקדש בשקת והטפי בתוכה • אף על
פי שפיו צר כל שדוה • המים שבתוכה
מקדשין אם היה ספוג המים שבתוכו פסולים
כי צד יעשה • זלף עד שהוא מגיע לספוג • נגע
בספוג אף על פי שהמים צפין על גביו כל שהן
פסולין • ינתן ידו אורגלו • או עלי ירקות • כדי
שיעברו המים לחבית פסולים • עלי קניס ועלי
אגוז כשרים • זה הכלל דבר שהוה מקבל
טמאה פסול • ודבר שאינו מקבל טמאה כשר •
המפנה את המעין לתוך הגת • או לתוך
הגבים פסולין לזבים ולמצורעים ולקדש בהן
מי חטאת • מפני שלא נתמלאו בכדי •
פרק חמשה שמלאו חמשה חביות • לקדשן
חמשה קדושין • ונמלכו לקדשן קדוש
אחד • או לקדשן קדוש אחד ונמלכו לקדשן
חמשה קדושין הריכלן כשרים • יחיד שמלא
חמשה חביות לקדשן חמשה קדושין ונמלך
לקדשן

לקדשן קדוש אחר • אין כשר אלא אחרון •
לקדשן קדוש אחר • ונמלך לקדשן חמשה
קדושין • אין כשר אלא זה שקדש ראשון •
אמר לאחד קדש לך את אלו אין כשר אלא
ראשון קדש לי את אלו • הרי כלם כשרים •
הממלא באחת ידו ועושה מלאכה באחת
ידו • הממלא לו ולאחר • או שמלא לשנים
באחד • שניהם פסולין • שהמלאכה פוסלת
במלוי • בין לו בין לאחר • המקדש באחת
ידו ועושה מלאכה באחת ידו • אם לו
פסול • ואם לאחר כשר • המקדש לו
ולאחר • שדו פסול ושל אחר כשר • המקדש
לשנים באחד • שניהם כשרין • י קדש לי
ואקדש לך • הראשון כשר • מלא לי ואמלא
לך האחרון כשר • קדש לי ואמלא לך שניהם
כשרים • מלא לי ואקדש לך • שניהם פסולים •
הממלא לו ודחטאת ממלא את שדו
תחלה וקושרו באסל • ואחר כך ממלא את
של חטאת • ואם מלא את של חטאת תחלה •
ואחר כך מלא את שדו פסול • נותן את שדו
לאחריו ואת של חטאת לפניו • ואם נתן את

של חטאת לאחוריו פסול * היו שניהם של
 חטאת נותן אחד לפניו ואחד לאחוריו וכשר
 מפני שאפשר * י המזליך את החבל בידו *
 לדרכו כשר * ושלא לדרכו פסול * זה הלך
 ליבנה שלשה מועדות * וכמועד שלישי
 הכשירו לו הוראת שעה * יהמכנן את החבל
 על יד כשר ואם כננו באחרונה פסול * אמר ר'
 יוסי לזה הכשירו הוראת שעה * המצניע
 החבית שלא תשבר * או שכפאה על פיה על
 מנת לנגבה למלאות בה כשר * להוליך בה
 את הקדוש פסול המפנה חרסין מתוך השקת
 בשביל שתחזיק מים הרבה כשרין * ואם
 בשביל שלא יהיו מעכבים אותו בשעה שהוא
 זולף את המים פסול * מי שהיו מימיו על
 כתפו * והורה הוראה * והראה לאחרים את
 הדרך * והרג נחש ועקרב * ונטל אוכלים
 להצניעם פסול * אוכלים לאבלם כשר הנחש
 והעקרב שהיו מעכבים אותו כשר * אמר רבי
 יהודה זה הכלל (כל) דבר שהווא משום
 מלאכה בין עמד בין לא עמד פסול * ודבר
 שאינו משום מלאכה אם עמד פסול ואם לא

עמד * 6 טו חסר ס"ו . ג על ד' על ס"ו . לכתב אלוהים דרכו פ"ק

עמד כשר * י המוסר מימיו לטמא פסולין *
 ולטהור כשרין . רבי אליעזר אומר אף לטמא
 כשרין אם לא עשו בעלים מלאכה * שנים
 שהיו ממלאין לחטאת * והגביהו זה על זה
 ונטל זה לזה קוצו בקדוש אחד כשר * בשני
 קדושין פסול רבי יוסי אומר אף בשני קדושין
 כשר * אם התנו ביניהן * י הפורץ על מנת
 לגדור כשר ואם גדר פסול * האוכל על מנת
 לקצות * כשר * ואם קצה פסול * היה אוכל
 והותיר * וזרק מה שבידו לתחת התאנה או
 לתוך המקצה * בשביל שלא יאבד פסול *

יוס כד

פרק א שנים שהיו שומרים את השוקת * נטמא
 אחד מהם כשרים * מפני שהן ברשותו
 של שני טהר ונטמא שני כשרים * מפני שהן
 ברשותו של ראשון * נטמאו שניהן כאחת
 פסולין עשה אחד מהן מלאכה כשרין מפני
 שהן ברשותו של שני * עמד ועשה השני
 מלאכה כשרין * מפני שהן ברשותו של
 ראשון * עשו שניהן כאחת פסולין * המקדש
 מי חטאת * לא ינעור את הסנדל * שאם נפלו

משקין

T. VI. 1 6 6 טו קמי

מִשְׁקִין עַל הַסֵּנְדֵלִי נִטְמָא וְטִמְאָהוּ • הֲרִי הוּא
 אוֹמֵר מִטְמְאִיךְ לֹא טִמְאוּנִי • וְאַתָּה טִמְאַתָּנִי •
 נִפְלוּ מִשְׁקִין עַל בְּשָׂרוֹ טָהוֹר • נִפְלוּ עַל כְּסוּתוֹ
 נִטְמָאת וְטִמְאתוֹ • הֲרִי זֶה אוֹמֵר מִטְמְאִיךְ לֹא
 טִמְאוּנִי • וְאַתָּה טִמְאַתָּנִי • הַשּׁוֹרֵף פְּרֵה וּפְרִים
 וְהַמְשַׁלַּח אֶת הַשְּׁעִיר מִטְמָא בְּגָדִים • פְּרֵה
 וּפְרִים וְשְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח עֲצֵמָן • אֵינֶן מִטְמְאִין
 בְּגָדִים • הֲרִי זֶה אוֹמֵר מִטְמְאִיךְ לֹא טִמְאוּנִי •
 וְאַתָּה טִמְאַתָּנִי • יִרְאֵה אוֹבֵל מִנְבֵּלֶת הָעוֹף
 הַטָּהוֹרִי וְהִיא בְּבֵית הַבְּלִיעָה מִטְמָא בְּגָדִים •
 וְנִבְלָה עֲצֻמָּה אֵינָה מִטְמָאָה בְּגָדִים • הֲרִי זֶה
 אוֹמֵר מִטְמְאִיךְ לֹא טִמְאוּנִי • וְאַתָּה טִמְאַתָּנִי •
 הַכֹּל וְלֹד הַטְּמָאוֹת • אֵינּוּ מִטְמָא כְּרִים אֲלֵא
 מִשְׁקָה • נִטְמָא מִשְׁקָה טִמְאָן • הֲרִי זֶה אוֹמֵר
 מִטְמְאִיךְ לֹא טִמְאוּנִי • וְאַתָּה טִמְאַתָּנִי • יֵאֵן
 כְּלֵי חַרֶּשׁ מִטְמָא חֲבִירוֹ אֲלֵא מִשְׁקָה • נִטְמָא
 מִשְׁקָה טִמְאָהוּ הֲרִי זֶה אוֹמֵר מִטְמְאִיךְ לֹא
 טִמְאוּנִי • וְאַתָּה טִמְאַתָּנִי • כָּל הַפּוֹסֵל אֶת
 הַתְּרוּמָה • מִטְמָא אֶת הַמִּשְׁקִין לְהִיּוֹת תַּחֲלָה
 לְטִמְאָה אֶחָד וְלִפְסוּל אֶחָד • חוּץ מִטְבוּל יוֹם •
 הֲרִי זֶה אוֹמֵר מִטְמְאִיךְ לֹא טִמְאוּנִי • וְאַתָּה

טִמְאַתָּנִי • הַכֹּל הַיּוֹמִים בְּמִקְוֵה • שְׁנֵי אֲמֹר
 וְלִמְקוֹה הַמִּיִּסְקָרָא יִמִּיִּסְדָּר מְאִירֵר יְהוּדָה
 אוֹמֵר הֵיִם הַגְּדוֹל כְּמִקְוֵה לֹא נִאֲמַר יִמִּים אֲלֵא
 שֵׁשׁ בּוֹ מִיָּנִי יִמִּים הִרְבָּה • רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר כָּל
 הַיּוֹמִים מִטְהַרִּין בְּזוּחַלִּין • וּפְסוּלִין לְזָבִים
 וְלִמְצוּרַעִים • וְלִקְדָּשׁ מֵהֵן מִי חֲטָאתִי • הַיּוֹמִים
 הַמּוֹכִים פְּסוּלִים • אֵלוֹ הֵם הַמּוֹכִים הַמְּלוּחִים
 וְהַפּוֹשְׂרִים הַיּוֹמִים הַמְּכַזְּבִים פְּסוּלִין • אֵלוֹ הֵם
 הַיּוֹמִים הַמְּכַזְּבִים • הַמְּכַזְּבִים אֶחָד בְּשָׁבוּעַ •
 הַמְּכַזְּבִים בְּכָל מְסֻיּוֹת וּבְשָׁנֵי בְּצֻרֹן כְּשָׂרִים
 ר' יְהוּדָה פּוֹסֵל • יֵאֵן קְרָמִיּוֹן וּמִי פּוֹנֶה פְּסוּלִין •
 מִפְּנֵי שֶׁהֵם מִי בִיעִים • מִי הִירְדָּן וּמִי יִרְמוּד
 פְּסוּלִים • מִפְּנֵי שֶׁהֵם מִי תַעְרוּבוֹת • וְאֵלוֹ הֵן מִי
 תַעְרוּבוֹת אֶחָד כְּשֵׁר וְאֶחָד פְּסוּל שְׁנֵי תַעְרוּבוֹ
 שְׁנֵיהֶם כְּשָׂרִים וְנִתְעַרְבוּ כְּשָׂרִין • רַבִּי יְהוּדָה
 פּוֹסֵל • יֵאֵן בְּאֵר אַחָב וּמְעַרְת פְּמִים כְּשָׂרָה •
 הַיּוֹמִים שְׁנֵי שָׁנֵי וּשְׁנֵי מַחֲמַת עֲצֵמָן כְּשָׂרִין •
 אִמַּת הַיּוֹמִים הַבָּאָה מִרְחוֹק כְּשָׂרָה • וּבִלְבַד
 שֵׁשׁ מִרְנָה שְׁלֹא יִפְסִיקָנָה אָדָם • רַבִּי יְהוּדָה
 אוֹמֵר הֲרִי הִיא בְּחֻזְקָהּ וּמוֹתֶרֶת • בְּאֵר
 שְׁנֵי פֶל (לְתוֹכָהּ) חֲרָסִית אוֹ אֲדָמָה • יִמְתֵּן לָהּ

עד שתצל ר' ר' ישמעאל רבי עקיבא אומר
אינו צריך להמתין:

פרק ט צלוחית שנפל לתוכה מים כל שהן ר'
אליעזר אומר זה שתי הזיות וחכמים
פוסלין ירד לתוכה מל רבי אליעזר אומר
יניחנה בתמה והטל עולה וחכמים פוסלים
נפל לתוכה משקין ומי פירות יערה וצריך
לנגב דיו קומום וקנקנתום וכל דבר שהוא
רושם יערה ואינו צריך לנגב: נפל לתוכה
שקצים ורמשים ונתבקעו או שנשתנו
מראיהם פסולין חפושית בין כך ובין כך
פוסלת מפני שהיא כשפופרת ר' שמעון ור'
אליעזר בן יעקב אומרים הדירה והכינה
שבתבואה כשרים מפני שאין בהם לחה:
שתה מהן בהמה או תיה פסולין כל העופות
פסולין חוץ מן היונה מפני שהיא מוצצת כל
השרצים אינם פסולין חוץ מן החלדה מפני
שהיא מלקת רבן גמליאל אומר אף הנחש
מפני שהיא מקיאה רבי אליעזר אומר אף
העכבר: החושב על מי חטאת לשתות ר'
אליעזר אומר פסול ר' יהושע אומר כשיטה

א"ר יוסי במה דברים אמורים במים שאינם
מקדשים אבל במים המקדשין רבי אליעזר
אומר כשיטה ר' יהושע אומר כשישתה ואם
גרגר כשר: מי חטאת שנפסלו לא יגבדם
בטיט שלא יעשים תקלה לאחרים ר' יהודה
אומר בטלו פרה ששתתה מי חטאת בשדה
טמא מעת לעת ר' יהודה אומר בטלו במעיה:
י מי חטאת ואפר חטאת לא יעבירם בנהר
ובספינה ולא ישיטם על פניה מים יורא יעמוד
בצד זה ויזרקם לצד זה אבל עובר הוא
במים עד צוארו עובר הוא הטהור
לחטאת ובידו כלי דיקם הטהור לחטאת
ובמים שאינם מקדשין: אפר כשר
שנתערב באפר מקלה הולכין אחר הרוב
לטמא ואין מקדשין בו רבי אליעזר אומר
מקדשין בכלן: מי חטאת שנפסלו מטמאין
את הטהור לתרומה בידיו ובגופו ואת
הטהור לחטאת לא בידיו ולא בגופו נטמאו
מטמאין את הטהור לתרומה בידיו ובגופו
ואת הטהור לחטאת בידיו אבל לא בגופו:
אפר כשר שנתנו על גבי המים שאינן אויז

לְקַדֵּשׁ מִטְמְאֵי אֶת הַטְּהוֹר לְתְרוּמָה * בְּיָדוֹ
וּבְגוּפוֹ * אֶת הַטְּהוֹר לַחֲטָאת לֹא בְּיָדוֹ וְלֹא
בְּגוּפוֹ :

פֶּרֶק י כָּל הָרְאוּי לְטִמָּא מִדְרָס * מִדָּף לַחֲטָאת
בֵּין טִמָּא בֵּין טְהוֹר וְאָדָם כִּיּוֹצֵא בּוֹ * כָּל
הָרְאוּי לְטִמָּא טִמָּא מֵת * בֵּין טִמָּא בֵּין טְהוֹר ר'
אֵיעוֹר אוֹמֵר אֵינוֹ מִדָּף ר' יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר מִדָּף
וְחֵבֵא הַטִּמָּא מִדָּף וְהַטְּהוֹר אֵינוֹ מִדָּף :
ב הַטְּהוֹר לַחֲטָאת שְׁנַגַּע בְּמִדָּף * טִמָּא לְגִין
שֶׁל חֲטָאת שְׁנַגַּע בְּמִדָּף טִמָּא * הַטְּהוֹר
לַחֲטָאת שְׁנַגַּע בְּאוֹכְלִים וּמִשְׁקִים * בְּיָדוֹ טִמָּא
וּבְרַגְלוֹ טְהוֹר הַסִּטָּן בְּיָדוֹ ר' יְהוֹשֻׁעַ מִטְמָא *
וְחֵבֵמִים מִטְהַרִּין : י קָלֵל שֶׁל חֲטָאת * שְׁנַגַּע
בְּשֶׁרֶץ טְהוֹר נִתְּנוֹ עַל גְּבוּי ר' אֲדִיעוֹר מִטְהַר
וְחֵבֵמִים מִטְמָאִים * נָגַע בְּאוֹכְלִין וּמִשְׁקִין *
וּבְכַתְבֵי הַקֹּדֶשׁ טְהוֹר * נִתְּנוֹ עַל גְּבִיֵהֶן ר' יוֹסִי
מִטְהַר וְחֵבֵמִים מִטְמָאִים : י הַטְּהוֹר לַחֲטָאת
שְׁנַגַּע בְּתַנּוֹר בְּיָדוֹ טִמָּא * וּבְרַגְלוֹ טְהוֹר * הִיא
עוֹמֵד עַל גְּבֵי תַנּוֹר * וּפִשְׁט יָדוֹ חוּץ לַתַּנּוֹר *
וְהַלְגִין בְּתוֹכוֹ * וְכֵן הָאֶסֶל שֶׁהוּא נֶהוֹן עַל גְּבֵי
הַתַּנּוֹר * וְבוֹ שְׁנֵי קַלְלוֹת * אֶחָד מִבְּאֵן וְאֶחָד

מכאן

א א א ידו כטבור לתרומה ואק ידו כטבור ב"ל

מִבְּאֵן רַבִּי עֲקִיבָא מְטַהֵר * וְחֵבֵמִים מִטְמָאִין :
ה הִיא עוֹמֵד חוּץ לַתַּנּוֹר * וּפִשְׁט יָדוֹ לַחֲלוּן *
וְנִטַּל אֶת הַלְגִין * וְהֵעֵבִירוּ עַל גְּבֵי הַתַּנּוֹר * רַבִּי
עֲקִיבָא מִטְמָא * וְחֵבֵמִים מִטְהַרִּין * אֶבֶר עוֹמֵד
הוּא הַטְּהוֹר לַחֲטָאת עַל גְּבֵי תַנּוֹר * וּבְיָדוֹ כָּלִי
רִיקָן הַטְּהוֹר לַחֲטָאת * וּבְמִים שְׂאִינָן מִקֹּדֶשִׁין :
י לְגִין שֶׁל חֲטָאת שְׁנַגַּע בְּשֶׁר קֹדֶשׁ * וְשֶׁל
תְרוּמָה * שֶׁל חֲטָאת טִמָּא * וְשֶׁל קֹדֶשׁ וְשֶׁל
תְרוּמָה טְהוֹרִין * שְׁנִיֵּהֶן בְּשֵׁתֵי יָדוֹ שְׁנִיֵּהֶם
טִמָּאִים * שְׁנִיֵּהֶם בְּשֵׁנֵי נְיִירוֹת * שְׁנִיֵּהֶם טְהוֹרִים *
שֶׁל חֲטָאת בְּנִייר וְשֶׁל תְרוּמָה בְּיָדוֹ * שְׁנִיֵּהֶם
טִמָּאִין * שֶׁל תְרוּמָה בְּנִייר * וְשֶׁל חֲטָאת בְּיָדוֹ *
שְׁנִיֵּהֶן טְהוֹרִין רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר שֶׁל חֲטָאת
טִמָּא * הִיוּ נִתּוּנִין עַל גְּבֵי הָאָרֶץ וְנָגַע בָּהֶם *
שֶׁל חֲטָאת טִמָּא * שֶׁל קֹדֶשׁ וְשֶׁל תְרוּמָה
טְהוֹרִים הַסִּטָּן * רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מִטְמָא * וְחֵבֵמִים
מִטְהַרִּים :

פֶּרֶק יא צְלוּחִית שֶׁהִנִּיחָה מְגֵלָה * וּבֹא וּמִצָּאָה
מְכַסָּה * פְּסוּלָה * הִנִּיחָה מְכַסָּה * וּבֹא
וּמִצָּאָה מְגֵלָה * אִם יְכוּלָה הַחֲלָדָה לְשִׁתּוֹת
הַיְמִנָה * אוֹ נָחַשׁ לְדַבְרֵי רַבִּי גַמְלִיאֵל אוֹ שִׁירָד

כה

א א א ידו כטבור לתרומה ואק ידו כטבור ב"ל

בה טל בלילה פסולה החטאת אינה נצולת
 בצמיד פתיל * ומים שאינן מקדשין * נצולין
 בצמיד פתיל : כ כל הספק טהור לתרומה *
 וטהור לחטאת * כל התרוי לתרומה נשפך
 לחטאת אם עשו על גביו טהרות * תלויות *
 הרפפות טהורות לקדש ולתרומה ולחטאת
 ר' אליעזר אומר הרעדות טמאות לחטאת :
 דבקה של תרומה שנפלה לתוך מי חטאת
 ונטלה ואכלה אם יש בה כביצה בין טמאה
 בין טהורה המים טמאין והאוכלה חייב מיתה
 (אין בה כביצה המים טהורים והאוכלה חייב
 מיתה) ר' יוסי אומר בטהורה המים טהורים
 הטהור לחטאת שהכניס ראשו ורבו לתוך
 מי חטאת נטמא : י כל הטעון ביאת מים
 מדברי תורה * מטמא את הקדש * ואת
 התרומה ואת החולין ואת המעשר ואסור
 על ביאת המקדש * לאחר ביאתו מטמא את
 הקדש ופוסל את התרומה דר מאיר וחב"א
 פוסל בקדש ובתרומה * ומותר בחולין
 ובמעשר * ואם בא אל המקדש * בין לפני
 ביאתו בין לאחר ביאתו חייב : ה כל הטעון
 ביאת

ביאת מים מדברי סופרים מטמא את הקדש
 ופוסל את התרומה ומותר בחולין ובמעשר *
 דר מאיר * וחכמים אוסרים במעשר * לאחר
 ביאתו מותר בכבדן * ואם בא אל המקדש בין
 לפני ביאתו ובין לאחר ביאתו פטור : י כל
 הטעון ביאת מים * בין מדברי תורה * בין
 מדברי סופרים * מטמא את מי חטאת *
 ואת אפר חטאת * ואת המזה מי חטאת
 במגע ובמשא * האזוב המכשר * והמים
 שאינן מקדשים וכלי ריקם הטהור לחטאת *
 במגע ובמשא דר מאיר וחב"א במגע אבל
 לא במשא : י כל אזוב שיש לו שם לווי פסול
 אזוב זה כשר אזוב בין אזוב כוחלי אזוב רומי
 אזוב מדברי פסול ושל תרומה טמאה פסול
 ושל טהורה לא יזה ואם הזה כשר * אין מזין
 לא ביונקות * ולא בתמרות * אין חייבין על
 היונקות על ביאת המקדש ר' אלעזר אומר
 אף לא על התמרות אלו הן היונקות גבעולין
 שלא גמלו : ה אזוב שהזה בו כשר לטהר בו
 את המצורע לקטו לעצים ונפלו עליו משקין
 מנגבו והוא כשר * לקטו לאוכלין ונפלו עליו

מִשְׁקִין אֶף עַל פִּי שְׁנַגְבוֹ פְּסוּלֵי לִקְטוֹ לַחֲטָאת
 בְּמִלְקֵט לְאוֹכְלֵין דְּר' מַאִיר ר' יְהוֹדָה וְר' יוֹסִי
 וְר' שְׁמַעוֹן אוֹמְרִים כְּמִלְקֵט רְעֵצִים: ט מְצוֹת
 אֲזוּב שְׁלֹשָׁה קְלָחִים וּבְהֵם שְׁלֹשָׁה גִבְעוּלִין *
 ר' יְהוֹדָה אוֹמֵר שֶׁל שְׁלֹשָׁה שְׁלֹשָׁה אֲזוּב שִׁישׁ
 בּוֹ שְׁלֹשָׁה קְלָחִים מִפְּסָגוֹ וְאוּגְרוֹ * פְּסָגוֹ וְלֹא
 אֲגְרוֹ * אֲגְרוֹ וְלֹא פְּסָגוֹ לֹא פְּסָגוֹ וְלֹא אֲגְרוֹ *
 כְּשֶׁרִי' ר' יוֹסִי אוֹמֵר מְצוֹת אֲזוּב שְׁלֹשָׁה (קְלָחִים
 וּבְהֵם שְׁלֹשָׁה) גִּבְעוּלִים וְשִׁירֵיו שְׁנַיִם וְגִרְדוּמֵיו
 כֹּל שֶׁהוּא :

פִּדְקֵי הָאֲזוּב הַקָּצֵר מִסְּפָקוֹ בַּחוּט וּבְכוּשׁ *
 וְטוֹבֵל וּמַעֲלָה וְאוֹחוֹ בְּאֲזוּב וּמִזָּה * רַבִּי
 יְהוֹדָה וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמְרִים כִּשֵׁם שֶׁהִזְיָה
 בְּאֲזוּב * כִּד טְבִילָה בְּאֲזוּב : י הִזָּה סֶפֶק מִן
 הַחוּט סֶפֶק מִן הַכוּשׁ סֶפֶק מִן הַגִּבְעוּר הַזֵּיתוֹ
 פְּסוּלָה הִזָּה עַל שְׁנֵי כָלִים * סֶפֶק עַל שְׁנֵיהֶם
 הִזָּה סֶפֶק מִחֲבִירוֹ וּמִצָּה עָלָיו * הַזֵּיתוֹ פְּסוּלָה
 מִחֹט שֶׁהִיא גְּתוּנָה עַל הַחֶרֶס * וְהִזָּה עָלֶיהָ *
 סֶפֶק עַל הַמִּחֹט הִזָּה * סֶפֶק מִן הַחֶרֶס וּמִצָּה
 עָלֶיהָ הַזֵּיתוֹ פְּסוּלָה צְלוּחִית שְׁפִיחָה צָרִיטוּבֵל
 וּמַעֲלָה בְּדַרְכּוֹ ר' יְהוֹדָה אוֹמֵר הַזֵּיתָה רֵאשׁוֹנָה

מִי חֲטָאת שְׁנַתְמַעְטוֹ טוֹבֵל אֶפִּילוֹ רֵאשִׁי
 גִּבְעוּלִין וּמִזָּה * וּבְלֶבֶד שְׁלֹא יִכְפֹּג * נִתְכַּוֵּן
 לְהִזוֹת לְפָנָיו וְהִזָּה לְאַחֲרָיו * לְאַחֲרָיו וְהִזָּה
 לְפָנָיו הַזֵּיתוֹ פְּסוּלָה * לְפָנָיו וְהִזָּה עַל הַצֶּרֶדִין
 שֶׁלְפָנָיו הַזֵּיתוֹ כִּשְׂרָה מִזֵּין עַל הָאָדָם מִדַּעְתּוֹ
 וְשֹׁלֵא מִדַּעְתּוֹ * מִזֵּין עַל הָאָדָם וְעַל הַכָּלִים *
 וְאֶפִּילוֹ הֵן מֵאָה : י נִתְכַּוֵּן לְהִזוֹת עַל דָּבָר
 שֶׁהוּא מְקַבֵּל טְמֵאָה * וְהִזָּה עַל דָּבָר שֶׁאִינוֹ
 מְקַבֵּל טְמֵאָה * אִם יֵשׁ בְּאֲזוּב לֹא יִשְׁנָה * עַל
 דָּבָר שֶׁאִינוֹ מְקַבֵּל טְמֵאָה * וְהִזָּה עַל דָּבָר
 שֶׁמְקַבֵּל טְמֵאָה * אִם יֵשׁ בְּאֲזוּב יִשְׁנָה * עַל
 הָאָדָם וְהִזָּה עַל הַבְּהֵמָה * אִם יֵשׁ בְּאֲזוּב לֹא
 יִשְׁנָה * עַל הַבְּהֵמָה וְהִזָּה עַל הָאָדָם * אִם יֵשׁ
 בְּאֲזוּב יִשְׁנָה הַמֵּים הַמְּנַטְפִין כְּשֵׁרִים * לְפִיכָךְ
 הֵם מְטַמְּאִין לִישָׁם מִי חֲטָאת : י הַמִּזָּה מִחֲלוֹן
 שֶׁל רַבִּים * וְנִכְנָס לְמִקְדָּשׁ * וְנִמְצְאוּ הַמֵּים
 פְּסוּלִין פְּטוּר * מִחֲלוֹן שֶׁל יַחִיד וְנִכְנָס לְמִקְדָּשׁ
 וְנִמְצְאוּ הַמֵּים פְּסוּלִין חַיֵּב * אֲבָל כִּהֵן גְּדוּל
 בֵּין מִחֲלוֹן שֶׁל יַחִיד בֵּין מִחֲלוֹן שֶׁל רַבִּים פְּטוּר
 שֶׁאִין כִּהֵן גְּדוּל חַיֵּב עַל בִּיאַת מִקְדָּשׁ *
 מִחֲדִיקִין הָיוּ לְפָנָי חֲלוֹן שֶׁל רַבִּים וְדוֹרְסִים

וְלֹא נִמְנָעִין מִפְּנֵי שְׁאֵמְרוּ מִי חֲטָאתָ שְׁעֵשׂוּ
 מִצְוַתָּן אֵינָן מִטְּמְאִין : ה' אוֹחִזוּ הוּא הַטְּהוֹר
 בְּקִרְרוֹם הַטְּמֵא בְּכַנְפוֹ וּמִזֶּה עָלָיו * אֶף עַל פִּי
 שֵׁישׁ עָלָיו מִיָּם כְּדִי הִזְיָה טְהוֹר * כִּמְהָ יֵהָא
 בְּמִים * וְיֵהִי בְּהֵם כְּדִי הִזְיָה * כְּדִי שֵׁיטְבוּר
 רֹאשֵׁי גְבֻעוּלִין וְיִזְיָה * רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר רוֹאִין
 אוֹתָם * כְּאֵלוּ הֵן עַל אוֹזֵב שֶׁל נְחֻשֶׁת : וְהַמִּזְיָה
 בְּאוֹזֵב טְמֵא אִם יֵשׁ בּוֹ כְּבִיצָה * הַמִּים פְּסוּלִים
 וְהַזְיָתוֹ פְּסוּלָה * אֵין בּוֹ כְּבִיצָה הַמִּים כְּשֵׁרִים *
 וְהַזְיָתוֹ פְּסוּלָה וּמְטֵמֵא אֶת חֲבֵרוֹ * וְחֲבֵרוֹ אֶת
 חֲבֵרוֹ אֶפִּילוֹ הֵן מֵאָה : וְהַטְּהוֹר לְחֲטָאתָ
 שֶׁנִּטְמָאוּ דִּי וְיִנְטְמָא גּוֹפּוֹ * וּמְטֵמֵא אֶת חֲבֵרוֹ *
 וְחֲבֵרוֹ אֶת חֲבֵרוֹ אֶפִּילוֹ הֵן מֵאָה : וְלִגְנִין שֶׁל
 חֲטָאתָ שֶׁנִּטְמָאוּ אַחֲרָיו נִטְמָא תוֹכוֹ וּמְטֵמֵא
 אֶת חֲבֵרוֹ וְחֲבֵרוֹ אֶת חֲבֵרוֹ אֶפִּילוֹ הֵן מֵאָה *
 הַזּוֹג וְהַעֲנֹבֵל חֲבוּר * כּוֹשׁ שֶׁל רוֹבֵן לֹא יִזְיָה
 לֹא עַד הַכּוֹשׁ וְלֹא עַל הַפִּקָּה * וְאִם הִזְיָה מִזֶּה *
 שֶׁל פְּשִׁתָּן חֲבוּר עוֹר שֶׁל עֲרִיסָה שֶׁהוּא מִחֲבֵר
 לַפִּיקוֹת * חֲבוּר הַמֶּלֶךְ בְּאֵינוֹ חֲבוּר לֹא לְטְמֵאָה
 וְלֹא לְטְהָרָה * כָּל יְדוֹת הַכְּלִים הַקְּדוֹחוֹת
 חֲבוּר * רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר אֶף הַחֲרוֹקוֹת :

הסלים

ה' חרבני ס"ח

טְהוֹרִים שֶׁבְּקִנְיָתָ * וְהַמְטָה שֶׁל טְרַבְל * וְקָרַן
 שֶׁל כְּלִיבָה וְקָרְנֵי שֶׁל יוֹצֵא דְרָכִים וְשֶׁל שְׁלֵת
 הַמִּפְתָּחוֹת * וְשֶׁל לֵל הַכּוֹבָסִים * וְהַבְּגָד שֶׁהוּא
 תְּפוּר בְּכֵלָאִים * חֲבוּר לְטְמֵאָה וְאֵינוֹ חֲבוּר
 לְהַזְיָה : כִּסּוּי מַחֵם שֶׁהוּא מִחֲבֵר לְשֶׁל שְׁלֵת
 בִּישׁ אֶחָד חֲבוּר לְטְמֵאָה וְאֵינוֹ חֲבוּר לְהַזְיָה *
 בְּהָא הִזְיָה עַל הַמַּחֵם * הִזְיָה עַל הַכִּסּוּי * הִזְיָה
 עַל הַכִּסּוּי * לֹא הִזְיָה עַל הַמַּחֵם * הַכֵּל כְּשֵׁרִים
 לְהַזְיָתָ * חוּץ מִטּוֹמְטוֹם וְאֵנְדְּרוֹ גִּינוֹסִי וְהַאֲשָׁה *
 וְתֵינוֹק שֶׁאֵין בּוֹ דַּעַת * הַאֲשָׁה מִסְעֵדָתוֹ וּמִזֶּה *
 וְאַחֲזוֹת לוֹ בְּמִים * וְהוּא טוֹבֵל וּמִזֶּה * אִם אַחֲזָה
 בְּיָדוֹ אֶפִּילוֹ בְּשַׁעַת הַזְיָה פְּסוּל : וְטָבֵל אֶת
 הָאוֹזֵב בְּיוֹם * וְהִזְיָה בְּיוֹם כְּשֵׁר * בְּיוֹם וְהִזְיָה
 בְּלֵילָה * בְּלֵילָה וְהִזְיָה בְּיוֹם פְּסוּל * בְּיוֹם וְהִזְיָה
 בְּיוֹם שֶׁל אַחֲרָיו פְּסוּל * אֲבָל הוּא עֲצֻמוֹ טוֹבֵל
 בְּלֵילָה וּמִזֶּה בְּיוֹם שֶׁאֵין מִזִּין עַד שֶׁתִּנָּץ הַחֲמָה
 וְכֵן שְׁעֵשׂוּ מִשְׁעָלָה עֲמוּד הַשֶּׁחֵר כְּשֵׁר :

סליק

מסכת ידים

פִּרְקָא מִי רְבִיעִית נוֹתֵנִין לְיָדִים לְאַחַד אֶף
 לְשֵׁנַיִם * מִחֲצִית לֹא לְשֵׁלֶשֶׁה אֶף

לארבעה

ה' כי חבור כלמן ושמאל * כ' מים מהר"ס * ג' מרכיבות ס"א

לְאַרְבַּעָה • מְלוּג • לְחַמְשָׁה וּלְעֶשְׂרֵה וּלְמֵאָה •
 רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר • וּבְלִבְדָּר שְׁלֹא יִפְחוּת לְאַחֲרוֹן
 שִׁבְהֵם מֵרַבִּיעֵית • מוֹסִיפִין עַל הַשְּׁנָיִים • וְאִין
 מוֹסִיפִין עַל הָרֵאשׁוֹנִים • בְּכָל הַכֵּלִים נוֹתְנִים
 לְיָדִים אֲפִילוֹ בְּכָלִי גְלָלִים בְּכָלִי אֲבָנִים בְּכָלִי
 אֲדָמָה אִין נוֹתְנִין לְיָדִים לֹא בְדַפְנוֹת הַכֵּלִים •
 וְלֹא בְשׁוּלֵי הַמַּחֵץ • וְלֹא בְמַגּוֹפֵת הַחֲבִית •
 וְלֹא יִתֵּן לְחַבִּירוֹ בְּחַפְנָיו מִפְּנֵי שְׂאִין מִמֶּלְאִין •
 וְאִין מִקְדָּשִׁין • וְאִין מוֹזִין מִיִּחְטָאת • וְאִין נוֹתְנִים
 לְיָדִים • אֲלֵא בְכָלִי • וְאִין מְצִילִין בְּצַמִּיד פְּתִיל
 אֲלֵא בָלִים שְׂאִין מְצִילִין מִיַּד כָּלִי חֲרָשֵׁי אֲלֵא
 כָּלִים • הַמֵּים שֶׁנִּפְסְלוּ מִשְׁתֵּית הַבְּהֵמָה •
 בְּכָלִים פְּסוּלִים • וּבְקַרְקָעוֹת כְּשָׂרִים • נִפְל
 לְתוֹכָן דְּיוֹקוֹמוֹס וְקִנְקָנְתוֹם וְנִשְׁתַּנּוּ מֵרֵאִיהֶן
 פְּסוּלִין • עֵשָׂה בָהֶם מְלֹאכָה • אוֹ שִׁשְׂרֵה בְּהֵן
 פְּתוֹ • פְּסוּלִין • שֶׁמְעוֹן הַתִּימָנִי אוֹמֵר אֲפִילוֹ
 נִתְּבוּן לְשֵׁרוֹת בַּיָּהּ וְנִפְל לְשָׁנֵי כְּשָׂרִים •
 הַדְּרִיחַ בָּהֶם אֶת הַכֵּלִים אוֹ שֶׁמַּחָה בָּהֶם אֶת
 הַמְּדוֹת פְּסוּלִים הַדְּרִיחַ בָּהֶם כָּלִים מְדָחִים אוֹ
 חֲדָשִׁים כְּשָׂרִים • רַבִּי יוֹסִי פוֹסֵל בְּחֲדָשִׁים •
 הַמֵּים שֶׁהִנְחָתוֹם מִטְּבִיל בְּהֵן אֶת הַגְּלוֹסְקִין

א פסו ואין כ יב סכני ג טירוס כנו אם הרש

פסולים

פְּסוּלִים וּכְשֵׁהוּא מְדִיחַ אֶת יָדָיו בְּהֵן כְּשָׂרִים •
 הַכֵּל כְּשָׂרִים לְתֵן לְיָדִים • אֲפִילוֹ חֲרָשׁ שׁוֹטֵה
 וְקָטָן • מְנִיחַ חֲבִית בֵּין בְּרַפְיוֹ • וְנוֹטֵל • מִטָּה
 חֲבִית עַל צְדָה וְנוֹטֵל וְהַקּוֹף נוֹתֵן לְיָדִים • רַבִּי
 יוֹסִי פוֹסֵל בְּשָׁנֵי אֵלוֹ:

פֶּרֶק ג נְטֵל יָדוֹ אַחַת מִשְׁטִיפָה אַחַת • יָדוֹ
 טְהוֹרָה • שְׁתֵּי יָדָיו מִשְׁטִיפָה אַחַת • רַבִּי
 מֵאִיר מְטַמֵּא עַד שִׁטּוֹר מֵרַבִּיעֵית נִפְל כְּכָר
 שֶׁל תְּרוּמָה טְהוֹר • ר' יוֹסִי מְטַמֵּא • נְטֵל אֶת
 הָרֵאשׁוֹנִים לְמָקוֹם אֶחָד • וְאֶת הַשְּׁנָיִים לְמָקוֹם
 אַחֵר וְנִפְל כְּכָר שֶׁל תְּרוּמָה • עַל הָרֵאשׁוֹנִים
 טְמֵא יוֹעַל הַשְּׁנָיִים טְהוֹר נְטֵל אֶת הָרֵאשׁוֹנִים
 וְאֶת הַשְּׁנָיִים לְמָקוֹם אֶחָד • וְנִפְל כְּכָר שֶׁל
 תְּרוּמָה טְמֵא נְטֵל אֶת הָרֵאשׁוֹנִים וְנִמְצָא עַל
 יָדָיו קִיסָם אוֹ צְרוּר • יָדָיו טְמֵאוֹת • שְׂאִין הַמֵּים
 הָאֲחֵרוֹנִים מְטַהְרִין אֲלֵא הַמֵּים שֶׁעַל גְּבֵי הַיָּד
 רַבֵּן שֶׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר כָּל שֶׁהוּא
 מִבְּרִיית הַמֵּים טְהוֹר • הַיָּדִים מִטְּמֵאוֹת
 וּמְטַהְרֹת עַד הַפֶּרֶק • כִּיצַר • נְטֵל אֶת
 הָרֵאשׁוֹנִים עַד הַפֶּרֶק • וְאֶת הַשְּׁנָיִים • חוּץ
 לַפֶּרֶק • וְחִזְרוּ לְיַד טְהוֹרָה נְטֵל אֶת הָרֵאשׁוֹנִים

א לידו ב סכני ס"א

ואת

ואת השניים חוץ לפרק * וחזרו ליד * טמאה *
 נטל את הראשונים לידו אחת * ונמלך ונטל
 את השניים לשתי ידיו * טמאות * נטל את
 הראשונים לשתי ידיו ונמלך ונטל את
 השניים לידו אחד * ידו שהורה * נטל לידו
 אחת * ושפשה בחברתה * טמאה בראשו
 או בכתל שהורה * נוטלין ארבעה וחמשה *
 זה בצד זה * או זה על גבי זה * ובלבד שירפו
 שיבואו בהם המים : י ספק נעשה בהם
 מלאכה * ספק לא נעשה בהם מלאכה * ספק
 יש בהם בשיעור * ספק שאין בהם בשיעור *
 ספק טמאים * ספק שהורים ספקן טהור * מפני
 שאמרו ספק הידים לטמא ולטמא ולטהר
 טהור רבי יוסי אומר לטהר טמא * כיצד היו
 ידיו טהורות * ולפניו שני כברים טמאים * ספק
 נגע * ספק לא נגע * היו ידיו טמאות * ולפניו שני
 כברים טהורים * ספק נגע * ספק לא נגע * היו
 ידיו אחת טמאה ואחת טהורה * ולפניו שני
 כברים טהורים * נגע באחת מהם * ספק
 בטמאה נגע * ספק בטהורה נגע * היו ידיו
 טהורות ולפניו שני כברים * אחד טמא ואחד

טהור

טהור * נגע באחד מהן * ספק בטמא נגע *
 ספק בטהור נגע * היו ידיו אחת טמאה
 ואחת טהורה * ולפניו שני כברים אחד
 טמא ואחד טהור * נגע בשתיהן * ספק
 טמאה בטמאה * וטהורה בטהורה
 או טהורה בטמאה * וטמאה בטהורה *
 הידים כמות שהיו * והכברים כמות שהיו :
 פירי המכנים ירו לבית המנגע * ידיו תחלות
 ד' ד' עקיבא * וחכ"א ידיו שניות * כל
 המטמא בגדים בשעת מגעו * מטמא את
 הידים להיות תחלות * ד' ד' עקיבא * וחכ"א
 להיות שניות * אמרו לו לר' עקיבא היכן מצנינו
 שהידיים תחלה בכל מקום אמר להסוכי היאך
 אפשר להן להיות תחלה * אלא אם כן נטמא
 גופו * חוץ מזה * האוכלין והכלים שננטמאו
 במשקים מטמאין את הידים להיות שניות
 ד' ד' יהושע * וחכ"א את שננטמא באב הטמאה
 מטמא את הידים * בולד הטמאה אינו מטמא
 את הידים * אמר רבן (שמעון בן) גמליאל
 מעשה באשה אחת שבאה לפני אבא אמרה
 לו נכנסו ידי לאויר כלי חרשי אמר לה בתי *

וּבַמָּה הִיְתָה טַמְאָתוֹ וְלֹא שָׁמַעְתִּי מֶה אָמְרָה
 לוֹ אָמְרוּ חֲכָמִים מִבּוֹאֵר הַדְּבָר * אֵת שֶׁנִּטְמָא
 בְּאֵב הַטַּמְאָה מִטַּמְא אֶת הַיָּדִים * בּוֹלֵד
 הַטַּמְאָה אֵינוֹ מִטַּמְא אֶת הַיָּדִים * כִּי כָל הַפּוֹסֵל
 אֶת הַתְּרוּמָה מִטַּמְא אֶת הַיָּדִים לִהְיוֹת שְׁנִיּוֹת
 הַיָּד מִטַּמְאָה אֶת חֲבֵרַת הַיָּד * רִי הוֹשְׁעִי וְחִבְיָא
 אֵין שְׁנֵי עוֹשֵׂה שְׁנֵי * אָמַר לָהֶם וְהִלֵּא כְּתָבִי
 קִדְשֵׁי שְׁנָיִים * מִטַּמְאֵין אֶת הַיָּדִים * אָמְרוּ לוֹ אֵין
 דְּנִין דְּבֵרֵי תוֹרָה מִדְּבֵרֵי סוֹפְרִים * וְלֹא דְבֵרֵי
 סוֹפְרִים מִדְּבֵרֵי תוֹרָה * וְלֹא דְבֵרֵי סוֹפְרִים
 מִדְּבֵרֵי סוֹפְרִים * רְצוּעוֹת תְּפִילִין עִם הַתְּפִילִין
 מִטַּמְאוֹת אֶת הַיָּדִים * שֶׁמַּעוֹן אֹמֵר רְצוּעוֹת
 תְּפִילִין * אֵינֶן מִטַּמְאוֹת אֶת הַיָּדִים * רַגְלִיּוֹן
 שֶׁבִּסְפָר שֶׁמֶלְמַעֲלָן וְשֶׁמֶלְמַטָּן * שֶׁבַת חֲלָה
 וְשֶׁבִסּוֹף מִטַּמְא אֶת הַיָּדִים * רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר *
 שֶׁבִּסּוֹף אֵינוֹ מִטַּמְא * עַד שֶׁיַּעֲשֶׂה לוֹ עֲמוּד *
 חֲסֵפֶר שֶׁנִּמְחַק וְנִשְׁתַּיֵּיר בּוֹ שְׁמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה
 אוֹתוֹת * כְּפָרֶשֶׁת וַיְהִי בְּנִסּוּעַ הָאָרוֹן * מִטַּמְא
 אֶת הַיָּדִים מִגִּילָה שֶׁכְּתוּב בָּהּ שְׁמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה
 אוֹתוֹת * כְּפָרֶשֶׁת וַיְהִי בְּנִסּוּעַ הָאָרוֹן * מִטַּמְא
 אֶת הַיָּדִים * כָּל כְּתָבִי דִּהְקִדְשׁ מִטַּמְאֵין אֶת
 הַיָּדִים

הַיָּדִים * שִׁיר הַיָּשִׁירִים וְקִהְלַת מִטַּמְאֵין אֶת
 הַיָּדִים * רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר שִׁיר הַיָּשִׁירִים מִטַּמְא
 אֶת הַיָּדִים * וְקִהְלַת מַחְלֶקֶת * רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר
 קִהְלַת אֵינוֹ מִטַּמְא אֶת הַיָּדִים * וְשִׁיר הַיָּשִׁירִים
 מַחְלֶקֶת * רַבִּי שְׁמַעוֹן אֹמֵר קִהְלַת מִקּוּלֵי בִּישׁ
 וּמַחְמֵרֵי בִּישׁ * אֲרַשְׁמַעוֹן בֶּן עֲזַאי מִקְּבֵל אֲנִי
 מִפִּי שֶׁבַע יָמִים וְשָׁנָיִם זָקֵן * בְּיוֹם שֶׁחֹשִׁיבוּ אֶת ר'
 אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה בִּישִׁיבָה שֶׁשִׁיר הַיָּשִׁירִים
 וְקִהְלַת מִטַּמְאֵין אֶת הַיָּדִים * אֲרַשְׁמַעוֹן אֹמֵר
 וְשֶׁלּוֹם לֹא נִחְלַק אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל עַל שִׁיר
 הַיָּשִׁירִים * שֶׁלֹּא יִטַּמְא אֶת הַיָּדִים * שְׂאֵין כָּל
 הָעוֹלָם כְּלוֹ כְּדָאֵי כְּיוֹם שֶׁנִּתְּנָן בּוֹ שִׁיר
 הַיָּשִׁירִים לְיִשְׂרָאֵל * שֶׁכָּל הַכְּתוּבֵיט קִדְשֵׁי וְשִׁיר
 הַיָּשִׁירִים קִדְשֵׁי קִדְשֵׁי וְאֵם נִחְלָקוּ * לֹא נִחְלָקוּ
 אֲדָא עַל קִהְלַת * אֲרַשְׁמַעוֹן בֶּן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חַמַּי
 יִשְׁלַר עֲקִיבָא * כְּדְבֵרֵי בֶן עֲזַאי * כֵּן נִחְלָקוּ * וְכֵן
 גָּמְרוּ *

פִּרְקָא בּוֹ בְּיוֹם נִמְנּוּ וְגָמְרוּ * עַל עֲרִיבַת הַרְגָלִים
 שֶׁהָיָא מִשְׁנֵי רֹגְזִין וְעַד תְּשַׁעֲרָה קִבִּין
 שֶׁנִּסְדָּקָה שֶׁהָיָא טַמְאָה מִדְּרָס * שֶׁרַבִּי עֲקִיבָא
 אֹמֵר עֲרִבַת הַרְגָלִים כְּשִׁמָּה * בּוֹ בְּיוֹם

אמרו * כל הזבחים שגזבחו שלא לשמן *
 כשרים אלא שלא עלו לבעלים לישם חובה
 חוץ מן הפסח ומן החטאת * הפסח בזמנו *
 והחטאת בכל זמן רבי אליעזר אומר אף
 האשם הפסח בזמנו * והחטאת והאשם בכל
 זמן א"ר שמעון בן עזאי מקבלני מפי שבועים
 ושנים זקן * ביום שהושיבו את רבי אלעזר בן
 עזריה בישיבה שכל הזבחים הנאכלין
 שגזבחו שלא לשמן כשרים * אלא שלא עלו
 לבעלים לישם חובה * חוץ מן הפסח ומן
 החטאת * לא הוסיף בן עזאי אלא העולה
 ולא הודו לו חכמים : בו ביום אמרו עמו
 ומואב מה הן בשביעית * גזר ר' טרפון מעשר
 עני וגזר ר' אלעזר בן עזריה מעשר שני אמר
 לו ר' ישמעאל * אלעזר בן עזריה עליך ראייה
 ללמד שאתה מחמיר * שכל המחמיר עליו
 ראייה ללמד * אמר לו רבי אלעזר בן עזריה *
 ישמעאל אחי אני לא שניתי מסדר השנים *
 טרפון אחי שנה * ועליו ראייה ללמד * השיב
 רבי טרפון מצרים חוצה לארץ * עמו ומואב
 חוצה לארץ מה מצרים מעשר עני בשביעית

אף עמו ומואב מעשר עני בשביעית * השיב
 ר' אלעזר בן עזריה בכל חוצה לארץ * עמו
 ומואב חוצה לארץ * מה בכל מעשר שני
 בשביעית * אף עמו ומואב מעשר שני
 בשביעית * א"ר טרפון מצרים מפני שהיא
 קרובה עשאוה מעשר עני שיהיו עניי ישראל
 נסמכים עליה בשביעית * אף עמו ומואב
 שהן קרובים * נעשים מעשר עני * שיהיו עניי
 ישראל נסמכים עליהם בשביעית * אמר לו
 ר' אלעזר בן עזריה * הרי אתה כמהנן עמו
 ואין אתה אלא כמפסיד נפשות * קובע אתה
 את השמים * מלהוריד טר ומטר * שנאמר
 היקבע אדם אלהים כי אתם קובעים אותי *
 ואמרתם במה קבענוה * המעשר והתרומה *
 אמר ר' יהושע הריני כמשיב עד טרפון אחי
 אבל לא לענין דבריו * מצרים מעשה חדש *
 ובכל מעשה ישן * והגדון שלפנינו מעשה
 חדש * ידון מעשה חדש * ממעשה חדש ואל
 ידון מעשה חדש ממעשה ישן * מצרים מעשה
 זקנים ובכל מעשה נביאים * והגדון שלפנינו
 מעשה זקנים * ידון מעשה זקנים ממעשה

זקנים ואל ידון מעשה זקנים ממעשה נביאים
 נמנו וגמרו * עמון ומואב מעשרים מעשר עני
 בשביעית * וכשבאר יוסי בן דרמסקית אצל
 ר' אליעזר בלוד * אמר לו מה חדוש היה לכם
 בבית המדרש היום * אמר לו נמנו וגמרו
 עמון ומואב * מעשרים מעשר עני בשביעית *
 בכה ר' אליעזר ואמר סוד יי ליריאי ובריתו
 להודיעם צאו אמור להם אל תחושו למנינכם
 מקבל אני מרבן יוחנן בן זכאי ששמע מרבו
 ורבו מרבו * עד הלכה למישה מסיני * שעמון
 ומואב מעשרים מעשר עני בשביעית * ר' בון
 ביום בא יהודה גר עמוני ועמד לפניו בבית
 המדרש * אמר להם מה אני לבא בקהל * אמר
 לורבן גמליאל אסור אתה * אמר לו ר' יהושע
 מותר אתה * אמר לו רבן גמליאל * הכתוב
 אומר לא יבא עמוני ומואבי בקהלי * גם דור
 עשירי וגומרי * אמר לו ר' יהושע * וכי עמונים
 ומואבים במקומן הן * כבר עלה סנחריב מלך
 אשור ובלבל את כל האומות * שנאמר ואסיר
 גבולות עמים * ועתודותיהם שושתי ואוריד
 באביר יושבים * אמר לו רבן גמליאל הכתוב

אומר

אומר * ואחריבן אישׁב את שבות בני עמון
 וכבר חזרו * אמר לו ר' יהושע הכתוב אומר
 ושבתו את שבות עמי ישראל ויהודה * ועדין
 לא שבו * והתירוהו לבא בקהל * ה' תרגום
 שבעזרא ושבעניאר * מטמא את הידיים *
 תרגום שכתבו עברית * ועברית שכתבו
 תרגום * וכתב עברי אינו מטמא את הידיים *
 לעולם אינו מטמא עד שיכתבנו אשורית * על
 העור וכדיו * י' אומרים צדוקים * קובלים אנו
 עליכם פרושים * שאתם אומרים כתבי הקדש
 מטמאין את הידיים * ספרי המירס אינם מטמאין
 את הידיים * אמר רבן יוחנן בן זכאי וכי אין לנו
 על הפרושים אלא זו בלבד * והרי הם אומרים
 עצמות חמור טהורים * ועצמות יוחנן כהן גדול
 טמאים * אמר לו לפי חבתן היא טמאתן * שלא
 יעשה אדם עצמות אביו ואמו תרודות * אמר
 להם אף כתבי הקדש לפי חבתן היא טמאתן
 ספרי המירס שאינן חביבין * אין מטמאין את
 הידיים * י' אומרים צדוקין קובלים אנו עליכם
 פרושים * שאתם מטהרין את הגזוק * אומרים
 פרושים * קובלין אנו עליכם צדוקין * שאתם

מטהרין

מטהרין את אמת המים הבאה מבית הקברות
 אומרים צדוקים קובלין אנו עליכם פרושים *
 שאתם אומרים שורי וחמורי שהזיקו חבין *
 ועבדי ואמתי שהזיקו פטורים * מה אם שורי
 וחמורי שאיני חייב בהם מצות * הרי אני חייב
 בנזקן עבדי ואמתי שאיני חייב בהן מצות אינו
 דין שאהא חייב בנזקן * אמרו להם לא * אם
 אמרתם בשורי וחמורי * שאין בהן דעת *
 תאמרו בעבדי ובאמתי שיש בהן דעת שאם
 אקניטנו ילך וידליק גדישו של אחד * ואהא
 חייב לשלם * אמר אפיקורוס גלילי * קובר
 אני עליכם פרושים שאתם כותבין את
 המושל עם משה בגט אמרו פרושים קובלין
 אנו עליך אפיקורוס גלילי * שאתם כותבין
 את המושל עם השם בדרך * ולא עוד אלא
 שאתם כותבין את המושל מלמעלן * ואת
 השם מלמטן שנאמר ויאמר פרעה מי יי אשר
 אשמע בקולו * לשלח את ישראל * וכשלקה
 מהו אומר יי הצדיק : סליק

מסכת אהלות

פרק א' שנים טמאים במת * אחד טמא טמאת
שבעה

שבעה * ואחד טמא טמאת ערב *
 שלשה טמאין במת * שנים טמאין טמאת
 שבעה * ואחד טמא טמאת ערב * ארבעה
 טמאין במת * שלשה טמאין טמאת שבעה
 ואחד טמא טמאת ערב * כיצד שנים אדם
 הנוגע במת * טמא טמאת שבעה * ואדם
 הנוגע בו טמא טמאת ערב : כיצד שלשה
 כלים הנוגעים במת * וכלים בכלים טמאין
 טמאת שבעה השלישי בין אדם ובין כלים *
 טמאים טמאת ערב : כיצד ארבעה כלים
 הנוגעים במת * ואדם בכלים * וכלים באדם
 טמאין טמאת שבעה * הרביעי בין אדם בין
 כלים טמאים טמאת ערב * אמר רבי עקיבא
 יש לי חמישי השפור התחוב באהל * האהל
 והשפור ואדם הנוגע בשפור וכלים באדם *
 טמאין טמאת שבעה * חמישי בין אדם בין
 כלים טמאים טמאת ערב אמרו לו אין האהל
 מתחשב : אדם וכלים מטמאין במת * חמר
 באדם מבכלים * ובכלים מבאדם * שהכלים
 שלשה * והאדם שנים * חמר באדם שכל זמן
 שהוא באמצע * הן ארבעה * ושאינו באמצע

הן שלשה: ה' אדם ובגדים מטמאין בזב *
 חמר באדם מבגדים * ובגדים מבאדם *
 שהאדם הנוגע בזב * מטמא בגדים * ואין
 בגדים הנוגעים בזב מטמאין בגדים * חמר
 בבגדים שהבגדים הנושאים את הזב
 מטמאים אדם * ואין אדם הנושא את הזב
 מטמא אדם: י' אדם אינו מטמא עד שתצא
 נפשו ואפילו מגוייר ואפילו גוסס זוקק ליבום
 ופוסט מן היבום * מאכיל בתרומה ופוסל מן
 התרומה * וכן בהמה וחיה אינן מטמאין עד
 שתצא נפשם * התזו ראשיהם * אף על פי
 שמפרכסים טמאין * כגון זנב של לטאה
 שהיא מפרכסת: י' האיברין אין להן שיעור
 אפילו פחות מכזית מן המת ופחות מכזית
 מן הנבלה * ופחות מכעדשה מן השרץ *
 מטמאין טמאתן: י"א מתים וארבעים ושמונה
 אברים באדם * שלשים בפיסת הרגל * ששה
 בכל אצבע * עשרה בקרסל * שנים בשוק *
 חמשה בארבעה * אחד בירך * שלשה בקטלית
 אחד עשר צלעות * שלשים בפיסת היד * ששה
 בכל אצבע * שנים בקנה * ושנים במרפק * אחד

בזרוע

ס' ופסוק ט"ז

בזרוע * וארבעה בכתף * מאה ואחד מזה *
 ומאה ואחד מזה * ושמונה עשר חליות
 בשדרה * תשעה בראש * שמונה בצואר * ששה
 במפתח של לב * וחמשה בנקביו * כל אחד
 ואחד מטמא במגע ובמשא ובאהל * אימתי
 בזמן שיש עליהם בשר כראוי * אבל אם
 אין עליהם בשר כראוי * מטמאין במגע
 ובמשא ואין מטמאין באהל:

פ"ק ב' אלו מטמאין באהל * המת * וכזית מן
 המת * וכזית נצל * ומלוא תרווד רקב *
 השררה והגלגלת ואבר מן המת * ואבר מן
 החי שיש עליהן בשר כראוי * רבע עצמות
 מרוב הבנין או מרוב המנין יורוב בנינו יורוב
 מנינו של מת * אף על פי שאין בהן רבע
 טמאים כמה הוא רוב מנינו * מאה וחמשה
 ועשרים: י' רביעית דם * ורביעית דם תבסת
 ממת אחד רבי עקיבא אומר משני מתים דם
 קמן שיצא כלו ר' עקיבא אומר כל שהוא *
 וחכ"א רביעית כזית רמה בין חיה בין מתה ר'
 אליעזר מטמא בבשרו * וחכמים מטהרים *
 אפר שרופים * רבי אליעזר אומר שיעורו

ברבע

ברבע וחכמים מטהרים * מלוא תרווד ועוד
 עפר קברות טמא * רבי שמעון מטהר * מלוא
 תרווד רקב שגבלו במים אינו חבור לטמאה:
 * אלו מטמאין במגע ובמשא ואינן מטמאין
 באהל * עצם בשעורה * וארץ העמים ובית
 הפרס * אבר מן המת * ואבר מן החי * שאין
 עליהן בשר כראוי השדרה והגלגלת שחסרו
 כמה הוא חסרון בשדרה * בש"א שתי חליות
 ב"ה אומרים אפילו חליה אחת * ובגלגלת
 ב"ש אומרים כמלא מקדה ב"ה אומרים כדי
 שינטל מן החי וימורת * באיזה מקדה אמרו
 בקטן של רופאין ד' מאירי וחב' אבגדול של
 לשכה : ר' הגלל והדפק * מטמאין במגע
 ובאהל * ואינן מטמאין במשא * רבי אליעזר
 אומר מטמאין במשא * רבי יהושע אומר אם
 יש תחתיהן עפר קברות * מטמאין במשא *
 ואם לאו אינן מטמאים במשא ואיזה הדפק
 את שהגלל נשען עליו * אבל דפק
 דופקין טהור : * אלו שאם חסרו טהורין כזית
 מן המת * וכזית נצל * ומלוא תרווד רקב
 ורביעית דם * ועצם בשעורה * ואבר מן החי

שהסר

שחסר עצמו השדרה והגלגלת משני מתים
 ורביעית דם משני מתים ורובע עצמות משני
 מתים * ואבר מן המת משני מתים * ואבר מן
 החי משני אנשים * ר' עקיבא מטמא וחכמים
 מטהרין : * עצם בשעורה שנחלק לשנים רבי
 עקיבא מטמא * ור' יוחנן בן נורי מטהר אמר
 רבי יוחנן בן נורי לא אמרו עצמות בשעורה
 אלא עצם בשעורה * רבע עצמות שנדקדקו
 ואין בכל אחד ואחד עצם בשעורה ר' שמעון
 מטהר * וחכמים מטמאים * אבר מן החי
 שנחלק לשנים טהור * ר' יוסי מטמא ומודה
 שאם נפל חצאים שהוא טהור :

פירק : כל המטמאין באהל שנחלקו * והכניסן
 לתוך הבית * ר' דוסא בן הרבנים מטהר
 וחכמים מטמאין * כיצד הנוגע בכ"שני חציי
 זתים מן הנבילה * או נושאן * ובמת הנוגע
 בכחצי זית * ומאהיל על כחצי זית * או הנוגע
 בכחצי זית * וכחצי זית מאהיל עליו * מאהיל
 על כשני חציי זתים * מאהיל על כחצי זית *
 וכחצי זית מאהיל עליו * ר' דוסא בן הרבנים
 מטהר וחכמים מטמאין אבל הנוגע בכחצי

זית

זית * ודבר אחר מאהיל עליו * ועל כחצי
 זית * או מאהיל על כחצי זית * ודבר אחר
 מאהיל עליו ועל כחצי זית טהור * א"ר מאיר
 אף בזה ר' הוסא בן הרבנס מטהר * וחכמים
 מטמאין הכל טמא חוץ מן המגע עם המשא *
 והמשא עם האהל * זה הכלל כל שהוא משם
 אחד טמא * משני שמות טהור * מלוא
 תרוד רקב * שנתפור בתוך הבית * הבית טמא
 ורבי שמעון מטהר * רביעית דם שנבלעה
 בתוך הבית * הבית טהור * נבלעה בכסות *
 אם מתכבסת ויוצא ממנה רביעית דם
 טמאה * ואם לאו טהורה שכל הברוע שאינו
 יכול לצאת טהור * יגשפך באויר * אם היה
 מקומו קטפרס * והאהיל על מקצתו טהור *
 היה אשברן או שקרש טמא * נשפך על
 האסקפה והיא קטפרס * בין מבפנים בין
 מבחוץ והבית מאהיל עליו טהור * והיה
 אשברן או שקרש טמא * כל שבמת טמא *
 חוץ מן השנים * והשער והצפרן * ובשעת
 חבורן הכל טמא * כיצד המת בחוץ ושערו
 בפנים הבית טמא עצם שיש עליו כזית בשר
 חכנים

הכנים מקצתו מבפנים והבית מאהיל עליו
 טמא * שני עצמות ועליהם כשני הצאיזתים
 בשרי הכנים מקצתם מבפנים * והבית מאהיל
 עליהם טמא * היו תחובים בידי אדם טהור *
 שאין חבורי אדם חבור * איזהו דם תבסת *
 המת שיצא ממנו שמינית בחייו * ושמינית
 במותו ד"ר עקיבא ר' ישמעאל אומר רביעית
 בחייו * ורביעית במורתו * נטל מזה ומזה
 רביעית * ר' אדעזר בר' יהודה אומר זה וזה
 כמים * איזהו דם תבסת * צלוב שדמו שותת
 ונמצא תחתיו רביעית דם * טמא * אבל המת
 שדמו מנטף ונמצא תחתיו רביעית דם טהור *
 רבי יהודה אומר לא כי אלא השותת טהור
 והמנטף טמא * כזית מן המת פתחו בטפח
 והמת פתחו בארבעה טפחים להציל
 הטמאה על הפתחים אבל להוציא הטמאה
 כפותח טפח גדול מכזית כמת * ר' יוסי אומר
 השדרה והגלגלת כמת * וטפח על טפח
 על רום טפח מרבע * מביא את הטמאה *
 וחוצץ בפני הטמאה * כיצד ביב שהוא קמור
 תחת הבית יש בו פותח טפח ויש ביציאתו
 פותח

פּוֹתַח טַפַּח • טַמְאָה בְּתוֹכוֹ • הַבַּיִת טְהוֹר •
 טַמְאָה בְּבֵית • מֵה שֶׁבְּתוֹכוֹ טְהוֹר • שְׂדֵרֶךְ
 הַטַּמְאָה לְצֵאת • וְאִין דְּרָכָה לְהַכְנִס • יֵשׁ בּוֹ
 פּוֹתַח טַפַּח וְאִין בִּיצִיאַתוֹ פּוֹתַח טַפַּח הַטַּמְאָה
 בְּתוֹכוֹ • הַבַּיִת טַמֵּא • טַמְאָה בְּבֵית מֵה
 שֶׁבְּתוֹכוֹ טְהוֹר שְׂדֵרֶךְ הַטַּמְאָה לְצֵאת וְאִין
 דְּרָכָה לְהַכְנִס • אִין בּוֹ פּוֹתַח טַפַּח וְאִין
 בִּיצִיאַתוֹ פּוֹתַח טַפַּח טַמְאָה בְּתוֹכוֹ הַבַּיִת
 טַמֵּא טַמְאָה בְּבֵית מֵה שֶׁבְּתוֹכוֹ טַמֵּא • אַחַד
 חוֹר שֶׁחֲרוּהוּ מִים • אִין שְׂדַצִּים אוֹ שֶׁאֲכַלְתוּ
 מִלַּחַת • וְכֵן מִרְבֵּךְ שֶׁל אֲבָנִים • וְכֵן סוֹאֵר שֶׁל
 קוֹרוֹת • רַבִּי יְהוּדָה • אָמַר כָּל אֶהֱלֵךְ שְׂאִינוֹ
 עֵשׂוּי בִּידֵי אָדָם אִינוֹ אֶהֱלֵךְ • וּמוֹדָה בְּשִׁקְפִים
 וּבְסַלְעִים:

פִּרְקָה מִגְדֵּל שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּאֵוִיר • טַמְאָה
 בְּתוֹכוֹ • כָּלִים שֶׁבְּעֵבּוֹ טְהוֹרִים • טַמְאָה
 בְּעֵבּוֹ כָּלִים שֶׁבְּתוֹכוֹ טְהוֹרִים • ר' יוֹסִי אוֹמֵר
 מִחֲצָה לְמַחֲצָה הִיָּה עוֹמֵד בְּתוֹךְ הַבַּיִת טַמְאָה
 בְּתוֹכוֹ הַבַּיִת טַמֵּא טַמְאָה בְּבֵית מֵה שֶׁבְּתוֹכוֹ
 טְהוֹר • שְׂדֵרֶךְ הַטַּמְאָה לְצֵאת • וְאִין דְּרָכָה
 לְהַכְנִס • כָּלִים שֶׁבִּינוּ לְבֵין הָאָרֶץ שֶׁבִּינוּ לְבֵין
 הַכְּתֵל

הַכְּתֵלִי שֶׁבִּינוּ לְבֵין הַקּוֹרוֹת אִם יֵשׁ שְׁסֵפוֹתַח
 טַפַּח טַמֵּאִין • וְאִם לֹא טְהוֹרִין • טַמְאָה שֶׁם
 הַבַּיִת טַמֵּא • תִּיבַת הַמִּגְדֵּל • יֵשׁ בָּהּ פּוֹתַח
 טַפַּח • וְאִין בִּיצִיאַתָּה פּוֹתַח טַפַּח • טַמְאָה
 בְּתוֹכָה • הַבַּיִת טַמֵּא • טַמְאָה בְּבֵית • מֵה
 שֶׁבְּתוֹכָה טְהוֹרִי שְׂדֵרֶךְ הַטַּמְאָה לְצֵאת • וְאִין
 דְּרָכָה לְהַכְנִסִּי ר' יוֹסִי מִטְּהַר מִפְּנֵי שֶׁהוּא יָכוֹל
 לְהוֹצִיאָה חֲצָאִים • אִין לְשׂוֹרְפָה בְּמִקּוּמָה:
 הִיָּה עוֹמֵד בְּתוֹךְ הַפֶּתַח וְנִפְתַּח לְחוּץ טַמְאָה
 בְּתוֹכוֹ הַבַּיִת טְהוֹר • טַמְאָה בְּבֵית מֵה
 שֶׁבְּתוֹכוֹ טַמֵּא • שְׂדֵרֶךְ הַטַּמְאָה לְצֵאת וְאִין
 דְּרָכָה לְהַכְנִס • הִיָּתָה מוֹכְנֵי שְׁלוֹ מִשׁוֹכְרָה
 לְאַחֲרָיו שְׁלֹשׁ אֲצָבָעוֹת טַמְאָה שֶׁם כְּנֶגֶד
 הַקּוֹרוֹת הַבַּיִת טְהוֹר • בְּמֵה דְבָרִים אֲמוּרִים
 בְּזֶמֶן שֵׁישׁ שֶׁם פּוֹתַח טַפַּח • וְאִינָה יוֹצֵאָה •

וְהַמִּגְדֵּל בָּא בְּמִדְרָה:
 פִּרְקָה תְּנוּרָה שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְעִינוּ
 קְמוּרָה לְחוּץ • וְהָאֵהִילוּ עָלָיו קוֹבְרֵי
 הַמֵּת בִּישׁ אֶהְלֵךְ טַמֵּא וְכֵה אֶהְלֵךְ טַמֵּא
 וְהַבַּיִת טְהוֹר • רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר אִף הַתְּנוּרָה
 טְהוֹרָה: כִּי אֲרָכָה שֶׁבִּין הַבַּיִת לְעֵלְיָהּ • וּמִקְדָּרָה

נתונה עליה • ונקובה בכונם משקה • בלשא
הכל טמא • ובהא הקדרה טמאה • ועליה
טהורה ר' עקיבא אומר אף הקדרה טהורה:
יהיתה שלימה • בית הדל אומרים מצלת
על הכר • בלשא אינה מצלת אלא על
האוכלים ועל המשקים ועל כלי חרס • חזרו
בה להורות בדברי ב"ש: ר' לגין שהוא מלא
משקין טהורין • הלגין טמא טמאת שבעה •
והמשקין טהורין • ואם פנן בכלי אחר טמאין
האשה שהיא לשה בעריבה • האשה
והעריבה טמאים טמאת שבעה • והבצק
טהור ואם פנהו לכלי אחר טמא • חזרו בה
להורות בדברי ב"ש: יהיו כלי גללים • כלי
אבנים כלי אדמה הכל טהור יהיה כלי טהור
לקדש ולחטאת • הכל טהור שהכל נאמנין
על החטאת מפני שהכלים טהורין • וכלי
חרס טהורין ומצילין עם דפנות אהלים:
כיצד הבור והרוד שבבית • וכפישה נתונה
עליו טהור • אם היתה באר חלקה • או כוורת
פחותה וכפישה נתונה עליה טמא • אם היתה
נסר חלק • או סדירה שאין לה גפיים טהור •

שאין

אכלים טהורים וכלי חרס טהורים • ב טהורין פ"ה

שאין הכלים מצילין עם דפנות אהלים • עד
שיהיה להן דפנות • וכמה תהא הדפן טפח •
היה לה חצי טפח מכאן • וחצי טפח מכאן •
אינה דפן עד שיהא לה טפח ממקום אחד •
וכשם שמצילין מבפנים • כך מצילין מבחוץ
כיצד • כפישה ושהיא נתונה על היתדות
מבחוץ • טמאה תחתיה • כלים שבכפישה
טהורים אם היה כתל חצר • או כתל גנה אינו
מציל • קורה שהיתה נתונה מכתל לכתל •
וקדרה תלויה בה • טמאה תחתיה • כלים
שבקדרה ר' עקיבא מטהרין וחכמים מטמאין:
פרקי אדם וכלים נעשין אהליו לטמא • אבל
לא לטהר • כיצד • ארבעה נושאין את
הגד בכר • טמאה תחתיו • כלים שעל גביו
טמאים • טמאה על גביו כלים שתחתיו
טמאים • ר' אליעזר מטהר נתון על ארבעה
כלים • אפילו כלי גללים • כלי אבנים כלי
אדמה טמאה תחתיו כלים שעל גביו טמאים
טמאה על גביו כלים שתחתיו טמאים • נתון
על ארבעה אבנים • או על דבר שיש בו רוח
חיים טמאה תחתיו כלים שעל גביו טהורין •

טמאה

טמאה על גביו * כלים שתחתיו טהורין:
 יקוברי המות שהיו עוברים באכסדרה * והגוף
 אחד מהן את הדלת וסמכו במפתח * אם יכול
 הדלת לעמוד בפני עצמו טהור * ואם לאו
 טמא * וכן חבית של גרוגרות * או קופה של
 תבן * שהננותונים בחלון * אם יכולים הגרוגרות
 והתבן לעמוד בפני עצמן טהורים * ואם לאו
 טמאין בית שחצו בקנקנים וטח בטיח * אם
 יכול הטיח לעמוד בפני עצמו טהור * ואם
 לאו טמא: * כתר המשימש את הבית ידון
 מחצה למחצה * כיצד * כתר שהוא לאויר *
 והטמאה בתוכו * מחציו ולפנים הבית טמא *
 והעומד מלמעלה טהור * מחציו ולחוץ
 הבית טהור * והעומד מלמעלה טמא מחצה
 למחצה הבית טמא והעומד מלמעלה * רבי
 מאיר מטמא * וחכמים מטהרין * רבי יהודה
 אומר כל הכתר לבית: * כתר שבין שני
 בתים * והטמאה בתוכו * בית הקרוב לטמאה
 טמא * והקרוב לטהרה טהור * מחצה למחצה
 שניהן טמאין * טמאה באחד מהן * וכלים
 בכתל * מחציו וכלפי טמאה טמאים מחציו
 וכלפי

וכלפי טהרה טהורין * מחצה למחצה הרי הן
 טמאין * מעזיבה שבין הבית לעליה * טמאה
 בתוכה * מחציה ולמטן הבית טמא * ועליה
 טהורה * מחציה ולמעלה * העליה טמאה *
 והבית טהור * מחצה למחצה שניהן טמאין *
 טמאה באחד מהן וכלים במעזיבה * מחציה
 וכלפי טמאה טמאין * ומחציה וכלפי טהרה
 טהורים * מחצה למחצה הרי הן טמאין רבי
 יהודה אומר כל המעזיבה לעליה: * טמאה
 בין הקורות ותחתיה כקליפת השום * אם
 יש שם פותח טפח * הכל טמא * אם אין שם
 פותח טפח * רואין את הטמאה כאלו היא
 אטם * היתה נראית בתוך הבית * בין כך ובין
 כך הבית טמא: * בית המשימש את הכתר
 ידון כקליפת השום * כיצד כתר שבין שני
 כוכין * או בין שתי מערות * טמאה בכתים *
 וכלים בכתל * ועליהן כקליפת השום טהורים
 טמאה בכתל * וכלים בכתים * ועליה כקליפת
 השום טהורים * טמאה תחת העמוד * טמאה
 בוקעת ועולה בוקעת ויורדת: * כלים שתחת
 הפרח טהורים * רבי יוחנן בן נורי מטמא *

הטמאה והכלים שתחת הפרח * אם יש שם
 פותח טפח טמאין * ואם לאו טהורין * שני
 פרדסקים זה בצד זה או זה על גב זה * נפתח
 אחד מהן הוא והבית טמא * וחברו טהור *
 ורואין את הפרדסקין * כאילו הוא אטם * ידון
 מחצה למחצה * להביא את הטמאה לבית *
 ביק * הטמאה בכתל * ומקומה טפח על טפח
 על רום טפח * כל העליות שעל גבה *
 אפילו הן עשר טמאות היתה עליה אחת על
 גבי שני בתים היא טמאה וכל העליות שעל
 גבה טהורות * כתל שונית טמאה בוקעת
 ועולה בוקעת ויורדת * נפש אטומה * הנוגע
 בה מן הצדדין טהור * מפני שטמאה בוקעת
 ועולה בוקעת ויורדת * אם היה מקום הטמאה
 טפח על טפח על רום טפח * הנוגע בה מכל
 מקום טמא * מפני שהיא כקבר סתום * סמך
 לה סכות טמאות * רבי יהודה מטהר: יכל
 שפועי אהל ין כאהל ין אהל שהוא שופע ויורד
 וכלה עד כאצבע טמאה באהל כלים שתחת
 השפוע טמאים * טמאה תחת השפוע * כלים
 שבאהל טמאין * טמאה מתוכו * הנוגע בו

מתוכו טמא טמאת שבעה * ומאחוריו טמא
 טמאת ערב * טמאה מאחוריו * הנוגע בו
 מאחוריו טמא טמאת שבעה * מתוכו טמא
 טמאת ערב * כחצי זית מתוכו * וכחצי זית
 מאחוריו * הנוגע בו בין מתוכו בין מאחוריו *
 טמא טמאת ערב * מקצתו מרדד על הארץ
 טמאה תחתיו או על גביו * טמאה בוקעת
 ועולה בוקעת ויורדת * אהל שהוא נטוי
 בעליה מקצתו מרדד על הארבה שבין הבית
 לעליה * ר' יוסי אומר מציל רבי שמעון אומר
 אינו מציל עד שיהא נטוי כנטית האהל *
 המת בבית * וכו' פתחין הרבה כלן טמאין *
 נפתח אחד מהן הוא טמא וכלן טהורין * חשב
 להוציאן באחד מהן * או בחלון שהוא
 ארבעה על ארבעה טפחים * הציל על כל
 הפתחים * בישא יחשוב עד שלא ימות המת *
 בה אף משמת * היה סתום ונמלך לפותחו
 בישא כשיפתח ארבעה טפחים * בה א
 כשיתחיל ומודים בפותח בתחלה * שיפתח
 ארבעה טפחים * והאשה שהיא מקשה
 לילד * והוציאנה מבית לבית * הראשון טמא

בספקי והשני בורא אר יהודה אימתי בזמן
 שהיא נטלת בגפים אבל אם היתה מהלכת
 הראשון טהור שמשנפתת הקבר אין פנאי
 להלך אין לנפלים פתיחת הקבר עד
 שיעגילו ראש בפיקה ויצא הראשון מת
 והשני חי טהור הראשון חי והשני מת טמא
 רבי מאיר אומר בשפיר אחר טמא בשני
 שפירים טהור והאשה שהיא מקשה לילד
 מחתכין את הולד במעיה ומוציאין אותו
 אברים אברים מפני שחידה קודמין לחיו
 יצא רבו אין נוגעין בו שאין דוחין נפש מפני
 נפש :

פרק ח"ט מביאין את הטמאה וחוצצין מביאין
 את הטמאה ולא חוצצין חוצצים ולא
 מביאין לא מביאין ולא חוצצין אלו מביאין
 וחוצצין השידה והתיבה והמגרל כורת הקש
 כורת הקנים ובור ספינה אלכסנדרית שיש
 להן שולים והן מחזיקים ארבעים סאה בלח
 שיהם כוריים ביבש ויריעה וסקורטיא
 וקטבליא וסדין ומפץ ומחצלת שהן עשוין
 אהלים ועדר בהמה טמאה וטהורה ומכונות

היה

חיה ועוף והעוף ששכן והעושה מקום לכינה
 בשבולים האירוס והקיסוס וירקורת חמור
 ודלעת יונית ואוכלים טהורים רבי יוחנן בן
 נורי לא היה מודה באוכלים טהורים חוץ מן
 העיגול של דבלה : כ הזיזין והגזריות
 והשובכות והשקיפים והסלעים והגהרים
 והשננים והסככות והפרעות שהן יכולים
 לקבל מעזיבה רכה דברי רבי מאיר וחכא
 מעזיבה בינונית אלו הן הסככות אילן שהוא
 מסך עד הארץ והפרעות היוצאות מן הגדר
 י אלו מביאין ולא חוצצים השידה והתיבה
 והמגרל כורת הקש כורת הקנים ובור
 ספינה אלכסנדרית שאין להם שולים ואינן
 מחזיקים ארבעים סאה בלח שיהם כורים
 ביבש ויריעה וסקורטיא וקטבליא וסדין
 ומפץ ומחצלת שאינן עשוים אהלים ובהמה
 וחיה שמתו ואוכלים טמאים מוסף עליהם
 הרחים של אדם : ה אלו חוצצין ולא מביאין
 מסכת פרוסה וחכלי המטה והמשפלות
 והמסריג שבחלונות : ה אלו לא מביאין ולא

חוצצין

T. VI. יא 11

א לכה ט"א וס"א נ"ח כ"ף ב והקיסוס כסוך ערוך ג והנחירי ט"ח ד ט"ס ט"ח
 ח והמריגות ט"ח

חוצצין הורעים והירקות המחברים לקרקע
חוץ מן הירקות שמנו וכיפת הברד והשרג
והכפור והגלד והמלח והדולג ממקום
למקום והקופץ ממקום למקום והעוף הפורה
וטלית המנפנת וספנה שהיא שטה על פני
המים קשר את הספינה בדרך שהוא יכול
להעמידה כבש את האבן על גבי הטלית
מביאה את הטמאה רבי יוסי אומר הבית
שבספינה אינו מביא את הטמאה שתי תכיות
ובהן כשני חציי זיתים מקפות צמיד פתיל
ומנחות בתוך הבית הן טהורות והבית
טמא נפתחה אחת מהן היא והבית
טמאים וחברתה טהורה וכן שני חדרים
שרהן פתוחין לבית :

ברק ט כוורת שהיא בתוך הפתח ופיה לחוץ
בזית מן המת נתון תחתיה או על גבה
מבחוץ כל שהוא כנגד הזית תחתיה וגבה
טמא וכל שאינו כנגד הזית תוכה והבית
טהור בבית אין טמא אלא הבית בתוכה
הכל טמא : היתה גבוהה מן הארץ טפח
טמאה תחתיה או בבית או על גבה הכל

טמא

טמא אלא תוכה בתוכה הכל טמא : יבמה
דברים אמורים בזמן שהיא כלי מחלחלת
היתה פחותה ופקוקה בקש או אפוצה איזו
היא אפוצה כל שאין לה טפח ממקום אחד
בזית מן המת נתון תחתיה כנגדו עד התהום
טמא על גבה כנגדו עד הרקיע טמא בבית
אין טמא אלא הבית בתוכה אין טמא אלא
תוכה : היתה גבוהה מן הארץ טפח טמאה
תחתיה או בבית תחתיה והבית טמא תוכה
וגבה טהור בתוכה אין טמא אלא תוכה על
גבה כנגדו עד הרקיע טמא : יבמה דברים
אמורים בזמן שפיה לחוץ היתה פיה לפנים
וכזית מן המת נתון תחתיה או על גבה
מבחוץ כל שהוא כנגד הזית תחתיה וגבה
ותוכה טמא וכל שאינו כנגד הזית תוכה
(והבית) טהור בתוכה או בבית הכל טמא :
היתה גבוהה מן הארץ טפח טמאה תחתיה
או בבית או בתוכה או על גבה הכל טמא :
יבמה דברים אמורים בזמן שהיא כלי
מחלחלת היתה פחותה ופקוקה בקש או
אפוצה איזוהי אפוצה כל שאין לה טפח

ממקום

ממקום אחר * כזית מן המת * נתון תחתיה *
 כנגדו עד התהום טמא * על גבה כנגדו עד
 הרקיע טמא * בתוכה או בבית תוכה והבית
 טמאים : ה היתה גבוהה מן הארץ טפח *
 טמאה תחתיה או בבית * או בתוכה * הכל
 טמא * אלא גבה * על גבה כנגדו עד הרקיע
 טמא : ט היתה ממלאה את כל הבית * ואין
 בינה לבין הקורות פותח טפח טמאה בתוכה
 הבית טמא טמאה בבית מה שבתוכה טהור *
 שדרך טמאה לצאת ואין דרכה להכנס * בין
 עומדת * בין מטרה על צדה * בין אחת בין
 שתיים : י היתה עומדת בתוך הפתח * ואין
 בינה לבין המשקוף פותח טפח טמאה
 בתוכה * הבית טהור * טמאה בבית * מה
 שבתוכה טמא * שדרך הטמאה לצאת ואין
 דרכה להכנס : י"א היתה מטרה על צדה באויר
 וכזית מן המת נתון תחתיה או על גבה * כל
 שהוא כנגד הזית תחתיה וגבה טמא * וכל
 שאינו כנגד הזית תוכה טהור * בתוכה הכל
 טמא : י"ב היתה גבוהה מן הארץ טפח טמאה
 תחתיה או על גבה הכל טמא אלא תוכה *

בתוכה הכל טמא * במה דברים אמורים בזמן
 שהיא כלי * היתה פחותה ופקוקה בקיש * או
 מחזקת ארבעים סאה כדברי חכמים * כזית
 מן המת נתון תחתיה כנגדו עד התהום
 טמא * על גבה כנגדו עד הרקיע טמא * בתוכה
 אין טמא אלא תוכה * היתה גבוהה מן הארץ
 טפח טמאה תחתיה * תחתיה טמא * בתוכה *
 תוכה טמא * על גבה כנגדו עד הרקיע טמא :
 י' היתה יושבת על שוליה והיא כלי * טמאה
 תחתיה * בתוכה או על גבה * טמאה בוקעת
 ועולה בוקעת ויורדת * היתה גבוהה מן הארץ
 טפח * או מכסה או כפויה על פיה * טמאה
 תחתיה * בתוכה או על גבה הכל טמא :
 י"ב במה דברים אמורים בזמן שהיא כלי * היתה
 פחותה ופקוקה בקיש או מחזקת ארבעים
 סאה כדברי חכמים * טמאה תחתיה בתוכה *
 או על גבה * טמאה בוקעת ועולה בוקעת
 ויורדת * רבי אליעזר ורבי שמעון אמרים אין
 טמאה עולה לה * ואף לא יורדת ממנה * היתה
 גבוהה מן הארץ טפח * טמאה תחתיה *
 תחתיה

תחתיה טמא * בתוכה או על גבה כנגדו עד
 הרקיע טמא : ^{טו} ארון שהיא רחבה מלמטן
 וצרה מלמעלן * והמת בתוכה * הנוגע בה
 מלמטן טהור ומלמעלן טמא רחבה מלמעלן
 וצרה מלמטן * הנוגע בה מכל מקום טמא *
 היתה שוה * הנוגע בה מכל מקום טמא * ד"ר
 אריעזר * ר' יהושע אומר כטפח ולמטן טהור
 מטפח ולמעלן טמא * העשויה כמין קמטרא
 הנוגע בה מכל מקום טמא * כמין גלסקוס
 הנוגע בה מכל מקום טהור * חוץ ממקום
 פתיחתה : " חבית שהיא יושבת על שוליה
 באויר * וכזית מן המת נתון תחתיה * או
 בתוכה כנגד קורקרתה טמאה בוקעת
 ועולה בוקעת ויורדת * והחבית טמאה תחת
 דפנה מבחוץ טמאה בוקעת ועולה בוקעת
 ויורדת והחבית טהורה בתוכה ותחת דפנה
 אם יש בדפנות פותח טפח הכל טמא וכנגד
 פה טהור * ואם לאו * טמאה בוקעת ועולה
 בוקעת ויורדת * במה דברים אמורים
 בטהורה אבל אם היתה טמאה * או גבוהה
 מן הארץ טפח או מכסה או כפויה על פיה *

טמאה

טמאה תחתיה בתוכה או על גבה הכל טמא :

יום כה

פירקי ארבה שהיא בתוך הבית ויש בה פותח
 טפח טמאה בבית כנגד ארבה טהור *
 טמאה כנגד ארבה הבית טהור הטמאה בין
 בבית ובין כנגד ארבה נתן רגלו מלמעלן *
 ערב את הטמאה * מקצת הטמאה בבית *
 ומקצתה כנגד ארבה הבית טמא * וכנגד
 הטמאה טמא : * אין בארבה פותח טפח *
 טמאה בבית כנגד ארבה טהור טמאה כנגד
 ארבה * הבית טהור הטמאה בבית נתן את
 רגלו מלמעלן טהור הטמאה כנגד ארבה *
 נתן את רגלו מלמעלן ר מאיר מטמא ויחבא
 אם הטמאה קדמה את רגלו טמא ואם רגלו
 קדמה את הטמאה טהור * ר' שמעון אומר
 שתי רגלים זו על גב זו * שקדמו את הטמאה *
 משך הראשון את רגלו ונמצאת רגלו של שני
 שם טהור מפני שקדמה רגלו של ראשון את
 הטמאה : * מקצת טמאה בבית ומקצתה
 כנגד ארבה הבית טמא וכנגד הטמאה טמא
 ד"ר מאיר * ר' יהודה אומר הבית טמא כנגד

הטמאה

הטמאה טהור * ר' יוסי אומר אם יש בטמאה
כדי שתחלקות טמא את הבית ותטמא כנגד
הטמאה (כנגד הטמאה) טמא ואם לאו הבית
טמא * כנגד הטמאה טהור : ד ארבות זועל
גב ז' ויש בהן פותח טפח טמאה בבית כנגד
ארבות טהור * טמאה כנגד ארבות הבית
טהור * הטמאה בין בבית * בין כנגד
ארבות * נתן דבר שהוא מקבל טמאה בין
מלמעלן בין מלמטן הכל טמא ודבר שאינו
מקבל טמאה * ממנו ולמטן טמא * ממנו
ולמעלן טהור : יי אין בארבות פותח טפח *
טמאה בבית כנגד ארבות טהור טמאה
כנגד ארבות הבית טהור הטמאה בבית נתן
בין דבר שהוא מקבל טמאה * בין דבר שאינו
מקבל טמאה * בין מלמעלן * בין מלמטן *
אין טמא אלא התחתון * הטמאה כנגד
ארבות * נתן דבר שהוא מקבל טמאה בין
מלמעלן בין מלמטן הכל טמא ודבר שאינו
מקבל טמאה * בין מלמעלן * בין מלמטן אין
טמא אלא תחתון : י ארבה שהיא בתוך
הבית וקדרה נתונה תחתיה שאם תעלה אין

שפתותיה

שפתותיה נוגעות בארבה * טמאה תחתיה
בתוכה או על גבה * טמאה בוקעת ועולה
בוקעת ויורדת היתה גבוהה מן הארץ טפח
טמאה תחתיה או בבית תחתיה והבית טמא
תוכה וגבה טהור * בתוכה או על גבה הכל
טמא : י היתה נתונה בצד האסקופה * שאם
תעלה היא נוגעת במשקוף פותח טפח טמאה
תחתיה * בתוכה או על גבה * טמאה בוקעת
ועולה בוקעת ויורדת היתה גבוהה מן הארץ
טפח טמאה תחתיה או בבית תחתיה והבית
טמא תוכה וגבה טהור * בתוכה או על גבה
הכל טמא * שאם תעלה אינה נוגעת בשקוף
פותח טפח * או מדבקת בשקוף * טמאה
תחתיה * אין טמא אלא תחתיה :

פירק יא הבית שנסדק טמאה בחוץ * כלים
שבפנים טהורין טמאה בפנים * כלים
שבחוץ בית שמאי אומרים עד שיהא בסדק
ארבעה טפחים ובה א כל שהוא * רבי יוסי
אומר משום ב' פותח טפח : י אכסדררה
שנסדקה טמאה בצד זה כלים שבצד השני
טהורין נתן את רגלו או קנה מלמעלן * ערב

את

את הטמאה נתן את הקנה בארץ אינו מביא
את הטמאה * עד שיהיה גבוה מן הארץ
פותח טפח * י סגום עבה * וכפת עבה אינן
מביאין את הטמאה * עד שיהיו גבוהים מן
הארץ פותח טפח קפולים זו על גבי זו * אינן
מביאות את הטמאה * עד שתהא העליונה
גבוהה מן הארץ פותח טפח * היה אדם נתון
שם * בש"א אינו מביא את הטמאה ובה"א
אדם חלול הוא והצד העליון מביא את
הטמאה: יהיה משקיף (בעד) החלון והאהיל
על קוברי המת בש"א אינו מביא את הטמאה
ובה"א מביא את הטמאה * ומודים שאם היה
לבוש בכליו * או שהיו שנים זה על גבי זה *
שהם מביאין את הטמאה: * היה מטל
על האסקפה * והאהילו עליו קוברי המת *
בש"א אינו מביא את הטמאה * ובה"א מביא
את הטמאה: * הטמאה בבית והאהילו
עליו טהורין * בית שמאי מטהרין * ובית הלל
מטמאין: * כלב שאכל בשר המת ומת
הכלב * ומטל על האסקפה * ר' מאיר אומר
אם יש בצוארו פותח טפח * מביא את

הטמאה ואם לאו אינו מביא את הטמאה * ר'
יוסי אומר רואין את הטמאה מכנגד המישקוף
ולפנים הבית טמא * מכנגד המישקוף ולחוץ *
הבית טהור * ר' איעור אומר פיו לפנים הבית
טהור * פיו לחוץ הבית טמא * שהטמאה יוצאת
דרך שוליו * ר' יהודה בן בתירה אומר בין כך
ובין כך הבית טמא * כמה תשהה במעוין *
שרשה ימים מעת לעת * בעופות ובדגים כדי
שתפול לאור ותשרף * ר' שמעון * ר' יהודה
בן בתירה אומר בעופות ובדגים מעת לעת:
* החדות שבבית * ומנורה בתוכו * והפרח
שלה יוצא וכפישה נתונה עליו * שאם תנטל
המנורה * וכפישה עומדת על פי החדות *
בש"א החדות * טהור * ומנורה טמאה בה"א
אף המנורה טהורה * ומודים שאם תנטל
המנורה וכפישה נופלת הכל טמא: * כלים
שבין שפתי כפישה * לבין שפתי החדות *
אפילו עד התהום טהורים * טמאה שם הבית
טמא * טמאה בבית כלים שבכתלי החדות *
אם יש במקוץ טפח על טפח * על רום טפח
טהורין ואם לאו טמאים * אם היו כתלי

הַחֲרוֹת * רַחֲבִים מְשַׁל בַּיִת * בֵּין כַּף וּבֵין כַּף
 טַהוּרִים:
 פְּרָקִיב נָסַר שְׂרוּא נָתוּן עַל פִּי תֵנוֹר חֲדָשׁ *
 וְעוֹדֵף מִכָּל צִדְדָיו בְּפוֹתַח טַפַּח טַמְאָה
 תַּחְתּוֹ כְּלִים שֶׁעַל גְּבוּי טַהוּרִים * טַמְאָה עַל
 גְּבוּי * כְּלִים שֶׁתַּחְתּוֹ טַהוּרִים וּבִישָׁן טַמְא * ר'
 יוֹחֲנָן בֶּן נוּרִי מְטַהֵר * נָתוּן עַל פִּי שְׁנֵי תֵנוֹרִים
 טַמְאָה בִּינֵיהֶם הֵם טַמְאִים * ר' יוֹחֲנָן בֶּן נוּרִי
 מְטַהֵר: * סְרִידָה שֶׁהִיא נַחֲוֹנָה עַל פִּי הַתֵּנוֹר
 כִּמְקַף צְמִיד פְּתִיל טַמְאָה תַּחְתּוֹ אוֹ עַל גְּבוּי *
 הִכַּל טַמְא * כִּנְגַד אוֹירוֹ שֶׁל תֵּנוֹר טַהוּר *
 טַמְאָה כִּנְגַד אוֹירוֹ שֶׁל תֵּנוֹר * כִּנְגַדוֹ עַד
 הֶרְקִיעַ טַמְא: * נָסַר שֶׁהוּא נָתוּן עַל פִּי תֵנוֹר
 יִשָּׁן * יוֹצֵא מִזֶּה וּמִזֶּה טַפַּח * אֲבָל לֹא מִן
 הַצִּדְדִּים טַמְאָה בְּצַד זֶה * כְּלִים שֶׁבְּצַד הַשְּׁנַי
 טַהוּרִים * ר' יוֹסִי מְטַמְא * רַבְּבַטַּח אֵינוֹ מֵבִיא
 אֶת הַטַּמְאָה הִיא בּוֹזֵזוֹ * ר' אֲלִיעֶזֶר אוֹמֵר אֵינוֹ
 מֵבִיא אֶת הַטַּמְאָה * ר' יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר רוֹאִים אֶת
 רַבְּבַטַּח כֹּאִילוֹ אֵינוֹ * וְהִזִּיז הָעֲלִיזוֹן מֵבִיא אֶת
 הַטַּמְאָה: * סְנַדְל שֶׁל עֲרִיסָה שֶׁפָּחַתוּ בְּתוֹךְ
 הַבַּיִת * אִם יֵשׁ בּוֹ פּוֹתַח טַפַּח הַכָּל טַמְא וְאִם

ס פקמים. כ נכס. י נכס. חק טמאס ס

לאו

לֹאו * מוֹנִין בּוֹ כְּדָרֵךְ שְׁמוֹנִין בַּמַּת: * קוֹרוֹת
 הַבַּיִת וְהַעֲלִיָּה * שְׂאִין עֲלֵיהֶן מְעוֹיבָה * וְהֵן
 מְכוּוֹנוֹת * טַמְאָה תַּחַת אַחַת מֵהֶן * תַּחְתִּיהָ
 טַמְא * בֵּין הַתַּחְתּוֹנָה לְעֲלִיוֹנָה * בִּינֵיהֶם טַמְא *
 עַל גְּבוּי הָעֲלִיוֹנָה כִּנְגַדוֹ עַד הֶרְקִיעַ טַמְא * הִיוּ
 הָעֲלִיוֹנוֹת כְּבֵין הַתַּחְתּוֹנוֹת * טַמְאָה תַּחַת
 אַחַת מֵהֶן תַּחַת כּוֹלֵם טַמְא * עַל גְּבוּיָהֶן כִּנְגַדוֹ
 עַד הֶרְקִיעַ טַמְא: * קוֹרָה שֶׁהִיא נַתּוּנָה מִכַּתֵּל
 לְכַתֵּל וְטַמְאָה תַּחְתֶּיהָ אִם יִשְׁבֶּה פּוֹתַח טַפַּח
 מֵבִיאָה אֶת הַטַּמְאָה תַּחַת כְּלָה * וְאִם לֹאוֹ
 טַמְאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה בּוֹקֵעַת וְיוֹרֶדֶת * כַּמֶּה
 יִהְיֶה בְּהַקִּיפָה וְיִהְיֶה בְּהַפּוֹתַח טַפַּח * בּוֹזֵזוֹ
 שֶׁהִיא עֲגוּלָה הַקִּיפָה שְׁלֹשָׁה טַפְחִים * בּוֹזֵזוֹ
 שֶׁהִיא מְרַבֵּעַת אַרְבָּעָה שֶׁהַמְרַבֵּעַ יֵתֵר עַל
 הָעֲיָגוּל רַבִּיעַ: * עֲמוּד שֶׁהוּא מְטַל לְאוֹיֵר *
 אִם יֵשׁ בְּהַקִּיפּוֹ עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה טַפְחִים *
 מֵבִיא אֶת הַטַּמְאָה תַּחַת רַפְּנוֹ * וְאִם לֹאוֹ
 טַמְאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה בּוֹקֵעַת וְיוֹרֶדֶת:
 * כְּבֵיִת מִן הַמַּת מְדַבֵּק לְאַסְקָפָה * ר' אֲדִיעֶזֶר
 מְטַמְא אֶת הַבַּיִת * ר' יְהוֹשֻׁעַ מְטַהֵר * הִיא נָתוּן
 תַּחַת הָאֲסְקָפָה יְרוֹן מְחַצָּה לְמְחַצָּה * מְדַבֵּק

למשקוף

למשקוף הבית טמא ר' יוסי מטהר היה נתון
 בתוך הבית * הנוגע במשקוף טמא * הנוגע
 באסקפה * ר' אליעזר מטמא ר' יהושע אומר
 מטפח ולמטן טהור * מטפח ולמעין טמא *
 פרק יג העושה מאור בתחלה * שעורו מלא
 מקדח גדול של לשכה * שירי המאור *
 רום אצבעיים על רחב הגודל אלו הן שירי
 המאור * חלון שסתמה ולא הספיק לגמרה *
 חדרוהו מים או שרצים או שאבלתו מלחת *
 שעורו מלא אגרוף * חשב עליו לתשמיש
 שעורו בפותח טפח * למאור שעורו מלא
 מקדח הסריגות והרפפות מצטרפות במלא
 מקדח * כדברי ב"ש * בה"א עד שיהא במקום
 אחד מלא מקדח להביא הטמאה * ולהוציא
 את הטמאה ר' שמעון אומר להביא הטמאה
 אבל להוציא את הטמאה בפותח טפח *
 כ' חלון שהיא לאויר שעורה מלא מקדח בנה
 בית חוצה לה * שעורה בפותח טפח נתן את
 התקרה באמצע החלון התחתון בפותח טפח
 והעליון מלא מקדח * החזר שבדלת שעורו
 מלא אגרוף דברי ר' עקיבא ר' טרפון אומר

בפותח

א' לכבוד את הטמא ולכבוד את הטמאה פר"כ

בפותח טפח * שייר בה החרש מלמטן * או
 מלמעין * הגיפה ולא מירקה * או שפתחתו
 הרוח * שיעורו מלא אגרוף * העושה מקום
 לקנדה ולאספתי ולגר שיעורו כל שהוא *
 כדברי ב"ש בה"א בפותח טפח לזון את עינו
 ולדבר עם חבירו * ולתשמיש בפותח טפח *
 אלו ממעטין את הטפח פחות מכזית בשר
 ממעט על ידי רבע עצמות * ופחות מעצם
 בשעורה ממעט על ידי כזית בשר * פחות
 מכזית מן המת פחות מכזית מן הנבלה פחות
 מכעדשה מן השרץ פחות מכביצה אוכלים *
 התבואה שבחלון * וככ"י שיש בה ממש
 ונבלת העוף הטהור שלא חשב עליה ונבלת
 העוף הטמא שחשב עליה ולא הכשירה או
 הכשירה ולא חשב עליה * אלו שאנן
 ממעטים * (את הטפח) אין העצם ממעט על
 ידי עצמות ולא בשר על ידי בשר ולא כזית
 מן המת ולא כזית מן הנבלה * ולא כעדשה
 מן השרץ * ולא כביצה אוכלים ולא תבואה
 שבחלונות * ולא ככ"י שאין בה ממש * ולא
 נבלת העוף הטהור שחשב עליה ולא נבלת

העוף

א' טמאין ס"א . כה"פ מי' מרכ כל' וכו'

ה'עוף ה'טמא ש'חשב עליה ו'הכשירה *
 ולא ה'שתי ו'הערב ה'מנגעים * ולא ל'בניה
 מ'בית ה'פרס ד'ר מאיר ו'חכ'א ה'ל'בניה
 מ'מעטת מ'פני ש'עפרה ט'הור * ו'ה'הכלל
 ה'טהור מ'מעט ו'ה'טמא אינו מ'מעט *
 פ'ק'י ה'זין מ'ביא את ה'טמאה כל ש'הוא
 ה'גיזרה ו'הג'בלית ב'פוח' ט'פח * אי'הו
 ה'זין ש'פניו ל'מטה * ו'ה'גיזרה ש'פניה ל'מעלה *
 ו'במה א'מרו ה'זין מ'ביא את ה'טמאה כל ש'הוא
 ב'זין ש'הוא ג'בוה מ'ן ה'פתח ש'לשה נ'ד'ב'כין
 ש'הם ש'נים ע'שר ט'פח * י'תר מ'כאן מ'ביא את
 ה'טמאה ב'פוח' ט'פח * ה'עטרות ו'ה'פתוחים *
 מ'ביאים את ה'טמאה ב'פוח' ט'פח * ז'זין ש'על
 ג'בי ה'פתח מ'ביא את ה'טמאה ב'פוח' ט'פח *
 ש'על ג'בי ה'חלון ר'ום א'צ'בעיים * ש'על ג'בי
 מ'לא מ'קדח כל ש'הוא * ר' י'וסי א'ומר מ'דואו *
 נ'קנה ש'על ג'בי ה'פתח * א'פילו ג'בוה מ'אה
 א'מה מ'ביא את ה'טמאה כל ש'הוא * ד'ברי ר'
 י'הושע ר' י'וחנן ב'ן נורי א'ומר אל י'חמיר ז'ה
 מ'ן ה'זין * ז'זין ש'הוא ס'ובב את כל ה'בית *
 ו'אכל ב'פתח ש'לש א'צ'בעות * ט'מאה ב'בית
 כלים

כלים ש'תחתיו ט'מאים ט'מאה ת'חתיו * ר'בי
 א'ליעזר מ'טמא את ה'בית ז'ר י'הושע מ'טהר *
 ו'כן ב'חצר ש'היא מ'קפת א'כס'דרא * ה' ש'ני
 ז'זין ז'ה על ג'בי ז'ה י'יש ב'הן פ'וח' ט'פח * ו'בניהן
 פ'וח' ט'פח ט'מאה ת'חתיהם ת'חתיהם ט'מא
 ב'ניהם * ב'ניהן ט'מא * על ג'ביהן כ'נגדו ע'ד
 ל'רקיע ט'מא * ה'יה הע'ליון ע'ודף על ה'תחתון
 פ'וח' ט'פח ט'מאה ת'חתיהן או ב'ניהן ת'חתיהן
 ו'בניהן ט'מא * על ג'ביהן כ'נגדו ע'ד ל'רקיע
 ט'מא * ה'יה הע'ליון ע'ודף על ה'תחתון פ'וח'ט
 מ'טפח * ט'מאה ר'ת'תיהן * ת'חתיהן ו'בניהן
 ט'מא * ב'ניהן או ת'חת המ'ותר * ר' א'ליעזר
 א'ומר ת'חתיהן ו'בניהן ט'מא * ר' י'הושע א'ומר
 ב'ניהן ו'תחת המ'ותר ט'מא ו'ת'תיהן ט'הור *
 י'יש ב'הן פ'וח' ט'פח * ו'אין ב'ניהן פ'וח' ט'פח
 ט'מאה ר'ת'תיהן * ת'חתיהן ט'מא * ב'ניהן או
 על ג'ביהן כ'נגדו ע'ד ה'רקיע ט'מא * א'ין ב'הן
 פ'וח' ט'פח * ב'ין ש'יש ב'ניהן פ'וח' ט'פח * ב'ין
 ש'אין ב'ניהן פ'וח' ט'פח * ט'מאה ר'ת'תיהן
 ב'ניהן או על ג'ביהן * ט'מאה ב'וקערת ו'עולה
 ב'וקעת ו'יורדת * ו'כן ש'תי י'ריעות ש'הן ג'בוהות

מן הארץ פותח טפח :

פרק טו סגוס עברה וכפת עברה * אינן מביאין את הטמאה עד שיהו גבהין מן הארץ פותח טפח * קפולין זו על גבי זו אינן מביאות את הטמאה * עד שתהא העליונה גבהה מן הארץ פותח טפח * טבליות של עץ (זו על גב זו) אינן מביאות את הטמאה * עד שתהא העליונה גבהה מן הארץ פותח טפח ואם היו של שיש * טמאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת : * טבליות של עץ * שהן נוגעות זו בזו בקרנותיהם * והם גבוהות מן הארץ פותח טפח * טמאה תחת אחת מהן הנוגע בשניה טמא טמאת שבעה וכלים שתחת הראשונה טמאים ושתחת השניה טהורין השלחן אינו מביא את הטמאה עד שיהא בו רבוע בפותח טפח : * חביות שהן יושבות על שוליהן או מטות על צידיהן באויר והן נוגעות זו בזו בפותח טפח * טמאה תחת אחת מהן * טמאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת * במה דברים אמורים בטהורות * אבל אם היו טמאות או גבוהות מן הארץ פותח טפח * טמאה תחת

אחת

אחת מדהן תחת כלם טמא : * בית שחצו בנסרים או בריעות מן הצדדים או מן הקורות טמאה בבית * כלים שבחצץ טהורין * טמאה בחצץ * כלים שבבית טמאין כלים שבחצץ * אם יש שם פותח טפח טמאים * ואם לאו טהורים : * חצו מארצו טמאה בחצץ כלים שבבית טמאים * טמאה בבית כלים שבחצץ אם יש במקומן טפח על טפח * על רום טפח טהורים * ואם לאו טמאים * שארצו של בית כמוהו עד התהום : * בית שהוא מלא תבן * ואין בינו לבין הקורות פותח טפח * טמאה בפנים כלים שכנגד היציאה טמאים * טמאה בחוץ כלים שבפנים אם יש במקומם טפח על טפח * על רום טפח טהורים * ואם לאו טמאים אם יש בין התבן לקורות פותח טפח * בין כך ובין כך טמאים : * בית שמלאו עפר או צרורות ובטלוזבן כרי של תבואה * או גל של צרורות אפילו כגלו של עכן * ואפילו טמאה בצד הכלים * טמאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת : * חצר הקבר העומד בהוכה טהור עד שיהא בה ארבע אמות כדברי ר' שבהא

ארבעה

אם כן טמא * כפול טמא

ארבעה טפחים קורה שעשאה גלל לקבר *
 בין עומדת בין מטה על צדה אין טמא אלא
 כנגד הפתח * עשה ראשה גלל לקבר * אין
 טמא אלא ארבעה טפחים ובזמן שהוא עתיד
 לגוד * ר' יהודה אומר בלה חבור : * חבית
 שהיא מלאה משקים טהורים * ומקפת צמיד
 פתיל ועשאה גלל לקבר * הנוגע בהטמא
 טמאת שבעה * והחבית והמשקין טהורין *
 בהמה שעשאה גלל לקבר הנוגע בה טמא
 טמאת שבעה ר' מאיר אומר כל שיש בו רוח
 חיים אינו מטמא משום גלל : * והנוגע במת
 ונוגע בכלים המאהיל על המת * ונוגע בכלים
 טמאין מאהיל על המת ומאהיל על הכלים *
 הנוגע במת ומאהיל על הכלים טהורים * אם
 יש בידו פותח טפח טמאין * שני בתים ובהן
 כשני חצאי זיתים * ופשט את שתי ידיו להן *
 אם יש בידו פותח טפח מביא את הטמאה *
 ואם לאו אינו מביא את הטמאה :
 פרק י' כל המטלטלין * מביאין את הטמאה
 בעובי המרדע * אמר רבי טרפון אקפח
 את בני * יזוז הלכה מקפחת ששמע השומע
 וטעה

וטעה * שהאפר עובר והמרדע על כתפו *
 והאהיל צדו אהר על הקבר * וטמאוהו משום
 כלים המאהילים על המת * אר עקיבא אני
 אתקן שידו דברי חכמים קיימים * שיהו כל
 המטלטלים מביאין את הטמאה על אדם
 הנושאן בעובי המרדע * ועל עצמן בכל שהן
 ועל שאר אדם וכלים בפותח טפח : * כיצד *
 כוש שהוא תחוב בכתל * בחציזית מתחתיו *
 ובחציזית מעל גביו * אף על פי שאינן מכוונין
 טמא * נמצא מביא את הטמאה על עצמו
 בכל שהוא * הקדר שהוא עובר והאסל על
 כתיפו * והאהיל צדו אהר על הקבר * הכלים
 שבצד השני טהורים * אם יש באסל פותח
 טפח טמאים התלוליות הקרובות * בין לעיר
 בין לדרך אחד חדשות ואחד ישנות טמאות
 הרחוקות חדשות טהורות וישנות טמאות *
 איוו היא קרובה חמשים אמה * וישנה ששים
 שנה ד' ר' מאיר ר' יהודה אומר קרובה שאין
 קרובה ממנה וישנה שאין אדם זוכרה :
 המוצא מת (בתחלה) משכב כדרכו נוטלו
 ואת תבוסתו מוצא שנים נוטלן ואת תבוסתן

מֵצֵא יִשְׁרָאֵל • אִם יֵשׁ בֵּין זֶה לְזֶה מֵאַרְבַּע
 אֲמוֹת וְעַד שְׁמוֹנֶה • כִּמְלֵא מִטָּה וְקוֹבְרֶיהָ •
 הָרִי זֶה שְׁכוֹנַת קְבָרוֹת • בּוֹדֵק מִמֶּנּוּ וְלִדְהִלֵּן
 עֲשָׂרִים אֲמָה מֵצֵא אַחֵר בְּסוֹף עֲשָׂרִים אֲמָה •
 בּוֹדֵק מִמֶּנּוּ וְלִדְהִלֵּן עֲשָׂרִים אֲמָה • שְׂרָגְלִים
 לְדַבֵּר • שְׂאֵלוֹ מִתְחַלֵּה מֵצֵאוֹ נוֹטְרוֹ וְאֵת
 תְּבוּסָתוֹ • ר' הַבּוֹדֵק • בּוֹדֵק אֲמָה עַל אֲמָה •
 וּמְנִיחַ אֲמָה עַד שֶׁהוּא מֵגִיעַ לְסָרְעֵ • אִם
 לְבַתּוּלָה • הַמוֹצִיא אֶת הָעֵפֶר מִמְּקוֹם טְמֵאָה
 אוֹכֵל בְּדַמְעוֹ • הַמִּפְקֵחַ בְּגֵל • אֵינוֹ אוֹכֵל
 בְּדַמְעוֹ • הֵי הַכּוֹדֵק הַגִּיעַ לְנַחַל אוֹ לְשִׁלִּית
 אוֹ לְדֶרֶךְ הַרְבִּים • מִפְּסִיק • שָׂדֵה שְׁנֵהֲרָגוּ בָּהּ
 הַרוֹגִים מִלֶּקֶט עֵצִים וְהַכֵּל טְהוֹר־הַמִּפְנֵה
 קָבְרוּ מִתּוֹךְ שָׂדֵהוּ מִלֶּקֶט עֵצִים וְהַכֵּל
 טְהוֹר • בּוֹר שְׁמִיטִים לְתוֹכוֹ נְפֻלִים אוֹ הַרוֹגִים
 מִלֶּקֶט עֵצִים וְהַכֵּל טְהוֹר־ר' שְׁמֵעוֹן אוֹמֵר
 אִם הִתְקִינוּ לְקַבֵּר מִתְחַלֵּה • יֵשׁ לוֹ תְּבוּסָה •
 פֶּרֶק י' הַחֹרֵשׁ אֶת הַקְּבָר • הָרִי זֶה עוֹשֶׂה בֵּית
 הַפָּרֶס • עַד כַּמָּה הוּא עוֹשֶׂה מְלֵא מַעֲנֵה
 מֵאָה אֲמָה בֵּית אַרְבַּעַת סָאִים • ר' יוֹסִי אוֹמֵר
 בֵּית חֲמִשׁ • בְּמוֹרֵד וּבְמַעֲלָה נוֹתֵן רַבַּע

כרשינים

כְּרִשְׁיָנִים • עַל כַּדָּךְ הַמַּחְרִישָׁה • עַד מְקוֹם
 שִׁיִּצְמַחוּ שְׁלֹשָׁה כְּרִשְׁיָנִין זוֹ כְּצַד זוֹ עַד שֶׁהוּא
 עוֹשֶׂה בֵּית הַפָּרֶס • ר' יוֹסִי אוֹמֵר בְּמוֹרֵד וְלֹא
 בְּמַעֲלָה • הֵי הָרִי חוֹרֵשׁ • וְהַיִּיחַ בְּסָרְעֵ אוֹ
 בְּגֵדֵר • אוֹ שְׁנַעַר הַמַּחְרִישָׁה עַד שֶׁהוּא עוֹשֶׂה
 בֵּית הַפָּרֶס • ר' אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר בֵּית הַפָּרֶס עוֹשֶׂה
 בֵּית פָּרֶס • ר' יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר פְּעָמִים עוֹשֶׂה •
 פְּעָמִים אֵינוֹ עוֹשֶׂה • כִּיֶּצֶד • חֲרֵשׁ חֲצִי מַעֲנֵה
 וְחֹזֵר וְחֹרֵשׁ חֲצִיהַיֹּכֵן הַצֶּדֶדִין • הָרִי זֶה עוֹשֶׂה
 בֵּית פָּרֶס • חֲרֵשׁ מְלֵא מַעֲנֵה • חֹזֵר וְחֹרֵשׁ מִמֶּנָּה
 לַחוּץ • אֵינוֹ עוֹשֶׂה בֵּית פָּרֶס • הַחֹרֵשׁ
 מִלְּטִימָיָא מַצְבִּירַת הָעֲצָמוֹת • מִשָּׂדֵה שְׁנֵאֲבָד
 הַקְּבָר בְּתוֹכָהּ • אוֹ שְׁנֵמְצָא בָּהּ קְבָר־הַחֹרֵשׁ
 אֶת שְׂאֵינוֹ שְׁלוֹ • וְכֵן נִכְרִי שְׁחֲרֵשׁ • אֵינוֹ עוֹשֶׂה
 אוֹתָהּ בֵּית פָּרֶס • שְׂאֵין בֵּית פָּרֶס לְכוֹתִיִּים •
 ר' שָׂדֵה בֵּית הַפָּרֶס עַל גְּבִיטְהוֹרָה • שְׁטָפוּ
 גִּשְׁמִים מִבֵּית פָּרֶס לְטְהוֹרָה • אֶפִּילוֹ אֲדוּמָה
 וְהַלְבִּינוּרָה • אוֹ לְבִנְהוּהָ אֲדִימוּרָה • אֵין עוֹשֶׂה
 אוֹתָהּ בֵּית פָּרֶס • הַשָּׂדֵה שְׁנֵאֲבָד קְבָר
 בְּתוֹכָהּ • וּבִנְהָ בָּהּ בֵּית וְעֲלֶיהָ עַל גְּבִיז • אִם
 הֵי תָּתֵּה פִתְחָהּ שָׂר עֲלֶיהָ • מְכוּוֹן כְּנֶגֶד פִּתְחוֹ שֶׁל

בית

בית עליה טהורה ואם לאו עליה טמאה
 עפר בית הפרס ועפר חוצה לארץ שבא
 בידק מצטרפין כחותם המרצופים דברי רבי
 אליעזר וחכ"א עד שיהא במקום אחד
 כחותם המרצופין א"ר יהודה מעשה שהיו
 איגרות באורת ממדינת הים לבני כהנים
 גדולים והיו בהם כסאה וכסאתיט חותמות
 ולא חישו להם (חכמים) משום טמאה:
 פרק י"ח ביצד בוצרים בית הפרס מזים על
 האדם ועל הכלים ושונים ובוצרים
 ומוציאים חוץ לבית הפרס ואחרים מקבלים
 מהם ומוליכים לגת אם נגעו אלו באלו
 טמאים כדברי ב"ה בש"א אוחו את המגל
 בסיב או בוצר בצור ונותן לתוך הכפישה
 ומוליך לגת א"ר יוסי במה דברים אמורים
 בכרם הנעשה בית הפרס אבל הנוטע בית
 הפרס ימכר לשוק: בשלשה בית פרסות
 הן החורש את הקבר נטעת כל נטע ואינה
 נזרעת כל זרע חוץ מזרע הנקצר ואם עקרו
 צובר את גרנו לתוכו וכוברו בשתי כפרות
 ד"ר מאיר וחכ"א התבואה בשתי כפרות
 והקטניות

והקטניות בשלש כפרות ושורף את הקש
 ואת העצה ומטמא במגע ובמשא ואינו
 מטמא באהל: שדה שנאבד קבר בתוכה
 נזרעת כל זרע ואינה נטעת כל נטע ואין
 מקימין בה אילנות חוץ מאילן סרק שאינו
 עושה פירות ומטמא במגע ובמשא
 ובאהל: שדה בוכין לא נטעת ולא נזרעת
 ועפרה טהור ועושים ממנה תנורים לקדש
 ומזדים ב"ש וב"ה שבודקים לעושי פסח ואין
 בודקין לתרומה ולנזיר בש"א בודקין ובה"א
 אין בודקין ביצד הוא בודק מביא את העפר
 שרוא יכור להסיטו ונותן לתוך כפרה
 שנקביה דקים וממחה אם נמצא שם עצם
 כשעורה טמא: ביצד מטהרין בית הפרס
 נוטלין ממנו שלשה טפחים (או נותן על גבע
 שלשה טפחים אם נטל מחציו אחר שלשה
 טפחים ונתן על גבי חציו אחר שלשה טפחים
 טהור) רבי שמעון אומר אפילו נטל ממנו
 טפח ומחצה ונתן עליו טפח ומחצה ממקום
 אחר טהור והרוצה בית הפרס באכנים
 שאינו יכור להסיטן טהור ר' שמעון אומר

אף העוזק בית הפרס טהור : י המהלך בבית
 הפרס * על אבנים שאינו יכול להסיטן על
 האדם ועל הבהמה שפחן יפה טהור * על
 אבנים שהוא יכול להסיטן על האדם ועל
 הבהמה שפחן רע טמא * והמהלך בארץ
 העמים בהרים ובסלעים טמא * ביסובשונית
 טהור ואיזוהי השונית כל מקום שהים עולה
 בזעפו : י הקונה שדה בסוריה סמוכה לארץ
 ישראל * אם יכול להכנס לה בטהרה טהורה
 וחיבת במעשרות ובשביעית ואם אינו יכול
 להכנס לה בטהרה טמאה * וחיבת
 במעשרות ובשביעית * מדורות הנכרים
 טמאים כמה ישהא בתוכן ויהא צריך בדיקה
 ארבעים יום אף על פי שאין עמו אשה * ואם
 היה עבד או אשה משמרים אותו * אינו צריך
 בדיקה : י את מרה הם בודקים * את הביבים
 העמוקים * ואת המים הסרוחים בש"א אף
 האשפתות * ועפר התיחות * ובה"א כל מקום
 שהחזיר והחלדה יכולים להלך בו אינו צריך
 בדיקה : י האצטונות אין בהן משום מדור
 הנכרים * רבן שמעון בן גמליאל אומר עיר

פ' עקלה ונדרלס וחור פ"ח . לכו"מ פ"ח

הנכרים

הנכרים שחרבה אין בה משום מדור הנכרים
 מזרח קסרין ומערב קסרין קברות * ומזרח
 עכו היה ספק וטהרו חכמים * רבי ובית דינו
 נמנו על קניי וטהרוהו : * עשרה מקומות
 אין בהם משום מדור נכרים אהלי הערביים *
 והסכות והצרופין . והבורגנים * והאלקטיות
 ובית שער * ואוירה של חצר והמרחץ ומקום
 החצים * ומקום הלגיונות : סריק

מסכת נגעים

פרק * מראות נגעים שנים שהן ארבעה *
 בהרת עזרה בשלג * שניה לה כסיד
 ההיכל * והשאת כקרום ביצה * שניה לה
 כצמר לבן ד"ר מאיר וחכמים אומרים השאת
 כצמר לבן שניה לה כקרום ביצה : י הפתוך
 שבשלג כיון המזוג בשלג * הפתוך שבסיד
 כדם המזוג בחלב ד"ר ישמעאל רבי עקיבא
 אומר אדמדם שבזה ושבזה כיון המזוג במים
 אלא של שלג עזרה * ושל סיד דיהה ממנה :
 י ארבעה מראות האלו מצטרפין זה עם זה *
 לפטור ולהחליט ולהסגיר * להסגיר את
 העומד בסוף שבוע ראשון לפטור את

העומד

ארכנ"ט פ"ח

העומד בסוף שבוע שני להחליט את שגולד
 לומחיה או שער לבן בתחלה בסוף שבוע
 ראשון בסוף שבוע שני לאחר הפטור
 להחליט את שגולד לו פשיון בסוף שבוע
 ראשון בסוף שבוע שני לאחר הפטור
 להחליט את ההופך כלו לבן מתוך הפטור
 לפטור את ההופך כלו לבן מתוך החלט או
 מתוך הסגר אלו מראות נגעים שכל נגעים
 תלויים בהן: רבי חנינא סגן הכהנים אומר
 מראות נגעים ששה עשר ר' דוסא בן הרבנים
 אומר מראות נגעים שלשים וששה עקביא
 בן מהללאל אומר שבעים ושתים ר' חנינא
 סגן הכהנים אומר אין רואין את הנגעים
 בתחלה לאחר השבת ששבוע שלו חל
 להיות בשבת ולא בשני ששבוע שני שלו
 חל להיות בשבת ולא בשלישי רבתיים
 ששבוע שלישי שלו חל להיות בשבת רבי
 עקיבא אומר לעולם רואים חל להיות
 בתוך השבת מעבירין לאחר השבת ויש
 בדבר להקל ולהחמיר: הפיצד להקל היה
 בו שער לבן והלך לו שער לבן היו לבנות

והשחירו

והשחירו אחת לבנה ואחת שחורה והשחירו
 שתיהן ארוכות והקצירו אחת ארבה ואחת
 קצרה והקצירו שתיהן נסמך השחין לשתיהן
 או לאחת מהן הקיף השחין לשתיהן או
 לאחת מהן או חלקן השחין ומחית השחין
 והמכה ומחית המכה והבהק היתה בו
 מחיה והלכה לה המחיה היתה מרבעת
 ונעשית עגולה או ארבה מבצרת ונעשית
 מן הצד מכנסת ונתפזרה ובא השחין ונכנס
 בתוכה הקיפה חלקה או מעטה השחין או
 מחית השחין והמכה ומחית המכה
 והבהק היה בו פסיון והלך לו פסיון או
 שהלכה לה האום או שנתמעטה ואין בזה
 ובוהכגריס השחין ומחית השחין והמכה
 ומחית המכה והבהק חולקין בין האום
 לפסיון הרי אלו להקל: הפיצד להחמיר לא
 היה בו שער לבן וגולד לו שער לבן היו
 שחורות והלבינו אחת שחורה ואחת לבנה
 והלבינו שתיהן קצרות והאריכו אחת קצרה
 ואחת ארבה והאריכו שתיהן נסמך השחין
 לשתיהן או לאחת מהן הקיף השחין את

שתיהן

שְׁתִּיהֵן * או אֶת אַחַת מֵהֶן * או חֶלְקֵן הַשְּׁחִין *
 וּמִחֵית הַשְּׁחִין וְהַמְּכֹרֶה * וּמִחֵית הַמְּכֹה *
 וְהִבְהִק וְהִלְכוּ לָהֶם * לֹא הִיָּתָה כּוּ מִחֵיה *
 וְנוֹלְדָה כּוּ מִחֵיה * הִיָּתָה עֲגוּלָה או אֲרֵכָה *
 וְנִעְשִׂית מְרַבַּעַת * מִן הַצַּד וְנִעְשִׂית מְבַצֵּרֶת *
 מִפּוֹרֶת וְנִתְכַנְסָה וְכֹא הַשְּׁחִין וְנִכְנַס בְּתוֹכָה *
 הַקִּיפָה * חֶלְקָה או מַעֲטָה הַשְּׁחִין * או מִחֵית
 הַשְּׁחִין * וְהַמְּכֹרֶה * וּמִחֵית הַמְּכֹרֶה וְהַבּוֹהֵק
 וְהִלְכוּ לָהֶן לֹא הָיָה כּוּ פְסִיּוֹן וְנוֹלַד כּוּ פְסִיּוֹן
 הַשְּׁחִין וּמִחֵית הַשְּׁחִין וְהַמְּכֹרֶה וּמִחֵית הַמְּכֹה *
 וְהַבְּרִיק חוֹלְקִין בֵּין הָאוֹס לַפְּשִׁיּוֹן * וְהִלְכוּ
 לָהֶן הָרִי אֵלוֹ לְרַחֲמֵי :

פִּרְקֵי בְּהֵרֶת עֲזָרָה * נִרְאִית בְּגֵרְמִי * בְּהָרָה *
 וְהִכְהָה בְּכּוֹשֵׁי : עֲזָרָה ר' יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי כִפְרֵתֵן * הָרִי הֵן כְּאִשְׁכְּרוּעַ *
 לֹא שְׁחוּרִים וְלֹא לְבָנִים * אֵלֹא בִּינוּנִיִּים * רַבִּי
 עֲקִיבָא אוֹמֵר יֵשׁ לְצִירִים סַמְמָנִין * שְׂדֵהֵן צְרִין
 צוּרוֹת שְׁחוּרוֹת * וְלְבָנוֹת וּבִינוּנִיּוֹת * מִבֵּיא סַס
 בִּינוּנִי * וּמִקִּיפּוֹ מִבְּחוּץ וְתִרְאָה כְּבִינוּנִית * רַבִּי
 יְהוּדָה אוֹמֵר מִרְאוֹת נְגָעִים לְהַקֵּל * אֲבָל לֹא
 לְרַחֲמֵי יִרְאָה הַגֵּרְמִי כְּבִשְׂרוֹ לְהַקֵּל וְהַכּוֹשֵׁי
 כְּבִינוּנִי

כְּבִינוּנִי לְהַקֵּל * וְחִכָּא זָה זָה כְּבִינוּנִי : * אֵין
 רוֹאִים הַנְּגָעִים בְּשַׁחְרִית * וּבֵין הָעֶרְבִים * וְלֹא
 בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְלֹא בְיוֹם הַמַּעֲוֵן * לְפִי שֶׁהִבְהִיחַ
 נִרְאִית עֲזָרָה וְלֹא בְּצַהֲרִים לְפִי שֶׁעֲזָרָה נִרְאִית
 בְּהָרָה * אִימְתִי רוֹאִין כְּשֶׁלֶשׁ בְּאַרְבַּע * וּבְחִמֵּשׁ
 וּבְשֶׁבַע * וּבְשִׁמּוֹנָה * וּבְתִשְׁעֵי * דִּרְ מֵאִיר רַבִּי
 יְהוּדָה אוֹמֵר בְּאַרְבַּע בְּחִמֵּשׁ בְּשִׁמּוֹנָה
 וּבְתִשְׁעֵי : * כִּיֵּן רַחֲסוּמָא בְּאַחַד מֵעֵינָיו * או
 שְׂכָהָה מֵאוֹר עֵינָיו * לֹא יִרְאָה אֶת הַנְּגָעִים *
 שְׁנֵאמַר לְכָל מִרְאָה עֵינֵי הַכֹּהֵן * בֵּית הָאֵפֶל
 אֵין פּוֹתֵחִין כּוּ חֲלוֹנוֹת לְרִאוֹת אֶת נְגָעוֹ :
 ר' בִּיצַד רִאִית הַנְּגַע * הָאִישׁ נִרְאָה כְּעוֹדֵר
 וּכְמוֹסֵק זֵיתִים * הָאִשָּׁה כְּעוֹדֶכֶת * וּכְמִנִּיקָה אֶת
 בְּנֵיהָ כְּאוֹרֶגֶת בְּעוֹמְדִין לְשַׁחֵי לִיד הַיְמִנִית * ר'
 יְהוּדָה אוֹמֵר אֵף כְּטוֹוֶה בְּפִשְׁתֵּן לְשִׁמְאֵלִית *
 כְּשֵׁם שֶׁהוּא נִרְאָה לְנִגְעוֹ * כִּךְ הוּא נִרְאָה
 לְתַגְלַחְתּוֹ : * כֹּל הַנְּגָעִים אֲדָם רוֹאֶה * חוּץ
 מִנְּגַעֵי עֲצָמוֹ * רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵף לֹא נְגָעֵי
 קְרוֹבִיו * כֹּל הַנְּדָרִים אֲדָם מִתִּיר חוּץ מִנְּדָרֵי
 עֲצָמוֹ * ר' יְהוּדָה אוֹמֵר אֵף לֹא נְדָרֵי אִשְׁתּוֹ
 שְׂבִינָה לְבֵין אַחֲרִים * כֹּל הַבְּכוּרוֹת אֲדָם רוֹאֶה

חויז מבכורות עצמו :

פירקן הכל מטמאין בנגעים חויז מן הנכרים
 וגר תושב * הכל כשרים לראות את
 הנגעים * אלא שהטמאה והטהרה בידי כהן
 אומרים לו אמור טמא * והוא אומר טמא *
 אמור טהור והוא אומר טהור * אין רואין שני
 נגעים כאחד * בין באיש אחד * ובין בשני
 אנשים * אלא רואה את הראשון ומסגירו *
 ומחליטו ופוטרו וחוזר לשני * אין מסגירין אות
 המסגר * ולא מחליטין את המחלט * אין
 מסגירים את המחלט * ולא מחליטין את
 המסגר * אבל בתחלה בסוף שבוע * המסגר
 מסגר * והמחליט מחליט * מסגר ופוטרו *
 מחליט ופוטרו : * חתן שנראה בו נגע נותנין
 לו שבעת ימי המשתה * לו ולביתו ולכסותו *
 וכן ברגל נותנין לו כל ימות הרגל : * עור
 הכשר מטמא בשני שבועות * ובשלשה
 סימנין בשער לבן ובמחיה ובפסיון * בשער
 לבן ובמחיה בתחלה ובסוף שבוע ראשון *
 ובסוף שבוע שני * ולאחר הפטור * ובפסיון
 בסוף שבוע ראשון ובסוף שבוע שני ולאחר

הפטור

הפטור * ומטמא בשני שבועות * שהן שלשה
 עשר יום : * השחין והמכה מטמאין בשבוע
 אחד * ובשני סימנין * בשער לבן ובפסיון *
 בשער לבן בתחלה * בסוף שבוע ולאחר
 הפטור * ובפסיון בסוף שבוע * ולאחר הפטור
 ומטמאין בשבוע אחד * שהוא שבועה ימים :
 ה הנתקין מטמאין בשני שבועות * בשני
 סימנין בשער צהוב דק ובפסיון בשער צהוב
 דק בתחלה * בסוף שבוע ראשון * ובסוף
 שבוע שני * ולאחר הפטור * ובפסיון בסוף
 שבוע ראשון * ובסוף שבוע שני ולאחר
 הפטור ומטמאין בשני שבועות * שהן שלשה
 עשר יום : * הקרחת והגבחת * מטמאות
 בשני שבועות ובשני סימנין * במחיה ובפסיון
 במחיה בתחלה ובסוף שבוע ראשון * ובסוף
 שבוע שני ולאחר הפטור * ובפסיון בסוף
 שבוע ראשון * ובסוף שבוע שני * ולאחר
 הפטור * ומטמאות בשני שבועות * שהן
 שלשה עשר יום : * ההבגדים מטמאין בשני
 שבועות * ובשלשה סימנין בירקרק
 ובאדמדם * ובפסיון * בירקרק ובאדמדם *

בתחלה

T. VI. טו 15

א בסוף בלא וז' וכן הכריוו ס"א * ב לאחר בלא וז' ס"א וכן כולם

בתחלה ובסוף שבוע ראשון * ובסוף שבוע
שני * ולאחר הפטור * ובפישיון בסוף שבוע
ראשון * ובסוף שבוע שני * ולאחר הפטור *
ומטמאין בשני שבועות * שהן שלשה עשר
יום: ^ה הבתים מטמאין בשלשה שבועות *
ובשלשה סימנין בירקרק ובאדמדום ובפישיון
בירקרק ובאדמדום בתחלה * ובסוף שבוע
ראשון * ובסוף שבוע שני * ובסוף שבוע
שלישי ולאחר הפטור * ובפישיון בסוף שבוע
ראשון * ובסוף שבוע שני * ובסוף שבוע
שלישי * ולאחר הפטור * ומטמאין בשלשה
שבועות * שהן תשעה עשר יום * אין בנגעים
פחות משבוע אחד * ולא יותר על שלשה
שבועות :

פרק ד' יש בשער לבן * מה שאין בפישיון * ויש
בפישיון מה שאין בשער לבן * ששער
לבן מטמא בתחלה * ומטמא בכל מראה
לבן ואין בו סימן טהרה * יש בפישיון שהפישיון
מטמא בכל שיהוא * ומטמא בכל הנגעים
חוץ לנגע * מה שאין כן בשער לבן : ^ב יש
במחיה מה שאין בפישיון * ויש בפישיון מה

שאין במחיה * שהמחיה מטמאה בתחלה *
ומטמאה בכל מראה * ואין בה סימן טהרה *
יש בפישיון שהפישיון מטמא בכל שיהוא *
ומטמא בכל הנגעים * חוץ לנגע * מה שאין
כן במחיה : ^ג יש בשער לבן מה שאין במחיה
ויש במחיה מה שאין בשער לבן * ששער
לבן מטמא בשחין ובמכוה במכנס ובמפור
במבצר ושלא במבצר * יש במחיה שהמחיה
מטמאה בקרחת ובגבחת * הפוכה ושלא
הפוכה * ומעכבת את ההופך כלו לבן *
ומטמאה בכל מראה מה שאין כן בשער לבן :
ד שתי שערות עיקרן משחיר וראשן מלבין *
טהור * עיקרן מלבין וראשן משחיר * טמא *
כמה יהא בלבנונית * רבי מאיר אומר בר
שהוא * רבי שמעון אומר כדי לקרוץ בזוג *
היתה אחת מלמטה ונחלקה מלמעלה והיא
נראית כשתים טהור בהרת ובו שער לבן
או שער שחור טמא * אין חוששין שפא מעט
מקום שער שחור את הבהרת מפני שאין בו
ממש : ^ה בהרת כגרים וחוט יוצא ממנה אם
יש בו רחב שתי שערות * וזקקה לשער לבן

ולפסיון • אבל לא למחיה • שתי בהרות וחוט
 יוצא מזולו • אם יש בו רחב שתי שערות
 מצרפן ואם לאו אינן מצרפן • בהרת כגרים
 ובה מחיה כעדשה ושער לבן בתוך המחיה
 הלכה המחיה טמאה מפני שער לבן • הלך
 שער לבן טמא מפני המחיה ר' שמעון מטהר
 מפני שלא הפכתו בהרת • בהרת היא
 ומחיתה כגרים • ושער לבן בתוך הבהרת •
 הלכה המחיה טמאה מפני שער לבן • הלך
 שער לבן טמא מפני המחיה ר' שמעון מטהר
 מפני שלא הפכתו בהרת כגרים • ומודה
 שאם יש במקום שער לבן כגרים שהוא טמא
 בהרת ובה מחיה ופסיון הלכה המחיה
 טמאה מפני הפסיון הלך הפסיון טמאה מפני
 המחיה וכן בשער לבן ובפסיון הלכה וחזרה
 בסוף שבוע הרי היא כמות שהיתה • לאחר
 הפטור תראה בתחלה • היתה עזה ונעשית
 כחה • כחה ונעשת עזה • הרי היא כמות
 שהיתה ובלבד שלא תתמעט מארבע
 מראות • כנסה ופשתה • פשתה וכנסה רבי
 עקיבא מטמא וחכמים מטהרין • בהרת

כגרים

כגרים • ופשתה כחצי גרים • והלך מן האום
 כחצי גרים • ר' עקיבא אומר תראה בתחלה
 וחכמים מטהרין • בהרת כגרים • ופשתה
 כחצי גרים ועוד • והלך מן האום כחצי גרים •
 ר' עקיבא מטמא • וחכמים מטהרין • בהרת
 כגרים ופשתה כגרים ועוד והלכה לה האום
 רבי עקיבא מטמא וחכמים אומרים תראה
 בתחלה • בהרת כגרים ופשתה כגרים •
 נולדה לפסיון מחיה • או שער לבן • והלך לה
 האום • רבי עקיבא מטמא • וחכ"א תראה
 בתחלה • בהרת כחצי גרים • ואין בה כלום •
 נולדה בהרת כחצי גרים • ובה שיערה אחת •
 הרי זו להסגיר • בהרת כחצי גרים ובה שיערה
 אחת • נולדה בהרת כחצי גרים ובה שיערה
 אחת הרי זו להסגיר • בהרת כחצי גרים ובה
 שתי שערות • נולדה בהרת כחצי גרים ובה
 שיערה אחת הרי זו להסגיר • בהרת כחצי
 גרים ואין בה כלום נולדה בהרת כחצי גרים
 ובה שתי שערות • הרי זו להחליט • מפני
 שאמרו אם בהרת קדמה לשער לבן טמא •
 ואם שער לבן קדם לבהרת טהור • ואם ספק

טמא

טמא ורבי יהושע קהרז:

פירקא כל ספק נגעים טהור * חוץ מזה ועוד
אחר * ואיזה זה מי שהיתה בו בהרת
כגרים ויהסגירה בסוף שבוע ויהרי היא כסלע
ספק שהיא ספק שאחרת באה תחתיה טמא:
החליטו בשער לבן * הלך שער לבן וחזר
שער לבן וכן במתיה ובפישיון בתחלה בסוף
שבוע ראשון בסוף שבוע שני * לאחר הפטור
הרי היא כמות שהיתה * החליטו במתיה *
והלכה המתיה והזרה המתיה וכן בשער לבן
ובפישיון בתחלה * בסוף שבוע ראשון בסוף
שבוע שני לאחר הפטור * הרי היא כמות
שהיתה * החליטו בפישיון * הלך הפישיון וחזר
הפישיון וכן בשער לבן * בסוף שבוע ראשון *
בסוף שבוע שני * ולאחר הפטור * הרי היא
כמות שהיתה : * שער פקודה עקביא בן
מהללאל מטמא וחכמים מטהרין איזהו שער
פקודה מי שהיתה בו בהרת ובה שער לבן
הלכה הבהרת והניהה לשער לבן במקומו
וחזרה עקביא בן מהללאל מטמא וחכמים
מטהרין * א"ר עקיבא מודה אני בזה שהיא

ה' ט"ו ספק מ"י . ב' לאחר מ"ח וכן כולם

טהור ואיזה הוא שער פקודה מי שהיתה בו
בהרת כגרים ובה שתי שערות והלך הימנה
כחצי גרים והניהה לשער לבן במקומו הבהרת
וחזר אמרו לו כשם שבטלו את דברי עקביא
כך דבריך אינן מקוימין : * כל ספק נגעים
בתחלה טהור * עד שלא נזקק לטמאה *
משנזקק לטמאה ספקו טמא * כיצד שנים
שבאו אצל כהן * בזה בהרת כגרים * ובזה
כסלע * בסוף שבוע בזה כסלע * ובזה כסלע *
ואינו ידוע באי זה מהם פשה בין באיש אחד
בין בשני אנשים טהור * עקיבא אומר באיש
אחר טמא * ובשני אנשים טהור : * משנזקק
לטמאה ספקו טמא * כיצד שנים שבאו אצל
כהן * בזה בהרת כגרים * ובזה כסלע * בסוף
שבוע בזה כסלע ועוד * ובזה כסלע ועוד *
שניהן טמאין אף על פי שחזרו להיות כסלע
וכסלע שניהן טמאין * עד שיחזרו להיות
כגרים * זהו הוא שאמרו משנזקק לטמאה *
ספקו טמא :

פירקא גופה של בהרת כגרים הקלקי מרבע *
מקום הגרים תישע עד שות * מקום עד ששה

ארבע שערות נמצאו שלישים ושיש שערות :
 ב בהרת כגרים ובה מחיה כעדרשה רבתה
 הבהרת טמאה נתמעטה טהורה רבתה
 המחיה טמאה נתמעטה טהורה : בהרת
 כגרים ובה מחיה פחותה מכעדרשה רבתה
 הבהרת טמאה נתמעטה טהורה רבתה
 המחיה טמאה נתמעטה ר מאיר מטמא
 וחכמים מטהרים שאין הנגע פוישה לתוכה :
 בהרת יתירה מכגרים ובה מחיה יתרה
 מכעדרשה רבו או שנתמעטו טמאין ובבד
 שלא יתמעטו מבשיעור : בהרת כגרים
 ומחיה כעדרשה מקיפתה וחוז למחיה בהרת
 הפנימית להסגיר והחיצונה להחליט אמר
 רבי יוסי אין המחיה סימן טמאה לחיצונה
 שהבהרת לתוכה נתמעטה והלכה לה
 רבן גמליאל אומר אם מבפנים היא כלה
 סימן פשיון לפנימית והחיצונה טהורה ואם
 מבחוץ החיצונה טהורה והפנימית להסגיר
 רבי עקיבא אומר בין כך ובין כך טהורה :
 אמר ר' שמעון אימתי בזמן שהיא כעדרשה
 מובאת היתה יתרה מכעדרשה תמותר סימן

פשיון לפנימית והחיצונה טמאה היה בהק
 פחות מכעדרשה סימן פשיון לפנימית ואין
 סימן פשיון לחיצונה : יעשרים וארבעה
 ראשי איברין באדם שאינן מטמאין משום
 מחיה ראשי אצבעות ידים ורגלים וראשי
 אזנים וראש החטם וראש הגויה וראשי
 הדדים שבאשה ר' יהודה אומר אף של איש
 ר' אליעזר אומר אף היבלות והרלרלין אינן
 מטמאין משום מחיה : אלו מקומות באדם
 שאינן מטמאין בבהרת תוך רועין תוך
 האזן תוך החטם תוך הפה הקמטים
 והקמטים שבצואר תחת הדר ובית השחי
 כף הרגל והצפרן הראש והזקן והשחין
 והמכוה והקדח המורדין אינן מטמאין
 בנגעים ואינן מצטרפין בנגעים ואין הנגע
 פוישה לתוכן ואינן מטמאין משום מחיה
 ואין מעכבין את ההפך כלו לבין חור הראש
 והזקן ונקרחו השחין והמכוה והקדח ונעשו
 צרבת ר' יהי אלו מטמאין בנגעים ואינן
 מצטרפין בנגעים ואין הנגע פוישה לתוכן
 ואינן מטמאים משום מחיה אבל מעכבין

את ההופך כלו לבן * הראש והזקן עד שלא
העלו שער והלדדין שבראש ושזקן *
גדונין בעור הפשר :

פירסו אלו בהרות טהורות * שרזו בו קדם
למתן תורה * בגוי ונתגיר בקטן ונולד
בקמט ונגלה בראש ובזקן * בשחין ובמכוה
ובקרח המורדין תור הראש והזקן ונקרחו *
השחין והמכוה והקרח ונעשו צרבת טהורים
הראש והזקן עד שלא העלו שער * העלו
שער ונקרחו השחין והמכוה והקרח עד שלא
נעשו צרבת * נעשו צרבת וחור אליעזר בן
יעקב מטמא שתחלתן וסופן טמא * וחכמים
מטהרים : * נשתנו מראיהן * בין להקל בין
להחמיר * כיצד להקל היתה בשלג ונעשית
כסיד ההיכל * כצמר לבן * ובקרום ביצה *
נעשית מספחת שאת * או מספחת עזה כיצד
להחמיר * היתה בקרום ביצה ונעשית כצמר
לבן * כסיד ההיכל * ובשלג * רבי אלעזר בן
עזריה מטהר * ר' אלעזר חסמא אומר להקל
טהור * ול החמיר תראה בתחלה * רבי עקיבא
אומר בין להקל בין להחמיר תראה בתחלה :

בהרת ואין בה פלוס בתחלה בסוף שבוע
ראשון יסגיר בסוף שבוע שני * לאחר הפטור
יפטור * עורה מסגירו ופוטרו * ונולדו לו סימני
טמאה יחליט בהרת ובה סימני טמאה יחליט
עורה מחליטו והלכו להן סימני טמאה *
בתחלה בסוף שבוע ראשון יסגיר * בסוף
שבוע שני * לאחר הפטור יפטור : * התולש
סימני טמאה * והכוה את המחיה עובר בלא
תעשרה * ולטהרה עד שלא בא אצל הכהן
טהור * לאחר החלטו טמא * א"ר עקיבא
שאדתי את רבן גמליאל * ואת רבי יהושע
הולכין לגדוד * בתוך הסגירו מה הוא אמרו
די לא שמענו * אבל שמענו * עד שלא בא
אצל הכהן טהור * לאחר החלטו טמא *
התחלתי מביא להם ראיות * אחד עומד
בפני הכהן * ואחד בתוך הסגירו טהור * עד
שיטמאנו הכהן * מאימתי היא טהרתו * רבי
אליעזר אומר לכשיוולד לו נגע אחר * ויטהר
ממנו * וחבא עד שתפרח בכלו * או עד
שתתמעט בהרתו מפגרים : * מי שהיתה
בו בהרת * ונקצצה טהורה קצצה מתכנין *

רבי אליעזר אומר לבשיו לר לו נגע אחר *
 ויטהר ממנו וחכ"א עד שתפרח בכלו היתה
 בראש הערלה ימול :

פירק ה' הפורח מן הטמא * טהור * חזרו בו ראשי
 אברים * טמא עד שתתמעט בהרתו
 כנגרים * מן הטהור * טמא * חזרו בו ראשי
 אברים * טמא * עד שתחזור בהרתו לכמות
 שהיתה: ב בהרת כגרים ובה מחיה כעדשה
 פרחו בכלו * ואחר כך הלכה לה המחיה
 או שהלכה לה המחיה * ואחר כך פרחו
 בכלו טהור נולדה לו מחיה * טמא * נולד לו
 ישער לבן ר' יהושע מטמא וחכמים מטהרים:
 ב בהרת ובה שער לבן פרחו בכלו * אף על
 פי ששער לבן במקומו * טהור * בהרת ובה
 פישיון * פרחו בכלו טהור * וכלן שחזרו בהן
 ראשי אברים הרי אלו טמאין פרחו במקצתו
 טמא * פרחו בכלו טהור: ד כל פריחת
 ראשי אברים * שבפריחתן טהרו טמא *
 כשיחזרו טמאים * כל חזרת ראשי אברים
 שבחזרתם טמאו טהור נתכסו טהור נתגלו
 טמא * אפילו מארה פעמים: ה כל היראוי

לטמא בנגע הבהרת * מעכב את הפריחה *
 כל שאינו ראוי לטמא בנגע הבהרת * אינו
 מעכב את הפריחה כיצור פרחו בכלו אבל
 לא בראש ובזקן * בשחין ובמכורה ובקרח
 המורדין * חזר הראש והזקן ונקרחו * השחין
 והמכורה והקרח ונעשו צרבת טהורים פרחו
 בכלו אבל לא בכחצי ערשה הסמוך לראש
 ולזקן * לשחין למכורה ולקרח * חזר הראש
 והזקן ונקרחו * השחין והמכורה והקרח ונעשו
 צרבת אף על פי שנעשה מקום המחיה בהרת
 טמא עד שתפרח בכלו: י שתי בהרות אחת
 טמאה ואחת טהורה פרחו מזו לזו * ואחר
 כך פרחו בכלו * טהור * בשפתו העליונה
 בשפתו התחתונה * בשתי אצבעותיו * בשני
 ריסי עיניו * אף על פי שמד בקיסזה לזה והם
 נראים כאחד טהור פרחו בכלו אבל לא
 בבהק טמא * חזרו בו ראשי אברים * (כמין
 בהק טהור * חזרו בו ראשי אברים) פחות
 מבעדשה ר' מאיר מטמא וחכ"א בהק פחות
 מבעדשה * סימן טמאה בתחלה * ואין סימן
 טמאה בסוף: י הבא כלו לבן יסגיר * נולד

לו שער לבן יחליט השחירו (שתייהם) או אחת
 מהן הקצירו שתייהן * או אחת מהן נסמך
 השחין לשתייהן או לאחת מהן הקיף השחין
 את שתייהן או את אחת מהן או חלקן השחין
 ומחית השחין המכוה ומחית המכוה והבהק
 נולד לו מחיה או שער לבן טמא לא נולד לו
 לא מחיה ולא שער לבן טהור * וכלן שחורו
 בהן ראשי אברים * הרי אלו כמות שהיו *
 פרהה במקצתו טמא פרהה בכלו * הרי הוא
 טהור : * אם בכלו פרהה כאחת * מתוך
 הטהרה טמא ומתוך הטמאה טהור הטהור
 מתוך הסגר * פטור מן הפריעה * ומן
 הפרימה * ומן התגלחת ומן הצפורים * מתוך
 החלט חייב בכלן * זה וזה מטמאים בביאה :
 ט הבא כלו לבן * ובו מחיה בעדשה * פרהה
 בכלו * ואחר כך חזרו בו ראשי אברים * רבי
 ישמעאל אומר פחזירת ראשי אברים בבהרת
 גדולה * רבי אלעזר בן עזריה אומר כחזירת
 ראשי אברים בבהרת קטנה : * יש מראה
 נגעו לכהן ונשכרו ויש מראה ומפסיד כיצר *
 מי שהיה מהלט * והלכו להן סימני טמאה *

לא הספיק להראותה לכהן * עד שפרחה
 בכלו טהור * שאלו הראה לכהן * היה טמא *
 בהרת ואין בה כלום * לא הספיק להראותה
 לכהן * עד שפרחה בכלו טמא * שאלו הראה
 לכהן הורה טהור :

פרק ט השחין והמכוה מטמאין בשבוע אחר
 ובשני סימנים * בשער לבן ובפשיון * אי
 זה הוא השחין דקה בעין או באבן * או בגפת
 או במי טבריא * כל שאינו מחמת האש * זה
 הוא שחין * איזו היא מכוה נכוה בגחלת * או
 ברמץ כל שהוא מחמת האש * זה היא מכוה :
 * השחין והמכוה * אין מצטרפין זה עם זה
 ואין פושין מזה לזה * ואין פושין לעור הבשר *
 ולא עור הבשר פוישה לתוכן * והיו מורדין
 טהורים * עשו קרום בקליפת השום * זו היא
 צרבת השחין האמורה בתורה חזרו וחיו אף
 על פי שמקומן צלקת * גדונים בעור הבשר :
 * שארו את ר' אליעזר * מי שעלתה לתוך ידו
 בהרת כפסלע ומקומה צרבת שחין אמר להם
 יסגירי אמרו לו למה * לגדל שער לבן אינה
 ראויה ולפשיון אינה פוישה * ולמחיה אינה

מטמאה אמר להן שמא תכנוס ותפשה אמרו
לו והלא מקומה כגרים אמר להן לא שמעתי
אמר לור יהודה בן בתירא אלמד בו אמר
לו אם לקיים דברי חכמים הן אמר לו שמא
יולד לו שחין אחר הוצה לו ויפשה לתוכו
אמר לו חכם גדול אתה שקימת דברי
חכמים :

יום כה

פרקי הנתקים מטמאין בשני שבועות ובשני
סימנים בשער צהוב דק בשער צהוב דק
בשער צהוב דק לקוי קצר דר עקיבא רבי
יוחנן בן נורי אמר אפילו ארוך אר יוחנן בן
נורי מה הלשון אומרת דק מקל זה דק קנה
זה דק לקוי קצר או דק לקוי ארוך אמר לו
רעקיבא עד שאנו למדים מן הקנה גלמד מן
השער דק שערו שרפזוני דק לקוי קצר
לא דק לקוי ארוך בשער צהוב דק מטמא
מכנס ומפזר מבצר ושל א הפוך ושל
א לא הפוך דר יהודה ר שמעון אמר אינו
מטמא אלא הפוך אר שמעון ודין הוא מה
אם שער לבן שאין שער אחר מציל מידו

אינו

ו נה כ"ה

אינו מטמא אלא הפוך שער צהוב דק
ששער אחר מציל מידו אינו דין שלא יטמא
אלא הפוך ר יהודה אומר כל מקום שצריך
לומר הפוך אמר הפוך אבל הנתק שנאמר
בו לא היה בו שער צהוב מטמא הפוך ושל
הפוך י הצומח מציל מיד השער צהוב ומיד
הפשוט מכנס ומפזר ומבצר ושל מבצר
והמשואר מציל מיד שער צהוב ומיד הפשוט
מכנס ומפזר ומבצר ואינו מציל מן הצד
עד שיהא רחוק מן הקמה מקום שתי שערות
אחת צהובה ואחת שחורה אחת צהובה
ואחת לבנה אינן מצילות שער צהוב
שקדם את הנתק טהור ר יהודה מטמא ר
אליעזר בן יעקב אומר לא מטמא ורא מציל
רבי שמעון אומר כל שאינו סימן טמאה
בנתק הרי הוא סימן טהרה בנתק ה ביצר
מגלחין הנתק מגלח הוצה לו ומניח שתי
שערות סמוך לו כדי שיהא נכר אם פשה
החליטו בשער צהוב הלך שער צהוב וחזר
שער צהוב וכן בפשוט בתהלה בסוף שבוע
ראשון בסוף שבוע שני לא אחר הפטור הרי

הוא כמות שהיה * החליטו בפשיזון * הלך
 הפשיזון וחזר הפשיזון וכן בשער צהוב * בסוף
 שבוע ראשון * בסוף שבוע שני לאחר הפטור
 הרי הוא כמות שהיה * י שני נתקם זה בצד זה
 ושטה של שער מפסקת ביניהן נפרץ ממקום
 אחד טמא משני מקומות טהור * כמה תהא
 הפרצה * מקום שתי שערות * נפרץ ממקום
 אחד כגרים טמא * י שני נתקין זה לפני מזה
 ושטה של שער מפסקת ביניהן נפרץ ממקום
 אחד טמא * משני מקומות טהור * כמה תהא
 הפרצה * מקום שתי שערות * נפרץ ממקום
 אחד כגרים טהור * ה מי שהיה בו נחק * ובו
 שער צהוב טמא נורד לו שער שחור טהור *
 אף על פי שהך לו שער שחור טהור * רבי
 שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון כל
 נתק שטהר שעה אחת אין לו טמאה לעולם
 ר' שמעון אומר כל שער צהוב שטהר שעה
 אחת * אין לו טמאה לעולם * מי שרה יהוה בו
 נתק כגרים * וניתק כל ראשו טהור * הראש
 והזקן * אין מעכבין זה את זה הרי יהודה * רבי
 שמעון אומר מעכבין זה את זה * א' ר' שמעון

ודין הוא מה אם עור הפנים ועור הבשר שיש
 דבר אחר מפסיק ביניהם מעכבין זה את זה *
 הראש והזקן שאין דבר אחר מפסיק ביניהן *
 אינו דין שיעכבו זה את זה * הראש והזקן אין
 מצטרפין זה עם זה ואין פושין מזה לזה איזה
 הוא זקן * מן הפרק של לחי * עד פיקה של
 גרגרת * . הקרחת והגבחת מטמאות בשני
 שבועות * בשני סימנים במחיה ובפסיון * איזו
 היא קרחת אכל נשם סך נשם * מכה שאינה
 ראויה לגרל שער איזו היא קרחת מן הקדקד
 השופע ראחוריו * עד פיקה של צואר * איזו
 היא גבחת מן הקדקד השופע לפניו * עד
 כנגד שער מלמעלן * הקרחת והגבחת אינן
 מצטרפות זו עם זו ואינן פושות מזו לזו * רבי
 יהודה אומר אם יש שער ביניהן אינן
 מצטרפות * ואם לאו הרי אלו מצטרפות *
 פ"ק א כל הבגדים מטמאין בנגעים * חוץ
 משרגונים * הלוקח בגדים מן הגוים יראו
 בתחלה * ועורות הים אינן מטמאין בנגעים *
 חכר להם מן הגרל בארץ אפילו חוט אפילו
 משיחה * דבר שהוא מקבל טמאה טמא *

ב צמר גמלים וצמר רחלים שטרפן זה בזה אם
 רוב מן הגמלים * אינן מטמאין בנגעים * אם
 רוב מן הרחלים * מטמאין בנגעים * מחצה
 למחצה * מטמאין בנגעים * וכן הפשתן
 והקנבוס שטרפן זה בזה : העורות והבגדים
 הצבועים אינן מטמאין בנגעים * הבתים בין
 צבועים בין שאינן צבועים * מטמאין בנגעים
 ד' ר מאיר ר' יהודה אומר העורות כבתים ר'
 שמעון אומר הצבועים בידי שמים מטמאין
 ובידי אדם אינן מטמאין : ר בגד ששתיו
 צבוע וערבו לבן * ערבו צבוע * ושתיז לבן *
 הכל הולך אחר הנראה * הבגדים מטמאין
 בירקרק שבירוקים * ובארמדם שבאדומים *
 היה ירקרק ופשה אדמדם * אדמדם ופשה
 ירקרק * טמא * נשתנה ופשה * נשתנה ולא
 פשה כאילו לא נשתנה ר' יהודה אומר יראה
 בתחלה : ה' העומד בראשון יכבס ויסגיר *
 העומד בשני ישרף * הפושה בזה ובוה ישרף
 הכהה בתחלה ר' ישמעאל אומר יכבס ויסגיר
 וחבא אינו זקוק לו * הכהה בראשון יכבס
 ויסגיר הכהה בשני קורעו ושורף מה שקרע

וצריך

וצריך מטלית * רבי נחמיה אומר אינו צריך
 מטלית : ו' חזר נגע לבגד מציל את המטלית
 חזר למטלית * שורף את הבגד * הטולה מן
 המסגר בטהור * חזר נגע לבגד * שורף את
 המטלית חזר למטלית הבגד הראשון ישרף
 והמטלית תשמש את הבגד השני בסומנין :
 ז קייטא שיש בה פספסים צבועים ולבנים
 פושין מזה לזה * שאלו את רבי אליעזר והרי
 הוא פספס יחידיו אומר להן לא שמעתי אומר
 לור' יהודה בן בתירה אלמד בו אומר לו אם
 לקיים דברי חכמי טהן * אמר לו שפא יעמוד
 בו שני שבועות והעומד בבגדים שני שבועות
 טמא * אומר לו חכם גדול אתה שקימת דברי
 חכמים * הפושין הסמוך כל שרהוא * הרחוק
 כגרים * והחזור כגרים : ח' השתי והערב *
 מטמאין בנגעים מיד * ר' יהודה אומר השתי
 משי שלק * והערב מיד * והאונן של פשתן
 משית לבנו נמה היא בפקעת ותהא מטמאה
 בנגעים * כדאי לארוג ממנה שלש על שלש
 שתי וערב אפילו כלה שתי אפילו כלה ערב
 היתה פסקו אינה מטמאה בנגעים ר' יהודה

אומר

אומר אפילו פסיקה אחת וקשרה אינה מטמאה בנגעים: והמעלה מן הפקעות לחברתה מן הסליל לחבירו מן הכבד העליונה לכבד התחתונה וכן שני דפי חלוק שנראה נגע באחד מהן הרי השני טהור בנפש המסכת ובשתי העומד הרי אלו מטמאין בנגעים מיד ר' שמעון אומר השתי אם היה רצוף מטמא: נראה בשתי העומד האריג טהור נראה באריג השתי העומד טהור נראה בסדין שורף את הנימין נראה בנימין הסדין טהור חלוק שנראה בו נגע מציל את האמרות שבו אפילו הן ארגמן: כל הראוי לטמא טמא מת אף על פי שאינו ראוי לטמא מדרם מטמא בנגעים כגון קלע של ספינה ווילון ושבים של סככה ומטפחות של ספרים וגלגלון ורצועות מנעל וסנדל שיש בהן רחב כגרים הרי אלו מטמאין בנגעים סגוס שנראה בו נגע רבי אדיעזר בן יעקב אומר עד שיראה באריג ובמוכין החמת והתרמל נראים כדרך ופוישה מתוכו לאחוריו ומאחוריו לתוכו:

בגד המסגר שנתערב באחרים כלם טהורים קצצו ועשאו מוכין טהור ומותר בהניתו והמחלט שנתערב באחרים כלם טמאים קצצו ועשאו מוכין טמא ואסור בהניתו:

פרקי כל הבתים מטמאים בנגעים חוץ משל גוים הלוקח בתים מן הנכרים יראו בתהלה בית עגול בית טריגון בית הבנוי בספינה או באסקריא על ארבע קורות אינו מטמא בנגעים ואם היה מרבע אפילו על ארבעה עמודים מטמא: בית שאחד מצדדיו מחפה בשיש אחד בסלע ואחד בלבנים ואחד בעפר טהור בית שלא היו בו אבנים ועצים ועפר ונראה בו נגע ואחר כך הביא בו אבנים ועצים ועפר טהור וכן בגד שלא ארג בו שרש על שרש ונראה בו נגע ואחר כך ארג בו שרש על שרש טהור שאין הבית מטמא בנגעים עד שיהא בו אבנים ועצים ועפר: וכמה אבנים יהו בו ר' ישמעאל אומר ארבע רבי יעקב אומר שמונה שהיה ר' ישמעאל אומר

עד שיראה בשני גריסין על שתי אבנים * או
 על אבן אחת * ר' עקיבא אומר עד שיראה
 בשני גריסין * על שתי אבנים * לא על אבן
 אחת * רבי אליעזר ברבי שמעון אומר עד
 שיראה בשני גריסין * על שתי אבנים * בשני
 בתלים בזוית * ארכו בשני גריסין ורחבו
 כגריס * י' עצים כדי לתן תחת השקוף * רבי
 יהודה אומר כדי לעשות סנדל לאחורי
 השקוף עפר כדי לתן בין פצים לחבירו קירות
 האבוס וקירות המחיצה אינן מטמאין
 בנגעים * ירושלים וחוצה לארץ אינן מטמאין
 בנגעים * ה' ביצר ראיית הבית * ובא אשר לו
 הבית והגיד לכהן לאמר בנגע נראה לי
 בבית * אפילו תלמיד חכם ויודע שהוא נגע
 ודאי * לא יגזור ויאמר נגע נראה לי בבית *
 אלא כנגע נראה לי בבית * וצוה הכהן ופנו
 את הבית (בטרם יבא הכהן לראות את
 הנגע * ולא ישמא כל אשר בבית * ואחר כן
 יבא הכהן לראות את הבית) אפילו חבילי
 עצים * ואפילו חבילי קנים * ד' יהודה רבי
 שמעון אומר עסק הוא לפניי * א"ר מאיר וכי

מה מטמא לו אם תאמר כלי עציו ובגדיו
 ומתכותיו מטבילין והם טהורים * על מה חסה
 התורה על כלי חרסו ועל פכו ועל תפוז * אם
 כך חסה התורה על ממונו הבזוי * קל וחמר
 על ממונו החביב * אם כך על ממונו קל וחמר
 על גפש בגיו ובנותיו * אם כך על של רשע קל
 וחמר על של צדיק * אינו הולך לתוך ביתו
 ומסגיר * ולא עומד בתוך הבית * שהנגע בתוכו
 ומסגיר * אלא עומד על פתח הבית * שהנגע
 בתוכו ומסגיר * שנאמר ויצא הכהן מן הבית
 אל פתח הבית * והסגיר את הבית שבעת
 ימים * ובא בסוף השבוע וראה אם פשה וצוה
 הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע *
 והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום
 טמא ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת
 האבנים ועפר אחר יקחו וטח את הבית * אינו
 נוטל אבנים מצד זה * ומביא לצד זה * ולא
 עפר מצד זה * ומביא לצד זה ור' א
 סיד מכל מקום * אינו מביא לא אחת תחת
 שתיים * ולא שתיים תחת אחת * אלא מביא
 שתיים תחת שתיים תחת שלש * תחת ארבע

מבאן אמרו אוי לרשע אוי לישכנו * שניהם
 חולצין * שניהם קוצעין * שניהם מביאים את
 האבנים * אבל הוא לבדו מביא את העפר *
 שנאמר ועפר אחר יקח וטח את הבית * אין
 חבירו מטפל עמו בטיחה : י בא בסוף שבוע
 וראה אם חזר * ונתן את הבית את אבניו
 ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא מוחין
 לעיר אל מקום טמא הפסיון הסמוך כל שהוא
 והרחוק כגרים * והחוזר בבתים כשני גרים :
 פירק עשרה בתים הן * הבהה בראשון *
 וההולך לו * קולפו והוא טהור * הבהה
 בשני וההולך לו * קולפו והוא טעון צפרים *
 הפוישה בראשון * חולץ וקוצה וטח * ונותן לו
 שבוע חזר ינתן * לא חזר טעון צפרים * עמד
 בראשון ופשה בשני חולץ וקוצה וטח ונותן
 לו שבוע * חזר ינתן * לא חזר טעון צפרים *
 עמד בזה ובוה * חולץ וקוצה וטח * ונותן לו
 שבוע חזר ינתן לא חזר טעון צפרים אם ער
 שלא טהרו בצפרים נראה בו נגע * הרי זה
 ינתן ואם משטהרו בצפרים נראה בו נגע *
 יראה בתחלה : האבן שבזוית בזמן שהוא

חולץ

חולץ חולץ את כלה * ובזמן שרוא נותן *
 נותן את שלו * ומניח את של חבירו * נמצא
 חמר בחליצה מבנתיצה * רבי אליעזר אומר
 בית הבנוי ראש ופתין * נראה בראש נוטל
 את כלו נראה בפתין נוטל את שלו * ומניח
 את של חבירו : בית שנראה בו נגע והיתה
 עליה על גביו * נותן את הקורות לעליה
 נראה בעליה * נותן את הקורות לבית * לא
 היתה עליה על גביו * אבניו ועציו ועפרו
 נתצין עמו * ומציל על המלבנים ועל שריגי
 החלונות ר יהודה אומר מלבן הבנוי על גביו
 נתן עמו * אבניו ועציו ועפרו מטמאין בכנית
 רבי אלעזר חסמא אומר במה שהן : בית
 המסגר מטמא מתוכו * והמחלט מתוכו
 ומאחוריו זה וזה מטמאים בבית : הבונה
 מן המסגר בטהור חזר נגע לבית * חולץ את
 האבנים * חזר על האבנים * הבית הראשון
 ינתן * והאבנים ישמשו את הבית השני
 בסימנין : בית שרוא מיסך על גבי בית
 המנגע * וכן אילן שהוא מיסך על גבי בית
 המנגע הנכנס לחיצון טהור * דר אלעזר בן

עריה

עזריה * אמר רבי אלעזר מה אם אבן אחת
 כמנו מטמא בביאה * הוא עצמו לא יטמא
 בביאה: * הטמא עומד תחת האילן והטהור
 עובר טמא הטהור עומד תחת האילן והטמא
 עובר טהור * אם עמד טמא * וכן באבן
 המנגעת טהור * ואם הניחה הרי זה טמא:
 * טהור שהכניס ראשו ורבו לבית טמא *
 נטמא וטמא שהכניס ראשו ורבו לבית טהור
 טמאהו * טרית טהורה שהכניס ממנה שלש
 על שלש לבית טמא נטמאה * וטמאה
 שהכניס ממנה * אפילו כזית לבית טהור
 נטמאתו: * מי שנכנס לבית המנגע וכליו על
 כתפו * וסנדליו וטבעותיו בידיו הוא והן
 טמאין מיד היה לבוש בכליו וסנדליו ברגליו
 וטבעותיו באצבעותיו * הוא טמא מיד * והן
 טהורין עד שיששה כדי אכילת פרס. פת חטין
 ולא פת שעורים * מסב ואוכלן בלפתן: * היה
 עומד בפנים ופישט ידו לחוץ * וטבעותיו בידיו
 אם יששה כדי אכילת פרס טמאות היה עומד
 בחוץ * ופישט ידו פנים וטבעותיו בידיו * רבי
 יהודה מטמא מיד * וחכ"א עד שיששה כדי

אכילת

אכילת פרס אמרו לו לר' יהודה מה אם בזמן
 שכל גופו טמא * לא טמא את מה שעליו עד
 שיששה כדי אכילת פרס * בזמן שאין כל גופו
 (טמא) * אינו דין שלא יטמא את מה שעליו *
 עד שיששה כדי אכילת פרס: * מצורע
 שנכנס לבית * כל הכלים שיש שם טמאין *
 אפילו עד הקורות ר' שמעון אומר עד ארבע
 אמות כלים מיד טמאין * ר' יהודה אומר אם
 ששה כדי הדלקת הנר: * נכנס לבית
 הכנסת עושים לו מחיצה גבוהה עשרה
 טפחים * על רחב ארבע אמות * נכנס ראשון
 ויוצא אחרון * כל המציל צמיד פתיל באהל
 המת * מציל צמיד פתיל בבית המנגע * וכל
 המציל מכסה באהל המת מציל מכסה בבית
 המנגע * דרמאיר רביוסי אומר כל המציל
 צמיד פתיל באהל המת * מציל מכסה בבית
 המנגע * וכל המציל מכסה באהל המת *
 אפילו מגלה בבית המנגע טהור:
 פירי כיצד מטהרין את המצורע * היה מביא
 פיילי של חרש חדשה * ונוהן להוכה
 רביעית מיסחיים * ומביא שתי צפרים דרור *

שחט

שֶׁחַט אֶת אֶחָת מֵהֶן עַל כִּלְי חֲרִישׁ עַד מַיִם
 חַיִּים • חֶפֶר וְקוֹבְרָה בְּפָנָיו נִטַּל עֵץ אֲרֹז וְאֶזוֹב
 וְשֵׁנִי תוֹלַעַת יוֹכְרֵכֶן בְּשִׁירֵי הַלְּשׁוֹן וְהַקִּיף לָהֶם
 רֵאשִׁי אֲנִפִּיסוֹר אֲשֶׁהֲזַנֵּב שֶׁל שְׁנֵי הַטְּבַל וְהִזָּה
 שֶׁבַע פְּעָמִים לְאַחַר יָדוֹ שֶׁל מְצוֹרֵעַ • וַיֵּשׁ
 אֹמְרִים עַל מְצָחוֹ • וְכִךְ הָיָה מִזֶּה עַל הַשְּׁקוּף
 שֶׁבַּבִּית מִבְּחוּץ • בָּא לוֹ לְשַׁלַּח אֶת הַצֶּפּוֹר
 הַחַיָּה • אֵינוֹ הוֹפֵךְ פָּנָיו • לֹא לַיָּם • וְלֹא לָעִיר •
 וְלֹא לְמִדְבָּר • שְׁנֵי אֲמָרוֹ שֶׁלַּח אֶת הַצֶּפּוֹר הַחַיָּה
 אֶל מַחוּץ לָעִיר אֶל פְּנֵי הַשָּׂדֶה • בָּא לוֹ לְגַלַּח
 אֶת הַמְּצוֹרֵעַ • הָעֵבֶר תֵּעַר עַל כָּל בִּשְׂרוֹ וְכַבֵּם
 בְּגָדָיו וְטְבַל טָהַר מִדְּטֵמָא בְּבִיאָה וְהָרִי הוּא
 מְטֵמָא בְּשִׂרְיָן נִכְנַס לְפָנִים מִן הַחוּמָה • מְנַדָּה
 מִבֵּיתוֹ שֶׁבַעַת יָמִים וְאַסוֹר בְּתִשְׁמִישׁ הַמָּטָה •
 בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי מְגַלַּח תְּגַלַּחַת שְׁנֵי יָרֵה •
 כִּהְגַלַּחַת הָרֵאשׁוֹנָה כִּבְּסֵם בְּגָדָיו וְטְבַל טָהַר
 מִדְּטֵמָא בְּשִׂרְיָן • וְהָרִי הוּא טְבוּל יוֹם • אוֹכֵל
 בְּמַעֲשֵׂר הָעֵרִיב שְׁמִישׁוֹ אוֹכֵל בְּתֵרוּמָה הִבִּיא
 כְּפָרְתוֹ אוֹכֵל בְּקִדְשִׁים נִמְצָאוֹ שְׁלֹשׁ טְהוֹרוֹת
 בְּמְצוֹרֵעַ • וְשֹׁלֵשׁ טְהוֹרוֹת בְּיֹלְדָתָהּ • דְּשִׁלְשָׁה
 כְּגַלְחִין וְהַגְּלַחֲתָן מְצוּרָה • הַגְּזוּר וְהַמְּצוֹרֵעַ

וְהַלּוּיִם וְכִלְיָן שְׁגַלְחוּ שְׁלֹא בְתַעֲר • אוֹ שִׁשִּׁירוֹ
 שְׁתֵּי יַעֲרֹת לֹא עָשׂוּ כְלוּם • ה' שְׁתֵּי צִפְרִים
 מְצוֹתָן שִׁיהוּ שְׁוֹת • בְּמֵרָאָה וּבְקוּמָה וּבְדַמִּים •
 וְלִקְיַחְתָּן כְּאַחַד • אָף עַל פִּי שְׁאִינִם שְׁוֹת
 כְּשֵׁרוֹת לְקַח אֶחָת הַיּוֹם וְאַחַת לְמַחֲרָב שְׁרוֹת
 שֶׁחַט אֶחָת מֵהֶן וְנִמְצָאת שְׁלֹא דְרוּר יִקַּח זֶגֶג
 לְשְׁנֵי • הָרֵאשׁוֹנָה מִתְרַת בְּאֹכִלָה שֶׁחַטָּה
 וְנִמְצָאת טְרַפָּה • יִקַּח זֶגֶג לְשְׁנֵי • הָרֵאשׁוֹנָה
 מִתְרַת בְּהִנְאָה נִשְׁפָּךְ הַדָּם תְּמוֹת הַמִּשְׁתַּלַּחַת
 מִתָּה הַמִּשְׁתַּלַּחַת יִשְׁפָּךְ הַדָּם • י' מְצוֹת עֵץ
 אֲרֹז • אֲרֵכּוֹ אִמָּה וְעֵבִי כְרִכִּיעַ כְּרַע הַמָּטָה •
 אַחַד לְשָׁנִים וְשְׁנַיִם לְאַרְבַּעָה • מְצוֹת אֶזוֹב לֹא
 אֶזוֹב יוֹן לֹא אֶזוֹב כּוּחֲלִי • לֹא אֶזוֹב רוּמִי לֹא
 אֶזוֹב מִדְּבָרֵי • וְלֹא כָּל אֶזוֹב שִׁישׁ לוֹ שֶׁסְלוּוִי •
 י' בַּיּוֹם הַשְּׂמִינִי הָיָה מְבִיא שְׁלֹשׁ בְּהֵמוֹת •
 חֲטָאת וְאַשָׁם וְעוֹלָה • וְהִדֵּל הָיָה מְבִיא חֲטָאת
 הָעוֹף וְעוֹלַת הָעוֹף • ה' בָּא רֹז אֶצֶל הָאֲשָׁם •
 וְסִמֵּךְ שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו וְשִׁחֲטוֹ וְקִבְּלוּ שְׁנֵי כַּהֲנָיִם
 אֶת דָּמוֹ • אַחַד בְּכַלְי וְאַחַד בְּיָד • זֶה שֶׁקֵּבֵל
 בְּכַלְי (בָּא) וְזָרְקוֹ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְזֶה שֶׁקֵּבֵל
 בְּיָד • בָּא לוֹ אֶצֶל הַמְּצוֹרֵעַ • וְהַמְּצוֹרֵעַ טְבַל

בלשפת המצורעים בא ועמד בישער נקנור
 ר' יהודה אומר לא היה צריך טבילה: טהבנים
 ראשו ונתן על תנוך אזנו ידו ונתן על בהן
 ידו רגלו ונתן על בהן רגלו ר' יהודה אומר
 ילשתם היה מכנים כאחד אין לו בהן ידי
 בהן רגל און ימנית אין לו טהרה עולמית ר'
 אליעזר אומר נותן הוא על מקומם ר' שמעון
 אומר אם נתן על שר שמאל יצא: נטל
 מלוג השמן ויצק לתוך כפו של חברו ואם
 יצק לתוך כף עצמו יצא טבל והזה שבע
 פעמים כנגד בית קדש הקדשים על כל
 הזיה טבילה בא לו אצל המצורע מקום
 שהוא נותן את הדם שם הוא נותן אותו השמן
 שנאמר על מקום דם האשם ורהנותר מן
 השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש
 המטהר לכפר אם נתן כפר ואם לא נתן לא
 כפר דר עקיבא ר' יוחנן בנורי אומר שירי
 מצוה הן בין שנתן בין שלא נתן כפר ומעלין
 עליו כאלו לא כפר חסר הלוג עד שלא יצק
 ימלאנו משיצק יביא אחר בתחלה דר'
 עקיבא ר' שמעון אומר חסר הלוג עד שלא

נתן

אמת על שפתו ווי' א"ה

נתן ימלאנו משנתן יביא אחר בתחלה:
 ימצורע שהביא קרבנו עני והעשיר יאו
 עשיר והעני הכל הולך אחר החטאת דר'
 שמעון רבי יהודה אומר אחר האשם:
 ימצורע עני שהביא קרבן עשיר יצא ועשיר
 שהביא קרבן עני לא יצא מביא אדם על ידי
 בנו על ידי בתו ועל ידי עבדו ושפחתו
 קרבן עני ומאכילן בזבחים ר' יהודה אומר
 אף על ידי אשתו מביא קרבן עשיר וכן כל
 קרבן שהיא חייבת: י שני מצורעים
 שנתערבו קרבנותיהם קרב קרבנו של אחד
 מהם ומת אחד מהם זו ששאריו אנשי
 אלכסנדר ריא את ר' יהושע אמר להם יכתוב
 נכסיו לאחר ויביא קרבן עני: פ"ק

מסכת זבים

פ"ק הרואה ראיה אחת של זוב בשא
 בשומרת יום כנגד יום ובהא כבעל קרי
 ראה אחת ובשני הפסיק ובשלישי ראה
 שתיים או אחת מרבה כשתיים בשא זוב גמור
 ובהא מטמא משכב ומושב וצריך ביאת
 מים חיים ופטור מן הקרבן אר אלעזר בן

E. VI יט 19 א וק"ט פקד דמסכת זבין אביה סלבה וע"ה ב אלוטור ס"א יהודה

יהודה מודים ב"ש בזה שאינו זב גמור * ועל
 מה נחלקו על הרואה שתים * או אחת מרבה
 בשתים * ובשני הפסיק ובשלישי ראה אחת
 ב"ש א זב גמור * ובה א מטמא משכב ומושב
 וצריך ביאת מים חיים * ופטור מן הקרבן:
 הרואה קרי ביום השלישי לכפירת זכו *
 ב"ש א סתר שני ימים שלפניו ובה א לא סתר
 אלא יומו * רבי ישמעאל אומר הרואה בשני
 סותר שלפניו * ר' עקיבא אומר אחד הרואה
 בשני ואחר הרואה בשלישי שבית שמיאי
 אומרים סתר שני ימים שלפניו * ובית הלל
 אומרים לא סתר אלא יומו ומודים ברואה
 ברביעי שלא סתר אלא יומו ברואה קרי *
 אבל אם ראה זוב אפילו יום שביעי סתר את
 שלפניו ויראה אחת היום ושתים למחר שתים
 היום ואחת למחר * שלש לשלשה ימים או
 לשלשה לילות יהרי זה זב גמור: וראה אחת
 והפסיק כדי טבילה וספוג * ואחר כך ראה
 שתים או אחת מרבה בשתים או ראה שתים
 או אחת מרבה בשתים * והפסיק כדי טבילה
 וספוג ואחר כך ראה אחת * הרי זה זב גמור:

ראה

הראה אחת מרבה בשלש * שהיא כמן גדיון
 לשילוח ישהן כדי שתי טבילות וכשני ספוגין
 דהרי זה זב גמור * ראה אחת מרבה בשתים
 מטמא משכב ומושב וצריך ביאת מים חיים
 ופטור מן הקרבן אמר ר' יוסי לא אמרו אחת
 מרבה אלא אם כן יש בה כדי שלש: וראה
 אחת היום ואחת בין השמשות * אחת בין
 השמשות ואחת למחר * אם ידוע שמקצת
 הראייה היום ומקצתה למחר ודאי לטמאה
 ולקרבן * אם ספק שמקצת הראייה מהיום *
 ומקצתה למחר * ודאי לטמאה וספק לקרבן
 ראה שני ימים בין השמשות * ספק לטמאה
 ולקרבן * אחת בין השמשות ספק לטמאה:
 כרס הכל מטמאין בזיבה * אף הגרים * אף
 העבדים * בין משחררין * בין שאינן
 משחררין חרש שוטה וקטן סרים אדם סרים
 חמה * טומטום ואנדרוגינוס * נותנים עליהם
 חמרי האיש * וחמרי האשה * מטמאים בדם
 באשה * ובלבן באיש * וטמאתן בספק:
 בשבעה דרכים בודקין את הזב * עד שלא
 נזקק לזיבה * במאכל במשתה * ובמשא *

ובקפצה

ח נטולת חרש

ובקפיצה בחוליי ובמראה ובהרהורי הרהר
 עד שלא ראה * או שראה עד שלא הרהר *
 ר' יהודה אומר אפילו ראה בהמה חיה ועוף
 מתעסקים זה עם זה * אפילו ראה בגדי צבע
 האשה * רבי עקיבא אומר אפילו אכל כל
 מאכל * בין רעפין יפה * ושתה כל משקה *
 אמרו לו אין כאן זבין מעתה * אמר להם אין
 אחריות זבים עליכם * משנזקק לזיבה אין
 בודקין אורתו * אנסו וספיקו ושכבת זרעו
 טמאים שרגלים לדבר * ראה ראה ראשונה
 בודקין אותו בשניה בודקין אותו בשלישית
 אין בודקין אותו * רבי אליעזר אומר אף
 בשלישית בודקין אורתו מפני הקרבן *
 יהרואה קרי אינו מטמא בזיבה מעת לעת *
 רבי יוסי אומר יזמוי נכרי שראה קרי ונתג'יר *
 מיד הוא מטמא בזיבה הרואה דם והמקשה
 מעת לעת * והמכה את עברו יום או יומים
 מעת לעת * כלב שאכל בשר המת * שלשה
 ימים מעת לעת * והוא כבדיתו * הזב מטמא
 את המושב בהמשה דרכים * לטמא אדם
 ולטמא בגדים * עומד * וישב * שוכב * נתלה *

ונשען

ה' כ"ו סוף ט"ב

ונשען והמושב מטמא את האדם בשבעה
 דרכים לטמא בגדים * עומד * יושב * שוכב *
 נתלה ונשען * במגע * ובמשא *
 פרק * הזכרה טהור שישבו בספינה או באסדא
 או שרכבו על גבי בהמה אף על פי שאין
 בגדיהם נוגעים להרי אלו טמאים מדרס ישבו
 על הנסר * על הפפסל * על הג'שיש * של מטה *
 ועל האכלונס בזמן שהן מחגירין * עלו באילן
 שכחורע בסוכה שכחהרע באילן יפה בסלם
 מצרי בזמן שאינו קבוע במסמר * על הכבש
 ועל הקורה ועל הדלת * בזמן שאינן עשויין
 בטיט טמאים * ר' יהודה מטהר * כ' מגיפין או
 פותחין * וחכ"א עד שיהא זה מגיף וזה פותח
 מעלין זה את זה מן הבור * ר' יהודה אומר עד
 שיהא הטהור מערה את הטמא * מפשילין
 בחבלין וחכ"א עד שיהיה זה מושך הילך וזה
 מושך הילך * אורגים בין בעומדים * בין
 ביושבין או טוחנין * רבי שמעון מטהר בכלן
 חוץ מן הטוחנים ברחים של יד * פורקין מן
 החמור או טוענין * בזמן שמשאם כבד טמאין
 בזמן שמשאם קל טהורין * וכלן טהורין לבני

הכנסת

ה' ט"ו סוף ט"ב כדמיון באקל' כסופים ט"ב

הכנסת * וטמאין לתרומה : י הזב והטהור
 שישבו בספינה גדולה * איזו היא ספינה
 גדולה * רבי יהודה אומר כל שאינה יכולה
 להמיט באדם יישבו על הנסר * על הספסל *
 על הגשיש של מטה * ועל האכרונס * בזמן
 שאינן מחגירין עלו באילן שכחו יפה בסוכה
 שכחה יפה ובסלם צוריא או מצרי בזמן שהוא
 קבוע במסמר * על הכבש על הקורה * ועל
 הדלת * בזמן שהן עשוין בטיט * אפילו מצד
 אחד טהורין הטהור מכה את הטמא טהור *
 הטמא מכה את הטהור טמא * שאם ישוך
 הטהור הרי הטהמא נופל :

פיקד רבי יהושע אומר נדה שישבה עם
 הטהורה במטה כפה שבראשה טמאה
 מדרס ישבה בספינה * כלים שבראש הנס
 (שבספינה) טמאין מדרס נוטרת עריבה
 מליאה בגדים * בזמן שמשאן כבד טמאין *
 בזמן שמשאן קל טהורין * זב שהקיש על
 בצוצרא * ונפל כבד של תרומה טהור :
 י הקיש על המריש * על המלבן * על הצנור *
 ועל הדף אף על פי שהוא עשוי בחבלים על

התנור

התנור ועל הים * ועל האצטרובל ועל חמור
 של רחים של יד ועל סאה של רחים של זיתים
 רבי יוסי אומר אף על קורות הכלנין טהור :
 י הקיש על הדלת על הנגר על המנעול * על
 המישוטי ועל הקלת ועל אילן שכחו רע ועל
 סוכה שכחה רע * על אילן שכחו יפה על סלם
 מצרי * בזמן שאינו קבוע במסמר * על הכבש *
 על הקורה * ועל הדלת * בזמן שאינן עשוין
 בטיט טמאין * על השדה ועל התבה ועל
 המגדל טמאין * ר' נחמיה ור' שמעון מטהרין
 באלו : י זב שהיה מטל על חמשה ספסלים *
 או על חמשה פנדיות לארכן טמאים לרחבן
 טהורים * ישן ספק שנתהפך עליהן טמאים *
 היה מטל על ששה כסיות * שתי ידיו על
 שנים ושתי רגליו על שנים וראשו על אחד *
 וגופו על אחד * אין טמא אלא זה שתחת
 גופו עומד על שתי כסאות * רבי שמעון אומר
 אם רחוקין זה מזה טהורין : י עישר טליות זו
 על גב זו יישב על גבי העליונה כדן טמאות *
 הזב בבק מאזנים ומשכב ומושב כנגדו *
 כרעה זב טהורים כרעו הם טמאים * ר' שמעון

אומר

בבבין ס"א

אומר ביחדי טמא * ובמרבין טהור * שאין
אחר נושא את רבו * והזב בכף מאזנים *
ואוכלין ומשקין בכף שניה * טמאין * ובמת
הכל טהור * חוץ מן האדם * זה חמר בזב
במת * וחמר במת מבזב * שהזב עושה
מישכב ומושב מתחתיו * לטמא אדם ולטמא
בגדים * ועל גביו מדרף לטמא אוכלין ומשקין
מה שאין המת מטמא * חמר במת שהמת
מטמא באהל * ומטמא טמאת שבעה * מה
שאין הזב מטמא * היה יושב על גבי המטה
וארבע טליות תחת ארבע רגלי המטה
טמאות מפני שאינה יכולה לעמוד על שלש
ר' שמעון מטהר * היה רוכב על גבי בהמה *
וארבע טליות תחת ארבע רגלי בהמה
טהורות מפני שהיא יכולה לעמד על שלש *
היתה טלית אחת תחת שתי ידים * תחת שתי
רגלים * תחת יד (ורגל) טמאה * רבי יוסי אומר
הסוס מטמא ברגליו והחמור בידיו שמשענת
הסוס על רגליו ומשענת החמור על ידיו יושב
על קורת בית הבד * כלים שבעקל טמאין *
על המכבש של כובס כלים שתחתיו טהורין

רבי

רבי נחמיה מטמא :

פרק ה הנוגע בזב * או שהזב נוגע בו * המפיש
את הזב * או שהזב מסיטו * מטמא
אוכלים ומשקים * וכלי שטף במגע * אבל לא
במשא * כלל א"ר יהושע כל המטמא בגדים
בישעת מגעו * מטמא אוכלין ומשקין להיות
תחלה * והיודים להיות שניות ואינו מטמא לא
אדם ולא כלי חרס * לאחר פרישתו ממטמאין
מטמא משקין להיות תחלה והאוכלין והיודים
להיות שניות * ואינו מטמא בגדים * ועוד
כלל אחר אמר כל הנשא על גבי הזב טמא *
וכל שהזב נשא עליו טהור * חוץ מן הראוי
למישכב ולמושב והאדם * כיצד * אצבעו של
זב תחת הנדבך * והטהור מלמעלן * מטמא
שנים * ופוסל אחד * פרש * מטמא אחד ופוסל
אחד * הטמא מלמעלן והטהור מלמטן מטמא
שנים * ופוסל אחד * פרש מטמא אחד ופוסל
אחד * האוכלין והמשקין המושכב והמושב *
והמדרף מלמעלן מטמאים שנים ופוסלין אחד
פרשו מטמאין אחד * ופוסלין אחד * והמושכב
והמושב * מלמטן מטמאין שנים ופוסלין אחד

פרשו

פֶּרֶשׁ מִטְמֵא אֶיךָ שְׁנַיִם וּפּוֹסֵלִין אֶחָד * האֹכְלִים
 וְהַמְשַׁקֵּין וְהַמְדַּקִּין * מִלְמַטְן טְהוֹרִין : * מִפְּנֵי
 שֶׁאָמְרוּ כָּל הַנּוֹשֵׂא וְנֹשֵׂא * עַל גְּבִי הַמְשַׁכֵּב
 טְהוֹר * חוּץ מִן הָאָדָם * כָּל הַנּוֹשֵׂא וְנֹשֵׂא עַל
 גְּבִי הַנִּבְלָה טְהוֹר * חוּץ מִן הַמְּסִיט * ר' יִצְחָק
 אָמַר אִךְ הַנּוֹשֵׂא * כָּל הַנּוֹשֵׂא וְנֹשֵׂא עַל גְּבִי
 הַמֵּת * טְהוֹר * חוּץ מִן הַמֵּאֲהִיל * וְאָדָם בְּזִמְן
 שֶׁהוּא מְסִיט : * מִקְצַת טְמֵא עַל הַטְּהוֹר *
 וּמִקְצַת טְהוֹר עַל הַטְּמֵא * חֲבוּרֵי טְמֵא עַל
 הַטְּהוֹר * וְחֲבוּרֵי טְהוֹר עַל הַטְּמֵא * טְמֵא רַבִּי
 שֶׁמְעוֹן אָמַר מִקְצַת טְמֵא עַל הַטְּהוֹר * טְמֵא *
 וּמִקְצַת טְהוֹר עַל הַטְּמֵא טְהוֹר : * הַטְּמֵא עַל
 מִקְצַת הַמְּשַׁכֵּב * וְהַטְּהוֹר עַל מִקְצַת הַמְּשַׁכֵּב
 טְמֵא * מִקְצַת טְמֵא עַל הַמְּשַׁכֵּב * וּמִקְצַת טְהוֹר
 עַל הַמְּשַׁכֵּב * טְהוֹר נִמְצְאָה טְמֵאָה נִכְנָסָה לּוֹ
 וְיִוצְאָה מִמֶּנּוּ בְּמִיעוּטוֹ * וְכֵן כִּפּוּר שֶׁל תְּרוּמָה
 יִשְׁהוּא נִתּוּן עַל גְּבִי הַמְּשַׁכֵּב * וְהַגִּיר בְּנֵתִים *
 בֵּין מִלְמַעַל * בֵּין מִלְמַטְן טְהוֹר * וְכֵן בְּאֶבֶן
 הַמִּנְגַּעַת טְהוֹר * ר' שֶׁמְעוֹן מְטַמֵּא בּוֹז * הַנּוֹגֵעַ
 בְּזָב * וּבִזְבָּח וּבְנֶדֶה * וּבִיּוֹלָדָת * וּבְמִצּוּרַע *
 כְּמִשְׁכָּב * וּבְמוֹשָׁב * מְטַמֵּא שְׁנַיִם * וּפּוֹסֵל אֶחָד

פרש

פֶּרֶשׁ מִטְמֵא אֶחָד * וּפּוֹסֵל אֶחָד * אֶחָד הַנּוֹגֵעַ *
 וְאֶחָד הַמְּסִיט * וְאֶחָד הַנּוֹשֵׂא * וְאֶחָד הַנּוֹשֵׂא *
 הַנּוֹגֵעַ בְּזוֹבוֹ * שֶׁל זָב * וּבְרוֹקוֹ * בְּשִׁכְבָּת זָרְעוֹ *
 בְּמִימֵי רְגָלָיו * וּבְרֵס הַנְּדָה * מְטַמֵּא שְׁנַיִם * וּפּוֹסֵל
 אֶחָד * פֶּרֶשׁ מִטְמֵא אֶחָד * וּפּוֹסֵל אֶחָד * אֶחָד
 הַנּוֹגֵעַ * וְאֶחָד הַמְּסִיט * רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר אִךְ
 הַנּוֹשֵׂא : * הַנּוֹשֵׂא אֶת הַמְּרַכֵּב * וְהַנּוֹשֵׂא
 עָלָיו * וְהַמְּסִיט * מְטַמֵּא שְׁנַיִם * וּפּוֹסֵל
 אֶחָד * פֶּרֶשׁ מִטְמֵא אֶחָד * וּפּוֹסֵל אֶחָד * הַנּוֹשֵׂא
 אֶת הַנִּבְלָה * וְאֶת מֵי חֲטָאֵת * שֵׁישׁ כֶּהֱם כְּדֵי
 הַזֵּיה * מְטַמֵּא שְׁנַיִם * וּפּוֹסֵל אֶחָד * פֶּרֶשׁ מִטְמֵא
 אֶחָד * וּפּוֹסֵל אֶחָד * הָאוֹכֵל מִנִּבְלָת עוֹף טְהוֹר
 וְהִיא בְּבֵית הַבְּלִיעָה * מְטַמֵּא שְׁנַיִם * וּפּוֹסֵל
 אֶחָד * הַכֵּנִיס רֹאשׁוֹ לְאוֹר הַתְּנוּרָה טְהוֹר *
 (וְטְהוֹר) הַתְּנוּרָה הַקִּיָּאָה * אוֹ כְּרָעָה * מְטַמֵּא
 אֶחָד * וּפּוֹסֵל אֶחָד * וְכִשְׁהִיא בְּתוֹךְ פִּי * עַד שֶׁלֹּא
 יִבְלַעְנָה טְהוֹר : * הַנּוֹגֵעַ בְּשֶׁרֶץ * וּבְשִׁכְבָּת זָרַע
 וּבְטְמֵא מֵת * וּבְמִצּוּרַע * בִּימֵי סְפָרוֹ * וּבְמֵי חֲטָאֵת
 שֶׁאֵין כֶּהֱם כְּדֵי הַזֵּיה * וּבְנִבְלָה * וּבְמְרַכֵּב *
 מְטַמֵּא אֶחָד * וּפּוֹסֵל אֶחָד * זֶה הַכֹּל לְכָל הַנּוֹגֵעַ
 בְּאֶחָד מִכָּל אֲבוֹת הַטְּמֵאוֹת * שֶׁבְּתוֹרָה *

מטמא

מטמא אחד * ופוסל אחד * חוץ מן האדם *
 פרש מטמא אחד * ופוסל אחד : " בעל קרי
 כמגע שרץ * ובועד נדה כטמא מת * אלא
 שחמור ממנו בוועל נדה * שהוא מטמא
 מיטבב ומושב טמאה קלה * לטמא אוכלין
 ומשקין : י אלו פוסלים את התרומה האוכל
 אכל ראשון * והאוכל אבל שני * והשותה
 משקין טמאין * והבא ראשו ורבו במים
 שאובין * וטהור שנפרו על ראשו ועל רבו *
 שלשה לוגין מים שאובים והספר * והידים *
 וטבול יום * והאוכלים * והכלים שנטמאו
 במשקים : סליק

מסכת נדה

פרק א שמאי אומר כל הנשים דיין שעתן *
 הלל אומר מפקידה לפקידה * ואפילו
 לימים הרבה וחכ"א לא כדברי זה ולא כדברי
 זה * אלא מעת לעת ממעטת על יד מפקידה
 לפקידה * ומפקידה לפקידה ממעטת על יד
 מעת לעת כל אשה שיש להוסת דיה שעתה
 והמשמשת בעדים הרי זו כפקידה וממעטת
 על יד מעת לעת * ועל יד מפקידה לפקידה:

כיצד

כ כיצד דיה שעתה * היתה יושבת במטה *
 ועסוקה בטהרות * ופרשה וראתה דם * היא
 טמאה * (וכך) טהורות * אף על פי שאמרו
 מטמאה מעת לעת * אינה מונה אלא משעה
 שראתה : י רבי אליעזר אומר ארבע נשים
 דיין שעתן בתולה מעברת * מניקה * וזקנה *
 א"ר יהושע אני לא שמעתי אלא בתולה *
 אבל הלכה כרבי אליעזר : י איזו היא בתולה
 כל שלא ראתה דם מימיה * אף על פי
 שנישואה * מעברת משודע עוברת * מניקה *
 עד שתגמול את בנה * נחנה בנה למניקה *
 גמלתו אומת * ר' מאיר אומר מטמאה מעת
 לעת * וחכ"א דיה שעתה : י איזו היא זקנה *
 כל שעברו עליה שלש עונות * סמוך לזקנתה
 ר' אליעזר אומר כל אשה שעברו עליה שלש
 עונות דיה שעתה * רבי יוסי אומר מעברת
 ומניקה * שעברו עליהם שלש עונות דיין
 שעתן : י כמה אמרו דיה שעתה * בראייה
 ראשונה * אבל בשניה מטמאה מעת לעת *
 ואם ראתה הראשונה מאנס אף בשניה דיה
 שעתה : י אף על פי שאמרו דיה שעתה *
 אריכה

צריכה להיות בודקת חוץ מן הנדה ויושבת
על דם טוהר ומשמשת בעדים חוץ מיושבת
על דם טוהר ובתולה שדמיה טהורים ופעמים
צריכה להיות בודקת בשחרית * ובין
השמשות * ובשעה שהיא עוברת לשמש
את ביתה יתירות עליה כהנות בשעה שהן
אוכלות בתרומה ר' יהודה אומר אף בשעת
עברתן מלאכול בתרומה :

פרק ב כל היד המרבה לברוק * בנשים
משבחת * ובאנשים תקצץ החרשת *
והשוטה והסומא ונגטרפה דעתה * אם יש
להן פקחות מתקנות אותן * והן אוכלות
בתרומה * דרך בנות ישראל משמשות בשני
עדים אחר לו ואחר לה * והצנועות מתקנות
להן שלשי לתקן את הבית * נמצא על שלו
טמאין וחיבין קרבן * נמצא על שדה אותיות
טמאין וחיבין קרבן * נמצא על שדה דאחר
זמן טמאים מספקו פטורים מן הקרבן * איזהו
אחר זמן כדי שתירד מן המטה ותדיח פניה *
ואחר כך מטמאה מעת לעת ואינה מטמאה
את בועלה ר' עקיבא אומר אף מטמאה את

בועלה

בועלה * ומזדים חכמים לר' עקיבא ברואה
כתם * שמטמאה את בועלה * כל הנשים
בחזקת טהרה לבעליהן * הבאין מן הדרך *
נשיהן להן בחזקת טהרה * בישא צריכה
שני עדים על כל תשמישות שמיש או תשמיש
לאור הנר * בה"א דיה בשני עדים כל הלילה :
ה משל משלו חכמים באשרו * החדר *
והפרזרזר והעליה * דם החדר טמא * נמצא
בפרזרזר ספקו טמא לפי שחזקתו מן המקור :
והמשרה דמים טמאים באשרה * האדום *
והשחור וקקין ברכוס וכמימי אדמה וכמזוג
בישא אף כמימי תלתן * וכמימי בשר צלי *
וב"ה מטהרין * הירוק * עקביא בן מהללאל
מטמא * וחכמים מטהרים * א"ר מאיר אם אינו
מטמא משום כהם * מטמא משום משקה * רבי
יוסי אומר לא כך ולא כך * איזהו אדום *
כדם המכה שחור כחרת * עמוק מבן טמא *
דיהה מבן טהור וקקין ברכוס * כפרור שבוי
וכמימי אדמה * מבקעת בית ברם ומציף מים
וכמזוג שני חלקים מים ואחד יין מן היין
השרוני :

המפלת

פירסי המפלת חתיכה אם יש עמה דם טמאה
 ואם לאו טהורה * ר' יהודה אומר בין
 כך ובין כך טמאה * המפלת כמין קליפה
 כמין שערה כמין עפר כמין בחושים אדומים
 תטיל למים אם נמוחו טמאה * ואם לאו
 טהורה המפלת כמין דגים חגבים * שקצים *
 ורמישים * אם יש עמהם דם טמאה * ואם לאו
 טהורה * המפלת כמין בהמה תיה ועוף * בין
 טמאין בין טהורין * אם זכר תשב לזכר * ואם
 נקבה תשב לנקבה * ואם אין ידוע תשב
 לזכר ולנקבה * ר' מאיר וחכ"א כל שאין בו
 מצורת אדם אינו ולד * המפלת שפיר מלא
 מים * מלא דם * מלא גנונים * אינה חוששת
 לולד * ואם היה מרקס תשב לזכר ולנקבה *
 המפלת סנדל * או שליא * תשב לזכר
 ולנקבה * שליא בבית * הבית טמא * לא
 שהשליא ולד * אלא שאין שליא בלא ולד *
 ר' שמעון אומר נמוק הולד עד שלא יצא *
 המפלת טומטום ואנדרוגינוס * תשב לזכר
 ולנקבה * טומטום וזכר * אנדרוגינוס וזכר *
 תשב לזכר ולנקבה * טומטום ונקבה *
 אנדרוגינוס

אנדרוגינוס ונקבה * תשב לנקבה כלבד יצא
 מתוך או מסורס משיצא רבו הדי הוא כילוד
 יצא כדרבו עד שיצא רוב ראשו * ואיזהו רוב
 ראשו משתצא פדחתו * המפלת ואין ידוע
 מה הוא * תשב לזכר ולנקבה * אין ידוע אם
 ולד הוא * אם לאו * תשב לזכר ולנקבה
 ולנדה * המפלת ליום ארבעים * אינה
 חוששת לולד * ליום ארבעים ואחד תשב
 לזכר ולנקבה ולנדה * ר' ישמעאל אומר יום
 ארבעים ואחד * תשב לזכר ולנדה * יום
 שמונים ואחד * תשב לזכר ולנקבה ולנדה
 שהזכר נגמר לארבעים ואחד * והנקבה
 לשמונים ואחד * וחכ"א אחד בריית הזכר
 ואחד בריית הנקבה * זה וזה לארבעים ואחד *
 פירי בנות כותים נדות מעריסטן * והכותים
 מטמאים משכב תחתון בעליון * מפני
 שהם בועלי נדות * והם יושבות על כל דם
 ודם * ואין חיבין עליהם על ביאת מקדש * ואין
 שורפין עליהם את התרומה * מפני שטמאתם
 ספק * בנות צדוקין * בזמן שנהגו ללכת
 בדרבי אבותיהן * הדי הן בכותיות פרישו
 ללכת

ללכת בדרכי ישראל * הרי הן כישראליות *
 רבי יוסי אומר לעולם הן כישראליות * עד
 שיפרשו ללכת בדרכי אבותיהן : * דם
 נכרית ודם טהרה של מצורעת * בית שמאי
 מטטהרים * ובה אכרוקה ובמימי רגליה * דם
 יולדת שלא טבלה * בשאכרוקה ובמימי
 רגליה * ובה א מטמא לח ויביש * ומודים
 ביולדת בזוב * שהיא מטמאה לח ויביש :
 * המקשה נדה * קשתה שלשה ימים בתוך
 אחד עשר יום * ושפתה מעת לעת וילדה *
 הרי זו ביולדת בזוב * דר אליעזר * ר' יהושע
 אומר לידה ויום כלילי שבת ויומו * ששפתה
 מן הצער ולא מן הדם : * כמה (הוא) קשויה *
 ר' מאיר אומר אפילו ארבעים וחמשים יום *
 ר' יהודה אומר דיה חדשה ר' יוסי ור' שמעון
 אומרים אין קשוי יותר משתי שבתות :
 * המקשה בתוך שמונים של נקבה כל דמים
 שהיא רואה טהורים * עד שיצא הולד * ורבי
 אליעזר מטמא * אמרו לו ר' אליעזר * ומה
 אם במקום שהחמיר בדם השפי * הקל בדם
 הקשי * מקום שהקל בדם השפי אינו דין
 שנקל

שנקל בדם הקשי * אמר להם דיו לבא מן
 הרין להיות כנגדן כמה הקל עליה * מטמאת
 זיבה * אבל טמאה היא טמאת נדה * כל
 אחד עשר יום בחזקת טהרה * ישבה לה ולא
 בדקה * שנגה נאנסה הזיבה * ולא בדקה *
 הרי זו טהורה הגיע שעת וסתה ולא בדקה *
 הרי זו טמאה * רבי מאיר אומר אם היתה
 במחבא והגיע שעת וסתה * ולא בדקה הרי
 זו טהורה מפני שחרדה מסלקת את הדמים
 אבל ימי הזב והזבה ושומרת יום כנגד יום *
 הרי אלו בחזקת טמאה :

פרק יוצא דפן * אין יושבין עליו ימי טמאה
 וימי טהרה * ואין תיבין עליו קרבן * רבי
 שמעון אומר הרי זה כילוד * כל הנשים
 מטמאות בבית החיצון * שנאמר דם יהיה
 זובה בכשרה * אבל הזב ובעל קרי * אינן
 מטמאין עד שתצא טמאתן לחוץ : * היתה
 אוכל בתרומה * והרגיש שנודעו אבריו *
 אוהו באמה * וכולע את התרומה * ומטמאין
 בכל שהן אפילו כעין החרדל ובפחות מכן :
 * תנקת בת יום אחד * מטמאח בנדה * בת
 עשרה

עשרה ימים מטמאה בזיבה * תנוק בן יום
 אחד מטמא בזיבה ומטמא בנגעים * ומטמא
 בטמא מת * וזוקק ליבוס * ופוטר מן היבוס *
 ומאכיל בתרומה * ופוסל מן התרומה * ונוחל
 ומנחיל וההורגו חייב והרי הוא לאביו ולאמו
 ולכל קרוביו כחתן שלם: - בת שלש שנים
 ויום אחד מתקדשת בביאה * ואם בא עליה
 יבסקנאה * וחייבין עליה משום אישת איש *
 ומטמאה את כועלה * לטמא משכב תחתון
 בעליון * נשאת לכהן תאכל בתרומה בא
 עליה אחד מזה הפסולין * פסלה מן הבהונה *
 בא עליה אחד מכל העריות האמורות
 בתורה * מומתין על ידה והיא פטורה פחות
 מכין כנותן אצבע בעין: - בן תשע שנים ויום
 אחד * שבא על יבמתו קנאה * ואינו נותן גט
 עד שיגדיל * ומטמא בנדה לטמא משכב
 תחתון בעליון ופוסל ואינו מאכיל בתרומה *
 ופוסל את הבהמה מעל גבי המזבח ונסקלת
 עליה * ואם בא על אחת מכל העריות
 האמורות בתורה מומתים על ידו והוא פטור:
 * בת אחת עשרה שנה ויום אחד * נדרתה

נבדקין

נבדקין * בת שתיים עשרה שנה ויום אחד *
 נדרתה קיימין ובדקין כל שתיים עשרה (שנה)
 בן שתיים עשרה שנה ויום אחד נדריו נבדקין *
 בן שלש עשרה שנה ויום אחד נדריו קיימין *
 ובדקין כל שלשה עשר קדם לזמן הזה אף
 על פי שאמרו יודעין אנו לישם מי נדרנו לישם
 מי הקדשנו אין נדרן נדר * ואין הקדשן הקדש
 לאחר הזמן הזה * אף על פי שאמרו אין אנו
 יודעין לישם מי נדרנו לישם מי הקדשנו נדרן
 נדר והקדשן הקדש: * משל משלו חכמים
 באשה * פגה בוחל וצמל פגה עודה תנקת
 בוחל אלו ימי נעוריה * בזו ובזו (אמרו) אביה
 זכאי במציאתה ובמעשרה ידירה ובהפרת
 נדרתה * צמל כיון שבגרה שוב אין לאביה
 רשות בה: - איזהו סימניה * רבי יוסי הגלילי
 אומר משיערה הקמט תחת הדר * רבי
 עקיבא אומר משיטו הדדים * בן עזאי אומר
 משישחיר הפיטמת * ר' יוסי אומר כדי שיהא
 נוחן ידו על העקץ והוא שוקע ושוהא לחזור:
 * בת עשרים שנה שלא הביאה שתי שערות
 תביא ראיה שהיא בת עשרים שנה * והיא

איירונות

אילונית לא חולצת ולא מתיבמת בן עשרים
שנה שלא הביא שתי שערות * יביא ראיה
שהוא בן עשרים שנה והוא סרים * לא חולץ
ולא מיבם * אלודברי ב"ה * בש"א זה וזה בני
שמונה עשרה * ר' אליעזר אומר הזכר כדברי
ב"ה והנקבה כדברי ב"ש * שהאשה ממהרת
לבא לפני האישי :

פיקי בא סימן התחתון * עד שלא בא העליון
או חולצת או מתיבמת * בא העליון עד
שלא בא התחתון אף על פי שאי אפשר רבי
מאיר אומר לא חולצת ולא מתיבמת וזכ"א
או חולצת או מתיבמת * מפני שאמרו אפשר
התחתון לבא עד שלא בא העליון * אבל אי
אפשר לעליון לבא * עד שלא בא התחתון *
ביוצא בו כל כלי חרס שהוא מכנים מוציא *
ויש שמוציא ואינו מכנים * כל אבר שיש בו
צפרן יש בו עצם * שיש בו עצם ואין בו צפרן *
כל המטמא מדרס * מטמא טמא מת * ויש
שמטמא טמא מת ואינו מטמא מדרס * ר' כל
הראוי לדרון דיני נפשות * ראוי לדרון דיני ממונות
ויש שראוי לדרון דיני ממונות * ואינו ראוי לדרון

דיני נפשות * כל הכשר לדרון כשר להעיד * ויש
שכשר להעיד ואינו כשר לדרון * כל שחיב
במעשרות מטמא טמאת אוכלים * ויש
שמטמא טמאת אוכלין * ואינו חיב
במעשרות * וכל שחיב בפאה חיב במעשרות
ויש שחיב במעשרות ואינו חיב בפאה *
וכל שחיב בראשית הגז * חיב במתנות * ויש
שחיב במתנות * ואינו חיב בראשית הגז *
הכל שיש לו ביעור יש לו שביעית * ויש שיש
לו שביעית ואין לו ביעור * כל שיש לו
קשקשת יש לו סנפיר * ויש שיש לו סנפיר ואין
לו קשקשת * כל שיש לו קרנים יש לו טלפים
ויש שיש לו טלפים * ואין לו קרנים * כל
הטעון ברכה לאחריו טעון ברכה לפניו * ויש
שטעון ברכה לפניו * ואין טעון ברכה
לאחריו * י"א תנקה שהביאה שתי שערות *
חייבת בכל המצות האמורות בתורה *
וחולצת או מתיבמת * וכן תנוק שהביא שתי
שערות * חיב בכל מצות האמורות בתורה *
וראוי להיות בן סוחר ומורה * משיביא שתי
שערות עד שיקיף זקן התחתון * ולא העליון

אלא שדרברו חכמים בלשון נקיה • הנקת
 שהביאה שתי שערות אינה יכולה למאן •
 רבי יהודה אומר עד שירבה השחור על
 הלבן • יב שתי שערות האמורות בפרה
 ובנגעים • והאמורות בכל מקום • כדי לכוף
 ראשן לעיקרן • ד"ר ישמעאל • רבי אריעור
 אומר כדי לקרוץ בצפרן • רבי עקיבא אומר
 כדי שיהו נטלות בזוג • י' הרואה כתם • הרי
 זו מקרקלת יוחושישת משום זוב • ד"ר מאיר •
 וחכ"א אין בכתמים משום זוב • י' הרואה
 יום אחד עשר בין השמשות תחלת נדה וסוף
 נדה • תחלת זיבה • וסוף זיבה • יום ארבעים
 לזכר • ויום שמונים לנקבה • בין השמשות
 ללבן • הרי אלו טועות • אמר רבי יהושע עד
 שאתם מתקנים את השומות • (בואו) ותקנו
 את הפקחות :

פירי דם הנדה ובשר המת • מטמאין לחין
 ומטמאין יבשים • אבל הזוב והניע •
 והרוק והשרץ והנבלה והשכבת זרע •
 מטמאין לחין ואין מטמאין יבשין • ואם יכולין
 להשרות ולחזור לכמות שהיו • מטמאין לחין
 ומטמאין

ומטמאין יבשין וכמה היא שרייתן בפושרין
 מעת לעת • רבי יוסי אומר בשר המת יבש •
 ואינו יכול להשרות ולחזור לכמות שהיה
 טהור : • השרץ שנמצא במבוי • מטמא
 למפרע עד שיאמר בדקתי את המבוי הזה •
 ולא היה בו שרץ • או עד שעת כבוד • וכן
 כתם שנמצא בחלוק • מטמא למפרע • עד
 שיאמר בדקתי את החלוק הזה • ולא היה בו
 כתם • או עד שעת הכבוס • ומטמא בין לח
 בין יבש • רבי שמעון אומר היבש מטמא
 למפרע • והלח אינו מטמא אלא עד שעה
 שהוא יכול לחזור ולהיות לח : • כל הכתמין
 הבאין מרקם טהורין • ר' יהודה מטמא מפני
 שהם גרים וטועין • הבאים מבין הגוים טהורין
 מבין ישראל ומבין הכותים • ר' מאיר מטמא •
 וחכמים מטהרים מפני שלא נחשדו על
 כתמיהן : • כל הכתמים הנמצאים בכר
 מקום טהורין • חוץ מן הנמצאים בחדרים •
 ובסביבות בית הטמאות • (בית הטמאות)
 של כותים • מטמאים באהל • מפני שהם
 קוברין שם את הנפלים • ר' יהודה אומר לא

היו קוברין * אלא משליבין * וחייה גוררתן :
 ה נאמנים לומר קברנו שם את הנפלים * או
 לא קברנו * נאמנים לומר על הבהמה אם
 בקרה * אם לא בקרה * נאמנים על ציון
 קברות * ואין נאמנין לא על הסככות ולא
 על הפרעות * ולא על בית הפרס * זה הכלל
 כל דבר שחשודים בו * אין נאמנין עליו :
 פרק ה' הרואה כתם על בשרה * כנגד בית
 התרפה טמאה * ושלא כנגד בית
 התרפה טהורה * על עקבה ועל ראש גודלה
 טמאה * על שוקה * ועל פרסותיה מבפנים
 טמאה * מבחוץ טהורה * ועל הצדדין מכאן
 ומכאן טהורה * ראתה על חלוקה מן החגור
 ולמטה טמאה * מן החגור ולמעלה טהורה *
 ראתה על בית יד של חרוק אם מגיע
 כנגד בית התרפה טמאה * ואם לאו
 טהורה * היתה פושטתו * ומתכסה בו
 בלילה * כל מקום שנמצא בו כתם טמאה *
 מפני שהוא חוזר וכן בפליון : * ותולה בכל
 דבר שהוא יכולה לתלות * שחטה בהמה
 חיה ועוף נתעסקה בכתמים או שישבה בצד

העסוקים

ה כללים במשך פ"ט

העסוקים בהן * הרגה מאכלת * הרי זו תולה
 בה * עד כמה היא תולה * חנינא בן אנטיגנוס
 אומר עד כגרים של פור * ואף על פי שלא
 הרגה * ותולה בכנה או בכעלה * אם יש בה
 מכה והיא יכולה להגלע ולהוציא דם * הרי זו
 תולה בה : * מעישה באשה אחת שבאה לפני
 ר' עקיבא * אמרה לו ראיתי כתם * אמר לה
 שמא מכה היתה בך * אמרה לו הן וחיייתי *
 אמר לה שמא יכולה להגלע ולהוציא דם *
 אמרה לו הן וטהרה ר' עקיבא ראה תלמידיו
 מסתכלין זה בזה * אמר להם מה הדבר קשה
 בעיניכם שלא אמרו חכמים הדבר להחמיר
 אלא להקל שנאמר ואשה כי תהיה זבה * דם
 יהיה זובה בבשרה * דם ולא כתם * עד שהוא
 נתון תחת הכר * ונמצא עליו דם * עגול טהור
 משוך טמא * ד' ר' אליעזר ברבי צדוק :

יום כו

פרק ט' האשה שהיא עושה צרכיה * וראתה
 דם * ר' מאיר אומר * אם עומדת טמאה *
 ואם יושבת טהורה * ר' יוסי אומר בין כך ובין
 כך טהורה : * איש ואשה שעשו צרכיהן

לתוך

לתוך הספל * ונמצא דם על המים * רבי יוסי
 מטהר ורבי שמעון מטמא שאין דרך האיש
 להוציא דם * אלא שחזקת דמים מן האשה :
 * השאילה חלוקה לנכרית * או לנדה הרי זו
 תולה בה * שלש נשים שלבשו חלוק אחד *
 או שישבו על ספסל אחד * ונמצא עליו דם
 ככלן טמאות * ישבו על ספסל של אבן או על
 האצטבא של מרחץ * נחמיה מטהר שהיה
 רבי נחמיה אומר כל דבר שאינו מקבל
 טמאה * אינו מקבל בתמים : * שלש נשים
 שהיו ישנות במטה אחת * ונמצא דם תחת
 אחת מהן ככלן טמאות * בדקה אחת מהן
 ונמצאת טמאה היא טמאה * ושתים טהורות
 ותולדות זו בזו * ואם לא היו ראויות לראות *
 רואין אותן כאילו הן ראויות : * שלש נשים
 שהיו ישנות במטה אחת ונמצא דם תחת
 האמצעית ככלן טמאות * תחת הפנימית שתים
 הפנימיות טמאות * והחיצונה טהורה * תחת
 החיצונה שתים החיצונות טמאות * והפנימית
 טהורה * (א"ר יהודה) אימתי בזמן שעברו
 דרך מרגלות המטה אבל אם עברו שלשתן

דרך

דרך עלייה * ככלן טמאות * בדקה אחת מהן
 ונמצאת טהורה היא טהורה ושתים טמאות
 בדקו שתים ומצאו טהורות * הן טהורות *
 ושלישית טמאה * שלשתן ומצאו טהורות
 ככלן טמאות * למה הדבר דומה לגל טמא
 שנתערב בשני גלים טהורים * ובדקו אחד
 מהן ומצאו טהור * הוא טהור ושנים טמאים
 שנים ומצאו טהורים * הם טהורים ושלישי
 טמא * שלשתן ומצאו טהורים ככלן טמאים *
 ד"ר מאיר שרבי מאיר אומר כל דבר שהוא
 בחזקת טמאה לעולם הוא בטמאתו * עד
 שיודע לך טמאה היכן היא ויחבא בודק עד
 שמגיע לסלע או לבתולה : * שבעה סמנין
 מעבירים על הכתם * רוקתפל ומי גריסין ומי
 דגרים ונתר ובורית קמניא ואשלג הטבילו
 ועשה על גביו טהרות * העביר עליו שבעה
 סמנין ולא עבר הרי זה צבע * והטהרות
 טהורות ואינו צריך להטביל עבר או שדיחה
 הרי זה כתם * והטהרות טמאות וצריך
 להטביל : * איזהו רוקתפל * כל שלא טעם
 כלום מי גריסין לעיסת גריסין שרפול חרוקת

נפש

פ"א ט"ז ס"א

נפשי מי רגלים שהחמיצו * וצריך לכסכם
 שלשה פעמים לכל אחד ואחד * העביר
 שלא בסדרן או שהעביר שבעה סמנין
 כאחת לא עשה ולא כלום: * כל אשה שיש
 לה וסת דיה שעתי אלו הן הוסתות מפקת
 ומעטשת וחוששת בפי כריסה * ובשפולי
 מעיה וישופעת זכמין צמרמרת או חזין אותה
 וכן כיוצא בהן וכל שקבעה לה שלש פעמים
 הרי זה וסת: * היתה למודה להיות רואה
 בתחלת הוסתות * כל הטהרות שעשתה
 בתוך הוסתות טמאות * בסוף הוסתות כל
 הטהרות שעשתה בתוך הוסתות טהורות *
 ר' יוסי אומר אף ימים ושעות וסתות * היתה
 למודה להיות רואה עם הנץ החמה * אינה
 אסורה אלא עם הנץ החמה ר' יהודה אומר
 כל היום שדה: * היתה למודה להיות רואה
 יום חמשה עשר * ושנתה להיות רואה ליום
 עשרים * זה וזה אסורים * שנתה פעמים ליום
 עשרים * זה וזה אסורים * שנתה שלש פעמים
 ליום עשרים הטר יום חמשה עשר * וקבעה
 לה יום עשרים * שאין אשה קובעת לה וסת

עד

עד שתקבענה שלשה פעמים * ואינה
 מטהרת (מן) הוסת * עד שתעקר ממנה
 שלשה פעמים: * נשים בבתוליהם בגפנים *
 יש גפן שיינה אדום ויש גפן שיינה שחור ויש
 גפן שיינה מרבה ויש גפן שיינה מועט * רבי
 יהודה אומר כל גפן יש בה יין * ושאין בה יין
 הרי זה דרקטי:

פרק תנקת שלא הגיע זמנה לראות ונשארת
 בש"א נותנין לה ארבעה לילות * ובה"א
 עד שתחיה המכה הגיע זמנה לראות ונשארת
 בש"א נותנין לה לילה ראשון ובה"א עד
 מוצאי שבת * ארבעה לילות * ראתה ועודה
 בבית אביה בש"א נותנין לה בעילת מצוה *
 ובה"א כל הלילה כלה: * נדה שבדקה
 עצמה יום שביעי שחרית * ומצאה טהורה *
 ובין השמשות לא הפרישה * ולאחר
 ימים בדקה ומצאה טמאה * הרי היא בחזקת
 טהרה * בדקה עצמה ביום שביעי בשחרית
 ומצאה טמאה * ובין השמשות לא הפרישה
 ולאחר זמן בדקה ומצאה טהורה * הרי זו
 בחזקת טמאה ומטמאה מעת לעת ומפקידה

לפקידה

ח ויפת ס"ח . כ טלפ ס"ח

לפקידה * אם יש לה וסת דיה שעתה * ר' יהודה אומר כל שלא הפרישה בטהרה * מן המנחה ולמעלה * הרי זו בחזקת טמאה וחכ"א אפילו בשנים לנדתה * בדרקה ומצאה טהורה ובין השמשות לא הפרישה * ולאחר זמן בדרקה ומצאה טמאה * הרי זו בחזקת טהרה * : ה' הזב והזבה שברקו עצמן ביום ראשון * ומצאו טהור * וביום השביעי ומצאו טהור * ושאר ימים שפנתים לא בדרקו * רבי אליעזר אומר הרי הן בחזקת טהרה * רבי יהושע אומר אין להם אלא יום ראשון ויום שביעי בלבד * ר' עקיבא אומר אין להם אלא יום שביעי בלבד * : ה' הזב והזבה * והנדרה והיולדת והמצורע שמתו * מטמאין במשא * עד שימוק הבשר נכרי שמת טהור מלטמא במשא * בשא כל הנשים מתות נדות ובה"א אין נדה אלא שמתה נדה * : ה' האשה שמתה ויצא ממנה רביעית דם * מטמא משום כתם ומטמא באהל * רבי יהודה אומר אינו מטמא משום כתם מפני שנעקר משמתה * ומודה ר' יהודה ביושבת על המשבר * ומתה ויצא

מטמא

ממנה רביעית דם * שהוא מטמא משום כתם אומר רבי יוסי לפיכך אינו מטמא באהל * : י' בראשונה היו אומרים היושבת על דם טוהר היתה מערה מים לפסח חזרו לומר חרי היא כמגע טמא מת לקדשים * כדברי ב"ה * בש"א אף בטמא מת * יומודים שהיא אכלת במעשר וקוצה לה חלה ומקפת וקוראה לה שם * ואם נפל מרוקה * ומדס טהרה על כפר של תרומה שהוא טהור * שבש"א צריכה טבילה באחרונה ובה"א אינה צריכה טבילה באחרונה * : ה' הרואה יום אחד עשר * וטבלה לערב ושמישה * בש"א מטמאין מיטבב ומושב וחיבין בקרבן * ובה"א פטורים מן הקרבן * טבילה ביום שלאחריו * ושמישה את ביתה * ואחר כך ראתה * בש"א מטמאין משבב ומושב * ופטורים מן הקרבן * ובה"א חריזה גרגרן * ומודים ברואה בתוך אחד עשר יום * וטבלה לערב ושמישה * שמטמאין משבב ומושב וחיבין בקרבן * טבילה ביום שלאחריו ושמישה חריזו תרבות רעה * ומגען ובעלתן תלוים :

שלשה

25 כ"ו T. VI.

פרק א שלשה עשר דברים בנבלת העוף
הטהור צריכה מחשבה ואינה צריכה
הכשר ומטמאה טמאת אוכלין בכביצה
וכזית בבית הבליעה האוכלה טעון הערב
שמש וחיבין עליה על ביאת המקדש
ושורפין עליה את התרומה והאוכל אברמן
החי ממנה סופג את הארבעים שחיתתה
ומליקתה מטהרות את טרפתה דר מאיר
ר' הודה אומר אין מטהרות רבי יוסי אומר
שחיתתה מטהרת אבל לא מליקתה
הכנפים והנוצה מטמאות ומטמאות ולא
מצטרפות ר' שמעון אומר הנוצה מצטרפת
החרטום והצפרנים מטמאים ומטמאים
ומצטרפים רבי יוסי אומר אף ראשי אגפים
וראש הזנב מצטרפין שבן מניחיס בפטומות
נבלת העוף הטמא צריכה מחשבה והכשר
ומטמאה טמאת אוכלין בכביצה וכחצי
פרס לפסול את הגויה ואין כה כזית בבית
הבליעה והאוכלה אין טעון הערב שמש
ואין חיבין עליה על ביאת המקדש אבל

שורפין עליה את התרומה והאוכל אברמן
החי ממנה אינו סופג את הארבעים ואין
שחיתתה מטהרתה הכנפים והנוצה
מטמאות ומטמאות ומצטרפות החרטום
והצפרנים מטמאין ומטמאים ומצטרפים
ובבהמה העור והרטב והקיפה והאלל
והעצמות והגידים והקרנים והטלפים
מצטרפים לטמא טמאת אוכלים אבל לא
טמאת נבלות כיוצא בו השוחט בהמה
טמאה לנכרי והיא מפרקסת מטמאה
טמאת אוכלין אבל לא טמאת נבלות עד
שתמות או עד שיתז את ראשה רבה
לטמא טמאת אוכלין ממה שרבה לטמא
טמאת נבלות האכל שנטמא באב
הטמאה ושננטמא בולד הטמאה מצטרפין
זה עם זה לטמא בקל שבשניהן כיצד כחצי
ביצה אכל ראשון וכחצי ביצה אכל שני
שבוללן זה בזה שני כחצי ביצה אכל שני
וכחצי ביצה אכל שלישי שבוללן זה בזה
שלישי כביצה אכל ראשון וכביצה אכל
שני שבוללן זה בזה ראשון חלקן זה שני וזה

שני נפל זה לעצמו וזה לעצמו * על כפר של
 תרומה פסלוהו נפלו שניהן כאחת * עשאוהו
 שני * כביצה אכל שני כביצה אכל שלישי *
 שבלרן זה בזה שני * חלקן זה שלישי וזה
 שלישי * נפל זה לעצמו וזה לעצמו * על כפר
 של תרומה לאפסלוהו * נפלו שניהן כאחד *
 עשאוהו שלישי כביצה אכל ראשון וכביצה
 אכל שלישי שבלרן זה בזה ראשון חלקן זה
 שני וזה שני * שאף השלישי שנגע בראשון *
 נעשה שני כשתי ביצים אכל ראשון * וכשתי
 ביצים אכל שני שבלרן זה בזה ראשון *
 חלקן * זה ראשון וזה ראשון * לשלשה או
 לארבעה * הרי אלו שני * כשתי ביצים אכל
 שני * וכשתי ביצים אכל שלישי * שבלרן זה
 בזה שני * חלקן זה שני וזה שני * לשלשה או
 לארבעה הרי אלו שלישי * ומקצות נושכות
 זו בזו * וכברים נושכין זה בזה נטמאת אחת
 מהן בשרץ * כלן תחלה * פרשו כלן תחלה *
 במשקין כלן שניות פרשו כלן שניות * בידים
 כלן שלישיות פרשו כלן שלישיות * המקרצת
 שהיתה תחלה * והשיך לה אחרות כלן

תחלה

תחלה פרשו היא תחלה וכלן שניות היתה
 שניה והשיך לה אחרות כלן שניות * פרשו
 היא שניה וכלן שלישיות * היתה שלישית
 והשיך לה אחרות * היא שלישית וכלן
 טהורות * בין שפרשו ובין שלא פרשו *
 כפרות הקדש שברזך גומותיהם מים
 מקדשים * נטמאת אחת מהן בשרץ * כלן
 טמאות ובתרומה מטמא שנים ופוסל אחד *
 אם יש ביניהם משקה טופח * אף בתרומה
 הכל טמא :

פרק ב האשה שהיתה כוכשת ירק בקדרה *
 ונגעה בעלרה חוץ לקדרה * במקום
 הנגוב * אף על פי שיש בו כביצה * הוא טמא
 והכל טהור נגעה במקום המשקה אם יש בו
 כביצה הכל טמא * אין בו כביצה * הוא טמא
 והכל טהור * חזר לקדרה * הכל טמא * היתה
 מנעטמא מת ונגעה בין במקום המשקה * בין
 במקום הנגוב אם יש בו כביצה הכל
 טמא * אין בו כביצה * הוא טמא והכל
 טהור * היתה טבולת יום * מנערת את
 הקדרה בידים מסואבות * ראתה משקין

על

במקום נזופים וכלים מקדשין ס"ו . בורחמה ס"ו

על ידיה • ספק מן הקדרה נתוו • ספק
 שהקלח נגע בידיה • הירק פסול • והקדרה
 טהורה: רבי אליעזר אומר האוכל אכל
 ראשון ראשון • אכל שני שני • אכל שלישי
 שלישי רבי הושיע אומר האוכל אכל ראשון
 ואכל שני שני • שלישי שני לקדש • ולא שני
 לתרומה • בחולין שנעשו לטהרת תרומה:
 הראשון שבחולין טמא ומטמא השני פוסל
 ולא מטמא • והשלישי נאכל בנזיר הדמע:
 הרביעון והשני שבתרומה טמאים
 ומטמאים • השלישי פוסל ולא מטמא •
 והרביעי נאכל בנזיר הקדש: הראשון
 והשני והשלישי שבקדש טמאין ומטמאין •
 הרביעי פוסל ולא מטמא • והחמישי נאכל
 בנזיר הקדש: השני שבחולין מטמא משקה
 חולין • ופוסל לאוכלי תרומה • השלישי
 שבתרומה מטמא משקה קדש • ופוסל
 לאוכלי קדש שנעשו לטהרת הקדש • אכל
 אסנעשו לטהרת תרומה מטמא שנים ופוסל
 אחד בקדש: רבי אליעזר אומר שלשתן
 שוין הראשון שבקדש שבתרומה ושבחולין

מטמא שנים ופוסל אחד בקדש מטמא אחד
 ופוסל אחד בתרומה ופוסל את החולין השני
 שבכלן מטמא אחד ופוסל אחד בקדש •
 ומטמא משקה חולין • ופוסל לאוכלי תרומה
 השלישי שבכלן מטמא משקה קדש ופוסל
 לאוכלי קדש: האוכל אכל שני • לא יעישם
 בבית הברד וחולין שנעשו על גבי קדש • הרי
 אלו בחולין • רבי אליעזר בר צדוק אומר הרי
 אלו בתרומה • לטמא שנים ולפסול אחד:
 פרק ה' הרטב והגרסין והחלב • בזמן שהין
 משקה טופח • הרי אלו תחלה • קרשו
 הרי אלו שניים • חזרו ונמחו • כביצה מכונן
 טהור • יותר מכביצה טמא • שכיון שיצאה
 טפה הראשונה נטמאת בכביצה: ר' מאיר
 אומר השמן תחלה לעולם יחכא אף הדבש
 ר' שמעון יזורי אומר אף היין • גוש של זיתים
 שנפל לתנור • והסק כביצה • מכון טהור •
 יותר מכביצה טמא • שכיון שיצאה טפה
 הראשונה נטמאת בכביצה • אם היו פרודין
 אפילו הן סאה טהור: טמא מת שסחט זתים
 וענבים • כביצה מכונן טהור • ובלבד שלא

יגע במקום המושקה * יותר מכביצה טמא *
 שכיון שיצאה טפה הראשונה נטמאת
 בכביצה * אם היה זב או זבה * אפילו גרגר
 יחדי טמא * שכיון שיצאה טפה הראשונה *
 נטמאת במשא * זב שחלב את העז החלב
 טמא שכיון שיצאה טפה הראשונה נטמאת
 במשא * ד כביצה אוכלין שהניחן בחמה
 ונתמעטו ובזכות מן המת ובזית מן הנבלה
 וכעדשה מן השרץ * בזית פגול * בזית נותר *
 בזית חלב הרי אלו טהורין * ואין חיבין עליהן
 משום פגול נותר וטמא * הניחן בגשמים
 ונתפחו טמאין * וחיבין עליהן משום פגול
 נותר וטמא * כל הטמאות כשעת מציאתן
 אם טמאות טמאות * ואם טהורות טהורות *
 אם מכסות מכסות * אם מגלות מגלות *
 מחט שנמצאת מליאה חלודה או שבורה
 טהורה * שכל הטמאות כשעת מציאתן *
 י חרש שוטה וקטן שנמצאו במבוי שיש בו
 טמאה * הרי אלו בחזקת טהרה וכל הפקח
 בחזקת טמאה * וכל שאין בו דעת להשאל
 ספקו טהור * ו תנוק שנמצא בצד בית

הקברות

הקברות * והשושנים בידו * ואין השושנים
 אלא במקום הטמאה טהור * שאני אומר
 אחר לקטן ונתנן לו * וכן חמור בין הקברות
 כליו טהורין * ה תנוק שנמצא בצד העסרה *
 והבצק בידו * רבי מאיר מטהר * וחכמים
 מטמאים שדרך התנוק לטפח * בצק שיש בו
 נקירת תרנגולים ומשקין טמאין בתוך הבית
 אם יש בין משקין לכברות * כדי שינגבו את
 פיהם בארץ הרי אלו טהורין ובפרה ובכלב
 כדי שילחכו את לשונן * ושאר כל הבהמה
 כדי שתנגב * רבי אליעזר בן יעקב מטהר
 בכלב * שרוא פקח * שאין דרכו להניח
 את המזון ולילך למים :

פיקר הזורק טמאה ממקום למקום * כבר לבין
 המפתחות מפתח לבין הכברות טהור
 ר' יהודה אומר כבר לבין המפתחות טמא *
 מפתח לבין הכברות טהור : ד השרץ בפיו
 החלדה * ומתילכת על גבי כברות של
 תרומה * ספק נגע ספק לא נגע * ספקו טהור :
 ה השרץ בפיו החלדה * והנבלה בפיו הכלב *
 ועברו בין המהורים * או שעברו מהורים

ביניהן

ביניהן ספקן טהור מפני שאין לטמאה מקום
 והיו מנקרין בהן על הארץ ואמר הלכתי
 למקום הלו ואיני יודע אם נגעתי אם לא נגעתי
 ספקו טמא מפני שיש לטמאה מקום: רבית
 מן המת בפי העורב ספק האהיל על האדם
 ועל הכלים ברשות היחיד ספק אדם טמא
 ספק כלים טהור הממלא בעשרה דל"ם
 ונמצא שרץ באחד מהן הוא טמא וכלן
 טהורין המערה מכלי לכלי ונמצא שרץ
 בתחתון העליון טהור: על ששה ספקות
 שורפין את התרומה על ספק בית הפרס על
 (ספק) עפר הבא מארץ העמים על ספק בגדי
 עם הארץ על ספק כלים הנמצאים על ספק
 הרוקין הנמצאים על ספק רגלי אדם שהן
 כנגד מי רגלי בהמה על ודאי מגען שהוא
 ספק טמאתן שורפין את התרומה ר' יוסי
 אומר אף על ספק מגען ברשות היחיד וחב' א'
 ברשות היחיד תולין וברשות הרבים טהור:
 י שני רוקין אחד טמא ואחד טהור תולין על
 מגען ועל משאן ועל הסיטן ברשות היחיד
 ועל מגען ברשות הרבים בזמן שהן לחין
 ועל

ועל משאן בין לחין ובין יבשין היה רוק יחיד
 ונגע בו ונשאווה סיטו ברשות הרבים שורפין
 עליו את התרומה ואין צריך לומר ברשות
 היחיד: אלו ספקות שטהרו חכמים ספק
 מים שאובין למקורה ספק טמאה צפורה על
 פני המים ספק משקין לטמא טמא ולטמא
 טהור ספק ידיס לטמא ולטמא ולטהר טהור
 ספק רשות הרבים ספק דברי סופרים ספק
 החולין ספק שרצים ספק נגעים ספק גזירות
 ספק בכורות וספק קרבנות: ספק טמאה
 צפה על פני המים בין בכלים בין בקרקע ר'
 שמעון אומר בכלים טמא ובקרקע טהור ר'
 יהודה אומר ספק ירדתו טמא וספק עלייתו
 טהור ר' יוסי אומר אפירו אין ישם אלא מלא
 האדם וטמאה טהור: ספק משקין לטמא
 טמא כיצד טמא שפ"ט את רגלו לבין
 משקין טהורין ספק נגע ספק לא נגע ספקו
 טמא היתה כבר טמאה בידו וזרקה לבין
 משקין טהורין ספק נגע ספק לא נגע ספקו
 טמא ולטמא טהור כיצד היתה מק' בידו
 ובראשה משקין טמאין וזרקה לבין פפרות

טהורין ספק נגע ספק לא נגע . ספקו טהור :
 רבי יוסי אומר ספק משקין לאוכלים טמא *
 ולכלים טהור כי צד שתי חביות אחת טמאה
 ואחת טהורה ועשה עסה מאחת מהן * ספק
 מן הטמאה עשה * ספק מן הטהורה עשה * זה
 הוא ספק משקין * לאוכלין טמא * ולכלים
 טהור : י ספק ידים לטמא ולטהר *
 טהור * ספק רשות הרבים טהור * ספק דברי
 סופרים * אבל אוכלים טמאים ששתה משקים
 טמאים * בא ראשו ורכו במים שאובים * או
 שגפרו על ראשו ועל רבו שלשה דוגין מים
 שאובים * ספקו טהור * אבל דבר שהוא אב
 הטמאה * והוא מדברי סופרים * ספקו טמא :
 י ספק החולין זו טהרת פרישות * ספק שרצים
 כישעת מציאתן * ספק נגעים בתהלה טהור *
 עד שלא גזק לטמאה * משנזקק לטמאה
 ספקו טמא * ספק נזירות מותר * ספק בכורות
 אחד בכורי אדם * ואחד בכורי בתמה * בין
 טמאה בין טהורה שהמוציא מחבירו עליו
 הראיה : י ספק קרבנות * האשה שיש עליה
 ספק חמש לידות * ספק חמש זיבות מביאה

קרבן

קרבן אחד ואוכלת בזבחים * ואין השאר
 עליה חובה :

ירק השרץ והצברדע ברשות הרבים * וכן
 בזית מן המת * וכזית מן הנבלה * ועצם
 מן המת ועצם מן הנבלה גוש מארץ טהורה *
 וגוש מבית הפרס * גוש מארץ טהורה * וגוש
 מארץ העמים * שני שבילים אחד טמא ואחד
 טהור * הלך באחד מהם * ואין ידוע באיזה
 כהן הלך * האהיל על אחד מהם * ואין ידוע
 על איזה מהן האהיל * הסיט את אחד מהן *
 ואין ידוע איזה מהם הסיט * עקיבא מטמא *
 וחכמים מטהרים : * אחד שאמר נגעתי בזה
 ואיני יודע אם הוא טמא * ואם הוא טהור *
 נגעתי ואיני יודע באיזה משניהם נגעתי * ר'
 עקיבא מטמא וחכמים מטהרים * רבי יוסי
 מטמא בכלן * ומטהר בשביל שדרך בני אדם
 להלך * ואין דרכם לגע : * שני שבילים אחד
 טמא ואחד טהור * הלך באחד מהם * ועשה
 טהרות ונאכלו זהה ושנה וטבל וטהר * הלך
 בשני ועשה טהרות הרי אלו טהורות אכס
 קיימות הראשונות אלו ואלו תלויות * אם לא

טהר

טהר בנתים * הראשונות תלויות * והשניות
 ישרפו: * השרץ והצפרדע ברשות הרבים *
 נגע באחד מהם ועשה טהרות ונאכלו טבל
 ונגע בשני * ועשה טהרות הרי אלו טהורות *
 אם קימות הראשונות * אלו ואלו תלויות * אם
 לא טבל בנתים * הראשונות תלויות והשניות
 ישרפו: * שני שבילין אחד טמא ואחד טהור
 הלך באחד מהן ועשה טהרות * ובא חבירו
 והלך בשני * ועשה טהרות * רבי יהודה אומר
 אם נשאלו זה בפני עצמו וזה בפני עצמו
 טהורין * ואם נשאלו שניהם כאחד טמאים *
 רבי יוסי אומר בין כך ובין כך טמאים: * י שני
 כברים אחד טמא ואחד טהור * אבל את
 אחד מהם ועשה טהרות * ר' יהודה אומר אם
 נשאלו זה בפני עצמו * וזה בפני עצמו טהורין
 ואם נשאלו שניהן כאחד טמאים * ר' יוסי
 אומר בין כך ובין כך טמאים: * ז מי שישב
 ברשות הרבים * ובא אחד ודרס על בגדיו *
 או שרקק ונגע ברוקו * על רוקו שורפים את
 התרומה ועל בגדיו הולכין אחר הרוב * ישן
 ברשות הרבים ועמד * כליו טמאים מדרס *

דר מאיר * וחכמים מטהרים * נגע באחד
 בלילה יואין דווע אם חי אם מת * ובשחר עמד
 ומצאו מת * ר' מאיר מטהר * וחכמים מטמאים
 שכל הטמאות בשעת מציאתן: * ח שוטה
 אחת בעיר או נכרית או כותית * כל הרוקים
 שבעיר טמאין * מי שדרסה אשה על בגדיו או
 שישבה עמו בספינה * אם מכירתו שרויה
 אוכל בתרומה * כליו טהורין * ואם לאו
 ישאלנה: * ט עד אומר נטמאת * והוא אומר
 לא נטמאתי טהור * שנים אומרים נטמאת *
 והוא אומר לא נטמאתי * רבי מאיר מטמא *
 וחכ' א רוא נאמן על ידי עצמו * עד אומר
 נטמא * ושנים אומרים לא נטמא * בין ברשות
 היחיד בין ברשות הרבים טהור * שנים אומרים
 נטמא ועד אומר לא נטמא * בין ברשות היחיד
 בין ברשות הרבים טמא * עד אומר נטמא ועד
 אומר לא נטמא אשה אומרת נטמא * ואשה
 אומרת לא נטמא ברשות היחיד טמא *

ברשות הרבים טהור: *
 פק' מקום שהיה רשות היחיד * ונעשה רשות
 הרבים * וחזר ונעשה רשות היחיד *

כִּשְׁהוּא רִשּׁוֹת הַיְחִיד סִפְקוֹ טָמֵא כִּשְׁהוּא
 רִשּׁוֹת הַרְבִּים סִפְקוֹ טָהוֹר * הַמִּסְכֵּן בְּרִשּׁוֹת
 הַיְחִיד * וְהוֹצִיאָהוּ לְרִשּׁוֹת הַרְבִּים * וְהַחֲזִירוֹהוּ
 לְרִשּׁוֹת הַיְחִיד * כִּשְׁהוּא בְּרִשּׁוֹת הַיְחִיד סִפְקוֹ
 טָמֵא * כִּשְׁהוּא בְּרִשּׁוֹת הַרְבִּים סִפְקוֹ טָהוֹר * ר'
 שְׁמַעוֹן אָמַר רִשּׁוֹת הַרְבִּים מִפְּסַקְתִּי * יֵאָרְבַּעַה
 סִפְקוֹת * ר' יְהוֹשֻׁעַ מִטְּמָא יוֹחֲכָמִים מִטְּהָרִין *
 כִּי־צַד * הַטְּמֵא עוֹמֵד * וְהַטְּהוֹר עוֹבֵר * הַטְּהוֹר
 עוֹמֵד * וְהַטְּמֵא עוֹבֵר * טְמֵאָה בְּרִשּׁוֹת הַיְחִיד *
 וְטְהַרָה בְּרִשּׁוֹת הַרְבִּים * טְהַרָה בְּרִשּׁוֹת הַיְחִיד
 וְטְמֵאָה בְּרִשּׁוֹת הַרְבִּים * סִפְקָא נִגְעָה סִפְקָא לֹא
 נִגְעָה * סִפְקָא הָאֵהִיל סִפְקָא לֹא הָאֵהִיל סִפְקָא הַסִּיט
 סִפְקָא לֹא הַסִּיט * רַבִּי יְרוּשָׁע מִטְּמֵא * וְיַחֲכָמִים
 מִטְּהָרִים * יֵאֵלֶּן שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּרִשּׁוֹת הַרְבִּים
 וְטְמֵאָה בְּתוֹכוֹ * עֲלֵה לְרֵאשִׁי * סִפְקָא נִגְעָה סִפְקָא
 לֹא נִגְעָה * סִפְקוֹ טָמֵא * הַכְּנִיס יָדוֹ לְחֹר שִׁישׁ בּוֹ
 טְמֵאָה * סִפְקָא נִגְעָה סִפְקָא לֹא נִגְעָה * סִפְקוֹ טָמֵא *
 חֲנוּת שֶׁהִיא טְמֵאָה * וּפְתוּחָה לְרִשּׁוֹת הַרְבִּים *
 סִפְקָא נִכְנָס סִפְקָא לֹא נִכְנָס * סִפְקוֹ טָהוֹר * סִפְקָא
 נִגְעָה סִפְקָא לֹא נִגְעָה * סִפְקוֹ טָהוֹר * שְׁתֵּי חֲנוּוֹת *
 אַחַת טְמֵאָה * וְאַחַת טְהוֹרָה * נִכְנָס לְאַחַת מֵהֶן

ספק

סִפְקָא לְטְמֵאָה נִכְנָס * סִפְקָא לְטְהוֹרָה נִכְנָס * סִפְקוֹ
 טָמֵא * יֵכַל שְׂאֵתָהּ יָכוֹל לְרַבּוֹת סִפְקוֹת *
 וְסִפְקֵי סִפְקוֹת * בְּרִשּׁוֹת הַיְחִיד טְמֵא * בְּרִשּׁוֹת
 הַרְבִּים טָהוֹר * כִּי־צַד * נִכְנָס לְמַבּוֹ * וְטְמֵאָה
 בְּחֶצֶר סִפְקָא נִכְנָס * סִפְקָא לֹא נִכְנָס * טְמֵאָה בְּבֵית
 סִפְקָא נִכְנָס * סִפְקָא לֹא נִכְנָס * וְאִפִּילוּ נִכְנָס סִפְקָא
 הֵיטָה שֵׁם סִפְקָא לֹא הֵיטָה שֵׁם * וְאִפִּילוּ הֵיטָה
 שֵׁם סִפְקָא שִׁישׁ בָּהּ כִּשְׁיַעוֹר * סִפְקָא שְׂאִין בָּהּ
 כִּשְׁיַעוֹר * וְאִפִּילוּ שִׁישׁ בָּהּ * סִפְקָא טְמֵאָה סִפְקָא
 טְהוֹר * וְאִפִּילוּ טְמֵאָה * סִפְקָא נִגְעָה סִפְקָא לֹא נִגְעָה
 סִפְקוֹ טָמֵא * רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר סִפְקָא בִּיאָרָה
 טָהוֹר * סִפְקָא מִגְעָה טְמֵאָה טָמֵא * נִכְנָס לְבִקְעָה
 בִּימּוֹת הַגְּשָׁמִים * וְטְמֵאָה בְּשָׂדֵה פְּלוּנִית * וְאָמַר
 הַלְכָתִי לְמִקּוֹם הַלֵּז * וְאִינִי יוֹדֵעַ אִם נִכְנָסְתִּי
 לְאוֹתָהּ הַשָּׂדֶה * וְאִם לֹא נִכְנָסְתִּי * רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
 מִטְּהָר יוֹחֲכָמִים מִטְּמֵאִין * סִפְקָא רִשּׁוֹת הַיְחִיד
 טָמֵא * עַד שִׂיאֵמַר לֹא נִגְעָתִי * סִפְקָא רִשּׁוֹת
 הַרְבִּים טָהוֹר * עַד שִׂיאֵמַר נִגְעָתִי * אִיזוּ הִיא
 רִשּׁוֹת הַרְבִּים * שְׁבִילֵי בֵית גְּלָגוֹל * וְכֵן כִּי־צֵא
 בְּהֵן רִשּׁוֹת הַיְחִיד לְשִׁבְתָּהּ * וְרִשּׁוֹת הַרְבִּים
 לְטְמֵאָה * אִךְ אֱלִיעֶזֶר לֹא הִזְכִּירוּ שְׁבִילֵי בֵית

גלגול * אלא שהם רשות היחיד לכך ולכך *
 השבילים המפלישים לבורות ולשיחים
 ולמערות ולגיתורת * רשות היחיד לשבת *
 ורשות הרבים לטמאה : י הבקעה בימות
 החמה רשות היחיד לשבת * ורשות הרבים
 לטמאה ובימות הגשמים רשות היחיד לכך
 ולכך : י בסילקי רשות היחיד לשבת ורשות
 הרבים לטמאה * רבי יהודה אומר אם עומד
 הוא בפתח הנה * ורואה את הנכנסים ואת
 היוצאים בפתח הנה רשות היחיד לכך ולכך *
 ואם לאו רשות היחיד לשבת ורשות הרבים
 לטמאה הפרון רשות היחיד לשבת * ורשות
 הרבים לטמאה וכן הצדדין רבי מאיר אומר
 הצדדין רשות היחיד לכך ולכך : י האסטונית
 רשות היחיד לשבת * ורשות הרבים לטמאה
 חצר שהרבים נכנסים בזו ויוצאים בזו * רשות
 היחיד לשבת * ורשות הרבים לטמאה :
 פיקי הקדר שהניח קדרותיו וירד לשתות *
 הפנימיות טהורות * והחיצונות טמאות
 א"ר יוסי במה דברית אמורים במותרות *
 אבל באגודות הכל טהור * המוסר מפתחו

לעם הארץ הבית טהור * שלא מסר לו אלא
 שמירת המפתח : י המניח עם הארץ בתוך
 ביתו ער ומצאו ער ישן ומצאו ישן ער ומצאו
 ישן הבית טהור * ישן ומצאו ער הבית טמא *
 ד"ר מאיר * וחכ"א אין טמא אלא עד מקום
 שהוא יכול לפשוט את ידו ולגע : י המניח
 אומנים בתוך ביתו הבית טמא * ד"ר מאיר
 וחכ"א אין טמא אלא עד מקום שהן יכולין
 לפשוט את ידם ולגע : י אשת חבר שהניחה
 לאשת עם הארץ טוחנת בתוך ביתה פסקה
 הרחים הבית טמא * לא פסקה הרחים אין
 טמא אלא עד מקום שהיא יכולה לפשוט
 את ידה ולגע * היו שתיים בין כך ובין כך
 הבית טמא שאחת טוחנת ואחת ממשמשת
 ד"ר מאיר * וחכ"א אין טמא אלא עד מקום
 שהן יכולות לפשוט את ידן ולגע : י המניח
 עם הארץ בתוך ביתו לשמרו * בזמן שהוא
 רואה את הנכנסין ואת היוצאין האוכלים
 והמישקים וכלי חרס הפתוחים טמאים אבל
 המישיבות והמושבות * וכלי חרס המקפין
 צמיד פתיל טהורים * ואם אינו רואה לא את

הנכנסין ולא את היוצאין * אפילו מובל אפילו
 בפות * הכל טמא * הגבאין שנכנסו לתוך
 הבית * הבית טמא * אם יש עמהן נכרים
 נאמנים לומר לא נכנסנו * אבל אין נאמנים
 לומר נכנסנו אבל לא נגענו * (וכן) הגנבים
 שנכנסו לתוך הבית * אין טמא אלא מקום
 רגלי הגנבים * ומה הם מטמאין * האוכלים
 והמשקים * וכלי חרס הפרתוחין * אבל
 המשכבות והמושבות * וכלי חרס המקפין
 צמיד פתיל טהורים * אם יש עמהם נכרים או
 אשה * הכל טמא * והמניח את כליו בחלון
 שר אודיאלין * רבי אלעזר בן עזריה מטהר
 וחב"א עד שיתן לו מפתח * או חותם * או עד
 שיעשה סימן * המניח את כליו מגת זו לגת
 הבאה (בנכרי) כליו טהורין * ובישראל עד
 שיאמר בלבי היה לשמרם * ימי שהיה טהור
 והסיע את לבו מלאכול רבי יהודה מטהר
 שדרך טמאין פורשין ממנו וחכמים מטמאים *
 היו ידיו טהורות והסיע את לבו מלאכול (רבי
 יהודה אומר) אף על פי שאמר יודע אני שלא
 נטמאו ידי * ידיו טמאות * שהידים עסקניות:

האשה

האשה שנכנסה להוציא פת לעני * ויצאה
 ומצאו עומד בצד כפרות של תרומה * וכן
 האשה שיצאה ומצאה את חברתה חותה
 גחלים * מתחת קדרה של תרומה ר' עקיבא
 מטמא וחכמים מטהרים אמר רבי אלעזר בן
 פירא וכי מפני מה ר' עקיבא מטמא וחכמים
 מטהרים אלא שהנשים נרגרניות הן * שהיא
 חשודה לגלות את הקדרה של חברתה
 לידע מה היא מבשלת :

פיקי הדר עם עס הארץ בחצר * ושכח כלים
 בחצר * אפילו חביות מקפות צמיד פתיל
 או תנור מקף צמיד פתיל הרי אלו טמאין ר'
 יהודה מטהר בתנור בזמן שהוא מקף צמיד
 פתיל * רבי יוסי אומר אף התנור טמא * עד
 שיעשה לו מחיצה גבוהה עשרה טפחים :
 המפקיד כלים אצל עס הארץ * טמאים טמא
 מת * וטמאין מדרס * אם מכירו שהוא אוכל
 בתרומה * טהורין מטמא מת אבל טמאין
 מדרס ר' יוסי אומר אם מסר לו תיבה מלאה
 בגדים בזמן שהיא רוצצת טמאין מדרס * אם
 אינה רוצצת טמאים מדרס אף על פי שהמפתח

כיר

א פולחן פ"א כ חכמי פ"א

בִּיד הַבְּעָלִים : י הַמֵּאֲבָד בַּיּוֹם וּמֵצֵא בַּיּוֹם
טְהוֹר • בַּיּוֹם וּמֵצֵא בְּלֵילָה בְּלֵילָה וּמֵצֵא בַּיּוֹם
בַּיּוֹם וּמֵצֵא בַּיּוֹם שְׁלֹא אַחֲרָיו טְמֵא זֶה הַכֹּל לְכָל
שְׁעֵבֶר עָלָיו הַלֵּילָה אוּ מִקְצֵתוֹ טְמֵא • הַשּׁוֹטֵחַ
כֵּלִים בְּרִשּׁוֹת הַרְבִּים טְהוֹרִין וּבְרִשּׁוֹת הַיְחִיד
טְמֵאִין וְאִם הָיָה מִשְׁמֵרֵן טְהוֹרִים נִפְלוּ וְהֵלֵךְ
לְהַבְיֵאס טְמֵאִים נִפְלָה דָלִיו לְתוֹךְ בּוֹרוֹ שֶׁל עִם
הָאָרֶץ • וְהֵלֵךְ לְהַבְיֵא בְמֵה יַעֲלֶנּוּ טְמֵא • מִפְּנֵי
שֶׁהִנֵּחַ בְּרִשּׁוֹת עִם הָאָרֶץ שְׁעָרָה אַחַת :
ד הַמְנִיחַ אֶת בֵּיתוֹ פְּתוּחַ וּמֵצֵא פְּתוּחַ • נְעוּל
וּמֵצֵא נְעוּל פְּתוּחַ וּמֵצֵא נְעוּל טְהוֹר • נְעוּל
וּמֵצֵא פְּתוּחַ • רַבִּי מֵאִיר מְטַמֵּא • וְחֻבְמַיִם
מְטַהְרִין • שֶׁהָיוּ גְּנָבִים וְנִמְלְכוּ וְהִלְכוּ לְהֵן :
ה אִשֶׁת עִם הָאָרֶץ • שֶׁנִּכְנְסָה לְתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל
חֵבֶר לְהוֹצִיא בְנוֹ אוֹ בַתּוֹ • אוּ בְהִמְתּוֹ הַבֵּית
טְהוֹר • מִפְּנֵי שֶׁנִּכְנְסָה שְׁלֹא בְרִשּׁוֹת : י כָּל
אֲמָרוֹ בְּטְהוֹרֵת • כָּל הַמְּיוֹחֵד לֹאכֵל אָדָם
טְמֵא • עַד שֶׁיִּפְסֵל מֵאֲכֹל הַכֶּלֶב • וְכֹל שֶׁאִינוֹ
מְיוֹחֵד לֹאכֵל אָדָם טְהוֹר עַד שֶׁיִּיחַדְנוּ לְאָדָם
כִּיצַד גִּזְזֵל שֶׁנִּפְרַל לְגַת וְחָשַׁב עָלָיו לְהַעֲלוֹתוֹ •
ד נִכְרִי טְמֵא וְלִכְלֵב טְהוֹר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי

מְטַמֵּא • חָשַׁב עָלָיו חֲרַשׁ שׁוֹטֵה וְקָטָן טְהוֹר •
אִם הֵעֲדָהוּ טְמֵא • שִׁישׁ לְהֵן מַעֲשֵׂה וְאִין לְהֵן
מִחֲשֵׁבָה : י אַחֲרֵי כֵּלִים שֶׁנִּשְׁטַמְּאוּ בְּמִשְׁקִים ר' •
אֶלֶיָּעוֹר אוֹמֵר מְטַמֵּאִין אֶת הַמִּשְׁקִין • וְאִין
פּוֹסְלִין אֶת הָאוֹכְלִין ר' יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר מְטַמֵּאִין
אֶת הַמִּשְׁקִין • וּפּוֹסְלִין אֶת הָאוֹכְלִין • שֶׁמֵּעוֹן
אַחֵי עוֹרֵיהָ אוֹמֵר לֹא כֵךְ וְלֹא כֵךְ אֵלָּא מִשְׁקִין
שֶׁנִּשְׁטַמְּאוּ בְּאַחֲרֵי הַכֵּלִים • מְטַמֵּאִין אַחַד •
וּפּוֹסְלִין אַחַד • הָרִי זֶה אוֹמֵר מְטַמֵּאִין לֹא
טְמֵאִין וְאֵתָה טְמֵאֵתֵנִי : ה עֲרִיבָה שֶׁהָיָה
קִטְפָרִם • וְהַבֶּצֶק מִלְּמַעֲרָן • וּמִשְׁקָה טּוֹפַח
מִלְּמַטָּן שֶׁרֶשׁ חֲתִיבוֹת בְּכַבִּיצָה אֵינָן
מִצְטַרְפוֹת • וְשֵׁתִים מִצְטַרְפוֹת רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר
אַף שֵׁתִים אֵינָן מִצְטַרְפוֹת • אֵלָּא אִם כֵּן הָיוּ
רוֹצְצוֹת מִשְׁקָה וְאִם הָיָה מִשְׁקָה עוֹמֵד אֶפִּילוֹ
כְּעֵין הַחֲרָדֵל מִצְטַרֵף • רַבִּי דוֹסָא אוֹמֵר אֲבָל
פְּרוּד אֵינוֹ מִצְטַרֵף : ט מִקַּל שֶׁהָיָה מִלְּאָה
מִשְׁקִין טְמֵאִין בֵּין שֶׁהִשְׁקָה לְמִקְוֵה טְהוֹרָה •
ד ר' יְהוֹשֻׁעַ וְחַכְמֵי עַד שֶׁיִּטְבִּיל אֶת כְּלָה •
הַנְּצוּק וְהַקְטַפָּרִם וּמִשְׁקָה טּוֹפַח • אֵינָן חֲבוּר
לֹא לְטַמְּאָה וְלֹא לְטַהֵרָה • וְהַאֲשַׁכְּרָן חֲבוּר

לטמאה ולטהרה :

פרקט זתים מאימתי מקבלין טמאה * משזיעו
 זיעת המעטן * אבל לא זיעת הקופה *
 כדברי ב"ש רבי שמעון אומר שיעור זיעה
 שלשה ימים * בה"א משיתחברו שלשה זה
 לזה רבן גמליאל אומר משתגמר מלאכתן *
 וחכמים אומרים כדבריו : גמר מלמסוק
 אבל עתיד לקח * גמר מדקח * אבל עתיד
 ללוות ארעו אבל * או משתה או אנס * אפילו
 זבים וזבות מהלכים עליהן טהורין * נפלו
 עליהן משקין טמאין * אין טמא אלא מקום
 מגען * והמוחל היוצא מהן טהור : ינגמרה
 מלאכתן הרי אלו מבשרין * נפלו עליהן
 משקין טמאין המוחל היוצא מהן ר' אליעזר
 מטהר וחכמים מטמאין אמר רבי שמעון לא
 נחלקו על המוחל היוצא מן הזתים שהוא
 טהור * ועל מה נחלקו * על היוצא מן הבור *
 שר' אליעזר מטהר וחכמים מטמאין : ר' הגומר
 את זיתיו ושייר קפה אחת * יתננה לעיני כהן *
 ד"ר מאיר ר' יהודה אומר וילידלו את המפתח

מיד

א למשוח מ"א * כ סעודת מנהל כו"ר * כ דפוד קובע חת * ד ויתבטס לכני חסין גירפת ס"ב *

מיד ר' שמעון אומר מעת לעת : ה המניה את
 זיתיו בכותש שימתונו שיהו נוחין לכתוש *
 הרי אלו מבשרין * שימתונו שימלחם ב"ש א
 מבשרים * בה"א אינן מבשרין * הפוצע זתים
 בידים טמאות טמאין : והמניה זיתיו בגב
 לגרגרם * אפילו הן רום אמה אינן מבשרין *
 נתנן בבית שילקו ועתיד להעלותן לגג נתנן
 בגג * (שילקו או) שיפתחם (וישימלחם) הרי
 אלו מבשרין נתנן בבית עד שישמור את גגו
 או עד שיוליכם למקום אחר * אינן מבשרין :
 ירצה לטול מהן בד אחד או שני בדים *
 ב"ש אקוצה בטמאה ומחפה בטהרה * בה"א
 אף מחפה בטמאה רבי יוסי אומר חופר
 בקרדומות של מתכת * ומוליך לבית הכר
 בטמאה : ה' השרץ שנמצא ברחים אין טמא
 אלא מקום מגעו אם היה משקה מהלך * הכל
 טמא נמצא על גבי העלים * ישאלו הברדים
 לומר לא נגענו * אם היה נוגע באוס * אפילו
 כשעורה טמא : נמצא על גבי פרודים והוא
 נוגע בכביצה טמא * פרודים על גבי פרודים

אף

T. VI. כו 26

א שמיאט ס"א * א פני אלו פ"א * נ נל מילת וכן כדום למין מ"א

אף על פי שהוא נוגע בכביצה אין טמא אלא
מקום מגעו נמצא בין הכתל לזיתים טהורי
נמצא בנג המעטן טהור נמצא במעטן הנג
טמא נמצא שרוף על הזיתים וכן מטלית
מהוהא טהורה שכל הטמאות בשעת
מציאתן :

פיקי הנועל בית הבד מפני הבדרין והיו
שם כלים טמאין מדרס ר' מאיר אומר
בית הבד טמא רבי יהודה אומר בית הבד
טהור ר' שמעון אומר אם טהורין להם בית
הבד טמא ואם טמאין להן בית הבד טהור
אך יוסי וכי מפני מה נטמאות אלא שאין עם
הארץ בקיאים בהיסט : הבדרין שריו
נכנסין ויוצאין ומשקין טמאין בתוך בית
הבד אם יש בין משקין לזיתים כדי שינגבו
את רגליהם בארץ הרי אלו טהורין הבדרין
והבוצרין שנמצאת טמאה לפניהם נאמנין
לומר לא נגענו וכן התנוקות שביניהן יוצאים
חוץ לפתח בית הבד ופוגים לאחורי הגדר
והן טהורין עד כמה ירחקו ויהיו טהורין עד
כדי שיהא רואן : הבדרין והבוצרים בין

שהכניסן

שהכניסן לרשות המערה דיו ר' מאיר רבי
יוסי אומר צריך לעמוד עליהן עד שיטבולו
ר' שמעון אומר אם טהורין להן צריך לעמוד
עליהם עד שיטבולו אם טמאין להן אינו
צריך לעמוד עליהם עד שיטבולו : והנותן
מן הסלים ומן המשטיח של אדמה בשא
נותן בידים טהורות ואם נתן בידים טמאות
טמאן בה אנותן בידים טמאות ומפריש
תרומתו בטהרה מן העבט ומן המשטיח
של עלים הכל שוים שרוא נותן בידים
טהורות ואם נתן בידים טמאות טמאן :
האובל מן הסלים מן המשטיח של אדמה
אף על פי שמבקעות ומנטפות לגת הרי
הגת טהורה מן העבט ומן המשטיח של
עלים ונפל ממנו גרגר יחידי אם יש לו חותם
טהור אם אין לו חותם טמא נפלו ממנו ענבים
ודרבן במקום המפנה בכביצה מכון טהור
יחר מכביצה טמא שביון שיצאה טפורה
הראשונה נטמאת בכביצה : מי שהירה
עומד ומדבר על שפת הבור ונתזה צינורה
מפיו ספק הגיעה לבור ספק לא הגיעה

ספקו

ספקו טהור :: הזולף את הבור * נמצא שרץ
בראשונה בלן טמאות באחרונה היא טמאה
וכלן טהורות * אימתי בזמן שהוא זולף בכל
אחת ואחת אבל אם היה זולף במחץ ונמצא
שרץ באחת מהן * היא טמאה בכל אימתי
בזמן שהוא בודק ולא מכסה או מכסה ולא
בודק היה בודק ומכסה ונמצא שרץ בחבית
הכל טמא * בבור הכל טמא * במחץ הכל
טמא : ה בין העגולים לזגים רשות הרבים *
כדם שלפני הבורים רשות היחיד ושל אחר
הבורים רשות הרבים אימתי בזמן שהרבים
נכנסים בזו ויוצאים בזו * כלי (שר) בית הבד
ושל גת והעקל * בזמן שהם של עץ * מנגבן
והן טהורים בזמן שהן של גמי מישנן כל שנים
עשר חדשי או חולטן בחמין ר' יוסי אומר אם
נתנן בשבלת הגדר דיו : סליק

מסכת כלים

פירק א אבות הטמאות * השרץ ושכבת זרע *
וטמא מת * והמצורע בימי ספרו * ומי
חטאת שאין בהם כדי היתה הרי אלו מטמאין
אדם וכלים במגע * וכלי חרש באויר * ואינם

מטמאין

א 15 נין ט"ח ב מטמאין ט"א

מטמאין במשא : י למעלה מהם נבלה * ומי
חטאת שיש בהם כדי היתה * שהם מטמאין
את האדם במשא * לטמא בגדים (במגע)
וחשובי בגדים במגע : י למעלה מהן בועל
גדה * שהוא מטמא משכב תחתון כעליון
למעלה מהן זובו של זב * ורוקו ושכבת זרעו
ומימי רגליו ודם הגדה * שהן מטמאין במגע
ובמשא * למעלה מהן מרכב * שהוא מטמא
תחת אבן מסמא * למעלה מן המרכב משכב
ישוה כגעול למשאוי למעלה מן המישכב הזב
שהזב עושה משכב * ואין משכב עושה
משכב : י למעלה מן הזב זבה * שהיא מטמאה
את בועלה למעלה מן הזבה מצורע * שהוא
מטמא בביאה * למעלה מן המצורע עצם
בשעורה * שהוא מטמא טמאת שבועה * חמור
מכלם המת * שהוא מטמא באהל * מה שאין
כדם מטמאין : ה עשר טמאות פורשות מן
האדם * מחפר כפורים אסור בקדוש * ומותר
בתרומה ובמעשר חזר להיות טבול יום אסור
בקדוש ובתרומה ומותר במעשר חזר להיות
בעל קרי אסור בשלשתן * חזר להיות בועל

גדה

נדה מטמא משכבת תחתון בעליון חזר להיות
 זב שראה שתי ראיות מטמא משכב ומושב
 וצריך ביאת מים חיים ופטור מן הקרבן ראה
 שרש חיב בקרבן חזר להיות מצורע מסגר
 מטמא בביאה ופטור מן הפריעה ומן
 הפרימה ומן התגלחת ומן הצפרים
 אם היה מחלט חיב בכלן פירש ממנו
 אבר שאין עליו בשר כראוי מטמא
 במגע ובמישה ואינו מטמא באהר
 ואם יש עליו בשר כראוי מטמא במגע
 ובמישא ובאהל שיעור בשר כראוי כדי
 להעלות ארוכה רבי יהודה אומר אם יש
 במקום אחר כדי להקיפו בחוט ערב יש בו
 להעלות ארוכה עישר קדושות הן ארץ
 ישראל מקדשת מכל הארצות ומה היא
 קדושתה שמביאים ממנה העמר והבכורים
 ושתי הלחם מה שאין מביאים בן מכל
 הארצות עירות המקפות חומה מקדשות
 ממנה שמשלחין מתוכן המצורעים ומסבבין
 לתוכן מתעד שירצו יצא אין מחזירין אותו
 לפנים מן החומה מקדש מהם שאוכלים

שם

שם קדשים קלים ומעשר שני הר הבית
 מקדש ממנו שאין זבים וזבות נדות ויולדות
 נכנסים לשם החיל מקדש ממנו שאין
 הנכרי וטמא מת נכנסים לשם עזרת נשים
 מקדשת ממנו שאין טבול יום נכנס לשם
 ואין חיבים עליה חטאת עזרת ישראל
 מקדשת ממנה שאין מחסר כפורים נכנס
 לשם וחיבין עליה חטאת עזרת הכהנים
 מקדשת ממנה שאין ישראל נכנסים לשם
 אלא בשעת צרכיהם לסמיכה ולשחיטה
 ולתנופה בין האולם ולמזבח מקדש
 ממנה שאין בעלי מומין ופרועי ראש נכנסים
 לשם ההיכל מקדש ממנו שאין נכנס לשם
 אלא רחוק ידים ורגלים קדש הקדשים
 מקדש מהם שאין נכנס לשם אלא כהן גדול
 ביום הכפורים בשעת העבודה אמר ר' יוסי
 בחמשה דברים בין האולם ומזבח שורה
 להיכל שאין בעלי מומין ופרועי ראש ושתי
 יין ושלא רחוק ידים ורגלים נכנסין לשם
 ופורשין מבין האולם ולמזבח בשעת
 הקטרה

כרי

ב יו טו זרע כח ט"ו

פרק ב כלי עין וכלי עור * וכלי עצם וכלי
 זכוכית * פשוטיהם טהורים * ומקבליהן
 טמאים נשברו טהרו * חזר ועשה מהם כלים
 מקבלין טמאה מבאין ולהבא * כלי חרס וכלי
 נתר טמאתן שוה * מטמאין ומטמאין באויר
 ומטמאין מאחוריהן ואינן מטמאין מגביהן *
 ושבידתן היא טהרתן : ב הדקין שבכלי חרס
 וקרקרותיהן ודפנותיהן יושבין שלא מסמכין
 שיעורן מכדי סיבת קטן ועד לוג * מלוג ועד
 סאה ברביעית * מסאה ועד סאתים בחצי לוג
 כסאתים ועד שלש ועד חמש סאין בלוג *
 ד' ר' ישמעאל * ר' עקיבא אומר אני איני נותן
 בהן מדה אלא הדקין שבכלי חרס *
 וקרקרותיהן ודפנותיהן יושבין שלא מסמכין
 שיעורן מכדי סיבת קטן ועד קדרות הדקות
 מהקדירות הדקות * ועד חביות לודיות
 ברביעית * מלודיות ועד לחמיות * בחצי לוג
 מלחמיות ועד חצבים גדולים בלוג ר' יוחנן
 בן זבאי אומר חצבים גדולים שיעורן בשני
 לוגין * הפכים הגלילים והחביונות * שיעור
 קרקרותיהן כל שהן * ואין להם דפנות :

הטהורין

הטהורין שבכלי חרס * מכלא שאינה לזבן
 מחתה פרוצה * ואכוב של קלאין * וסלונות
 אף על פי בפופין ואף על פי מקבלין וכבכב
 שעשאו לסל הפת * וטפי שהתקינו לענבים
 וחבית של שיטין * וחבית דפונרה בשולי
 המחץ * והמטה והכסא והספסל * והשלחן
 והספינה והמנורה של חרס * הרי אלו טהורים
 זה הכלל * כל שאין לו תוך בכלי חרס * אין לו
 אחורים : ד פגס שיש בו בית קבור שמן טמא
 ושאין בו טהור * מגופת היוצרין שהוא פותח
 בה טהורה ושהוא גומר בה טמאה * משפך
 של בעלי בתים טהור * ושל רזבלין טמא *
 מפני שהוא של מדה * ד' ר' יהודה בן בתירא
 ר' עקיבא אומר מפני שהוא מטהו על צדו
 ומריח בו לדוקה : ה כסוי כדי יין * וכדי שמן
 וכסוי חביות נירות טהורין * ואם התקינן
 לתשמיש טמאים * כסוי הלפס * בזמן שהוא
 נקוב * ויש לו חרוד טהור * אם אינו נקוב אין
 לו חרוד טמא * מפני שהיא מסנגת לתוכו את
 הירק רבי אליעזר בר צרוק אומר מפני

E. VI. כו 27 שהיא

ה טהורין

שהיא הופכת עליו את הרנקי : י גסטרי
 שנמצאת בכבשן עד שלא נגמרה מלאכתה
 טהורה משנגמרה מלאכתה טמאה טיטרוס
 רבי אליעזר בר צדוק מטהר : ור' יוסי מטמא
 מפני שהוא כמוציא פרוטור : י הטמאין
 שבכלי חרס * טבלא שיש לה לזבז * ומחתה
 שלימה וטבלא שהיא מלאה קערות נטמאת
 אחת מהם בשרץ לא נטמא כרס * אם יש לה
 לזבז עודף נטמאת אחת מהסנטמא כדן וכן
 בית תבלין של חרס * וקלמרין המתואמות *
 ובית תבלין של עץ נטמא אחד מהן במשקה
 לא נטמא חבירו * רבי יוחנן בן נורי אומר
 חולקין את עביו * המישמש לטמא טמא *
 המישמש לטהור טהור * אם יש לו לזבז עודף *
 נטמא אחד מהם נטמא חבירו : י הלפיד טמא
 ובית שקעו של נר מטמא באויר המסרק של
 צרצור * ר' אליעזר מטהר וחבמים מטמאים :
 פרקג שיעור כלי חרס * לטהר העשוי לאוכלין
 שיעורו בזיתים * העשוי למשקין * שיעורו
 במשקין * העשוי לכך ולכך * מטילין אורו
 דחמרו בזיתים : י חבית שעורה בגרוגרות *

ה רומק * ב שפוט פ"א * י אמתן נל"ג * ד ספחה כלי' יאמתן ואלוכה דר"ב לית כולבמח ד"ר

ד"ר שמעון * רבי יהודה אומר באגוזים * רבי
 מאיר אומר בזיתים * הלפס והקדירה שעורן
 בזיתים * הפך והטפי שעורן בשמן והצרצור
 שיעורו במים * רבי שמעון אומר שלשתן
 בזרעונים נר שיעורו בשמן * ר' אליעזר אומר
 בפרוטה קטנה * נר שנמל פיו טהור * ושל
 אדמה שהסק פיו בפתילה טהור : י חבית
 שנקברה ועשאה בזפת ונשברה * אם יש
 במקום הזפת מחזיק רביעית טמאה * מפני
 שלא בטל שם כלי מעליה * חרס שנקב *
 ועשהו בזפת * אף על פי שמחזיק רביעית
 טהור מפני שבטל שם כלי מעליו : י חבית
 שנתרועעה וטפלה בגללים אף על פי שהוא
 נוטל את הגללים * והחרסים נוטלים טמאה *
 כפני שלא בטל שם כלי מעליה * נשברה
 ודבק ממנה חרסים * או שהביא לה חרסים
 ממקום אחר וטפלן בגללים אף על פי שהוא
 נוטל הגללים והחרסים עומדים טהורה *
 מפני שבטל שם כלי מעליה * היה בה חרס
 מחזיק רביעית כלה מטמאה במגע * וכנגדו
 מטמא באויר : י הטופל כלי חרס הבריא *

רבי מאיר ור' שמעון מטמאים וחכ"א הטופל
את הבריא טהור * ואת הרעוע טמא * וכן
בחדוק הקרויה: * יבולית שטופלין בה את
הפטסין הנוגע בה טמא * מגופת חבית אינה
חבור * הנוגע בטפורו של תנור טמא *
מיחם שטפלו בחמר ובחרסית * הנוגע
בחמר טמא * ובחרסית טהור * קומקום שנקבי
ועשאו בזפת * רבי יוסי מטהר * שאינו יכול
לקבל את החמין כצונן * וכן היה אומר בבבלי
זפת * כלי נחשת שזפתן טהורין * ואם ליין
טמאין: * חבית שנקבה ועשאה בזפת * יתר
מצרבה * הנוגע בצרבה טמא * יתר מצרבה
טהור * זפת שנטפה על החבית הנוגע בה
טהור * משפך של עץ ושל חרס שפקקו בזפת
ר' ארעור בין עזריה מטמא ר' עקיבא מטמא
בשר עץ ומטהר בשל חרס * רבי יוסי מטהר
בשניהם:

בירק החרס שאינו יכול לעמוד מפני אוננו *
או שהירה בו חדור ורהחדור מכריעו
טהור * נפלה האון נשבר החדור טהור * רבי
יהודה מטמא חבית שנפחתה והיא מקבלת

בסדוק ס"א כ"ב * כ' זו ואין כריך לומר זו קמנו * ג' סדר ס"א וכן חכורו
על

על דפנותיה או שנחלקה כמין שתי עריבות
ר' יהודה מטהר * וחכמים מטמאים: * חבית
שנתרועעה ואינה יכולה להמלטל בחצי
קב גרוגרות טהורה * גיסטרא שנתרועעה *
ואינה מקבלת משקין * אף על פי שהיא
מקבלת אוכלין טהורה * שאין שריין לשריין:
* איזו היא גסטרא כל שנשלו אזניה * היו בה
חדודים יוצאין כל המקבל עמה בזיתים
מטמא במגע * וכנגדו מטמא באויר * וכל
שאינו מקבל עמה בזיתים * מטמא במגע *
ואין כנגדו מטמא באויר * היתה מטה על
צדה כמין קתדרה * כל המקבל עמה בזיתים
מטמא במגע * וכנגדו מטמא באויר * וכל
שאינו מקבל עמה בזיתים * מטמא במגע
ואין כנגדו מטמא באויר * שולי קורפיות *
ושולי קוסים הצדונים * אף על פי שאינם
יכולין לישב שלא מסמכין טמאין * שלכך
נעישו מתחלתן: * כלי חרש שיש לו שלשה
שפיות הפנימית עודפת הכל טהור * החיצונה
עודפת הכל טמא * האמצעית עודפת ממנה
ולפנים טמא * ממנה הולחץ טהור * היו שוות

רבי
ס"א ס"א ו"ד * ב כוסים ס"א חרס גרים כוסוק

רבי יהודה אומר חולקין האמצעית וחכ"א
הכל טהור כלי חרס מאימתי מקבלין
טמאה משיצרפו בכבשן והיא גמר
מלאכתן :

פיקח תנור תחלתו ארבעה ושיריו ארבעה
ד' רמאיר וחכ"א במה דברים אמורים
בגדול אבל בקטן תחלתו כל שהוא ושיריו
ברבו משתגמר מלאכתו איזהו גמר
מלאכתו משיסקנו כדי לאפות בו ספגנין
רבי יהודה אומר משיסיק את החדש כדי
לאפות בישן ספגנין כירה תחלתה שלש
ושיריה שלש משתגמר מלאכתה איזהו גמר
מלאכתה משיסיקנה כדי לבישל עליה ביצה
קלה (שבביצים) טרופה ונתונה באלפס
הכופח עשאו לאפיה שעורו כתנור עשאו
לבשול שעורו בכירה האבן היוצא מן התנור
טפח ומן הכירה שלש אצבעות חבור היוצא
מן הכופח עשאו לאפיה שעורו כתנור
עשאו לבשול שעורו בכירה אר יהודה לא
אמרו טפח אלא בין התנור ולכתל היו שני
תנורין סמוכין זה לזה נותן לזה טפח ולזה

טפחוה שאר טהור : ג עטרת כירה טהורה
טירת התנור בזמן שהיא גבוהה ארבעה
טפחים מטמאה במגע ובאור פחותה מכן
טהורה אם חברה לו אפירו על שלש
אבנים טמאה בית הפך ובית התבלין ובית
הנר שבכירה מטמאין במגע ואינן מטמאין
באור ד' רמאיר ר' ישמעאל מטהר : י תנור
שהסק מאחוריו או שהסק שלא לדעתו
או שהסק בבית האומן טמא מעשה שנפלה
דלקה בתנורי כפר סגנה ובא מעשה ליבנה
וטמאן רבן גמליאל : ה מוסף התנור של
בעלי בתים טהור ושל נחתומין טמא מפני
שהוא סומך עליו את השפור רבי יוחנן
הסנדלר אומר מפני שהוא אופה בו כשהוא
נדחק כיוצא בו מוסף היורה של שולקי
זיתים טמא ושל צבעים טהור : י תנור שנתן
בו עפר עד חציו מעפר ולמטן מטמא במגע
מעפר ולמעלן מטמא באור נתנו על פי
הבור או על פי הדות ונתן שם אבן ר' יהודה
אומר אם מסיק מלמטן והוא נפוק מלמעלן
טמא וחכ"א הואיל והסק מכל מקום טמא :

י תנור שנטמא • ביצר מטהרין אותו • חולקו
 לשלשה יוגורר את הטפלה עד שיהא בארץ
 ר' מאיר אומר אינו צריך לגרור את הטפלה •
 ולא עד שיהא בארץ • אלא ממעטו מבפנים
 ארבעה טפחים • רבי שמעון אומר וצריך
 להסיעו • חלקו לשנים אחר גדול ואחר קטן
 הגדול טמא • והקטן טהור • חלקו לשלשה
 אחר גדול כשנים הגדול טמא ושנים הקטנים
 טהורין • ה' התכו חליות לרחבו פחות
 מארבעה טפחים טהור • מרחו בטיט מקבל
 טמאה • משיסיקנו כדי לאפות בו ספגנין •
 הרחיק ממנו את הטפלה • ונתן חול או צרור
 בינתים • בזה אמרו הנדה והטהורה אופות
 בו והוא טהור • ט תנור שבא מחתך מבית
 האומן • ועשה לו למודין • נוחנן עליו והוא
 טהור נטמא וסלק את למודיו טהור החזירן
 לו טהור • מרחו בטיט מקבל טמאה ואינו
 צריך להסיקו שכבר הסק • חתכו חליות •
 ונתן חול בין חליא לחליא ר' אליעזר מטהר
 וחכמים מטמאים זה תגורו של עבגאי יורות
 הערבין שהוא חופר בארץ וטח בטיט • אט

יכול הטיט לעמוד בפני עצמו טמא ואם לאו
 טהור • וזה תגורו של בן דינאי • י" תנור של
 אבן ושל מתכת טהור • וטמא משום כלי
 מתכות • נקב נפגם נסרק עשה לו טפלה • או
 מוסף של טיט טמא כמה יהא בנקב • כדי
 שיצא בו האור • וכן בכירה • כירה של אבן
 ושל מתכת טהורה • וטמאה משום כלי
 מתכות • נקבה נפגמה נסרקה • עשה לה
 פטפוטין טמאה מרחח בטיט בין מבפנים בין
 מבחוץ טהורה רבי יהודה אומר מבפנים
 טמאה • ומבחוץ טהורה :

פיקי העושה שלשה פטפוטים בארץ וחברן
 בטיט להיות שופת עליהן את הקדרה
 טמאה • קבע שלשה מסמין בארץ • להיות
 שופת עליהן הקדרה • אף על פי שעשה
 בראשו מקום שתהא הקדרה יושבת טהורה
 העושה שתי אבנים כירה • וחברם בטיט
 טמאה • ר' יהודה מטהר עד שיעשה שלישית
 או עד שייסמוך לכתל • אחת בטיט ואחת
 שלא בטיט טהורה • ה' האבן שהיה שופת
 עליה ועל התנור • עליה ועל הכירה • עליה

ועל הכפפה טמאה * עליה ועל האבן * עליה
ועל הסלע * עליה ועל הכתל * טהורה וזו היתה
כירת הנזירים שבירושלם שכנגד הסלע *
כירת הטבחים בזמן שהוא נותן אבן בצד
אבן * נטמאת אחת מהם לא נטמאו כלן :
י שלש אבנים שעשאן שתי כידים * נטמאת
אחת מן החיצונות * האמצעית
המשמשת את הטמאה טמאה * המשמשת
את הטהורה טהורה * נטלה טהורה החלטה
האמצעית לטמאה נטלה הטמאה החלטה
האמצעית לטהרה * נטמאו שתי החיצונות
אם היתה האמצעית גדולה * נותן לזו כדי
שפיתה מכאן ולזו כדי שפיתה מכאן והשאר
טהור * ואם היתה קטנה הכל טמא * נטלה
האמצעית * אם יכול לשפות עליה יורה גדולה
טמאה החזירה טהורה * מרחה בטיט מקבלת
טמאה * משיסיקנה כדי לבשל עליה את
הביצה * ר שתי אבנים שעשאן כירה * ונטמאו
סמך לזו אבן אחת מכאן * ולזו אבן אחת
מכאן * חציה של זו טמאה וחציה טהורה
וחציה של זו טמאה * וחציה טהורה נטלו

טהורות

ה טמאה טמא * ב טמאה טמא * ג עלוב טמא

טהורות * חזרו אלו לטמאתן :

יום כה

פיקי הקלתורת של בעלי בתים שנפחתה
פחות משלשה טפחים טמאה * שהוא
כסיק מדמשן וקדירה בשלדה מלמעלן * יתר
מכאן טהורה * נתן אבן או צדור טהורה *
מרחה בטיט מקבלת טמאה מכאן ולהבא *
זו היתה תשובת ר יהודה בתנור שנתנו על
פי הבור או על פי הדות : כ דכון שיש בו בית
קבול קדירות טהור משום כירה וטמא משום
כדי קבור * הצדדין שלו * והנוגע בהם אינו
טמא משום כירה * הרוחב שלו * רבי מאיר
מטהר * ורבי יהודה מטמא * וכן הכפה את
הסל ועושה על גביו כירה : ג כירה שנחלקה
לארכה טהורה * ולרחבה טמאה * כפח
שנחלק בין לארכו בין לרחבו טהור * חצר
הכירה בזמן שהיא גבוהה שלש אצבעות *
מטמאה במגע ובאור * פחותה מכאן
מטמאה במגע ואינה מטמאה באור * כיצד
משערין אותה * רבי שמעאל אומר נותן את
השפור מלמעלן למשן וכנגדו * מטמאה

באור

ה נחת מטמא לטמא

באור • רבי אליעזר בן יעקב אומר נטמאת
 הכירה נטמאת והחצר • נטמאת החצר לא
 נטמאת הכירה • היתה מפרשת מן הכירה •
 בזמן שהיא גבוהה שלש אצבעות • מטמאה
 במגע ובאור • פחותה מכאן • או שהיתה
 חלקה טהורה • פטופטי כירה שלשה שלש
 אצבעות • מטמאין במגע ובאור • פחות מכאן •
 כל שכן הן טמאין • ואפילו הן ארבעה • הנטל
 אחד מהן מטמאין במגע • ואינן מטמאין
 באור דר מאיר • שמעון מטהר עשה שנים
 זה בנגד זה • מטמאים במגע ובאור דר מאיר
 רבי שמעון מטהר • והיו גבורה משרש
 אצבעות • משרש ולמטן מטמאין במגע
 ובאור • משרש ולמעלן • מטמאין במגע
 ואינן מטמאין באור דר מאיר • רבי שמעון
 מטהר • היו משובים מן השפה בתוך שלש
 אצבעות • מטמאים במגע ובאור • חוץ משלש
 אצבעות • מטמאין במגע ואינן מטמאין
 באור דר מאיר • רבי שמעון מטהר • כיצד
 משערין אותן • רבן שמעון בן גמליאל אומר
 נותן את הכנה ביניהם • מן הכנה ולחוץ טהור

מן

מן הכנה ולפנים ומקום הכנה טמא •
 מדי התנור שחצו בנסרים או בדיעות •
 נמצא שרץ במקום אחד • הכל טמא •
 כוורת פחותה • ופקוקה בקש • ומשלשלת
 לאור התנור • השרץ בתוכה • התנור טמא •
 השרץ בתנור אוכלין שבתוכה טמאין • ורבי
 אליעזר מטהר • אמר ר' אליעזר אם הצילה
 במת החמור • לא תציל בכלי חרס הקל •
 אמרו לו אם הצילה במת החמור • שכן
 הולקים אהלים תציל בכלי חרס הקל • שאין
 חולקין כלי חרס • היתה שלמה וכן הקפה
 וכן החמת • השרץ בתוכה התנור טהור •
 השרץ בתנור אוכלין שבתוכה טהורין • נקבו
 העשוי לאוכלין שעורו בזתים העשוי למשקין
 שעורו במשקים • העשוי לכך וכך • מטילין
 אותו לחמור בכונס משקה • סרידה שהיא
 נתונה על פי התנור ושוקעת לתוכו ואין לה
 גפים • השרץ בתוכה התנור טמא • השרץ
 בתנור אוכלין שבתוכה טמאים • שאין
 מצילין מיד כלי חרס אלא כלים חבית שהיא
 מלאה משקין טהורין ונתונה למטה מנחשתו

של

של תנור • השרץ בתנור החבית והמשקים
 טהורין • היתה כפויה • ופיה לאויר התנור •
 השרץ בתנור משקה טופח שבשולי החבית
 טהור: יקדרה שהיא נתונה בתנור • השרץ
 בתנור הקדרה טהורה • שאין בלי חרס
 מטמא כלים • היה בה משקה טופח • נטמא
 ומטמאה הרי זה אומר מטמאך לא טמאוני
 ואתה טמאתני: ה' תרנגול שבלע את השרץ
 ונפל לאויר התנור • טהור • ואם מת טמא •
 השרץ שנמצא בתנור הפת שבתוכו שניה
 שהתנור תחלה: י בית שאור מקף צמיד
 פתיל • ונתון לתוך התנור • השאור והשרץ
 בתוכו והקרץ בנתים • התנור טמא והשאור
 טהור ואט היה כזית מן המת התנור והבית
 טמא והשאור טהור אם יש שם פותח טפח •
 הכל טמא: י השרץ שנמצא בעין של תנור •
 בעין של כירה • בעין של כפח • מן השפה
 הפנימית ולחוץ טהור ואם היה באויר אפילו
 כזית מן המת טהור • ואם יש שם פותח טפח
 הכל טמא: ה' נמצא מקום הנחת העצים • ר'
 יהודה אומר מן השפה החיצונה ולפנים טמא

וחביא

וחביא מן השפה הפנימית ולחוץ טהור • רבי
 יוסי אומר מכנגד שפיתת הקדרה ולפנים
 טמא מכנגד שפיתת הקדרה ולחוץ טהור •
 נמצא מקום ישיבת הכלן • מקום ישיבת
 הצבע מקום ישיבת של שולקי זיתים טהור •
 אין טמא אלא מן הסתימה ולפנים: ט בור
 שיש בו בית שפיתה טמא • ושל עושי זכוכית
 אם יש בו בית שפיתה טמא כבשן של סידן
 ושל זגגין • ושל יוצרים טהורה פורנה אם יש
 לה לזבו טמאה • ר' יהודה אומר אם יש לה
 אסטגיוורת • רבן גמליאל אומר אם יש לה
 שפיות: י מנע טמא מת שהיו אוכלין ומשקין
 לתוך פיו • הכנים ראשו לאויר התנור טהור
 טמאוהו • וטהור שהיו אוכלין ומשקין לתוך
 פיו • והכנים ראשו לאויר התנור טמא נטמאו
 היה אוכל דבילה בידים מסואבות הכנים
 ידו לתוך פיו לפול את הצרור • רבי מאיר
 מטמא • ור' יהודה מטהר • ר' יוסי אומר אם
 הפך טמא • אם לא הפך טהור • היה פנדין
 לתוך פיו • ר' יוסי אומר אם לצמאו טמא:
 י"א האשה שנטף חלב מדריכה • ונפל לאויר

התנור

התנור טמא שהמשקה מטמא לרצון ושל
לרצון היתה גורפתו והכחה הקוץ ויצא
ממנה דם או שנכוית ונתנה אצבעה לתוך
פיה נטמא :

פרק ט מחט או טבעת שנמצאו בנחשתו
של תנור נראין אבל לא יוצאים אם
אופרה את הבצק והוא נוגע בהן טמא
באיזה בצק אמרו בבצק הבינוני נמצאו
בטיפילת התנור מקף צמיד פתיל אם בטמא
טמאין ואם בטהור טהורין נמצאו במגופת
החבית מצדיה טמאים מכנגד פיה טהורים
נראין מתוכה אבל לא לאוירה טהורין
שוקעים בתוכה ותחתיהם בקליפת השום
טהורין חבית שהיא מליאה משקין טהורין
ומינקת בתוכה מקפת צמיד פתיל ונתונה
באהל המת בישא החבית והמשקין טהורין
ומינקת טמאה ובה אף מינקת טהורה
הזרו בה לרהורות כדברי ב"ש יי השרץ
שנמצא למטה מנחשתו של תנור טהור
שאני אומר חי נפל ועכשיו מת מחט או
טבעת שנמצאו למטה מנחשתו של תנור

טהור

א כך הניח פתיל כ סרס נרדף בטמא

טהור שאני אומר שם היו עד שלא בא
התנור נמצאו באפר מקלה טמא שאין לו
במה יתלה י ספוג שבלע משקין טמאין
ונגוב מבחוץ ונפל לאויר התנור טמא שסוף
משקה לצאת וכן חתיכה של לפת ושל גמי
רבי שמעון מטהור בשני אלו : ח חרסין
שנשתמש בהן משקין טמאין ונפלו לאויר
התנור והסק התנור טמא שסוף משקה
לצאת וכן בגפת חדשה אבל בישנה טהור
ואם ידוע שיוצא ממנה משקין אפילו לאחר
שלוש שנים נטמא : י הגפת והזגין שנעשו
בטהרה והלכו עליהם טמאים ואחר כך יצאו
מהן משקין טהורין שמתחלתן נעשו בטהרה
כוש שבלע את הצנורא מלמד שבלע את
הדרבן לבינה שבלעה את הטבעת והן
טהורים ונכנסו לאהל המת נטמאו הסטן
הזב נטמאו נפלו לאויר התנור טהור
טמאוהו נגע בהן כפר של תרומה טהור
יסרידה שהיא נתונה על פי התנור מקף
צמיד פתיל נסדק מן התנור לסרידה שעורו
מלא פי מרדע שלא נכנס ר' יהודה אומר

נכנס

א טמא ס' ט

29

כט

T. VI.

נכנס נסדקה סדקה * שעורו מלא פי מרדע
 נכנס * ר' יהודה אומר שלא נכנס * היה עגור
 אין רואים אותו ארוך * אלא שעורו מלא פי
 מרדע נכנס : ה' תנור שנקב מעינו * שעורו
 מלא כוש נכנס ויוצא דולק * ר' יהודה אומר
 שלא דולק נקב מצדו שעורו מלא כוש * נכנס
 ויוצא שלא דולק * ר' יהודה אומר דולק * רבי
 שמעון אומר מן האמצע נכנס * ומן הצד אינו
 נכנס * וכן היה אומר במגופת החבית שנקבה
 שעורה מלא מיצה שניה של שיפון מן האמצע
 נכנס מן הצד אינו נכנס * וכן היה אומר
 בהצבים גדולים שנקבו * שעורם מלא מיצה
 שניה של קנה * מן האמצע נכנס * מן הצד
 אינו נכנס * במה דברים אמורים בזמן שנעשו
 ליון אבל אם נעשו לשאר משקין * אפילו כל
 שהוא טמאין במה דברים אמורים בזמן שלא
 נעשו בידי אדם * אבל אם נעשו בידי אדם *
 אפילו כל שהוא טמא * נקבו העשוי
 לאוכלים * שעורו בויתים * העשוי למשקים
 שעורו במשקים * העשוי לכך ולכך * מטילים
 אותו לחמרו בצמיד פתיל * ובכנס משקה :

אלו

פיקי * אלו כלים מצילין בצמיד פתיל * כלי
 גדלים כלי אבנים כלי אדמה כלי חרס
 וכלי נתרי עצמות הדג ועורו * עצמות חיה
 שבים ועורה וכלי עין הטהורים מצילים * בין
 מפהם בין מצדיהן * בין וישיבים על שוליהן *
 בין משין על צדיהן * היו כפויים על פיהן *
 מצילים כל שתחתיהן עד התהום * ר' אליעזר
 מטמא * על הכל מצילין * חוץ מכלי חרש
 שאינו מציל * אלא על האוכלים ועל המשקים
 ועל כרי חרש : * במה מקיפים * בסיד *
 (ובגפסים) בזפת * ובשעוה בטיט ובצואה *
 בחמר ובחרסית ובכל דבר המתמרח * אין
 מקיפין לא בבצץ ולא בעופרת * מפני שהוא
 פתיל ואינו צמיד * אין מקיפין לא בדבילה
 שמינה * ולא בבצק שגלוש במי פירות שלא
 יביאנו לידי פסול ואם הקיף הציל : * מגופת
 החבית המחחרת ואינה נשמטת * ר' יהודה
 אומר מצלת * והכמים אומרים אינה מצלת *
 היה בית אצבע שלה שוקע בהוכה * השרץ
 בתוכה החבית טמאה השרץ כחבית אוכלין
 שבתוכה טמאים : * ר' גידור והפקעת של גמי

שנתן

שנתנן על פי החבית * אם מרח מן הצדדין
 לא הציל עד שימרח מלמען ומלמטן * וכן
 במטלת של בגד * היתה של ניר או של עור
 וקשרה במשיחה אם מרח מן הצדדין הציל:
 חבית שנתקלפה וזהפת שדה עומדת * וכן
 קבותים של מרים שגפתן עם השפהר יהודה
 אומר אינן מצילין * וחכ"א מצילין * חבית
 שנקבה * וסתמוה שמרים הצילוה * פקקה
 בזמורה עד שימרח מן הצדדין היו שמים עד
 שימרח מן הצדדין ובין זמורה לחברתה נסר
 שהוא נתון על פי התנור אם מרח מן הצדדין
 הציל היו שנים עד שימרח מן הצדדין ובין
 נסר לחבירו עשאן בסנין או בשוגמין * אינו
 צריך למרח מן האמצע * תנור ישן בחוף
 החדש * וסרידה על פי הישן * נטל הישן
 וסרידה נופדת * הכל טמא * ואם לאו הכל
 טהור חדש בתוך הישן וסרידה על פי הישן
 אם אין בין חדש לסרידה פותח טפח * כל
 שבחדש טהור ילפסין זו בתוך זו ושפתותיהן
 שוות * השרץ בעליונה או בתחתונה * היא
 טמאה וכלן טהורות * היו בכונס משקה *

השרץ

השרץ בעליונה כלן טמאות * בתחתונה היא
 טמאה וכלן טהורות * השרץ בעליונה *
 והתחתונה עודפת היא והתחתונה טמאה *
 בעליונה והתחתונה עודפת * כל שיש
 בה משקה טופח טמאה:

ירקא כלי מתכות פשוטיון ומקבליהן
 טמאין * נשברו טהרו * חזר ועשה מהן
 כלים חזרו לטמאתן הישנה * רבן שמעון בן
 גמליאל אומר לא לכל טמאה אלא לטמאת
 הנפיש : * כל כלי מתכת שיש לו שם בפני
 עצמו טמא * חוץ מן הדלת ומן הנגר * ומן
 המנעול והפותה שתחת הציר והציר והקורה
 והצנור שנעשו לקרקע : * העושה כלים מן
 העשת ומן החררה ומן הסובב של גלגל ומן
 הטסין ומן הצפויין מכני כלים ומאוגני כלים
 מאזני כלים מן השחלת ומן הגרודות טהורין
 רבי יוחנן בן נורי אומר אף מן הקצוצות *
 משברי כלים * מן הגרוטים * ומן המסמרות
 שידוע שנעשו מכלים טמאים * מן המסמרות
 ב"ש מטמאין * וב"ה מטהרין : * ברזל טמא
 שבללו עם ברזל טהור * אם רוב מן הטמא

טמא

טמא * ואם רוב מן הטהור טהור * מחצה
 למחצה טמא * וכן מן החלמא * ומן הגללים *
 קלס טרא טמאה * ומצפה טהורה * הפין
 והפרנה טמאין * והקלס טרא רבי יהושע
 אומר שומטה מפתח זה * ותולה בחברו
 בשבת * רבי טרפון אומר הרי היא לו ככל
 הכלים ומטלטלת בחצר : ה עקרב של
 פרומביא טמאה ולחיים טהורים ר' אליעזר
 מטמא בלחיים * וחכ"א אין טמא אלא עקרב
 ובשעת חבורן הכל טמא : פיקה של מתכת
 רבי עקיבא מטמא * וחכמים מטהרין * ומצפה
 טהורה * הכוש והאימה והמקל וסמפוניה *
 וחליל של מתכת טמאים * ומצפין טהורין *
 סמפוניה * אם יש בה בית קבול כנפים * בין
 כך ובין כך טמאה : קרן עגולה טמאה *
 ופשוטה טהורה * אם היתה מצפית שלה של
 מתכת טמאה הקב שלה רבי טרפון מטמא *
 וחכמים מטהרין * ובשעת חבורן הכל טמא *
 כיוצא בו קני מנורה טהורין * הפרח והבסיס
 טמאין * ובשעת חבורן הכל טמא : ה קסרא
 טמאה ולחיים טהורין * אם יש בהן בית קבול

מיסטמאים * כל כלי המלחמה טמאים הכידון
 והניקון והפגפין והשריון טמאין * כל תבשיטי
 נשים טמאים * עיר של זהב קטליות * נזמים
 ושבעות וטבעת בין שיש עליה חותם * בין
 שאין עליה חותם * ונזמי האף קטלא שחליות
 שדה של מתכת בחוט של פשתן * או של
 צמר * נפסק החוט * החליות טמאות * שכל
 אחת ואחת כלי בפני עצמה * חוט של מתכת
 וחליות של אבנים טובות ומרגליות ושל
 זבוכית * נשתברו החליות והחוט בפני עצמו
 קים טמא * שירי קטלה כמלא צואר קטנה ר'
 אליעזר אומר אפילו טבעת אחת טמאה *
 שבן תולין בצואר : נזם שהוא עשוי בקדירה
 מדמטן * וכעדשה מלמעלן * ונפרק בקדירה
 טמא משום כלי בית קבול * וכעדשה טמא
 בפני עצמו * צינורא טהורה * העשוי כמין
 אשכול ונפרק טהור :

פיקי טבעת אדם טמאה * טבעת בהמה
 וכלים ושאר כל הטבעות טהורות *
 קורת החצים טמאה ושל אסירין טהורה *
 הקודר טמא * של שלת שיש בה בית געילה

טמאה העשויה לכפיתה טהורה * של שלת
 של סיטונות טמאה של בעלי בתים טהורה *
 אמר רבי יוסי אימתי בזמן שרוא מפתח
 אחד * אבל אם חיו שנים או שקשר חזון
 בראשה טמאה: * קנה מאזנים של סרוקות
 טמא מפני אנקליות ושל בעלי בתים אם יש
 בו אנקליות טמא * אנקלין של כתפין טהורה
 ושל רובלין טמאה ר' יהודה אומר של רובלין
 שלפניו טמאה ושל אחריו טהורה * אנקלי
 (של) דרגש טמאה ושל נקליטיס טהורה של
 שידה טמאה * ושל אקון טהורה * של שלחן
 טמאה ושל מנורת העץ טהורה זה הכלל כל
 המחבר לטמא טמא * והמחבר לטהור
 טהור * וכלן אחת אחת בפני עצמן טהורות:
 * כסוי טני של מתכת * של בעלי בתים * רבן
 גמליאל מטמא וחכמים מטהרין ושל רופאים
 טמא * והדלת שבמגדל של בעלי בתים
 טהורה ושל רופאים טמאה היתובין טמאים
 והפרכין טהורין * עקרב בית הבד טמאה *
 ואנקלי שבכותלים טהורה: * מסמר הגרע
 טמא ושל אבן השעות טהור ר' צדוק מטמא

מסמר הגרדי טמא וארון של גרוסות ר' צדוק
 מטמא * וחכמים מטהרין היתה עגלה שלה
 של מתכת טמאה: * מסמר שהתקינו להיות
 פותח ונועל בו טמא העשוי לשמירה טהור *
 מסמר שהתקינו להיות פותח בו את החבית
 רבי עקיבא מטמא * וחכמים מטהרין עד
 שיצרפנו * מסמר של שלחני טהור ורבי צדוק
 מטמא שלשה דברים ר' צדוק מטמא וחכמים
 מטהרין * מסמר של שלחני וארון של גרוסות
 ומסמר של אבן השעות * רבי צדוק מטמא
 וחכמים מטהרין: * ארבעה דברים רבן
 גמליאל מטמא וחכמים מטהרין כסוי טני של
 מתכת של בעלי בתים * ותלוי המגרדות *
 וגרמי כלי מתכות וטבלא שגחלקה לשנים
 ומורים חכמים לרבן גמליאל בטבלא
 שגחלקה לשנים * אחד גדול ואחד קטן *
 שהגדול טמא והקטן טהור: * דינר שנפסל
 והתקינו לתלותו בצואר קטגרה טמא * וכן
 סלע שנפסלה * והתקינה להיות שוקל בה
 טמאה * עד כמה תפסל ויהא רשאי לקינה *
 עד שני דינרין פחות מכאן יקוץ: * האולר

והקלמוס המטלטלת והמשקולות והכורים
 והבן והכנה טמאין וכל גלמי כלי עץ טמאים
 חוץ משל אישכרוע רבי יהודה אומר (אף)
 גרופית של זית טהורה עד שתשלק
 פירי הסוף והסבין והפניון והרמח מגל יר
 ומגל קציר והשחור וזוג של ספרים
 שנחלקו ירי אלו טמאין ר' יוסי אומר הסמוך
 ליר טמא והסמוך לראש טהור מספרת
 שנחלקה לשנים רבי יהודה מטמא וחכמים
 מטהרין : קול גריפון שנטלה כפה טמאה
 מפני שנה נטלה שנה טמאה מפני כפה
 מפחול שנטל הכף טמא מפני הזכר נטל
 הזכר טמא מפני הכף מכתב שנטל הכותב
 טמא מפני המוחק נטל המוחק טמא מפני
 הכותב זומא דסטרן שנטלה כפה טמאה
 מפני המזלג נטל המזלג טמאה מפני כפה
 ובן השן של מערה שיעור כרן כדי לעשות
 מדאכתן : חרחור שנפגם טמא עד שינטל
 רבו נשבר מקופו טהור קרדום שננטל
 עושפו טמא מפני בית בקועו נטל בית
 בקועו טמא מפני עושפו נשבר מקופו טהור :

מגריפה

א שפועל כל ב ופועל ס"א ב אהל"ט אהל סכרופ

י מגריפה שנטלה כפה טמאה מפני שהיא
 כקורנס ד'ר מאיר וחכמים מטהרין מגרה
 שנטלו שניה אחת מבינתים טהורה נשתיר
 בה מלא הסיט במקום אחר טמאה המעצד
 והאזמל והמפסלת והמקרה שנפגמו טמאים
 נטל הסומן טהורין וכלן שנחלקו לשנים
 טמאים חוץ מן המקרה והרוקני בפני עצמה
 טהורה : מחט שנטל חרירה או עקצה
 טהורה אם התקינה למתות טמאה של סקין
 שנטל חרירה טמאה מפני שהוא כותב בה
 נטל עקצה טהורה של מתות בין כך ובין
 כך טמאה מחט שהעלתה חרודה אם
 מעבבת את התפירה טהורה ואם לאו
 טמאה צינורה שפישטה טהורה כפפה
 חזרה לטמאתה : עץ המשמש את המתכת
 טמא והמתכת המשמשת את העץ טהורה
 כיצר פותחת של עץ והפין שלה של מתכת
 אפילו אחת טמאה פותחת של מתכת והפין
 שלה של עץ טהורה טבעת של מתכת
 וחותם שלה של אלמוג טמאה טבעת של

אלמוג

א חרוד"ט ב"א ב אה"ט אהל"ט אהל סכרופ

אלמוג וחזתם שלה של מתכת טהורה השן
 שבטם שבפותחת ושבמפתח * טמאה בפני
 עצמה : : והכרומין האשקלוגין שגשברו *
 והאנקלי שלהן קיימת * הרי אלו טמאין *
 המעבר והמזרה והמגובוכן מסרק של ראש
 שנטרה אחת משניהן ועשאן של מתכת *
 הרי אלו טמאין ועל כלן אמר ר' הושע דבר
 חדש חדשו סופרים * ואין לי מה אשיב :
 * מסרק של פשתן שנטלו שניו * ונשתיר בו
 שתים טמא * ואחת טהורה וכלן (אחת) אחת
 בפני עצמן טמאות * ושר צמר שנטלו שניו
 אחד מבינתים טהור נשתיר בו שלש במקום
 אחד טמא היתה החיצונה אחת מהן טהור *
 נטלו ממנו שתים * ועשאן למלקטת טמאות
 אחת * והתקינה דגור * או למיתוח טמאה :
 יקיר כלי מתכות כפה רחוא שיעורן והדלי
 כדי למלאות בו קמקום כדי ליחס בו *
 מיחס כדי לקבל סר עים * הלפס כדי לקבל
 קיתונות * קיתונות כדי לקבל פרוטות * מרות
 יין ביין ומדות שמן בשמן רבי אליעזר אומר
 בלן בפרוטות * רבי עקיבא אומר דהמחסר

הגפה טמא * והמחסר לטישה טהור : * מקל
 שעשה בראשו מסמר כמין חזינא טמא *
 סמרו טמא * ר' שמעון אומר עד שיעשה בו
 שלישה סדרים * וכלן שעשאן לנוי טהורין *
 עשה בראשו מינקת וכן בדלת טהורה היתה
 כלי וחברה לו טמאה * מאימתי היא טהורה
 בישא משיחבר * וכהא משיחבר : * הקנטר
 של בנאי והדקור של חדש הרי אלו טמאין *
 יתרות אהלים * ויהדות המשוחות טמאות *
 של שלת של משוחות טמאה העשויה לעצים
 טהורה של שלת דלי גדול ארבעה טפחים *
 ושר קטן עשרה חמור של נפחין טמא מגירה
 שעשה שניה * בתוך החור טמאה * עשאה
 מלכטן למעלן טהורה וכל הכסויין טהורין *
 חוץ משל מיחס : * הטמאין שבעגלה * העול
 של מתכת והקטרב * והכנפים דהמקבלות
 את הרצועות והברזל שתחת צוארי בהמה *
 הסוכך והמחגר * והתמחויות הענבל *
 והצנורה ומסמר המחבר את כלן : * והטהורין
 שבעגלה * העול המצפה * וכנפים העשויות
 לנוי שפופרות המשמיעות את הקור והאבר

ישב צד צוארי בהמה הסובב של גלגל הטמין
 והצפון * ושאר כל המסמרות טהורין סנדרלי
 בהמה של מתכת טמאין * של שעם טהורין *
 הסוף מאימתי מקבל טמאה משישופנו *
 והספין משישחיונה : י כפוי טני של מתכת *
 שעשה בו מראה * ר' יהודה מטחר וחכמים
 מטמאין * מראה שגשברה * אם אינה מראה
 את רוב הפנים טהורה : כלי מתכות
 מטמאין ומטהרין שבורין * ד"ר אליעזר רבי
 יהושע אומר אינן מטהרין אלא שלמין כיצד
 הוה עליהן ונשברו בו ביום התיבן וחדר והוה
 עליהן שנית בו ביום * הרי אלו טהורין * ד"ר
 אליעזר * ר' יהושע אומר אין הויה פחות
 משלישי ושיביעי * מפתח של ארכבה *
 שנשבר מתוך ארכבתו טהור * ר' יהודה
 מטמא מפני שרווא פותח בו מבפנים * ושל
 גם שנשבר מתוך גומו טהור * והיו בו חפין
 ונקבין טמא * נטלו חפין טמא מפני נקבים *
 נסתתמו נקבים טמא מפני חפין * נטלו חפין
 ונסתתמו נקבין * או שפרצו זה לתוך זה טהור
 מסנתת של חרדל שנפרצו בה שלשה נקבין
 מלכסן

מלמטין זה לתוך זה טהורה * והאפרים
 של מתכת טמאה :
 פרק ט"ו כלי עין * כלי עור כלי עצם * כלי זכוכית
 פשוטיהן טהורין * ומקבליהן טמאין *
 נשברו טהורין חזר ועשה מהן כלים * מקבלין
 טמאה מכאן ולהבא השדה והתבה והמגדל
 בוורת הקש וכוורת הקנים * ובור ספינה
 אדכסנדרית שיש להם שולים * והן מחזיקין
 ארבעים סאה בלח * שהם פורים ביבש הרי
 אלו טהורין ושאר כל הכלים בין מקבלין בין
 שאינן מקבלין טמאין ד"ר מאיר * רבי יהודה
 אומר דרדור עגלה * וקסטות המלכים *
 ועריבת העבדנין ובור ספינה קטנה * והארון
 אף על פי שמקבלין טמאין * שאינן עשוין
 לטלטל אלא במה שבתוכן * ושאר כל
 הכלים המקבלין טהורין * ושאין מקבלין
 טמאין אין בין ד"ר מאיר לדברי רבי יהודה *
 אלא עריבת בעל הבית : ארבות שר
 נחתומים טמאות * ושל בעלי בתי טהורות *
 סרקן או כרכמן טמאות * דף של נחתומין
 שקבעו בכתל רבי אליעזר מטחר * וחכמים
 מטמאין

ח' חכמים נלם ט"א * ב' חכמים ט"א ויש נחיות קפיות * ג' חכמים ט"א * מטמאין

מטמאין סרוד של נחתומין טמא וישל בעלי
 בתים טרהור גפפו מארבע רוחותיו טמא
 נפרץ מרוח אחת טרהור ר' שמעון אומר אם
 התקינו להיות קורץ עליו טמא וכן המעריך
 טמא: י ים נפה של סלתין טמא וישל בעלי
 בתים טרהור ר' יהודה אומר אף של גודלת
 טמא מושב * מפני שהבנות יושבות בתוכו
 וגודלות: ר כל התלויין טמאין * חוץ מתלוי
 נפה וכברה של בעל הבית ר' מאיר וחב' א
 כלים טהורין חוץ מתלוי נפה של סלתין ותלוי
 כברת גרנות * ותלוי מגד יר * ותלוי מקל
 הכליין מפני שהן מסייעין בשעת המלאכה
 זה הכלל העשוי לסייע בשעת מלאכה טמא
 העשוי לתלוי טרהור: ה רח' של גרוסות
 טמאה של אוצרות טהורה של גתות טמאה
 של גרנות טהורה זה הכלל העשוי לקבלה
 טמא * לכנוס טרהור: ו נכלי השירה טמאין
 ונכלי בני לוי טרהורין כל המשיקין טמאין *
 ומשקה בית מטבחיא טרהורין * כל הספרים
 מטמאין את הידים * חוץ מספר העזרה *
 המרכוף טהור * הכטנן והנקטמון והאירוס

הרי אלו טמאים * רבי יהודה אומר האירוס
 טמא מושב מפני שהאלית יושבת עליו *
 מצורת החלדה טמאה וישל עכברין טהורה:
 פרק י כל כלי עץ שנחלק לשנים טרהור * חוץ
 משלחן הכפול * והתמחוי המזנון *
 והאפיפורין של בעל הבית ר' יהודה אומר
 אף המגס וקוד הבבלי כיוצא בהן * כלי עץ
 מאימתי מקבלים טמאה * המטה והעריסה *
 משישופם בעור הדג גמר שלא לשוף טמאה
 רבי מאיר אומר המטה משיסרג בה שלשה
 בתים: ז הסלין של עץ משיחסום ויקנב וישל
 תמררה אף על פי שלא קנב מבפנים טמא *
 שבן מקימין * כלכלה משיחסום ויקנב ויגמור
 את התלויה * בית הלגינין ובית הכוסות * אף
 על פי שלא קנב מבפנים * טמא שבן מקימין:
 י הקנונין הקטנים * והקלתות משיחסום ויקנב
 הקנונים הגדולים * והסוגין הגדולים משיעשה
 שני דורים לרחב שלהם ים נפה וכברה * וכף
 של מאונים משיעשה דור אחד לרחב שלהן
 דהקופה משיעשה שתי צפירות לרחב שלה *
 והערק משיעשה בו צפירה אחת: י כלי עור

מאימתי מקבלין טמאה • התרמל משיחוסם
ויקנב ויעשה קיהותיו • רבי יהודה אומר
משיעשה את אזניו סקורטיא משיחוסם ויקנב
ויעשה את ציצית היר' יהודה אומר משיעשה
את טבעותיה • קטבוליא משיחוסם ויקנב •
ר' יהודה אומר משיעשה את קיהותיה • הכר
והכסת של עור • משיחוסם ויקנב • ר' יהודה
אומר משייתפרם • וישיר בהם פחות מחמשה
טפחים : ה פטילה טמאה • והסינה טהורה •
סגניות של עלין טהורות של נצרין טמאות •
חותל שהוא נותן לתוכו ונוטל מתוכו טמא •
ואם אינו יכול עד שיקרענו • או עד שיתירנו
טהור : י קסיה של זורי גרנות • של הזרכי
דרכים של עושי פשתן טמאה • אבל של
צבעין וישד נפחין טהורה ר' יוסי אומר אף של
גרוסות כיוצא בהן זה הכלל העשוי לקבדה
טמא מפני הזיעה טהור : המלקוט של בקר
והחסום שלו • והמרף של דבורים • והמנפה
הרי אלו טהורין כסוי של קפסה טמא • כסוי
קמטרא טהור כסוי תיבה כסוי טני והמכבש
של חרש • והכסת שתחת התיבה • והקמרין
שלה

ה קסיה ס"ה • ב סקולוט ס"ה

שרה • ואנגלין של ספר בית הנגר בית
המנעול • ובית המזוזה ותיק נבלין • ותיק
כנורות והאמום של גודלי מצנפות והמרכוף
של זמר • ורביעית של אלית ונגונגית העני •
וסמוכות המטהו טפוס של תפלה ואמום של
עושי סותות הרי אלו טהורים • זה הכלל אר
יוסי כר משמשי משמשיו של אדם • בשערת
מלאכה ושל א בשעת מלאכה טמא • וכל
שאינו אלא בשעת מלאכה טהור : ה תיק
הסיף והסכין • והפגיון • תיק מספרת ומספרים
והתערי תיק מכחול ובית הכחול תיק מכתב
ותרונתק • תיק טבלא וסקורטיא • בית החצים
בית הפגיושות הרי אלו טמאים תיק סמפוניא
בזמן שהוא נותן מלמען טמא מצדו טהור •
תיק חלילין ר' יהודה מטהר מפני שהוא נותנו
מצדו • חפוי האלה הקשת והרומח הרי אלו
טהורין • זה הכלל העשוי לתיק טמא • לחפוי
טהור :

פרק יי כל כלי בעלי בתים שעורן ברמונים •
רבי אליעזר אומר במה שהן • קפות
הנגנים • שעורן באגרות של ירק • של בעלי
בתים

ה וסולת כ כוביות • ג סיסנות ס"ה

בתים בתבן • של בלגין בגבכה • רבי יהושע
אומר כלם ברמונים • החמרת שעורה
בפקעיות של שתי אם אינה מקבלת של
שתי אף על פי שמקבלת של ערב
טמאה • בית קערות שאינו מקבל קערות
אף על פי שמקבל את התמחויים טמא • בית
הרעי שאינו מקבל משקין אף על פי שמקבל
את הרעי טמא • רבן גמליאל מטהר מפני
שאין מקימין אותו • הסלון של פת שעורן
בכפרות של פת • אפפירות שעשה להקנים
מלמשן למעלה • לחזוק טהורה • עשה לה
גפים כל שהן טמאה • רבי שמעון אומר אם
אינה יכולה להנטל בגפים טהורה •
י הרמונים שאמרו שלשה אחוזין זה בזה •
רבן שמעון בן גמליאל אומר בגפה ובכברה
כדי שיטול ויהדק • ובקפה כדי שיפסיל
לאחוריו • ושאר כל הכלים שאינן יכולין
לקבל רמונים • כגון הרובע וחצי הרובע •
הקנונים הקטנים שעורן כרבן דר מאיר ר'
שמעון אומר בזיתים נפרצו שעורן בזיתים •
נגממו שעורן במה שהן • הרמון שאמרו

לא קטן ולא גדול אלא בינוני • ולמה הזכרו
רמוני בדאן • שיהיו מקדשין כל שהן • דר
מאיר ר' יוחנן בנורי אומר • לישער בהן את
הכלים • רבי עקיבא אומר לבד ולבד
הזכרו לישער בהן את הכלים • ושיהיו
מקדשין כל שהן • אמר רבי יוסי לר'
הזכרו רמוני בדאן וחצירי גבע אלא
שיהיו מתעשרין ודאי בכל מקום • כפיצה
שאמרו לא גדולה ולא קטנה אלא בינונית •
רבי יהודה אומר מביא גדולה שבגדולות •
וקטנה שבקטנות • ונותן לתוך המים וחולק
את המים • אמר ר' יוסי וכי מי מודיעני איזוהי
גדולה ואיזוהי קטנה • אלא הכל לפי דעתו
של רואה • בגרונרת שאמרו לא גדולה
ולא קטנה אלא בינונית • רבי יהודה אומר
הקטנה שבארץ ישראל • היא הבינונית
שבמדינות • בזית שאמרו לא גדול ולא
קטן אלא בינוני זה אגורי • כשעורה שאמרו
לא גדולה ולא קטנה • אלא בינונית • זו
מדברית • בערשה שאמרו לא גדולה ולא
קטנה אלא בינונית זו מצרית כל המטלטלין

מביאין את הטמאה בעיבי המדרעי לא גדול
 ולא קטן * אלא בינוני * איזה הוא בינוני * כל
 שהקפו טפח : * האמרה שאמרו באמרה
 הבינונית ושתי אמות היו בשושן הבירה *
 אחת על קרן מזרחית צפונית * ואחת על קרן
 מזרחית דרומית * שעל קרן מזרחית צפונית *
 היתה יתירה על של משה חצי אצבע * שעל
 קרן מזרחית דרומית * היתה יתירה עליה חצי
 אצבע * נמצאת יתירה על של משה אצבע *
 ודמה אמרו אחת גדולה ואחת קטנה * אלא
 שהאומנין נוטלין בקטנה ומחזירים בגדולה
 כדי שלא יבאו לידי מעילה : * ר' מאיר אומר
 כל האמות היו בינוניות * חוץ ממזבח הזהב *
 והקרן והסובב והיסוד * ר' יהודה אומר אמת
 הבנין ששה טפחים * ושל כלים חמשה :
 * ויש שאמרו במדה דקה מדות הלח והיבש
 שעורב איטלקי זו מדברית ויש שאמרו הכל
 לפי מה שהוא אדם * הקומין את המנחה *
 והחופן את הקטרת * והשותה כמלא לגמיו
 ביום הכפורים וכמוון שתי סעודות לעירוב *
 מזונו לחול אבל לא לשבת ד'ר מאיר * רבי

יהודה

יהודה אומר לשבת אבל לא לחול * אלוואלו
 מתכוננין להיקל * רבי שמעון אומר משתי
 ידות לכבר * משלש לקב * ר' יוחנן בן ברוקה
 אומר מכבר בפנדיון מארבע סאין בסלע :
 יב ויש שאמרו במדה גסה * מלא תרוד רקב
 כמלא תרוד גדול של רופאים * וגרים נגעים
 כגרים הקלקי * והאובל ביום הכפורים
 ככותכת הגסה כמותה וכגרענתה * ונודות
 יין ושמן שיעורן כפיקה גדולה שלהן * ומאור
 שלא נעשה בידי אדם * שיעורו כמלא
 אגרוף גדול * זה הוא אגרופו של בן בטיח *
 אמר רבי יוסי ישנו כראש גדול של אדם *
 ושנעשה בידי אדם שיעורו כמלא מקדח
 גדול של לשכה * שהוא כפנדיון האטלקי
 ובסלע הנרונית * וכמלא נקב שבעול : * כל
 שבים טהור חוץ מכלב המים * מפני שהוא
 בורח ליבשה ד'ר עקיבא * העושה כלים מן
 הגדל בים וחבר להם מן הגדל בארץ * אפילו
 חוט אפילו משיחה דבר שהוא מקבל טמאה
 טמא : * יב ויש במדה שנברא ביום הראשון
 טמאה * בשני אין בו טמאה בשלישי יש בו

טמאה

טמאה * ברביעי ובחמישי אין בהם טמאה *
 חוץ מכנף העזוביצת נעמית המצפה * אמר
 ר' יוחנן בן נורי מה נשתנה כנף העזוב מצד
 הכנפים * וכל שגברא ביום הששי טמא *
 טו העושה כלי קבור מכל מקום טמא העושה
 משכבו ומושב מכל מקום טמא * העושה כים
 מעור המצה * מן הגיר טמא * הרמון האלון
 והאגוז שחקקום התינוקות למוד בהם את
 העפר או שהתקינום לבקף מאזנים טמא שיש
 להם מעשרה ואין להם מחשבה * "קנרה
 מאזנים והמחוק שיש בהן בית קבול מתכות
 והאסר שיש בו בית קבול מעות * וקנרה של
 עני שיש בו בית קבול מים * ומקל שיש בו
 בית קבול מזוזה ומרגלית רהי אלו טמאין *
 ועל כדן אמר רבן יוחנן בן זבאי אוי לי אם
 אומר אוי לי אם לא אומר * "תחתית הצורפין
 טמאה ושל נפחין טהורה * משחזות שיש בה
 בית קבול ישמן טמאה * ושאין בה טהורה
 פנקס שיש בו בית קבול ישעה טמאה ושאין
 בו טהורה * מחצלת הקש ושפופרת הקשר
 עקיבא מטמא ור' יוחנן בן נורי מטחר * רבי

א פלוגתא דרבי יוחנן ורבי שמעון

שמעון

שמעון אומר אף של פקועות כיוצא בדין *
 מחצלת קנים ושל הרף טהורה * שפופרת
 הקנה שחתכה לקבלה טהורה * עד שיוציא
 את כל הכביי :

פיקיח השירה בש"א נמדדת מבפנים ובה"א
 נמדדת מבחוץ * מודים אלוואלו שאין
 עובי הרגלים ועובי לזבזין נמדד ר' יוסי אומר
 מודים שעובי הרגלים ועובי לזבזים נמדד *
 וביניהם אינו נמדד ר' שמעון שזורי אומר אם
 היו הרגלים גבוהות טפח אין ביניהם נמדד *
 ואם לאו ביניהן נמדד * כמובני שלה בזמן
 שהיא נשמטת אינה חבור לה ואינה נמדדת
 עמה * ואינה מצלת עמה באהל המת * ואין
 גוררין אותה בשבת בזמן שיש בתוכה מעות
 ואם אינה נשמטת חבור לה * ונמדדת עמה
 ומצלת עמה באהל המת * וגוררין אותה
 בשבת אף על פישיש בתוכה מעות הקמרון
 שלה * בזמן שהוא קבוע חבור לה * ונמדד
 עמה * ואם אינו קבוע אינו חבור לה ואינו
 נמדד עמה * כיצד מודדין אותו * ראשיתו *
 רבי יהודה אומר אם אינה יכולה לעמוד

בפני

T. VI. לב 52

בפני עצמה שהורה : והשידה והתיבה
והמגדל שנטלה אחת מרגליו * אף
על פי שמקבלין שהורין * ושאינן מקבלין
כדרך רבי יוסי מטמא נקליטי המטה וחמור
וחפויי שהורים * אין טמא אלא מטה ומלכין *
ומלכני בני לוי שהורין : ד מלכין שנתנו על
לשונות רבי מאיר ורבי יהודה מטמאין * רבי
יוסי ור' שמעון מטהורין * אמר ר' יוסי מה שנה
זה ממלכני בני לוי שמלכני בני לוי שהורין :
ה מטה שהיתה טמאה מדרס * נטלה קצרה
ושתי כרעים טמאה * ארכה ושתי כרעים
טהורה רבי נחמיה מטמא גדרד שתי לשונות
לובסן גדרד שני כרעים טפח על טפח (לובסן)
או שמעטה פחות מטפח שהורה : מטה
שהיתה טמאה מדרס נשברה ארכה ותקנה
טמאה מדרס נשברה שניה * ותקנה שהורה
מן המדרס * אבל טמאה מגע מדרס * לא
הספיק לתקן את הראשונה * עד שנשברה
שניה שהורה : י כרע שהיתה טמאה מדרס
וחברה למטה כלה טמאה מדרס פרשה היא
טמאה מדרס * והמטה מגע מדרס * היתה

טמאה

טמאין ס"א

טמאה טמאת שבועה וחברה למטה כלה
טמאה טמאת שבועה * פרשה היא טמאה
טמאת שבועה והמטה טמאה טמאת ערב *
היתה טמאה טמאת ערב * וחברה למטה *
כלה טמאה טמאת ערב פרשה היא טמאה
טמאת ערב * והמטה שהורה * וכן השן של
מעדר : ה תפלה ארבעה כלים התיר קציצה
הראשונה ותקנה טמאה טמא מת וכן שניה
וכן שלישית * התיר את הרביעית שהורה
מטמא מת אבל טמאה מגע טמא מת * חזר
לראשונה והתירה ותקנה טמאה במגע וכן
שניה * התיר את השלישית שהורה *
שהרביעית במגע * ואין מגע עושה מגע :
טמאה שנגנב חציה או אבד חציה או חלקה
אחין * או שותפין * שהורה החזירה מקבלת
טמאה מכאן ולהבא המטה מטמאה תבילה
ומטהרת תבילה ד' ר' אליעזר וחכ' א מטמאה
אברים ומטהרת אברים :

פריקט המפרק את המטה להטבילה * והנוגע
בחבלין שהור * החבל * מאימתי הוא
חבור למטה * משיוסרג בה של שרה בתים *

הנוגע

הנוגע מן הקשר ולפנים טמא * מן הקשר
 ולחוי טהור נימי הקשר הנוגע בצרכו טמא
 וכמה הוא צרכו * רבי יהודה אומר שליש
 אצבעות : ב רהכל היוצא מן המטה עד
 חמישה טפחים טהור * מחמשה ועד עשרה
 טמא מעשרה ולחוי טהור * שבו קושרין את
 הפסחים * ומשלשלין את המטות : י מזרן
 היוצא מן המטה כל שהוא ד"ר מאיר * ר' יוסי
 אומר עד עשרה טפחים * שירי מזרן שבעה
 טפחים * כדי לעשותו חבק לחמור : י נשא
 הזב על המטה ועל המזרן מטמא שנים
 ופוסל אחד * ד"ר מאיר * רבי יוסי אומר נשא
 הזב על המטה ועל המזרן עשרה טפחים *
 מטמא שנים ופוסל אחד * מעשרה ולחוי
 מטמא אחד ופוסל אחד * נשא על המזרן
 מעשרה ולפנים טמא מעשרה ולחוי טהור :
 ה מטה שהיתה טמאה מדרס וכרך לה מזרן *
 כלה טמאה מדרס פרשה היא טמאה מדרס
 והמזרן מגע מדרס * היתה טמאה טמאת
 שבעה * וכרך לה מזרן * כלה טמאה טמאת
 שבעה * פרשה * היא טמאה טמאת שבעה *

והמזרן טמא טמאת ערב * היתה טמאה
 טמאת ערב * וכרך לה מזרן * כלה טמאה
 טמאת ערב פרשה היא טמאה טמאת ערב
 והמזרן טהור : י מטה שברך לה מזרן * ונגע
 בהן המת טמאין טמאת שבעה פרשו טמאין
 טמאת שבעה נגע בהן השרץ טמאין טמאת
 ערב פרשו טמאין טמאת ערב * מטה שנטלו
 שתי ארוכות שלה * ועשה לה חדשות ולא
 שנה את הנקבים נשתברו חדשות טמאה *
 וישנות טהורה * שהכל הולך אחר הישנות :
 י תיבה שפתחה מלמעלה טמאה טמא מת *
 נפתחה מלמעלה טמאה טמא מת * נפתחה
 מלמטה טהורה מגורות שבה טמאות ואינם
 חבור לה : י התרמל שנפתח כים שבתוכו
 טמא ואינו חבור לו * החמת שהבצים שלה *
 מקבלות עמה ונפתחו טהורות * שאינם
 מקבלות כדרךן : י תיבה שפתחה מצדה *
 טמאה מדרס וטמא מת * אמר רבי יוסי אימתי
 בזמן שאינה גבוהה עשרה טפחים * או שאין
 לה לזבו טפח נפתחה מלמעלה טמאה טמא
 מת נפתחה מלמטה * מאיר מטמא וחכמים

מטהרין מפני שבטל העקר ובטלה הטפלה:
משפלת שנפחתה מלקבל רמונים ר' מאיר
מטמא וחכמים מטהרין מפני שבטל העקר
ובטלה הטפלה:

פירק הברים והבסות והשקין והמרצופין
שנפחתו הרי אלו טמאין מדרס *
הקלוסטר ארבעה קבין * התרמל חמישת
קבים הכריתית סאה החמת של שבעה קבין
ר' יהודה אומר אף הרבצל והמוזרה כל שהן
הרי אלו טמאין מדרס וכלם שנפחתו טהורים
מפני שבטל העקר ובטלה הטפלה: חמת
חלילים טהורה מן המדרס * עריבת פיסונות
ב"ש אומרים מדרס יוב' האומרים טמא מת *
עריבה משני לוגים ועד תשעה קבין שנסדקה
טמאה מדרס * הניחה בגשמים ונתפחה *
טמאה טמא מת * בקדים ונסדקה מקבלת
מדרס * זה חמר בשירי כלי עץ מבתחלתן *
וחמר בשירי כלי נצרים מבתחלתן שמתחלתן
אינן מקבלין טמאה עד שיתחסמו ונתחסמו
אף על פי שנשרו שפתותיהן כל שהן טמאים:
מקל שעשהו ביתיד לקרדום חבור לטמאה

בשעת מלאכה * הדיוסטר חבור לטמאה *
בשעת מלאכה * קבעו בכלונס טמא ואינו
חבור לו עשה לו דיוסטר אין טמא אלא צרכו *
כסא שקבעו בכלונס טמא * ואינו חבור לו *
עשה בו כסא אין טמא אלא מקומו * קבעו
בקורת בית רהב טמא * ואין חבור לה *
עשה בראשה כסא * טהור * מפני שאומרין
לו עמוד ונעשה (את) מלאכתנו: עריבה
גדולה שנפחתה מלקבל רמונים *
והתקינה לישיבה * רבי עקיבא מטמא *
וחכמים מטהרין * עד שיקצע עשרה
אבוס לבהמה * אף על פי שקבעה בכתל
טמאה: כפת שקבעו בנדרך קבעו ולא
בנה עליו בנה עליו ולא קבעו * טמא * קבעו
ובנה עליו טהור מפני שנתנו על גבי הקורות
קבעו ולא נתן עליו את המעויבה * נתן
עליו את המעויבה ולא קבעו * טמא *
קבעו ונתן עליו את המעויבה טהור *
קערה שקבעה בשירה תיבה ומגדל כדרך
קבלתה טמאה שלא כדרך קבלתה טהורה:
יסדין שהוא טמא מדרס * ועשהו וילון טהור

מן המדרס אבל טמא טמא מת מאימתי היא
טהרתו בש"א משיתפורי בה"א משיקשוריר
עקיבא אומר משיקבע: י מחצלת שעשה
לה קנים לארבה טהורה וחכ"א עד שיעשה
כמין כיעשהם לרחבה ואין בין קנה לחברו
ארבעה טפחים טהורה נחלקה לרחבה רבי
יהודה מטהר וכן המתיר ראשי המעדנין
טהורה נחלקה לארבה ונשתירו בה שלשה
מעדנין של ששה טפחים טמאה מחצלת
מאימתי מקבלת טמאה משתקנב והיא גמר
מלאכתה:

פרק כ"א הנוגע בכבד העליון בכבד התחתון
בגירין ובקירוס ובחוט שהעבירו על
גבי ארגמן ובעירה שאינו עתיד להחזירה
טהור בגנפיש המסכת ובשתי העומד ובכפור
שהעבירו על גבי הארגמן ובעירה שהוא
עתיד להחזירה טמא הנוגע בצמר שעל
האימה באשויה טהור הנוגע בפיקה עד
שלא פרעה טמא משפרעה טהור: יהנוגע
בעול ובקטרב בעין ובעבות אפילו בשעת
מלאכה טהור בחרב ובכרך ובצור טמא

בעין של מתכת בלחיון ובערין טמא רבי
יהודה מטהר בלחיון שאינו עשיון אדא
לרבות את העפר: הנוגע ביד מגרה מכאן
ומכאן טמא בחוט ובמשיחה באמה ובסניפין
במכבש של חרש ובקשטנית טהור רבי
יהודה אומר אף הנוגע במלבן של מסר
הגדול טהור הנוגע ביתר ובקשת אף על
פי שהיא מתוחה טהור מצודת האישות
טהורה ר' יהודה אומר כל זמן שהיא מתוחה
חבור:

פרק כ"ב השלחן והדלופקי שנפחתו
שחפן בש"ש ושיר בהם מקום הנחת
הכוסות טמאים ר' יהודה אומר מקום הנחת
החתכות: השלחן שנטלה אחת מרגליו
טהור נטלה שניה טהור נטלה שלישית
טמא כשיחשוב עליו ר' יוסי אומר אין צריך
מחשבה וכן הדלופקי: ספסל שנטל אחד
מראשיו טהור נטל השני טהור אם ישבו
גבה טפח טמא שרפרף שנטל אחד מראשיו
טמא וכן הכסא שלפני קתדרה: כסא של
כרה שנטלו חפוייו בית שמאי מטמאין ובה

מטהרין * שמאי אומר אף מלבן שר כסא
 טמא * כסא שקבעו בעריבה ב' ש' מטמאין
 ובה מטהרין * שמאי אומר אף העשוי בה :
 ה' כסא שלא היו חפניו יוצאין * ונטלו טמא *
 שכן דרכו להיות מטוהו על צדו ויושב עליו :
 י' כסא שנטר חפיו האמצעי והחצונים קימים
 טמא נטלו החיצונים והאמצעי קים טמא ר'
 שמעון אומר אם היה רחב טפח : י' כסא
 שנטלו שנים מחפיו זה בצד זה ר' עקיבא
 מטמא וחכמים מטהרין א' ר' יהודה אף כסא
 שר בדה שנטלו חפיו * ונשתיר בו בית
 קבלה טהור * מפני שבטל העקר ובטלה
 הטפלה : ה' שידה שנטל העליון טמאה מפני
 התחתון * נטל התחתון טמאה מפני העליון
 נטל העליון והתחתון * ר' יהודה מטמא מפני
 הדפין וחכמים מטהרין ושיבת הפתת טמאה
 מדרס : ט' כפת שסרקו וכרכמו ועשאו פנים *
 ר' עקיבא מטמא וחכמים מטהרין עד שיחוק
 בו * הסל והכרכלה שמדאן תבן או מוכין *
 התקינן לשיבה טהורין * סרגן בגמי או
 במשיחה טמאין : והאסלה טמאה מדרס

ה' סבלה ט'

וטמא

וטמא מת פרשה העור טמא מדרס והברזל
 טמא טמא מת * והטרסקל שחפיו של עור
 טמא מדרס וטמא מת * פרש העור טמא
 מדרס * והטרסקל טהור מכלום * ספסלין
 שבמרחץ * ושתי רגליו של עץ טמא אחד
 של עץ ואחד של אבן טהור הנסרין שבמרחץ
 שישגמן ר' עקיבא מטמא וחכמים מטהרין *
 שאינן עשוין אלא שיהיו המים מהלכין
 תחתיהן * קנקילין שיש בה בית קבלה כסות
 טמאה * והעשויה כבורת טהורה :

פרק כג הברזל והאמום * והקמיע והתפלין
 שנקרעו הנוגע בהן טמא * ובמה
 שבתוכן טהור * האוכף שנקרע הנוגע במה
 שבתוכו טמא * מפני שהתפר מחברו : י' אלו
 טמאין משום מרכב זריז הא שקלוני ומדוכה
 המדית יועביט שר גמל וטפיטן של סוס רבי
 יוסי אומר אף טפיטן שר סוס * טמא משום
 מושב * מפני שעומדין עליו בקומפון * אבל
 אוכף של נאקה טמא : י' מה בין מרכב
 למושב * מרכב חלק מגעו ממשאו * ומושב
 לא חלק מגעו ממשאו תפית של חמור שהיא

יושב

ה' קנקילין ט' א' בקומפון ט' א' וכן סביר

יֵשֵׁב עָלֶיהָ טְהוֹרָה שְׁנָה בָּהּ אֶת הַנֶּקֶבִין * או
שְׁפָרְצֵן זֶה לְתוֹךְ זֶה טְמֵאָה : י הַמָּטָה וְהַכֶּר
וְהַכֶּסֶת שֶׁל מֵת הָרִי אֵלּוּ טְמֵאֵין מִדְרָס * כֶּסֶא
שֶׁל כְּלָה * וּמִשְׁבַּר שֶׁל הִיָּה * וּכְסֵא שֶׁל כּוֹבֵס
שֶׁהוּא כּוֹרֵם עָלָיו אֶת הַכְּלִים * אֲרִי יוֹסִי אֵין
בָּהֶם מִשׁוּם מוֹשֵׁב : י הַחֶרֶם טְמֵא מִפְּנֵי זִמְטו *
הַרְשָׁתוֹת וְהַמְּכַרְרוֹת * וְהַמְדָּף וְהַפְּלָצוֹר
וּמִצּוֹדוֹת הַסְּפָרִין טְמֵאִים * וְהָאֶקוֹן וְהַרְטוֹב
וְהַכְּלוֹב טְהוֹרִין :

פֶּרֶק כֵּד שֶׁלִּישָׁה תְּרִיסִין הֵם תְּרִיסֵי הַכְּפוּף טְמֵא
מִדְרָס * וְשִׁמְשִׁחְקִין בּוֹ בְּקוֹנְפוֹן * טְמֵא
טְמֵא מֵת * וְדִיצַת הָעֶרְבִין טְהוֹרָה מִכְּלוּם :
ב שֶׁלִּישׁ עֵגְלוֹת הֵם הָעֵשׂוּיָה כְּכַתְּדָרָא טְמֵאָה
מִדְרָס * כְּמָטָה טְמֵאָה טְמֵא מֵת וְיִשְׁל אֲבָנִים
טְהוֹרָה מִכְּלוּם : י שֶׁלִּישׁ עֵרִיבוֹת הֵן * עֵרִיבָה
מִיִּשְׁנֵי לוּגִין וְעַד תִּשְׁעָה קָבִין שְׁנַסְדָּקָה טְמֵאָה
מִדְרָס * שְׁלִימָה טְמֵאָה טְמֵא מֵת * וְהַבָּאָה
בַּמִּדָּה טְהוֹרָה מִכְּלוּם : י שֶׁלִּישׁ תִּיבוֹת הֵן
תִּיבָה שֶׁפְתָהּ מִצְרָה טְמֵאָה מִדְרָס מִלְמַעְלָה
טְמֵאָה טְמֵא מֵת * וְהַבָּאָה בַּמִּדָּה טְהוֹרָה
מִכְּלוּם : י שֶׁלִּישָׁה תְּרִבּוּסִין הֵן * שֶׁל סְפָרִין

טְמֵא מִדְרָס * שְׂאוּכְלִין עָלָיו טְמֵא טְמֵא מֵת *
וְיִשְׁל זִיתִים טְהוֹר מִכְּלוּם : י שֶׁלִּישׁ בְּסִסוֹת הֵן
שֶׁל פְּנֵי הַמָּטָה וְשֶׁל פְּנֵי סוּפְרִין טְמֵאָה מִדְרָס *
וְיִשְׁל דְּלִפְקֵי טְמֵאָה טְמֵא מֵת וְיִשְׁל מְגִדָּד
טְהוֹרָה מִכְּלוּם : י שֶׁלִּישׁ פְּנִקְסִיּוֹת הֵן
הָאֲפִיפּוֹרִין טְמֵאָה מִדְרָס וְשִׁישְׁבָה בֵּית קָבוֹל
שְׁעוּה טְמֵאָה טְמֵא מֵת * וְחִלְקָה טְהוֹרָה
מִכְּלוּם : י שֶׁלִּישׁ מְטוֹת הֵן * הָעֵשׂוּיָה לְשִׁכִּיבָה
טְמֵאָה מִדְרָס * שֶׁל זְגָגִין טְמֵאָה טְמֵא מֵת וְיִשְׁל
סְרָגִין טְהוֹרָה מִכְּלוּם : י שֶׁלִּישׁ מִשְׁפְּלוֹת הֵן
שֶׁל זָבֵל טְמֵאָה מִדְרָס * שֶׁל תֵּבֵן טְמֵאָה טְמֵא
מֵת * וְהַפּוֹחֲקִין שֶׁל גְּמָדִים טְהוֹר מִכְּלוּם :
י שֶׁלִּישָׁה מִפְּצִים הֵן * הָעֵשׂוּי לִישִׁיבָה * טְמֵא
מִדְרָס * שֶׁל צְבָעִין טְמֵא טְמֵא מֵת * וְיִשְׁל גְּתוֹת
טְהוֹר מִכְּלוּם : י שֶׁלִּישׁ חֲמַתוֹרָת וְיִשְׁלִישׁ
תְּרַמְלִין הֵן הַמְּקַבְּלִים כִּשְׁעוֹר טְמֵאִים מִדְרָס
וְשִׁאִינָן מְקַבְּלִין כִּשְׁעוֹר טְמֵאִים טְמֵא מֵת וְיִשְׁל
עוֹר הַדָּג טְהוֹר מִכְּלוּם : י שֶׁלִּישָׁה עוֹרוֹת הֵן
הָעֵשׂוּי לִישִׁיחַ טְמֵא מִדְרָס * לְתַכְרִיךְ הַכְּלִים
טְמֵא טְמֵא מֵת * וְיִשְׁל רְצוּעוֹת וְיִשְׁל סְנַדְלִים
טְהוֹר מִכְּלוּם : י שֶׁלִּישָׁה סְדִינִין הֵן * הָעֵשׂוּי

לשכיבה טמא מדרס • לילון טמא טמא מת
 וישל צורות טהור מכלום : יי שלש מטפחות
 הן של ידים טמאה מדרס • של ספרין טמאה
 טמא מת • וישל תבריך וישל נבלי בני לוי
 טהורה מכלום : טו שלשה פרקלינין הן של
 צדי חיה ועוף טמא מדרס • של חגבין טמא
 טמא מת • וישל קיצין טהור מכלום : יי שלש
 סבכות הן של ילדה טמאה (טמאת) מדרס •
 של זקנה טמאה טמא מת • וישל יוצאת לחוץ
 טהורה מכלום : יי שלש קופות הן • מהוהה
 שטליה על הבריה • הולכין אחר הבריה •
 קטנה על הגדולה הולכין אחר הגדולה היו
 שוות הולכין אחר הפנימית • ר' שמעון אומר
 כף מאזנים שטליה על שולי המיחס מבפנים
 טמא מבחוץ טהור • טליה על צדה • בין
 מבפנים בין מבחוץ טהור :

יום כט

ברק כח כל הכלים יש להם אחורים ותוך • כגון
 הכרים והכסתות • והשקין והמרצופין
 ד"ר יהודה ר' מאיר אומר כל שיש לו תוכרות
 יש לו אחורים ותוך • וכל שאין לו תוכרות •

א סכנתה ס"א וכן סכרו • כ קופות ס"א וסר"ס תרות

אין

צין לו אחורים ותוך • השלחן והדלפקי יש
 להם אחורים ותוך ד"ר יהודה ר' מאיר אומר
 אין להם אחורים וכן טבלא שאין לה לזבז :
 כ המרדע יש לו אחורים ותוך • משבעה
 לחרחור • מארבעה לדרבן ד"ר יהודה • רבי
 מאיר אומר אין להם • לא הזכירו ארבעה
 ושבעה • אלא לשירים : ג מדות יין ושמן •
 וזמא לסטרא ומסננת של חרדל • ומשמרת
 של יין יש להם אחורים ותוך ד"ר מאיר • רבי
 יהודה אומר אין להם • רבי שמעון אומר יש
 להם נטמאו מאחוריהן מה שבתוכן טהור •
 וצריך להטביל : ד הרבע וחצי הרבע •
 נטמא הרבע לא נטמא חצי הרבע • נטמא
 חצי הרבע לא נטמא הרבע • אמרו לפני
 רבי עקיבא הואיל וחצי הרבע אחורים
 לרבע כלי שננטמא תוכו לא נטמאו אחוריו
 אמר להן של כת קודמין היא • או נטמא
 הרבע אחורים לחצי הרבע • כלי שננטמאו
 אחוריו לא נטמא תוכו : ה נטמא הרבע
 הרבע ואחוריו טמאין • חצי הרבע ואחוריו
 טהורין • נטמא חצי הרבע • חצי הרבע

ואחוריו

ואחוריו טמאין * הרבע ואחוריו טהורין *
 נטמאו אחורי הרבע * אחורי חצי הרבע
 טהורין דברי ר' מאיר * וחבא אין חולקין את
 הגביין * וכשהוא מטביל מטביל את כלו :
 יבני כלים ואוגניהן ואזניהם * וידות הכלים
 המקבלים שנפרו עליהם משקין * מנגבן והם
 טהורים * ושאר כל הכלים (שאינם יכולים
 לקבל רמונים) שאין להם אחורים ורתוך
 שנפרו משקין על מקצתו * כלו טמא * כלי
 שננטמאו אחוריו במשקין * אחוריו טמאין *
 תוכו ואוגנו ואזניו וידיו טהורין *
 נטמא תוכו כלו טמא : * כל הכלים יש להם
 אחורים ותוך ויש להם בית צביעה ר' טרפון
 אומר לערבה גדולה של עץ * רבי עקיבא
 אומר לכוסות * רבי מאיר אומר לידים
 הטמאות והטהורות אמר רבי יוסי לא אמרו
 אלא לידים הטהורות בלבד : * כיצד היו
 ידיו טהורות ואחורי הכוס טמאים * אחזו
 בבית צביעתו * אינו חושש שמא נטמאו ידיו
 באחורי הכוס * היה שותה בכוס שאחוריו
 טמאים * אינו חושש שמא נטמא המשקה

שבפיו

שבפיו באחורי הכוס יחזר וטמא את הכוס *
 קומקום שהוא מרתיה אינו חושש שמא יצאו
 משקין מתוכו * ונגעו באחוריו וחזרו לתוכו :
 * כלי הקדש אין להם אחורים ותוך * ואין
 להם בית צביעה * ואין מטבילים כלים בתוך
 כלים לקדש * כל הכלים יורדין לידי טמאתן
 במחשבה * ואינן עולים מידי טמאתן * אלא
 בשנוי מעשה * שהמעשה מבטל מיד מעשה
 ומיד מחשבה ומחשבה אינה מבטלת * לא
 מיד מעשה ולא מיד מחשבה :

פרק כו סנדל עמקי וכיס של שנצורת * רבי
 יהודה אומר אף כפיפה מצרית * רבן
 שמעון בן גמליאל * אומר אף סנדל לדיקי
 ביוצא בהן * רבי אלו מטמאין ומטהרין שלא
 באומן * א"ר יוסי והלא כל הכלים מטמאין
 ומטהרין שלא באומן * אבל אלו אף על פי
 שהן מותרין טמאין * שההדיוט יכול להחזירם
 לא אמרו אלא בכפיפה מצרית שאף היא אומן
 אינו יכול להחזירה : * כיס של שנצורת שנטלו
 שנציו טמא * נפישט טהור * טלה עליו את
 המטלית מלמטן טמא כיס בתוך כיס שננטמא

אחד

אחר מהן במשקה * לאנטמא חבירו * צרור
 המרגלית טמא צרור המעות ר' איעור מטמא
 וחכמים מטהרים: כף לוקמי קוצים טהורה
 הזון והברבייר טמאין * והשרולין טמאים *
 והפרקל'ימין טהורים. וכל בית אצבעות
 טהורות חוץ משל קיצין מפני שהיא מקבלת
 את האוג נקרעה. אם אינה מקבלת את רוב
 האוג טהורה: ר' סנדל שנפסקה אחת מאוניו
 ותקנה טמאה מדרס נפסקה שניה ותקנה
 טהורה מן המדרס אבל טמאה מגע מדרס *
 לא הספיק לתקן את הראשונה עד שנפסקה
 שניה (טהורה) נפסק עקבו * נטל חטמו * או
 שנחלק לשנים * טהור * סוליים שנפסק מכל
 מקום טהור * מנעל שנפחת. אם אינו מקבל
 את רוב הרגל טהור מנעל שעל האמוס רבי
 אריעור מטהר וחכמים מטמאים כל חמתות
 צרורות טהורות חוץ משל ערבין * ר' מאיר
 אומר צרור שעה טהורה * צרור עוקם טמאה
 רבי יוסי אומר כל חמתות צרורות טהורות:
 האלו עזרות טמאין מדרס * עור שחשב עליו
 לשטיח * עור סקורטיא עור קטבליא עור

א וסדרולין * ב וסדרקטיון * ג טמא כלטין זכר וכן אחרים ס"ח

החזק

החמר עור הפתן עור הכתף עור הרופא עור
 הערסה * עור הלב של קטן * עור הכר * עור
 הכסת מדרס עור הפרוק עור הסורקר איעור
 אומר מדרס * וחכ'א טמא מת: י עב כסות
 ותכריך כסות מדרס * עב ארגמן ותכריך
 ארגמן * בש"א מדרס ובה"א טמא מת * עור
 שעשאו חפוי לכלים טהור * למשקלות טמא
 ר' יוסי מטהר משום אביו: י כל מקום שאין
 חסרון מלאכה מחשבה מטמאתן וכל מקום
 שיש חסרון מלאכה * אין מחשבה מטמאתן
 אלא העוצבה: י עורות בעל הבית
 מחשבה מטמאתן * ושל עבדן אין מחשבה
 מטמאתן * של גנב מחשבה מטמאתן *
 ושל גזלן אין מחשבה מטמאתן * רבי
 שמעון אומר חלופ הדברים * של גזלן
 מחשבה מטמאתן * ושל גנב אין מחשבה
 מטמאתן מפני שלא נתיאשו הבעלים: י עור
 שהוא טמא מדרס * וחשב עליו לרצועות
 ולסנדלין * כיון שנתן בו את האזמל טהור *
 דברי ר' יהודה * וחכ'א עד שימעיטנו פחות
 מחמשה טפחים * ר' אליעזר בר צדוק אומר

א החזק * ב כלל ס"ח

אף

אף העושה מטפחת מן העור טמאה * ומן
הבסותות טהורה :

פירקיו הבגד מטמא משום חמשה שמות *
השק משום ארבעה * העור משום
שלושה * העץ משום שנים * וכלי חרס משום
אחד * כלי חרס מטמא משום כלי קבור * כל
שאין לו תוך בכלי חרס * אין לו אחוריט *
מוסף עליו העץ * שהוא מטמא משום מושב *
ובן טבלה שאין לה לזבו * בכלי עץ טמאה *
ובכלי חרס טהורה * מוסף עליו העור * שהוא
מטמא משום אהלים * מוסף עליו השק שהוא
מטמא משום אריג * מוסף עליו הבגד * שהוא
מטמא משום שלש על שרש : * הבגד
מטמא משום שלשה על שלשה למדרס *
ומשום שלש על שרש לטמא מת * השק
ארבעה על ארבעה העור חמשה על חמשה
מפץ שלשה על שלשה שוין למדרס ולטמא מת
ר' מאיר אומר השק שיריו ארבעה * ותחלתו
משיגמור : * העושה שנים מן הבגד ואחד מן
השק שלשה מן השק ואחד מן העור ארבעה
מן העור ואחד מן המפץ * טהור * חמשה מן
המפץ

המפץ ואחד מן העור ארבעה מן העור ואחד
מן השק * שלשה מן השק ואחד מן הבגד
טמא * וזה הכלל כל שחבור לו מן החמור
ממנו טמא * מן הקל ממנו טהור : * המקצע
מכלם טפח על טפח טמא * משולי הקופה
טפח על טפח טמא * מצדדי הקופה ר' שמעון
טהור * וחב"א (אף) המקצע טפח על טפח
בכל מקום טמא : * בלוי נפרה וכבררה
שהתקנין לשיבה ר' עקיבא מטמא * וחכמים
מטהרין עד שיקצע * כפא שר קטן שיש לו
רגלים * אף על פי שאין בו גובה טפח טמא *
חלוק של קטן ר' אליעזר אומר כל שהוא *
וחב"א עד שיהיה בו כשיעור נמדד כפול :
אלו נמדדין כפולין * אמפליא ופמולניא *
ומכנסים וכובע * וכיס של פנדיא * ומטרית
שטריה על השפיה * אם פשוטה נמדדת
פשוטה ואם כפולה נמדדת כפולה : * הבגד
שארג בו שלשה על שלשה * ונטמא מדרס *
והשלים עליו את כל הבגד * ואחר כך נטל
(הבגד) הבגד כלו טמא מדרס נטל חוט אחד
מתחלתו טהור מן המדרס * אבל טמא מגע

מדרס • נטל חוט אחד מתחלתו • ואחר כך
השלים עליו את כל הבגד טמא מגע מדרס:
" וכן בגד שארג בו שלש על שלש • ונטמא
טמא מת' והשלים עליו את כל הבגד • ואחר
כך נטל (הבגד) הבגד כלו טמא טמא מת •
נטל חוט אחד מתחלתו טהור מטמא מת •
אבל טמא מגע טמא מת • נטל חוט אחד
מתחלתו • ואחר כך השלים עליו את כל הבגד
טהור • מפני שאמרו שלש על שלש שנתמעט
טהור • אבל שלשה על שלשה שנתמעט אף
על פי שטהור מן המדרס טמא בכל הטמאות:
" סדין שהוא טמא מדרס • ועשאו וילון טהור
מן המדרס • אבל טמא מגע מדרס • אר יוסי
וכי באיזה מדרס נגע זה • אלא אם כן נגע בו
הזב טמא במגע הזב • שלשה על שלשה
שנחלק טהור מן המדרס • אבל טמא מגע
מדרס אר יוסי וכי באיזה מדרס נגע זה • אלא
אם כן נגע בו הזב • טמא מגע הזב • " שלשה
על שלשה באשפות בריא וצורר מלח • בבית
או בריא או צורר מלח • כמה מלח יהא צורר •
רבעיר יהודה אומר דקה • וחב' אגסה אלו

ואלו מתכונים להקל • ר' שמעון אומר שוים
שלשה על שלשה באשפות • לשלש על שלש
בבית • יב שלשה על שלשה שנקרע • אם
נתנו על הכסא ובשרו נוגע בכסא • טהור •
ואם לאו טמא • שלש על שלש שנגמחה ממונה
חוט אחד • או שנגמץ בהקשר • או שני חוטין
מתאימין טהורה • שלש על שלש שהשליכה
באשפות טהורה • החזירה טמאה • לעולם
השליכה מטהרתה • וחזרתה מטמאתה
חוץ משל ארגמן • ושל זהורית טובה • רבי
אליעזר אומר מטלת חדשה כיוצא בהן רבי
שמעון אומר כלן טהורין • לא הזכירו אלא
מפני השבת אבדה:

פרק כח שלש על שלש שנתנה בכדור • או
שעשאה כדור בפני עצמה טהורה •
אבל שלשה על שלשה שנתנו בכדור טמא
עשאו כדור בפני עצמו טהור • מפני שהתפר
ממעטו • כפחות משלשה על שלשה •
שהתקינו לפוק בו את המרחץ לנער בו את
הקדרה • לקנח בו את הריחים • בין מוכן בין
שאינו מוכן טמא • דר אליעזר • רבי יהושע

אומר בין מן המוכן * בין שאינו מן המוכן
טהור ר' עקיבא אומר מן המוכן טמא ושאינו
מן המוכן טהור : * העושה אספגנית בין
בבגד ובין בעור טהורה * (רבי יוסי אומר על
העור טהורה) מלגמא בבגד טהורה ובעור
טמאה * רבן שמעון בן גמליאל אומר אף
בבגד טמאה מפני שהיא ננערת : * מטפחות
ספרים בין מצוירות * בין שאינן מצוירות
טמאות כדברי ב"ש * בה"א מצוירות טהורות
ושאינם מצוירות טמאות רבן גמליאל אומר
אלו ואלו טהורות : * כפה שהוא טמא מדרס
ונתנו על הספר טהור מן המדרס אבל טמא
טמא מת * חמת שעשאה שטיח ושטיח
שעשאו חמת טהור * חמת שעשאו תרמל
ותרמל שעשאו חמת * בר שעשאו סדין *
וסדין שעשאו בר * כסת שעשאו מטפחת או
מטפחת שעשאה כסת טמא * זה הכלל כל
ששננהו לשמו טמא * לשם אחר טהור :
* מטלית שטליה על הקופה * מטמאה אחר
ופוסלת אחר * הפרישה מן הקופה הקופה
מטמאה אחר * ופוסלת אחר * והמטלית

טהורה * טליה על הבגד * מטמאה שנים
ופוסלת אחר הפרישה מן הבגד מטמאה אחר
ופוסלת אחר והמטלית מטמאה שנים ופוסלת
אחר * וכן הטולה על השק או על העור * ר' ר
מאיר * רבי שמעון מטהר רבי יוסי אומר על
העור טהור * ועל השק טמא מפני שיהוא
אריג : * שלש על שלש שאמרו חוץ מן המלל
ר' ר שמעון * וחב"א שלש על שלש מכוונות
טליה על הבגד מרוח אחר אינו חבור משתי
רוחות זו כנגד זו חבור עשאו כמין גאם * רבי
עקיבא מטמא * וחכמים מטהרין * א"ר יהודה
במה דברים אמורים בטלית * אבל בחלוק
מלמעלן חבור * ומלמטן אינו חבור : * בגדי
עניים אף על פי שאין בהם שלש על שלש
הרי אלו טמאין מדרס * טלית שהתחילה
לקרעה * כיון שנקרע רבה אינה חבור *
הזעבים והחרכים * אין בהם משום שלש על
שלש : * כסת הסבלין טמאה מדרס משמרת
של יין אין בה משום מושב * סבכה של זקנה
טמאה משום מושב * חלוק של יוצאת החוץ *
העשוי בסבכה טהור העושה בגד מן החרס

פרק ל כלי זכובית פשוטיהן טהורין ומקבליהן
 טמאים נשברו טהרו חזר ועשה מהן
 כלים מקבלין טמאה מכאן ולהבא הטבלה
 והאסקוטלא של זכובית טהורין אסיש להם
 לזבין טמאים שולי קערה ושולי אסקוטלא
 של זכובית שהתקינה לתשמיש טהורין
 קורטסן או שפן בשופין טמאין אסקולריא
 טהורה ותמחוי ישעשאו אסקולריא טמא
 ואם מתחלה עשאו לשם אסקולריא טהור
 תרווד שהוא נתון על השלחן אם מקבל כל
 שהוא טמא ואם לאו ר' עקיבא מטמא רבי
 יוחנן בן גוריון מטהר כוס שנפגס רבו טהור
 נפגס בו שלש ברב טהור ר' שמעון אומר
 אם מפזר הוא את רוב המים טהור נקב
 ועשאו בין בבועץ בין בזפת טהור רבי יוסי
 אומר בבועץ טמא ובזפת טהור יצלוחית
 קטנה שננטל פיה טמאה וגדולה שננטל פיה
 טהורה של פליטון שננטל פיה טהורה מפני
 שהיא סורחת את היד לגנין גדולים שננטל
 פיהן טמאין מפני שהיא מתקנן לכבשין
 והאפרסם של זכובית טהורה אמר רבי יוסי

א שטס נטבו ככף נהרס ארנסס ס"א

אשריך

אשריך כלים שנכנסת בטמאה ויצאת
 בטהרה : סליק

מסכת טבול יום

פרק א המכנס חלות על מנת להפריש ונשכו
 בש"א חבור בטבול יום ובה"א אינן
 חבור מקרצות נושכות זוזו וכברים נושכים
 זה בזה האופה חמיטה על גבי חמיטה עד
 שלא קרמו בתנור וקולית של מים מחלחלת
 ורתיחת גריסין של פול ראשונה ורתיחת יין
 חדש ר' יהודה אומר אף של ארו בש"א
 חבור בטבול יום בה"א אינו חבור ומודים
 בשאר כל הטמאות בין קלות בין חמורות
 המכנס חלות על מנת שלא להפריש
 האופה חמיטה על גבי חמיטה משקרמו
 בתנור וקולית של מים שאינה מחלחלת
 ורתיחת גריסין של פול שנייה ורתיחת יין
 ישן ושל שמן לעורם ושל עדשים ר' יהודה
 אומר אף של טופח טמאים בטבול יום ואין
 צריך לומר בכל הטמאות : מסמר שאחר
 הכפר וגרגר מלח קטן וחרחור פחור
 מכאצבע ר' יוסי אומר כל שהוא נאכל עמו

טמאים

טמאים בטבול יום * ואין צריך לומר בכל
 הטמאות * ר' ה' צרור שבבבב ונגר מלח
 גדול והתורמוס והחרחור יתר מבאצבע * ר'
 יוסי אומר כל שאינו נאכל עמו טהורים באב
 הטמאה * ואין צריך לומר בטבול יום *
 השעורה והכסמת בזמן שאינו קלופין *
 התיאה והחלתית והאלום רבי יהודה אומר
 אף אפונים שחורים טהורים באב הטמאה *
 ואין צריך לומר בטבול יום * ר' מאיר * והכ"א
 טהורים בטבול יום וטמאים בכל הטמאות *
 השעורה והכסמת בזמן שהן קלופין והחטה
 בין שהיא קלופה * בין שאינה קלופה הקצח
 והשומשום והפרפל * ר' יהודה אומר אף
 אפונים לבנים טמאים בטבול יום * ואין צריך
 לומר בכל הטמאות :

פירק * משקרה טבול יום * כמשקין שרהוא נוגע
 בהן * אלו ואלו אינם מטמאין ושאר כל
 הטמאין בין קלין בין חמורין המשקין היוצאין
 מהן * כמשקין שרהוא נוגע בהן * אלו ואלו
 תחלה חוץ מן המשקה שרהוא אב הטמאה:
 בקדרה שהיא מראה משקין ונגע בהן טבול

יום * אם היה משקה תרומה * המשקין פסולין *
 והקדרה טהורה * ואם היה משקה חולין * הכל
 טהור * ואם היו ידיו מסואבות * הכל טמא *
 זה חמר בידיים * מבטבול יום * וחמר בטבול
 יום מבידיים * שספק טבול יום פוסל את
 התרומה * והידיים ספקן טהור * * המקפה של
 תרומה זה השום והשמן של חולין * שנגע טבול
 יום במקצתן פסל את כלם המקפה של חולין
 והשום והשמן של תרומה * שנגע טבול יום
 במקצתן לא פסל אלא מקום מגעו * ואם היה
 השום מרבה * הולכין אחר הרוב * אמר רבי
 יהודה אימתי בזמן שהוא גוש בקערה * אבל
 אם היה מפור במדוכה טהור * מפני שרהוא
 רוצה בפזורו * ושאר כל הנדרוכין שדכן
 במשקין * אבל את שדרכן לרוך במשקים *
 ודכן שלא במשקין והן גוש בקערה הרי אלו
 בעגול של דבלה : * המקפה והחמיטה של
 חולין * ושמן של תרומה צף על גביהן * ונגע
 טבול יום בשמן * לא פסל אלא השמן * ואם
 חבץ * כל מקום שהלך השמן פסל : * ה' בשר
 הקדש שקרם עליו הקיפרה * נגע טבול יום

ישגדמעה או שנתחמצה בשאור של תרומה
 אינה נפסלת בטבול יום * ר' יוסי ור' שמעון
 פוסלין * עסה שהכשרה במשקה * ונלושה
 במי פירות * ונגע בה טבול יום * ר' אליעזר בן
 יהודה איש ברתותא אומר משום ר' יהושע
 פסל את כלה ר' עקיבא אומר משמו לא פסל
 אלא מקום מגעו * ה' ירק של חולין שבשלו
 בשמן של תרומה * ונגע בו טבול יום רבי
 אליעזר בן יהודה איש ברתותא אומר משום
 רבי יהושע פסל את כרו * רבי עקיבא אומר
 משמו * לא פסל אלא מקום מגעו * י טהור
 שנגס מן האבל ונפל עד בגדיו ועל כפר של
 תרומה טהור היה אוכל זיתים פצועים ותמרים
 רטובות כל שהוא רוצה למוץ את גרעינתו *
 ונפל עד בגדיו ועל כפר של תרומה טמא *
 היה אוכל זיתים נגובין * ותמרים יבשות * כל
 שאינו רוצה למוץ את גרעינתו * ונפל עד
 בגדיו ועל כפר של תרומה טהור * אחר
 טהור ואחר טבול יום כאלו * רבי מאיר
 אומר אלו ואלו טמאין בטבול יום * שמשקין
 של טמא מבשרים לרצונו * ושלם לרצונו *

וחכ"א

וחכ"א אין טבול יום טמא :

פרק אכל מעשר שהכשר במשקה * ונגע
 בו טבול יום * או ידים מסואבות *
 מפרישין ממנו תרומת מעשר בטהרה * מפני
 שהוא שלישי * והשלישי טהור לחולין *
 כ האשה שהיא טבולת יום לשה את העסה *
 וקוצרה לה חלה * ומפרישתה * ומניחתה
 בכפישה (מצרית) או בנחותא ומקפת וקורא
 לה שם * מפני שהיא שלישי והשלישי טהור
 לחולין * ג עריבה שהיא טבולת יום לשיין בה
 עסה * וקוצין ממנה חלה * ומקפת וקורין לה
 שם מפני שהיא שלישי והשלישי טהור לחולין *
 ד לגין שהוא טבול יום * ומלאהו מן החבית
 מעשר טבל * אם אמר הרי זו תרומת מעשר *
 משתחשך הרי זו תרומת מעשר * אם אמר
 הרי זו ערוב לא אמר כלום * נישברה החבית
 הלגין בטבלו נישבר הלגין החבית בטבלה *
 ה בראשונה היו אמרים מחללין על פירות עם
 הארץ חזרו לומר אף על מעותיו * בראשונה
 היו אמרים * הוצא בקולר ואמר כתבו נט
 לאשת הרי אלו יכתבו ויתנו * חזרו לומר אף

המכרש

א וקורא כ"ט . ב לכו לשון המכרש כ"ט ל"ט . ג לכתבו ומקלין ט"ט

המפרש והיוצא בשירה * רבי שמעון שזורי
 אומר אף המסכן : י הכדומים האשקלונים
 שגשברו * ואנקלי שלהם קיימת הרי אלו
 טמאין * המעבר והמורה והמגוב * וכן מסרק
 שדראש שנטרה אחת משניהן * ועשאן של
 מתכות הרי אלו טמאין * ועל כלן אר' יהושע
 דבר חדש חדשו הסופרים ואין למה להשיב:
 התורם את הבור ואמר הרי זו תרומה על
 מנת שתעלה שרום * שלום מן השכר ומן
 השפיכה אבל לא מן הטמאה * רבי שמעון
 אומר אף מן הטמאה נשברה אינה מדמעת
 עד היכן תשבר ולא תדמע * כדי שתתגלגל
 ותגיע לבור * רבי יוסי אומר אף מי שהיה בו
 דעת להתנורת ולא התנרה * נשברה אינה
 מדמעת * מפני שהוא תנאי בית דין : סדין

מסכת מכשירין

פרקא כל משקה שתחלתו לרצון אף על פי
 שאין סופו לרצון * או שסופו לרצון אף
 על פי שאין תחלתו לרצון הרי זה בכי יתן *
 משקין טמאים * מטמאין לרצון ושלא לרצון:
 המרעיד את האילן להשיר ממנו * אובלין

או את הטמאה אינן בכי יתן * להשיר ממנו
 משקין * בש"א היוצאין ואת שבו בכי יתן *
 ובה"א היוצאין בכי יתן * ואת שבו אינן בכי
 יתן מפני שהיו מתכוין שיצאו מכלו :
 המרעיד את האילן ונפל על חבירו * או
 סבה ונפלה על חברתה ונתחתיהן זרעים או
 ירקות מחבריין לקרקע בש"א בכי יתן בה"א
 אינן בכי יתן * אר' יהושע משום אבא יוסי
 חרי קפרי איש טבעון * תמה עצמד אם יש
 משקה טמא בתורה * עד שיתכוין ויתן
 שגאמר וכי יתן מים עד זרע : הנוער אגודה
 של ירק וירדו מצד העליון לתחתון * בש"א
 בכי יתן * ובה"א אינם בכי יתן * אמרו ב"ה
 רב"ש והלא הנוער את הקלה חוששים אנו
 שגא יצאו מן העלה לעלה * אמרו להן בש"ש
 שהקלה אחר ואגדה קלחים הרבה * אמרו
 להם ב"ה הרי המעלה שק מלא פירות ונתנו
 על גבי הנהר * חוששים אנו שגא ירדו מצד
 העליון לתחתון * אבל אם העלה שנים ונתנן
 זה על גבוהה התחתון בכי יתן * ר' יוסי אומר
 התחתון טהור : הממהק את הכרישה

והפוחט שערו בכסותו ר' יוסי אומר היוצאין
בכי יתן ואת שבו אינם בכי יתן מפני שהוא
מתכוין שיצאו מכלו : הנופח בערשית
לברקן * אם יפות הן רבי שמעון אומר אינן
בכייתן * וחכ"א בכי יתן * האוכל שמשמין
באצבעו משקין שעל ידו * רבי שמעון אומר
אינן בכי יתן * וחכ"א בכי יתן * הטומן פירותיו
במים מפני הגנבים * אינן בכי יתן * מעשה
באנשי ירושלים שטמנו דבילתן במים * מפני
הסקרים וטהרו להן חכמים * הנותן פירותיו
בשבלת הנהר * להביאן עמו אינן בכי יתן :
ברק * זיעת בתים * בורות שיהין ומערות
טהורה * זיעת אדם טהורה * שתה מים
טמאים * והזיע זיעתו טהורה * בא במים
שאובים * והזיע זיעתו טמאה * נסתפג ואחר
כך הזיע זיעתו טהורה : * מרחץ טמאה *
זיעתה טמאה * וטהורה בכי יתן * בריכה
שבתית * והבית מזיע מחמתה * אם טמאה
זיעת כל הבית שמחמת הבריכה טמאה :
ג * שתי בריכות * אחת טהורה ואחת טמאה *
המזיע קרוב לטמאה טמא * קרוב לטהורה

ה רבי עזרי ס"ה גמלות אחרות רבי פישין

טהור

טהור מחצה למחצה טמא ברזל טמא שבללו
עם ברזל טהור * אם רוב מן הטמא טמא * ואם
רוב מן הטהור טהור * מחצה למחצה טמא *
גסטריות שישאל ונכרים מטילין לתוכן * אם
רוב מן הטמא טמא * ואם רוב מן הטהור
טהור * מחצה למחצה טמא מי שפיכות שידרו
עליהן מי גשמים * אם רוב מן הטמא טמא * ואם
רוב מן הטהור טהור * מחצה למחצה טמא *
אימתי בזמן שקדמו מי שפיכות * אבל אם
קדמו מי גשמים אפילו כל שהן למי שפיכות
טמא : * הטהורף את גגו * והמכבס את כסותו
וירדו עליהן גשמים * אם רוב מן הטמא טמא *
ואם רוב מן הטהור טהור * מחצה למחצה
טמא * ר' יהודה אומר אסהוסיפו לנטף : * עיר
שישראל ונכרים דרים בה * והיתה בה מרחץ
מרחצת בשבת * אם רוב נכרים רוחץ מיד * ואם
רוב ישראלים ימתין כדי שיחמו החמין * מחצה
למחצה * ימתין כדי שיחמו החמין * ר' יהודה
אומר באמבטיקטנה * אם יש בה רשות רוחץ
מיד : * היה בה ירק נמכר * אם רוב נכרים
לוקח מיד * ואם רוב ישראלים ימתין כדי שיבאו

ממקום

ה סעקר ס"ה

ממקום קרוב • מחצה למחצה ימתין כדי
 שיבאו ממקום קרוב • ואם יש בה רשות לוקח
 מיד • ימצא בה תינוק משלך • אסרו נכרים
 נכרי ואסרו ישראל ישראל מחצה למחצה
 ישראל • ר' יהודה אומר הולכין אחר רוב
 המשליכין • מציא בה מציאה • אם רוב
 נכרים אינו צריך להכריז • ואם רוב ישראל
 צריך להכריז • מחצה למחצה צריך להכריז
 מציא בה פת הולכין אחר רוב הנחתומין ואם
 היתה פת עיסה • הולכין אחר רוב אוכלי פת
 עיסה • ר' יהודה אומר אם היתה פת קיבר
 הולכין אחר רוב אוכלי פת קיבר • מציא
 בה בשר הולכין אחר רוב הטבחים אם היה
 מבשר • הולכין אחר רוב אכלי בשר מבשר •
 המוציא פירות בדרך • אם רוב מכניסין
 לבתיהן פטור • ולמכור בשוק חבי מחצה
 למחצה דמאי אוצר שישאל ונכרים מטילין
 לתוכו אם רוב נכרים ודאי • ואסרו ישראל
 דמאי מחצה למחצה ודאי ר' מאיר וחב' א'
 אפילו בלס נכרים וישראל אחר מטיל לתוכו
 דמאי • פירות שניה שרבו על של שלישית

ושל

ושל שלישית על של רביעית • ושל רביעית
 על של חמישית • ושל חמישית על של ששית
 ושל ששית על של שביעית • ושל שביעית
 על של מוצאי שביעית • הולכין אחר הרוב •

מחצה למחצה להחמיר :

פרק שש שהוא מלא פירות • ונתנו על גב
 הנהר • או על פי הבור • או על מעלות
 המערה ושאו • כל ששאבו בבי יתן • רבי
 יהודה אומר כל שהוא כנגד המים בבי יתן •
 וכל שאינו כנגד המים • אינו בבי יתן • כ
 חבית שהיא מלאה פירות • ונתונה לתוך
 המשקין • או מלאה משקין • ונתונה לתוך
 הפרות ושאו • כל ששאבו בבי יתן • באלו
 משקין אמרו במים ובין ובחמץ • ושאר כל
 המשקין טהורין • ר' נחמיה מטהר בקטנית •
 שאין הקטנית שואבת • הרודה פת חמה •
 ונתנה על פי חבית של יין • ר' מאיר מטמא
 ר' יהודה מטהר • ר' יוסי מטהר בשל חטים
 ומטמא בשל שעורים מפני שהשעורים
 שואבות • הרמב"ם את ביתו • ונתנו חטים
 וטננו • אם מחמת המים בבי יתן • ואם מחמת

הסלע אינן בכי יתן והמכבס את כסורתו
בעריבה ונתן בה חטים וטננו * אם מחמת
המים בכי יתן * ואם מחמת עצמם אינן בכי
יתן * המטנן בחול * הרי זה בכי יתן * מעשה
באנשי המחוז שהיו מטינין בחול אמרו להם
חכמים אם כך הייתם עושים לא עשיתם
טהרות מומיכם * המטנן בטיט הנגוב * רבי
שמעון אומר אם יש בו משקה טופח בכי יתן
ואם לאו אינן בכי יתן * המרבץ את גרנו אינו
חויש שמא נתן בה חטים וטננו * המלקט
עשבים כשהטר עליהם * להטן בהם חטים *
אינן בכי יתן * ואם נתבון לכך הרי זה בכי יתן
המוליד חטים לטחון * וירדו עליהם גשמים *
אם שמח בכי יתן * ר' יהודה אומר אי אפשר
שלא לשמוח אלא אם עמד * והיו זיתיו
נתונים בגג * וירדו עליהן גשמים * אם שמח
בכי יתן * רבי יהודה אומר אי אפשר שלא
לשמוח * אלא אם פקק את הצנור * או אם
חלחל לתוכן והחמרים שהיו עוברים בנהרי
ונפרו שקיהם למים * אם שמחו בכי יתן * רבי
יהודה אומר אי אפשר שלא לשמוח * אלא

אם הפכו * היו רגליו מלאות טיט * וכן רגלי
בהמתו * ועבר בנהר * אם שמח בכי יתן * רבי
יהודה אומר אי אפשר שלא לשמוח * אלא
אם עמד והדיח * באדם ובבהמה טמאה
לעולם טמא * המוריד את הגלגלים ואת
כלי הבקר * בשעת הקדים למים * בשביל
שיחוצו * הרי זה בכי יתן * המוריד בהמה
לשתות * המים העולים בפיה בכי יתן *
וברגליה אינן בכי יתן * אם חשב שידחו
רגליה * אף העולים ברגליה בכי יתן * בשעת
היתק והדיש * לעולם טמא * הורידה חרש
שוטה וקטן * אף על פי שחשב שידחו רגליה
אינן בכי יתן * שיש להן מעשה ואין להם
מחשבה :

פיקר השוחה לשתות * המים העולים בפיו
ובשפמו בכי יתן * בחוטמו * ובראשו
ובזקנו אינן בכי יתן * הממלא בחבית * המים
העולים אחריה * ובחבל שהוא מכוון על
צוארה * ובחבל שהוא לצרכה * הרי זה בכי
יתן * ובמה הוא צרכה * רבי שמעון בן אלעזר
אומר טפח * נתנה תחת הצנור אינן בכי יתן :

כמי שירדו עליו גשמים * אפילו אב הטמאה
 אינו בכי יתן * ואם נער בכי יתן * עמד תחת
 הצנור * להקר או לרוח * בטמא טמאין *
 ובטהור בכי יתן * הכופה קערה על הכתל *
 בשביל שתדח * הרי זה בכי יתן * אם בשביל
 שלא ילקה הכתל * אינן בכי יתן * ר' חבית
 שירד הדלף לתוכה * בש"א ישבר * בה"א
 יערה * ומזרים שהוא מושיט את ידו ונוטר
 פירות מתוכה והם טהורים * ה' עריבה שירד
 הדלף לתוכה * הנתזין והצפין אינן בכי יתן *
 נטלה לשפכה * בש"א בכי יתן * ובה"א אינן
 בכי יתן * הניחה שירד הדלף לתוכה * הנתזין
 והצפין בש"א בכי יתן * בה"א אינן בכי יתן *
 נטלה לשפכה * אלו ואלו מודים שהן בכי
 יתן * המטביל את כליו * והמכבס את כסותו
 במערה המים העולים בידיו בכי יתן * ברגליו
 אינן בכי יתן * ר' אליעזר אומר אם אי אפשר
 לו שירד אלא אם בן ימנפורגליו * אף העולין
 ברגליו בכי יתן * קפה שהיא מלאה
 תורמוסין * ונתנה לתוך מקוה * מושיט ידו
 ונוטר תורמוסין מתוכה * והם טהורים העלם

מן המים הנוגעים בקפה טמאים * ושאר כל
 התורמוסין טהורים * צנן שבמערה * נדרה
 מדיחתו והוא טהור * העלתו כל שהוא מן
 המים טמא * פירות שנפלו לתוך אמת המים
 פשטמי שהיו ידיו טמאות * ונטלן ידיו טהורות
 והפירות טהורים * ואם השב שידחו ידיו * ידיו
 טהורות * והפירות בכי יתן * קדרה שהיא
 מלאה מים * ונתנה לתוך המקוה * ופשט אב
 הטמאה את ידו לתוכה טמאה * מנע טמאות
 טהורה ושאר כל המשקין טמאין * שאין המים
 מטהרים את שאר המשקין * ה' הממלא
 בקילון * עד שלשה ימים טמאים * רבי עקיבא
 אומר אם נגבו מיד טהורים * ואם לא נגבו *
 אפילו עד שלשים יום טמאים * עצים שנפלו
 עליהם משקין וירדו עליהם גשמים * אם רבו
 טהורים * הוציאם שירדו עליהם גשמים * אף
 עד פי שרבו טמאים * בלעו משקים טמאים *
 אף עד פי שהוציאם שירדו עליהן גשמים
 טהורין * ולא יסיקם אלא בידים טהורות
 בלבד * ר' שמעון אומר אם היו לחין והסיקן
 ורבו המשקין הוציאן מהן * על המשקין

שבלעו טהורים: פרק ה' מי שטבל בנהר * והיה לפניו נהר אחר
ועבר בו טהרו שניים את הראשונים *
דחהו חברו לשברו וכן לכהמתו טהרו שניים
את הראשונים ואם כמשחק עמו הרי זה בכי
יתן: * השט על פני המים * הנתזין אינן בכי
יתן ואם נתכוון להתזעל חבירו הרי זה בכי
יתן * העושה צפור במים * הנתזין ואת שבה
אינן בכי יתן: * פירות שירד הדלף לתוכן *
ובלדן שינגבו * ר' אומר בכי יתן וחכ"א אינן
בכי יתן: * המודר את הבור בין לעמקו בין
לרחבו הרי זה בכי יתן * ר' טרפון * ר' עקיבא
אומר לעמקו בכי יתן * ולרחבו אינו בכי יתן:
הפ"ש ידואו רגליו אוקנה לבור לידע אם יש
בו מים אינן בכי יתן לידע כמה מים יש בו
הרי זה בכי יתן זרק אבן לבור לידע אם יש בו
מים הנתזין אינן בכי יתן * ואת שבאבן
טהורין: * החובט על ר' שלח חוץ למים בכי
יתן לתוך המים אינן בכי יתן * יוסי אומר אף
לתוך המים בכי יתן * מפני שהוא מתכוין
שיצאו עם הצואה: * המים העולים בספינה

א' דמיון לו דמיון * כ' כולל * ג' כרכי טהור * ד' נדמה * ה' חרות דכי טהור * וב' עקל

ובעקל ובמשוטות אינן בכי יתן * במצודות
וברשתות ובמכמרות אינן בכי יתן * ואם נער
בכי יתן * המוליך את הספינה לים הגדול
לצרפה * המוציא מסמר בג' שמים לצרפו *
המניח את האור בג' שמים לכבותו הרי זה בכי
יתן: * קס"א שר * שלחנות והשיפא * של
לכנים אינן בכי יתן * ואם נער בכי יתן: * כל
הנצוק טהור * חוץ מדבש הזיפין והצפחת *
בש"א אף המקפה של גריסין ושל פול מפני
שהיא סולדת לאחריה: * המערה מחם לחם
ומצונן לצונן ומחם לצונן טהור * מצונן לחם
טמא * ר' שמעון אומר אף המערה מחם לחם
וכוחו של תחתון יפדה משל עליון טמא:
" האשה שהיו ידיה טהורות * ומגיסה בקדרה
טמאה * אם הזיעו ידיה טמאות * היו ידיה
טמאות ומגיסה בקדרה טהורה * אם הזיעו
ידיה הקדרה טמאה * ר' יוסי אומר אם נטפן *
השוקל ענבים בכף מאזנים היין שבכף טהור
עד שיערה לתוך הכלי * הרי זה דומה לסלי
זיתים וענבים שהן מנטפין:

הנועלה

א' ל"ג וכו' * ב' ל"ג טמא * ג' עין כמי * ד' כספן * ה' א'

פרקי המעלה פירותיו לגג מפני הכנימה יורד
 עליהם טל אינן בכי יתן * אם נתפון לכך
 הרי זה בכי יתן * העלן חרש שומה וקטן * אף
 על פי שחשב שירד עליהן הטל אינן בכי
 יתן * שיש להם מעשה ואין להן מחשבה :
 כ המעלה את האגודות ואת הקציעות ואת
 השום לגג בשביל שימתינו אינן בכי יתן כל
 האגודות של בית השוקים טמאין * ר' יהודה
 מטהר בלחים * אמר ר' וכי מפני מה טמאום
 אלא מפני משקרה הפרה * כל הקמחין
 והסלתות של בית השוקים טמאים החילקה
 הטרגיים והטסגני * טמאים בכל מקום : * כל
 הבצים בחזקת טהרה * חוץ משל מוכרי
 משקה * ואם היו מוכרין עמהן פירות יבשים
 טהורות כל הדגים בחזקת טמא היר' יהודה
 אומר חתיבת אלתית * ודג המצרי הבא
 בקפה * וקלים האספגין * הרי אלו בחזקת
 טהרה כל הציר בחזקת טמאה ועל כדם עם
 הארץ נאמן לומר טהורים הן חוץ משל דגה
 מפני שהן מפקדין אותם אצל עם הארץ רבי
 איעזר בן יעקב אומר ציר טהור שנפל לתוכו

מ'ם א ים מ סוכן מאיר * כ מן הדנה כוסתק א'

מים כל שהן טמא : ר שבעה משקין הן הטל
 והמים והיין והשמן והדם והחלב * ודבש
 דבורים * דבש צרעים טהור ומותר באכילה :
 התולדות למים היוצא מן העין * מן האוזן * מן
 החטם * מן הפה * מי רגלים בין גדולים בין
 קטנים * לדעתו ושלא לדעתו תולדות לדם *
 דם שחיטה בבהמה ובחיה ובעופות
 הטהורים ודם הקזה לשתיה מי חלב בחלב
 והמוחל בשמן שאין המוחל יוצא מידי שמן *
 ד'ר שמעון * רבי מאיר אומר אף על פי שאין
 עמו שמן * דם השרץ כבשרו * מטמא ואינו
 מכשיר * ואין לנו ביוצא בו * י אלו מטמאין
 ומכשירין * זוכו של זב ורוקו ושכבת זרעו *
 ומימי רגליו * ורביעית דם מן המת ודם הנדה
 ר' אליעזר אומר שכבת זרע אינה מכשרת *
 רבי אלעזר בן עזריה אומר דם הנדה אינו
 מכשיר * ר' שמעון אומר דם המת אינו מכשיר
 ואם נפל על הדלעת * גורדה והיא טהורה :
 * אלו לא מטמאין ולא מכשירין * הזיערה
 והליחה סרוחה והראי * והדם היוצא עמהם *
 ומשקה בן שמונה רבי יוסי אומר חוץ מדמו

T. VI. לח 38 א נסר' ט גרוס פס' . ב גדל' ט גורדה והשותה

והשותה מי טבריא אף על פי שיוצאין נקיים
דם שחיטה בבהמה בחיה ובעופות הטמאים
ודם הקזה לרפואה ר' אליעזר מטמא באלו
ר' שמעון בן אלעזר אומר חלב הזכר טהור:
ח חלב האשה מטמא לרצון * ושלא לרצון *
וחלב הבהמה אינו מטמא אלא לרצון * אמר
רבי עקיבא קל וחמר הדברים מה אם חלב
האשה שאינו מיוחד אלא לקטנים * מטמא
לרצון ושלא לרצון * חלב הבהמה שהוא
מיוחד לקטנים ולגדולים * אינו דין שיטמא
לרצון ושלא לרצון * אמרו לו לא * אם טמא
חלב האשה שלא לרצון שרם מגפתה טמא *
יטמא חלב הבהמה שלא לרצון * שדם
מגפתה טהור * אמר להם מחמיר אני בחלב
מבדם שהחולב לרפואה טמא * והמקין
לרפואה טהור * אמרו לו סלי זיתים וענבים
יוביחו * שהמשקין היוצאין מהן לרצון טמאים
ושלא לרצון טהורים * אמר להן לא אם
אמרתם בסלי זיתים וענבים שתחילתן אכל
וסופן משקה תאמרו בחלב שתחילתו וסופו
משקה עד כאן היתה תשובה אמר ר' שמעון

מכאן ואילך היינו משיבין לפניו * מי גשמים
יוביחו * שתחלתן וסופן משקה ואינן מטמאין
אלא לרצון * אמר לנו לא אם אמרתם במי
גשמים * שאין רבן לאדם אלא לארצות
ולאילנות * ורוב החלב לאדם: סליק

מסכת עוקצים

פירא כל שהוה יד ורגל שומר * מטמא *
ומטמא ולא מצטרף שומר אף על פי
שאינו יד מטמא ומטמא ומצטרף * לא שומר
ולא יד * לא מטמא * ולא מטמא: = שרשי
השום והבצלים והקפלוטות בזמן שהן רחין *
והפיטמא שלהן בין לחה בין יבשה והעמוד
שהוא מכוון כנגד האכל * שרשי החזרין
והצנון והנפוס * ד"ר מאיר * ר' יהודה אומר
שרש צנון גדול מצטרף * והסיב שלו אינו
מצטרף שרשי המנתא והפיגס וירקות שדה
וירקות גנה שעקרן לשתלן * והשדרה של
שבלת * והלבוש שדה ר' אלעזר אומר הסוג
של רצפות * הרי אלו מטמאין ומטמאין *
ומצטרפין: = אלו מטמאין * ומטמאין ולא
מצטרפים שרשי השום והבצלים והקפלוטות

בזמן שהם יבשים והעמוד שאינו מכוון כנגד האכל ויד הפרכיל טפח מכאן וטפח מכאן יד האשכול כל שהוא וזנב של אשכול שרקנה ויד המכבד של תמרה ארבעה טפחים וקנה של שבלת שלשה טפחים ויד כל הנקצרים שלשה שאין דרכן לקצר יריהם ושרשיהם כל שהן ומדעין של שבולין הרי אלו מטמאין ומטמאין ולא מצטרפין יד אלו לא מטמאין ולא מטמאין ולא מצטרפין (שרשי) קלסי הכרוב וחליפות תרדים והלפת את שדרכן לגזו ונעקרו ר' יוסי מטמא בכלן ומטהר בשרשי קלסי הכרוב והלפת: כל ידות האובלין שבססן בגרן טהורים ר' יוסי מטמא פסיגת של אשכול שרקנה טהורה שייר בה גרגיר אחד טמאה שרביט של תמרה שרקנו טהור שייר בו תמרה אחת טמא וכן בקטניות שרביט שרקנו טהור שייר בו גרגיר אחד טמא ר' אלעזר בן עזריה מטהר בשל פול ומטמא בשל קטניות מפני שהיו רוצה במשמושן: עוקצי תאנים וגרוגרות והכלוסים והחרובים הרי אלו

מטמאין

למטמאין

מטמאין ומטמאין ומצטרפין ר' יוסי אומר אף עקץ דלעת עוקצי האגסין והקרסטמלין והפרישין והעורדין עקץ דלעת טפח עקץ קנרס טפח ר' אלעזר בר ר' צדוק אומר טפחים הרי אלו מטמאין ומטמאין ולא מצטרפין ושאר כל העוקצים לא מטמאין ולא מטמאין:

פרק ב זיתים שכבשן בטרפיהן טהורין לפי שלא כבשן אלא למראה בשות של קשות והנץ שדה טהורה ר' יהודה אומר כל זמן שהיא לפני התגר טמאה: כל הגלעינין מטמאות ומטמאות ולא מצטרפות גלעינה של רטב אף על פי יוצאה מצטרפת וישל יבשה אינה מצטרפת לפיכך חותל של יבשה מצטרף וישל רטב אינו מצטרף גלעינה שמקצתה יוצאה שכנגד האכל מצטרף עצם שיש עליו בשר שכנגד האכל מצטרף היה עליו מצד אחד רבי ישמעאל אומר רואין אותו כאלו הוא מקיפו בטבעת וחכ"א שכנגד האכל מצטרף כגון הפיאה

והאזוב

א קודם כלי' ב עורים ס"א . ג חוקם ס"א . ד שמעין ס"א

והאזוב והקורנית : הרמון והאבטיח שנמוק
 מקצתו * אינו מצטרף * שלם מבין ומכאן
 ונמוק מן האמצע * אינו מצטרף * הפטמה
 של רמון מצטרפת * והניץ שלו אינו מצטרף *
 רבי אליעזר אומר אף המסרק טהור : דכל
 הקליפין מטמאות ומטמאות ומצטרפות רבי
 יהודה אומר שלשה קליפין בבצל * הפנימית
 בין שלימה בין קדורה מצטרפת * האמצעית
 שלימה מצטרפת וקדורה אינה מצטרפת *
 והחיצונה בין כך ובין כך טהורה : והמחתך
 לבשל אף על פי שלא מרק אינו חבור *
 לכבוש ולשדוק ולהניח על השלחן חבור *
 התחיל לפרק אכל שהתחיל בו אינו חבור *
 האגוזים שאמנן * והבצלים שחמרן * הריאלו
 חבור התחיל לפרק באגוזים ולפקל בבצלים
 אינו חבור * האגוזים והשקדים חבור * עד
 שירפס : וביצה מגלגלת עד שיגוס * ושלוקה
 עד שירפס * עצם שיש בו מוח חבור עד
 שירפס * הרמון שפרדו חבור * עד שיקיש עליו
 בקנה כיוצא בו שלל הכובסין והבגד שהוא
 תפור בכלאים חבור * עד שיתחיל להתיר :

י עלי ירקות ירוקים מצטרפין * ולבנים אינם
 מצטרפין * ר' אלעזר בר צדוק אומר הלבנים
 מצטרפין בכרוב * מפני שהן אכל * ובחורין
 מפני שהן משמרין את האכל : עלי בצלים
 ובני בצלים * אם יש בהן ריר משתערין בכמות
 שהן * אם יש בהן חלל ממעך חללן * פרת
 ספגנית משתערת בכמות שהיא * אם יש בה
 חלל ממעך את חללה בשר העגל שנתפת *
 ובשר זקנה שנתמעט משתערין בכמות שהן :
 ט קשות שנטעה בעציץ והגדילה ויצאה חוץ
 לעציץ טהורה * אר שמעון מהטיבה לטהר *
 אלא הטמא בטמאתו * והטהור יאכל : כרי
 גדלים וכרי אדמה * שהשרשים יכולין לצאת
 בהן * אינם מכשירים את הזרעים עציץ נקוב
 אינו מכשיר את הזרעים * ושאינו נקוב מכשיר
 את הזרעים * כמה הוא שיעורו של נקב * כדי
 שיצא בו שרש קטן * מלאהו עפר עד שפתו *
 הרי הוא כטבלא שאין לה לזבין :

פרק ייש צריבין הכשר ואינן צריבין מחשבה *
 מחשבה והכשר מחשבה ולא הכשר *
 לא הכשר ולא מחשבה * כל האוכלים

המיוחדים לאדם צריכין הכשר ואינן צריכין
 מחשבה : כי החותך מן האדם מן הבהמה
 ומן החיה ומן העופות מנבלת העוף הטמא
 והחלב בכפרים ושאר כל ירקות שדה חוץ
 משמרקעים ופטירות רבי יהודה אומר חוץ
 מכרישי שדה והרגילה ונגן החלב ר' שמעון
 אומר חוץ מן העכביות רבי יוסי אומר חוץ
 מן הכלוסין הרי אלו צריכין מחשבה והכשר:
 נבלת בהמה טמאה בכל מקום ונבלת
 העוף הטהור בכפרים צריכין מחשבה ואינן
 צריכין הכשר נבלת בהמה טהורה בכל
 מקום ונבלת העוף הטהור והחלב בשוקים
 אינן צריכין מחשבה ולא הכשר ר' שמעון
 אומר אף הגמל והארנבת והשפן והחזיר :
 השבת משנתן טעמו בקדרה אין בו משום
 תרומה ואינו מטמא טמאת אוכלים לולבי
 זרדים ושל עדל ועלי הדוף השוטה אינן
 מטמאין טמאת אוכלים עד שימתקו רבי
 שמעון אומר אף של פקועות כיוצא בהם:
 הקושט והחמס וראשי בשמים התיארה
 והחלתית והפלפלין ותלות חריע נלקחים

א הכלוסים ס"א כ חרוץ סכיאם נמים וחקים

בכסף

בכסף מעשר ואינן מטמאין טמאת אוכלים
 דר עקיבא אמר לו רבי יוחנן בן נורי אם
 נלקחים בכסף מעשר מפני מה אינן מטמאים
 טמאת אוכלין ואם אינן מטמאים טמאת
 אוכלים אף הם לא ילקחו בכסף מעשר :
 הפגין והבטר רבי עקיבא מטמא טמאת
 אוכלין רבי יוחנן בן נורי אומר משיבואו
 לעזרת המעשרות פריצי זתים וענבים ב"ש
 מטמאין ובה מטהרין הקצח ב"ש מטהרין
 ובה מטמאין ובן למעשרות : הקור הרי
 הוא בעץ דכל דבר אלא שהוא נלקח בכסף
 מעשר כפניות אוכלין ופטורות מן המעשרות:
 דגים מאימתי מקבלין טמאה ב"ש אומרים
 משיצודו ובה אומרים משימותו רבי עקיבא
 אומר אם יכולין לחיות יחור של תאגרה
 שנפישח ומעורה בקליפה רבי יהודה מטהר
 וחב"א אם יכול לחיות תבואה שנעקרה
 ומעורה אפילו בשרש קטן טהורה : חלב
 בהמה טהורה אינו מטמא טמאת נבילות
 לפיכך הוא צריך הכשר חלב בהמה טמאה
 מטמא טמאת נבילות לפיכך אינו צריך

הכשר

T. VI. טל 59

הַכֹּשֶׁר דְּגִים טְמֵאִים וְחַגְבִּים טְמֵאִים צְרִיכִין
 מִחֲשֵׁבָה בַּכְּפָרִים : י כוֹרֶת דְּבוּרִים ר' אֵיעֹזר
 אֹמֵר הָרִי הִיא בְּקֶרֶע * וְכֹתֵבִין עֲלֶיהָ
 פְּרוּזְבוּל * וְאִינָה מְקַבֶּלֶת טְמֵאָה בְּמִקּוּמָה *
 וְהַרְוּדָה מְמַנָּה בְּשֵׁבֶת חֵיב חֲטָאת * וְחֶכְ"א
 אִינָה בְּקֶרֶע * וְאִין כֹּתֵבִין עֲלֶיהָ פְּרוּזְבוּל *
 וּמְקַבֶּלֶת * טְמֵאָה בְּמִקּוּמָה * וְהַרְוּדָה מְמַנָּה
 בְּשֵׁבֶת פָּטוּר : י"ח חֲלוֹת דְּבִש * מֵאִמְתִּי
 מְטֵמְאוֹת מְשׁוּם מִשְׁקָה * בֵּית יִשְׂרָאֵל אֹמְרִים
 מְשִׁיחַרְחָרֵי ב"ה אֹמְרִים מְשִׁירֶסֶק : י"ב אֹמְרֵי
 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לױ עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְהִנְחִיל לְכָל צְדִיק וְצְדִיק שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 וְעֶשְׂרֵה עוֹלָמוֹת * שְׁנֵאמַר לְהִנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ
 וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אִמְרָא * אֹמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 חֲלֵפְתָא לֹא מֵצָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי
 מִחֲזִיק בְּרַכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַיְשָׁרוֹם * שְׁנֵאמַר
 יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יְתֵן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
 בְּשָׁלוֹם :

סליק

סכום פרקים של כושניות סדר זרעים ע"ד * סדר מועד פ"ה
 פרקים * סדר נשים ע"ה פרקים * סדר נזיקין ע"ד פרקים * סדר
 קדשים ל"ה פרקים * סדר טהרות קכ"ו פרקים * בין הכל חבוש
 מאות ועשרים וארבעה פרקים וסימניך תלמוד בב"ל :
 סכום מסכתות סדר זרעים י"א * סדר מועד י"ב * סדר נשים
 ז' * סדר נזיקין י' * סדר קדשים י"א * סדר טהרות י"ב *
 בין הכלס"ג מסכתות וסימניך וכל"ב"ה ופירושו וכל הדינים במסכת
 יש שמונים השלש בבות לאחד ואינם חושבים מסכת אבות כדי שיהיו
 בין הכל ששים וסייבו דכתיב ששים המה מלכות :
 ויש ו' פרקים שלא נמלא בהם מחלוקת ואלו הן : א מעשר שני פ"ה *
 ב' יבמות פ"ט * ג' שבועות פ"ה * ד' זבחים פ"ה * ה' מעילה פ"ב *
 ו' נגעים פרק ד' :

ספר יצירה

קודם שיקרא ספר יצירה יאמר זה

יהי רצון מלפניך ה' אלטי ואלטי אבותי למען יחודך הקדוש דמתייחד
 בתוך הדם קדמאה ובתוך תלת ראשין דלריך ובתוך שבועה תקונין
 דעתיקא קדישא ובתוך עשר ספירות דאלילות ועשר ספירות דבריאה ועשר
 ספירות דיצירה ועשר ספירות דעשיה * ובתוך חמשה ובינה זעיר ונוקביה
 דתתמלה רחמין עלנא ועל כל ישראל אחנא אמן סלה :
יושב המרומים ומשניה התחתונים * ארון לכל הנאללים * יחיד מיוחד
 אחד מלך נאדר * מאזיל כל הנאלל * בורא כל כבדא * יוצר כל כוזר
 עושה כל נעשה * מני יגיע להשיג אחד מאלפי אלפים ורוב רבי רבבות גדול
 מעלות ורום הסתר סתרי מעשיך כל שכן גדול יצירותיך * ומי יחשוב לדעת
 אחד מאלפי אלפים ורבי רבבות סתרי סודות לפונים בדריאותיך * כל שכן וקל
 וחומר להשיג קצת מן הקצת וחלק מן החלק של אלף אלפי אלפים ורבי רבבות
 מנאלליך שדון יחיד ואין שני מתיחד עמהם יחוד גדול * לכן ה' אלטי גל עיני
 ואביטה כפלאות מתורתך וסלח ומחול והעבר על חטאתי ועונותי ופשעי שחטאתי
 ופשעויתי ופשעשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד היום הזה שאין אני עו פנים
 וקסה ערך לומר לפניך צדיק אני ולא חטאתי אבל חטאתי ועויתי ופשעתי אני
 וכל (רע"ח) אברי (ושס"ה) גידי ועורקי ונפשי ורוחי ונשמתי והכלוים עמי כלנו
 כלאן תעינו בלי רועה וקלקלנו את אשר לא נוכל לתקן אם לא בשפע הרב הבא
 מלמעלה מרום מעלת סדר הצורות היודע מעותי יתקן את אשר שחטתי
 וכני לאור באור תורתך וחשכני משניות ורוח נשבה תסמכני ואבין רו
 תורתך לתמוד ולצא לשמח ולעסוג אמן בן ישי רצון :

והנהלנו על מי מנוחות * שובע שמחות * והצילנו ולכל בני
ביתנו וכל עמך בית ישראל מכל מיני יגון ואנחות * ואל תקחנו
מהעולם הזה עד אשר נתקן כל אשר עותנו ועד אשר נביע
להשלים התיקון אשר עריו נשמוהינו שלוחות * ושמרנו והצילנו
מכל מיני מיתות רעות ומשונות * ולעולם הבא תשביע נפשנו
בצחצחות * תודיענו ארח היום שבע שמחות את פניך נעימות
בימיך נצח :

ובזכות המשנה הקדושה יהי רצון מלפניך אל שדי שתאמר
לצרותינו הי * ותצילנו מהגלות הפר והנמחר ותאכילנו
הנוכח שדי * ותאסוף נדיותנו כדכתיבם כי יתנו בניים עתה
אקבצם * וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו והקד חבלי
משיח מעלינו * ותטה לבתפלות עלינו לטובה * ותספי נורה
דיגהנם שהוא דליק על הלא עסקנא באורייתא ולעינא בה *
ובדהו טיפין דאודריקו למנא * והדרין לאתר יהון על תקיניהון
בזכות אילין משניות * השתא בענלא ובזמן קריב אמן * מתקבל
ונשבת ויום טוב אחר המשניות במקום התהוה האלהים יאמר

יהא רעוא מן קדם אלהא דאלהיא * מארי מלכיא ומגלי רוייא *
בריל זכות משנתא דא קרשתא * הפתח לנא תרין ותלתין
נתיבין דחכמתא * ותגלי לנא חמשים תרעי בינה * ותנהיר עינא
באר רעיא מהימנא * והוליה יתנא חכמתא ומנהיגא * ותשרי
עלנא רוח חכמה וסקדתנו לאלפא ודהורעא * ולא נתנשי מן
תלמודנא לא בעלמא דין ולא בעלמא דאתי *
ויהא רעיתא מן קדמך אל שדי אלהא דאבהתנא דתחרעי
בצלוחתא ובעותנא * ותתמליר חמין טבין עלנא * ותקבל
ברענא קדנא * באילין חיי פרקי משנייתיה די אנחנא מסדרין
בפומנא כל יומא ויומא * נשבח ונהדר לחי עלמא * והוריק לן
חיי בטיבו באיתפנקורת וברכיכות ובשלמא * ונזכי למשלם
תקין נפשנא ולא יהא בן כל מומא ותמלא משאלתנא ובעותנא *
וחדותא ותפנוקא ישתמע בעלמא בהאי יומא דשבתא (וביום טוב
דמיעדא) ובן יהי רצון ונאמר אמן : תחקבל

תו של בע

פירוש המלות

פירוש כל המלות זרות מפוזרות במשניות כפורשים
עם תוספות הרבה מחדש לפי מקומם ועינים :

אות האל"ף

אבוב של קלאים * כלי חרס מנוקב
ככרה כלי שיכנס האש באלונקבים
אבוב רועה * עשב סהסורק משתמש
ממנו לסרוק הכנדים
אבן מסמא * אבן גדול שאינו יכול
להטלטל
אבעיות * עיתים יש אומרים ספישות
אגוריי * זית ששמנו אגור בתוכו
אגם * פרי עץ בל ערבי אגון ובלעו
פירא"ם
אגס * נעילת הדלת
אגרת בקורת * סטר הכרזה שעל ידה
מבקרים המכירה
אדני השדה * הוא ידעוני
אובין * הפרש
אולר * כלי לתקן הקולמוס
אונן * כמין ענק סביכות שפת הכלי
אודיארון * חלון שיש בבית המרחץ
אומן * בלר"י המ"ס שורה
אונקליות * מסמרים של ברזל שרהשיהן
כסופין למעלה
אורה * מלקט תאנים
אותות הגרדין * סימנים שמשמרים
האורגים בכנדים
אוג * פרי אדום ויש אומרים סומ"ק
אוטה * בנין אטוס וסטוס
אוס * אס ועיקר הנגע
אות יום * תכף ומיד
אובין * אגודות של פשתן
אטלס * יום השוק
אידן * למר שיש בין הקליפה לעץ
ערכה

איומל * תער דק וקטן מאד
איטליו * שוק שמוכרין בו כשר חולין
איכר * עובד אדמה
איסטניות * נקבים או שורות
אילוכית * שאין לה שדים ושאר דברים
כנשים
אימה * עץ או קנה שכורכות בו הזמר
וטוות
אספלקית * תחבושת למוכה
אירוס * כלי שיר שמוכין עליה במקל
ומוזיא קול בלע"ז טמבורו
איסות * בריה שאין לה עינים
אכסדרה * מקום מוקף מג מחיצות
אפסרה * באומד ולא במדה
אלל * גיד הזואר
אלפא לשמן * מובחר וראשון לשמן
אלוף * מין חלמית
אלה * מגן עגול
אלית * מקוננת
אליוסטון * עץ מתוק מחמום השמש
שמבשל העכבים
אילפס * מחבת
אלקטיות * בתים עשויין חוץ לעיר
להתקור בהן בקיץ
אלתית * דג ע"ש המקום שלדין
אותו שם
אלונקטית * סדינים
אמבטי * בריכה
אמה * בריכת מים וג"כ כינוי לערות
האיש
אמוס * דפוס של מנעל או דבר אחר
אמרכלין * נשיאים
אנדופי * סיד שמשמין בלדדי המלח
אמפליא * לבוש מגיע עד הארכובה
אנגריא

הגנריא • עבודת המלך
הגנלין • כרתק של עור
הגטיכי • שני כלים מחוברי ומשימים
מים בעליון וגחלים בתחתון
הגיזי • פשתן בלתי סריקה
הגומלין • יין מבושל בדבש ובשמים
הגס • גולן
הגפוריא • כלים חדשים
הגפיקון • שמן מר מאד
הגפליא • כמין בתי רגלים של בגד
הגקטמין • כמין פרטוף אדם על הפנים
הגתיקי • סחורה
הגדאי • עינים קשורים זה בזה והולכים
עליהם במקום ספינה
הגסטיס • בלעז הינדאקו והוא מין לבע
הגסטיס • קר ומזונן
הגסידה • עושיין בקורה פנימה להכניס
בה רגל אדם שאינו יכול ללאת
ממנה
הגכלה • כעין סולה של בחול שגולין
עליו
הגסלה • מושב של ברזל מכוסה עור
לישב עליו בבית הכסא החולה
לעשות רכיו
הגסימון • מטבע שאין עליו כורה
הגסקוטא • קערה
הגספמיא • ספרד
הגספניא • סכר חיילות
הגספקלריא • מראה של זכוכית
הגספתי • כלי שיש לאורנים ככורת חרב
הגסקופה • מפתן הבית
הגסקריא • תורן הספינה
הגסקריטין • תרנוס של לפיחית
הגסתוניות • שפה של תנור
הגפוגדה • חנורה
הגפתיקי • אם לא הפרע לך פה
תהא קאי
הגפיפוריס • כסא של פרקיס ורומן

השכרוע

השכרוע • מין ארז
השך • כינים של איש
השתקד • שנה שעברה

אות הבית

בדוד • כלי שחופרין בו גומות סביב
האילן
בדזה • לשון הגואה
בדודה • בית הכד קטן והכד הוא גת
בוגרת • בת י"ב שנים וששה חדשים
בוגרנין • בתים עשויים חוץ לעיר
בפחות פחות מע' אמה ושירים •
ושם מוכרים מזונות לעובדים
ושבים
ברכיר • דפוס של עור נתון על
הברכיים
בולמוס • חולי הבא מחמת רעבון
בזך • כף
בחל • תחלת ביסול קקרא בחל
בור • שדה שאינה זרועה ולא חרושה
בורך • עץ עקום דומה לברכים
בטות • בריכה שבמרחלאת והוא כמו
אמבטי
בטנים • כלי שיר שמניח המנגן על
בטנו כשמנגן בו
ביב • חרוץ עשוי בקרקע להוילא שובכים
לר"ה
כירון • מידה גדושה
בית הפרס • שדה שנחרש בו קבר
בימוסיאות • מושבות לעז
בעבוע • לשון אבעבועות
ביר • חופר בורות
בית הכביעה • מקום בכלי שאוחז בו
באכבעו
בית הכביעה • מקום בכלי שאוחז
בו כשמוטיט אותו מזה לזה
בית הכד • בית לעשות בו חותים
בית דלפה • הקורות העליונות שנעשות

בשביל הדלף

בית הפקיע • מקום בקלע לשום בו
האבן

בית הרעי • כלי שעושה בו האדם
רכיו

בית השלחין • שדה למהא שחרך
להשקותה

בית הפרוה • שם אדם שהיה חותר
בקיר לראות משם עבודת הכהן
גדול ונהרג שם

בית התורפה • בית הפרוה
בלאות • מטלטלין שבלו

בלבסים • מין תאנים רעים
בלן • מחמם המרחץ

בלשת גויס • חיל שמחפסין הנתיס
בנות שוח • תאנים לבנים מתגדלים

בושר

בנות שקמה • תאנה מורכבת בערמון
בסילקי • טירה גדולה

בעל • שדה שהיא בעמק והיא
מלוחלחת

בעץ • בריל

בגים מזורות • שאינם ראויים לעשות
אפרוחים ואינם ראויים לאכילה

בללל • הוא בלל מדברי והוא קטן
בערכו כנגד

ברסין וברדסין • מיני כסויים של כמר
שמכסים בהם המטה

ברס • כמו אכל

ברקאי • האיר השחר

בתולות • כלונסות של ארז

בתי נירין • החוטים שהאורגין
מעבירים בטבעות

אות הגימל

גבאים • לשון מים מגבא והם חפירות
בקרקע ממי גשמים

גבבא

גבנא • עלים דקים
 גבר • תרנגול
 גבייס • אחוריים של כלי
 גגיות • כלים כמין חביות
 גרוס • מה שעולה על שפת המידה
 גובאי • ארבה
 גודלת • תולעת
 גולמי • כלים שלא נגמרה מלאכתם
 גומס • כוורת
 גומדן • בגד שהוא אמה על אמה
 גושפת • שנועפת כגוש העפר
 גושפין • ענבים שאינם מתבשלים
 כי אם כסוף הקיץ
 גוטראות • כסרים יוצאים מכותל
 העלייה לחן
 גידם • בעל יד קטועה
 גיחור • נבע ארום כהרמון
 גיסטרא • דבר שנחלק לב' חלקים
 גירומין • תוספת שנותן המוכר על
 מאה לטראות
 גלוסקא • ככר לחם
 גלוסטרא • יחד ראשו עם ועגול כיד
 המכתש
 גלכלין • אבנט
 גלעינין • גרעינין
 גמ"א • גימל יובית
 גמ"ויות • פרחי אילן שנדלו
 גיבוסיא • כמו כנוסיא
 גניבים • שליה שהיא כולה חתיכות
 קטנות דומות לתולעים
 גסטראות • כלים להשתין בהם
 גפה • גדר הבנין
 גף • סלס
 גפת • פסולת של ויתים
 גשיים • אונים של כלים
 גפסיים מין סיד ייס' ובלעו
 גן • ניטון של אש
 גרב • שם כלי

גרגר • גל
 גרה • הוואר
 גרגרניות • זוללות
 גרוגרות • תאנים יבשות מפורדות
 גרורות • מה שנגרר מן הכלי בשעת
 עשייתו
 גרופיות • ענבים
 גרדי • אורג
 גרים • חזי סול
 גרוד • ימות החמה
 גריון • שכרי סלים ישנים
 גריון • פול מחותך
 גריון • ככרות עבות
 גרמני • לבן ביותר
 גרע • אומן המקיז דם
 גשש • לשון גוש עפר
 גשים • עלים ארוכים למטה של
 פרקים ועל ידיהן המטה נדבקת

אות הרלית

דברניות • חלות שרודים מהם הדבש
 דוגת • תרים קטן
 דלית • גפן מודלת על גבי עלים
 דולפקו • כלי עץ שמשמין בוללות
 של יין ואוכלים וממנו נותנים
 לשלחן
 דופרה • שטוען פירות ב' פעמים
 בשנה
 דוקטי • דור קטוע ר"ל עקרות
 שאינן יולדות
 דות • בור כנוי על גבי הארץ
 דיוטה • עליה אחת באורך
 דיהס • פהק מן הלובן של שלג
 דיוסטרי • כלי משמש לב' נדדין
 דיר • אומר
 דירא • תולעת שבתים
 דייקני • פוורת שכיב מרע
 דכון

דכון • מקום בולט מהכירה
 דכן • טהור
 דלדולין • כמין מתיכות יוצאות
 תלויות בהם
 דליל • חבל או איזה דבר לקשר
 ברנל התרנגולים
 דלמטיקין • בתי שוקים
 דלעת הרמוזה • שאינה מתמתקת
 כ"א באפר
 דמאי • דין מאי • ספק אם הם
 מעושרים או לאו
 דנדכה • בלעו מיכ"ט
 דפתרא • עור שלא נשלם תקונו
 דקר • יתד
 דרבן • בראש המלמד כמין מסמר
 דק להדריך הבקר
 דרגס • מטה קטנה
 דרכיות • אבנים גדולות ונכסות
 ששם השומרים יושבים
 דרדור • חבית עץ עגולה
 דרקון • גורת נחש

אות ההא

הבקר • כמו הסקר
 הנמון • שלטון
 הוכיר • שדה שלא נחרשה ולא
 נזרעה
 הורסן • נתמשכן
 הילמי • מי מלח
 הירכווין • אישפרגום של גנות
 הימין • אבנט
 היגומא • סעיף
 הלה • האחר
 היסט • לשון נעבות
 הסתק • מקום שכובסין
 הספה • שקפה ממנו באמנה
 הרדעני • עץ גדל על שפת הנהר

ועושה פרחים בשושנים מד עה
 מאד והוא סס המות לכהמה
 הרבונה • הטס אותה על גדה
 הסחיו • תקן הסכין

אות הווא

ורד • שושן

אות הזין

זגנין • עושה זכוכית
 זוכן • נרתק שגיד הכהמה
 זכוי בו
 זוג • מספרים
 זומן • עשוי מסוכין ומים
 זומא ליסטרא • כלי שראשו ה' כף
 להסיר הוהמא מהקדרה וראשו'
 מולג להעלות הבשר
 זון • איזור כמין אבנט
 זונים • מין חיטים רעים
 זוטו • בתחתית הרשת
 זיקין • כוכב שוכבו ארוך
 זיבורית • שדה שהיא כחושה וירמז
 גם כן בית יד של כלי או דבר
 נוסף שיש בכלי באחת מקלותיו
 זיו • אבן או עץ בולט מהסתל
 זיתום • עשוי ממלח וספורים וכרכום
 מדברי
 זלף • שפך בקנקן
 זקס • בהמה הנופחת פגרוטה
 והדס מקלח ומזנק בכח
 זקקים • נוסאים כודות של עור
 זרד • מין אילן
 זרד • או זרב לשון חימום
 זרז • מגורת הכהמה
 אות החית

אות החית

חביונות . חביות קטנות
 חבט . אונס שיש לרצועות של סנדל
 חבר עיר . חברת הכבוד
 חבוק . בנד עב שמשמין על החמור כדי שלא יטנן
 חולדת הסניס . חולדה גדלה בסנה
 חולית הבור . עפר שניטל מן הבור חורור . לבן בעין כעין סכורים חורי . עסה גדולה נאפית ע"ג נחלים חותל . סל מחירות הדקל
 חיות . סימן
 חזית . כמין אבועות דקות
 חזיבא . כמין תפוח של ברזל
 חזן . שמש
 חזוס . חתוך
 חזויית . ילפת
 חזסן . שסתן שאינו מנופץ
 חזרת . הוא חסא לאטוגא בלעו ואותה הגדלה בגינה נקראת חזרת והגדלה בהרים נקראת חזרת גלים
 חטטין . נרב
 חיבן . עירבב
 חילה . דגים טהורין ואין להם קשקשת בעודם קטנים
 חטוורת . קורקובה בלעו
 חלקא . חטה כתושה לשנים
 חמס . זנגביל ויא קמון
 חיסומן . בלעו אזור והוא ברזל טוב
 חיין . מחושה
 חפירות . מקבל השדה בדבר קלוב כך כורים לשנה
 חלכאן . כן המלב

חלנכות . בלעו וירדולאגה
 חלדה . פירוג'
 חלון . מן דג שנים שבו היו לובעים התכלת
 חליא . חלודה
 חליטה . מים רותחים על הקמח חלמא . טיט הנדבק כלובן ביצה חלמית . מאלוה בלעו
 חלף . מן עשב לעשות מחללאות חלתיית . שם ירק ובלשון ערבי כך שמה ובלעו אסאפיטידה
 חמטה . עוגה
 חמילה . מן בנד עב ביותר חמת . כלי עור כמו כאד
 חכיות . עץ שמשמנים בחוטם הבהמה
 חכיכה . שם לוי
 חסיות . הוא שוס ולוף וכללים וכתתי
 חסיה . קופה עשויה מקולים חיפושית . תולעת שחור
 חבב . קנה שעושים ממנו הסוקא"ר חבבים . חביות גדולות
 חבוב . מן ירק
 חבבב . יותרת הכבד
 חרב . עץ בצורת חרב
 חרוב . מן זרע קטנית
 חרוסת . עשוי מפירות וכשמים
 חרוס . שהחוטם שקוע ואינו בולט כלל
 חרחיבא . מין עשב מר
 חרחור . כלי חד כשחופרין הקרקע
 חותך גס השרשים
 חרטום . שהעוף מנקר בו
 חרת . מראה דיו שבשולי הכלי
 חריע . מין כרכוס מדברי
 חרס רדיוני . ע"ש אדריאנוס
 חריץ . מקום עמוק
 חררה

אות היור

חררה . עוגה נאפת ע"ג נחלים

אות השית

טבל . טב לא אינו טוב לאכול
 תבואה שלא הופרש ממנה תרומה ומעשר
 טוטפת . זין שקושרים הנשים על המלח
 טיטרוס . שם כלי
 טופח . מין קטנית
 טופח . לחלותית
 טירת התנור . חדר התנור
 טני . כמו טנא
 טסגי . שנחלק כל חטה לשנים
 טסין . פחי הזהב מתרגמינן טסי דדבבא

טפי . כלי חרס שיש לו בית קבול
 טפיח . פך קטן
 טפיח . אופק של סוס
 טרגים . כל חטה לשלשה
 טורפה . מקום מופקר ועומדת ליפסד
 טרוטי . ארוך
 טרטין . כובעים
 טרטימר . חזי מנה
 טרוסית . מעה קטנה
 טריגין . בית של ג' זוויות
 טרית טרוכה . דגים שנמכרים חתיכות חתיכות
 טרסקל . עשוי מערבה קלופה לאכול עליו הקטן
 טרף . ערב
 טרפעי . משקל מ"א שעורות של
 כסף דרוך
 טרקסין . כותל מפסיק בין ההיכל לקדש הקדשים

יבחושים . יתושים
 יבלת . מין ירק
 יורות הערביים . גומא עשויה בקרקע
 יולא דופן . שנקרעה אמו והואיא העובר דרך לפנותיה שהם הללעות
 יול . עץ שהחרש תופס והטה בו את המחרשה
 יזיע . כמין חדר סביב לכותל הכית מבחוץ
 ייתכין . מלקחים

אות הכף

כבולות . שקושרים האליה למטה
 כבול . בנד תחת הזין שמשים האשה במלח
 כבכות . בנד שקושרים על הרחלים בשעת לידתם
 כביקתי . רדידי
 ככב . כלי שמכסים בו הסל של פת
 ככש . כל דבר שאינו מתבשל כ"א בחומץ או ביון נקרא כיבוש
 כדומין . עץ ארוך ויולאים ממנו אונקליות
 כדור . פלוטה בלעו
 כובד . עץ עגול למלאכת הארינה
 כובלת . כלי כסף או זהב וכוסם בתוכו
 כוו . קיתון
 כוס עיקרין . מין רפואה
 כופח . מקום שפיתת קדרה א'
 כופש . סל גדול
 כופת . חתיכת עבה ורחבה

כוורת . כלי שמאספים בו הדבורים
 לעשות דבש
 כזו . י"א כריה בפני עלמה וי"א
 מורכב מתים וחיה וי"א חיל הכר
 כלכול . סוד שמשמין על המלח
 כחל . דדי הבהמה
 כוליאר . כמין טבעת בראש האשה
 כומסאות . מין כובע
 כור . שלשים סאין
 כוש . פלך שטוות בו הנשים
 כותבת . תמרה
 כותח . עשוי מפת וחלב
 כיוור . מלוייר
 כילון . שראשו חד מלמעלה ורחב
 מלמטה
 כפה . חדר כשיעור קומת אדם ולא
 יותר ורומו ג"כ כמין ע"ג הארץ
 כמין קשת
 כירה . מקום הכחת שתי קדרות
 ככוי . דבר דק שיש בתוך האפה
 כלה עורב . טס של כדול חדה
 כמו סייף
 כלונסות . עץ ארוך כמו קנה של
 רומח
 כלונסון . מין עשב
 כלוסים . מין תאנה
 כלוב . הוא כלי שצדן בו העופות
 כלך . פסולת משי
 כלכלות . סלים
 כמן . ארז
 כמון כי . הוא אות יוגית וזרחה
 שני קוים באלכסון בוקעים אחד
 לאחד בתוך
 כן וכנה . כלי שרטוט הסופרים
 ככימה . תולעים גדלים בפירות
 כסבר . ורע נד
 כסוסטרא . נסה הבולט מבית העליה
 לחן

כסח . חתך העלים בלא שרש
 כסת . שמשים תחת הגוף לשכב
 כף לוקטי . כף יד של עור כדי שלא
 ינקבו הידים בקוים
 כפיסין . חזי לבנה
 כפיה . כמין קופה או כלי
 כפית . שלשלת שקושרים בו הקוף
 וגורי הכלבים
 כפניות . תמרים בעודם סמדר
 כפר . הוא בשם שקורין גרופולי
 כר . שמשמין תחת הראש
 כרוב . בלעז קולים
 כרכס . מין כרוב
 כרקוס . מזור
 כרכור . עץ עשוי כמין מחט לאזורים
 כרס דל . שגכניו דלים ומעטים
 כרישא . כרתי
 כרסס . אפיו
 כריתת . עור קטן
 כתית . מפה שעלה נבי הבהמה
 כתן . אומני פשתן
 כתף . הסרביט האמצעית של
 האשכול

אות הלמד

לכדים . כנגד אמר טרוף בלתי טויר
 וארון
 לכלר . סופר
 לכובין . עור שקושרין על הזכרות
 לבקן . לבן ביותר
 לגין . כד
 להפקיע . להוקיר
 לוברקית . חמור גדול מארץ לובים
 לוטס . תרגום ולוט ולטס
 לוכסן . כמו באלכסון במקצוע
 דרומית מורחית וכו'
 לול . ארוכות שששים בחלוגות
 לוכיאות

לוכיאות . חכיות
 לוף . מין כללים
 לזבו . שפה
 לימודין . מנסרות החכיות
 לכס . אמר שיש בין הקליפה
 לעץ אחר
 לעוים . בלעז ארמואלים
 לפלוף . צואת השינים
 לפתן . שרשו דומה ללפת רחבה
 מלמעלה וקצרה מלמטה ונקרא
 ג"כ לפת הדבר שנאכל עם הפת
 לפס . קדרה
 לופסין . מין ירק כטעם הלפת
 לפסין אירונית . כלי חרס סתומין
 כעין כדור חלל ואחר שמלכנין
 אותו כככסן חותכין אותו בשנים
 לפת . בלעז נאכום
 לשלשלת . דבר טיבוף
 לתך . חזי כור

אות הכס

מאכלות . כינה
 מבעה . היזק הסן
 מאמר . שקדשה בכסף ליבמה
 מארופות . כלים שחופרים בהם
 הקרקע
 מכוי . מלשון מבא העיר
 מכורין . מלה וגדוש
 מכובר . כמין מבצר
 מנג . מין גמי
 מגויר . מחותך
 מגופה . כיסוי של חרס שעל פי
 החכית
 מגורה . אורז
 מגורות . בריכות
 מגדיון . מקום שהעמידו היונים ע"ו
 מגוב . כלי עשוי לנקות התבואה

מנירה . משר
 מנס . קערה
 מנים . מהפך בכף
 מנסיים . בתי שוקים של כחל
 מגריפה . כמו כף
 מדובללת . מדובללת
 מדומע . מעורב חולין ותרומה
 מדהה . מחסר
 מדיר . לשון דיר בהמות
 מדל . כשאיילני הזית הם מעורבים
 עוקר קלת מביניהם
 מדף . כמו נדף כלומר טומאה קלה
 מהוהה . כנגד ישן וכלוי
 מוגמר . מיני ריח שמעשנין בהם הבית
 מזורות . זרות טוות לאור הלכנה
 מוכלי . גלגל לשקע כבור
 מוכין . שערות בולטים מהכנר
 מוהל . מווג
 מוחל . המים היוצאים מן הזיתים
 מוכני . אופן כאופני העגלה
 מוכין . שערות בולטות מהכנר
 מולל . מחבר
 מוליאר . כלי חרס קטן ע"ג גדול
 ונותנים מים בתחתון וגחלים
 בעליון
 מוסטפות . מבוקעות מרוב ביסול
 מופנה . שאין לו אשה
 מוקצה . כלי שקוף בו תאנים
 מורביות . שורות אבנים
 מורדים . שחין כל זמן שלא נתפא
 מוריים . שומן של דגים
 מורשא . מפה
 מורסן . סוכים
 מוסק . מלקט הזיתים
 מודה . כלי לשום בו לידה
 מורה . כלי שזורין בו את התבואה
 בגורן
 מורן . היור שחורין סביב למיטה
 מחול

מחול הכרס • מקום פנוי בין כרס
 לגדר סביב
 מחט של מיתון • שמתחין בו
 האורנים הבגד
 מחץ • כלי עשוי למלאות בו מים
 מחפין • מכסים
 מחק • מה שסוה על שפת המידה
 מטורף • מבובל
 מטולטלת • כמו אך וירמוח ג"כ
 לחתיכה של בגד
 מיפלין • כורתין היבלת מהאילנות
 מיגר • משך זמן
 מיחס • כלי שמחממים בו מים
 מילת • מין עץ שגדלים בו עפלים
 מכחול • כמין מחט לכתוב על לוח
 של שגוה
 מילא • בלעז הגליא
 מיסך • בלעז אורדיר
 מכבר של תמרה • אשפול
 מכבשין • מקרין הריחיים
 מלבן • לוחות שתחת כרעי המטה
 מליח • דג מלוח
 מלוגמא • תחבושת מקמח ותאנים
 מלפסון • קישואין לבנות
 מלטימא • הוא כמו ב' תיבות מלא
 טמא כלומר חפירה מלאה מתים
 מלמולא • כשדיו של אדם מלוכלכות
 ומולל ידו אחת על חברתה נעשה
 על ידו כמין גרגרים
 מלקטת • כלי עשוי ללקט בה את
 הסער
 מלקוט • עור שמשמישים בעיני
 הבהמה
 מלל • ענף של בגד שמשיר האורג
 בראש הבגד
 מלמרא • קורה מזויירת ומכוירת
 ממתחין • מלשון וימתח כהבל
 מכבס • בלעז פרינסה

מערה • הכנים עטרה ולא גמר ביאה
 מפים • פותח
 מפספסין • מפורין
 מחץ • מחללת בלעז איסטירה
 מפסלתן • כלי שמחליקין בו
 הנסרים
 מפקפק • סותר ומנענע
 מפסק • מסיר העלים
 מפשיל • מותח הבגד של עץ
 לאחוריו
 מפה • עור שאינו מעובד
 מקדח • כלי שנוקבין בו הנסרים
 מקפא • מסיר מה שעל היין
 מקק • רקב
 מקולם • פרעיו ובני מעיו תלוין
 חולה לו
 מקפה • מרק של פולין כתושים
 מרדע • מלמד הבקר
 מרה • ארס נחש
 מרון • תרגום כבשים אמריים
 מרח • נקית החיטין ע"י הרוח
 מקצוע • קרן זוית
 מריה • כלי שסוברין בו עצמות
 מרפשה • מקום לפני העליה
 מרביות • ענפים של תאנה
 מרפק • פרק האמצעי שבזרוע
 מרזופין • אמתחות
 מטהיבי • כמו מוהיב דומה לזהב
 מקור • קורנם חד לנקר בו
 הרחים
 מרוב • ליגור קטן
 מרוש • קורה
 מרכוף • סוס של עץ
 מרפק • קובדו בלעז
 מרקד • בלעז סירכיר
 משוט • שמנהיגים בו הספינה רימו
 בלעז
 משטיח • מקום ששוחטין שם
 נכוש • פטיש לשבר אבנים
 כלו

אות הנון

נכרשת • מנורה
 נגס • מהפך האוכל בפיו
 נגר • כעין דרוח
 נדבך • שורה של אבנים
 נדמעה • כתערה
 נובלות • פירות נובלות קודם
 ביסול
 נוו • ל' כלו
 נקוף • העני החובט בזמיו
 נוקפין • משרטין את השור כדי שיפול
 דס בין עיניו
 נוספין • נעורין
 נאוותה • כלי תשמיש לעריסה
 נחיל של דבורים • סנקבצין עם המלך
 שלהס
 נטייבה • שנחרשה היטב
 נטף • גרגרים הנוטפים בסוף
 הסרביט
 נירים • חוט האריג על הקנה שבו
 אורנים
 ניור • בלעז פאפיל
 ניפול • גזול
 ניקון • ברזל הרומח
 ניר • שדה חרישה
 נכש • עקירת העשבים הרעים
 מתוך התבואה
 נכוש • פטיש לשבר אבנים
 כלו

כלו . ומליו מל' אל יליו מעיך
 כמדך . פחות
 כימוס . חוק
 כמוסות . זקנים שתשש כחם
 נמיה . חיה קטנה הורגת היונים
 נכנין . עמודים של אבן נמוכים
 נכס . אדם קטן ביותר
 נטר . לוח
 נעורת . פשתן שגופל כשמנערים אותו
 נפה . כלי שמרקדיו בו הקמח נפון . מין לכוון
 נפש . בנין שעושים על הקבר נפסח . נסדק
 נץ החלב . עשב כשנחתך יולא ממנו חלב
 נלפה . חלף בלעז קפארי
 נלרין . מטיב הדקל
 נקורי . תאנים חורים מפי שרץ בעל הארס
 נקורים . בכרות קטנות
 נקטמין . כלי שיר עשוי כדמות רגל
 נקליסים . הם ב' עמודים בראש ובסוף המטה זען מעמוד זה לעמוד זה ופורס סדין עליו
 נקע . גומה
 נקס . סס שמי ססך בו את כשרו אינו מגדל בו שער
 נשתפה . נתרפה
 נתר . מין אדמה שכובסין בו

אות הסמך

סבלות . דורות
 סגוסן . בנד עב וכולו ללויות סדן . בלעז ויגורנה אינקודיני
 סיברקין . מכנסים וי"א בתי ידים על

על המכה שהיא תחת פרסת הרגל
 סלקוטיות . שם מקום
 סמרטוט . חתיכת בגד
 סמופויא . כלי זמר
 סכבוטין . מין תכשיט תלוי על לחיי הנשים
 סגניות . כלי קטן מעלים לשום בו פירות
 סכל . חתיכת בשר בצורת סכל
 סלק . מוסק איזה דבר לצד אחר
 סנטר . עבד הממונה לשמור העיר
 סניפין . שם לדבר העשוי להחויק דבר אחר
 ספוג . אישפוגה בלעז
 ספן . בעל הספינה
 ספסל . כמו כסא של עץ
 ספר . גבול
 ספר . מגלח
 סקאים . בני אדם העושים שקים
 סקרה . מין אדמה שזובעים בו
 סקורטיא . עור שלזובעים העבדנים
 סקריקון . הורג נפשות
 סרוגין . עושה המרכבות
 סרים חמה . מומעי אמו שלא ראה החמה אלא כשהוא סרים
 סרידה . עריבה קטנה
 סתויות . ענבים שאינם מתבשלים עד ימי הסתיו
 סתתין . מתקני אבנים

אות העין

עבות . עץ ארוך ועב נכנס בתוך

העול
 עביט . תרגום כר הגמל עביטה
 עבירין . נסרים כבדים
 עד . חתיכת בגד
 עדיין . כלי שבו משבר האבנים המעבדים המחרישה
 עדל . מין ירק ודומה לכוון
 עוגין . ברזל קשור בחבל וזרקון אותו בעומק המים לעבד הספינה
 עורדין . בלעז שורבאש
 עוטן . הוא גומה שמניחים שם הזיתים להתעפש
 עולשין . נקרה בערבי הנדיבי ובל"א קרביל
 עומד . כמו אומד
 עובבה . עור המכסה את המרכב
 עין . בגד שכורכין על צוואר הבמה ליתן העול עליו
 עוקה . גומה
 עוקן . זנב
 עושפי . חלק הרחב שבקרדוס
 עידית . שדה שמינה
 עידה . חתיכת לומר או פשתן שאורגים בתוך המטפחות לכו עירה . ספך
 עכחו . ענבתו
 עכביות . בלעז קארדוס
 עלי . עץ גדול ועגול שכותשים בו
 עלעלה . שכירה
 עמילן . עיסת קמח לכסות הקדרה
 ענבל . ברזל המקקש בתוך הזוג
 ענה . כמו וענתך תרכני . או יהיה פירשו לפי מה שתענה הארץ . וי"א כמו ענבה והם גרגרים

ענקולקות

ענקוקלות • ענבים שלקו קודם
 שהביאו שליש כישולם
 עסקניות • מתמטות
 ענין • כלי שזורעים בתוכו
 עקור • שקושים ידיהם ורגליהם
 עקל • כלי עשוי מחבלים ורומז גם
 כן למקום שולי הספינה שמתקבצים
 שם המים
 עקרבנין • עשב שעליה דומות לעקרב
 עקן • נשך
 ערוד • חמור הכר
 עריה • בית הערוה
 עריס • כמו ערס מטה
 ערסן • התקין הסריגין על העצים
 ועירבן
 ערקוס • מקום חכור הירך
 עשת • חתיכה של כרזל כמו שמוציאין
 אותו מן המחבב

אות הפא

פגה • סמדר
 פגושות • חזים רחבים
 פדר • חלב
 פואה • מין זבוע
 פוחח • ערום
 פוליוס • מטפת שהאשה מתכסה
 בה
 פולמוס • חיל גדול
 פוליסום • ריח החוטם
 פוליטיקין • בני פלטרין של מלכים
 פוזדק • מלון אורחים
 פוצע • מסיר חוטי הזמר מעל
 השתי
 פוסקת • מחלקת השער
 פורקדן • מין קטנית
 פורפת • מחברת
 פורכה • היגור גדול

פנדיא • היגור חלול
 פנולות • חלים רחבים
 פנס • עששית של חרס
 פספס • בנד שזבוע בהרבה מני
 גוויגין
 פסקיף • היגור רחב
 פסים לבירות • קרשי עץ סביב
 לבירות
 פסל • נוטל הפסולות
 פלועי • זמים כתושים
 פלום • קודות וירמוז גם כן לסדק
 וקרע
 פלין • נסרים
 פקח • בן דעת
 פקועות • דלעת מדברי
 פקל • הסרת הקליפה
 פקעת • עץ שהנשים מסבכות בו
 את המטה
 פקק • לוח
 פקיעי • קשין של שבולים
 פרגוד חפות • כתונת מכוסה
 פרגול • מחוגה
 פרגין • בלעז דורמידייראש
 פרד • רמונים יבשים שנתפרכו
 פרדסקים • עמודים חלולים
 פרוור • תרנוס מנרשים
 פרוטיות • מין פרדות שאין ידוע אם
 נולדו מסוס או מחמור
 פרוזבול • מין שטר תקון למלוה שלא
 יאבד ממנו בשביעית
 פרון • פלטיין ויש לו שני פתחים
 מכוונים זו כנגד זו
 פרומביא • רסן של כרזל
 פרוודור • אולם הפתח
 פרופה • ראשה כפולה
 פרח • בחור
 פרח • דבר הבולט בראש העמוד
 פרכיגמא • מטבע שפסל

פרכים • כלי התלוי בכירה
 פריפרין • עזים לעשות אפריון
 פרידה • תור או בן יונה
 פרכול • ענבים כרותים עם הזמורה
 פרש • ערך
 פריני • זמים קשים ואינם נפרדים
 פרסקין • בלעז פיסיגו
 פרעות • אבנים גדולות בולטות
 מהגדר וקבר תחתיהן
 פרפרת • פת פרודה בקערה
 פרקליט • מליץ טוב
 פרקליימין • דבר שקושר האיש בו
 מלחו
 פרקליכין • בתי יד של עור
 פרישין • הם חבושים בל' מימיליום
 קוטוניי
 פשה • בקיעה
 פשפש • שרץ ארום עגול כעדשה
 כמלא בכותלי המיטות ורומז ג"כ
 שער קטן בתוך שער גדול
 פתוך • מעורב
 פתקים • כתב בתוך קנה

אות הצרי

צבת • תרנוס מלקחים צבתה
 צבתים • אגודות קטנות
 צואי • זמר שאינו מלובן
 צומת • חבור הגידים
 צוורה • מעלה שהנשים רואין ממנה
 למטה
 צוק • הר גבוה
 צור • סלע מחודד
 צחנה • דגים קטנים כבושים בציר
 ציב • סירכה
 ציכור • שפוד
 ציכורא • כרזל עקום בראש הפלך
 שהאשה טווה בו
 ציזין

פירוש המלות

זיכין • כמו נימין של כשר
 זיקנין • זרי עין
 זיר • מים היוצאים מן הדגים
 המלוחים
 זירן • שטיניו זולגות דמעות תמיד
 ללקת • מקום שהיה בו שחין ונרפא
 ואינו שזה לשאר עור
 זמל • נוטריקון יתה מלאה שיש לה
 כל סימני בגרות
 זמוקים • עכבים יבשים
 זמר גפן • בלעו אלגודון
 זמרמורת • לשון סמר מפחדך בשרי
 זכון • בלעו ראבאכוס
 זפאפה • מין ערבה
 זפירות • סיכובים
 זכור • כלי חרס עשוי לשמות ממנה
 זרורות • דדיהן זרורות
 זרוד • לשון יובש
 זרפי • שני דופנים נוגעים זה בזה
 בלתי נג
 זרס • פנס
 זרלוק • כלי שעל פיו כמין רשת

אות הקוף
 קבותים • קנקנים של חרס
 קדח • מין שחין
 קודח • כוקב
 קוזות • זרורות של אדמה
 קוליגריפון • ברזל שיש לו כמין סיכוס
 להוציא הפת מהתנור
 קוטב • עץ גדול
 קוטלאות • תכשיטי הוואר
 קוליים האספנין • דג שקליפתו דקה
 קולית • כלעס שיש בו מוח
 קולן • עפר הרחיים
 קולבון • דבר קל ומועט
 קוס • מים היוצאים מן הגבינה

 קומפון • שדה ששוקים בו המלכים
 קומקום • כלי חרס גדול
 קוככסאות • עיסה נילושה בשמן
 קוסים • שם כלי
 קוססות • יין רע
 קופד • שרץ שגופו מלא קושים בלעו
 אוריסו
 קופין • סכין גדול
 קופסא • ארגו קטן
 קורדיימה • בקצה מלאה מים ושיט
 לומטה
 קור שבלי • קערה של עץ
 קורפיות • שם כלי על סם מקומו
 קטנים • מין עדשים
 קורדייקוס • שד
 קורניק • מין אוזב בלעו אוריגאנו
 קורט • נדגיר
 קוגדס • ירקות מרים וממתקים אותם
 במים רותחים
 קורקורטה • תחתיה ושוליה
 קטבלאות • עורות נאות
 קטיגור • מליץ רע
 קטלא • תכשיט נתון בזואר האשה
 בדוחק
 קטרב • ב' עצים שהם בב' זידי העול
 קורפיות • כלים חדים שאין להם מושב
 קטס • אפר
 קטבוליא • עור שמזיעים על המטה
 קטף • אילן בלעו סיכובים
 קטפרס • בעין מדרון
 קיבר • פת שאינה נקיה
 קטלא • רכיד של זהב
 קיטון • שם כלי
 קיחותיו • מסנרתיו
 קייטא • שם מלבוש
 קיטע • שנקטע רגלו
 קב • כמין דפוס רגל
 קילור • כחול שנותנים על העין
 קירוס

פירוש המלות

קסר

קירוס • מסרק שבו מכים על הארג
 קיניף • פושט סדין לנוי ע"ג ד'
 עמודים שבד' רוחות המטה
 קינדס • רדרים הנזרעות בגנות
 קיסוס • מין נטיעה בלעו אילירה
 קיפה • תכלין ודק דק שבשולי קדירה
 קיק • גרעינין שבתוך האמר גפן
 קיסות • הם קשואין ירקות
 קלון • בור עמוק
 קלנסין • מקלות שראשן עקומות
 קלח • כשיצאו ב' וג' קנים משורה א'
 שם קלחים
 קלובקריין • יתר שנועלים בו הדלת
 קלטה • קבלה
 קלמריין • כלי שעשוי ליתן בתוכו
 קולמוס ודיו
 קלק • שער שבחזה כנגד הלב
 קלקין • אריג של שער
 קלני • הכי קל
 קלנדא • ח' ימים אחר תקופת טבת
 קלסי כרוב • כמו קלחי
 קלפי • עץ חלול
 קלת • הפרכסת שעושים סביב
 לרחיים לקבל הקמח שלא יפול
 לארץ
 קלתות • קופות
 קמטן • בלעו ארונה
 קמרין • כיסוי לתיבה
 קמטרה • תיבה ששומרין בה
 הכנדים
 קנזבת • עלי ירק מעופסין
 קנזים • כלי כמו כפה
 קנקנתוס • וידריאולו בלעו
 קנזום • בלעו קאנאפו
 קנזיאה • רמאות
 קנטר • מטה של ברזל שיש לבנאים
 לחתות בו הכותל
 קנקילין • כלי שמשמין בו אש גופרית
 ראי • כמו רעי והוא זואה
 ראיון

 לעשן הכנדים
 קסדה • כובע נחושת
 קסדור • שופט ממונה מן המלך
 קסטות • מגדל שנותנין בו כל מיני
 מאכל
 קסיה • בית יד של עור
 קפאה • המסור מה שלמעלה נקרא
 קיפוא
 קפה • ארוך ודק
 קפלסות • כרתי
 קפנדריה • ככנס בפתח זו ויוצא
 בפתח אחר
 קפש • חטף
 קצה • זרע שחור שמימין אותו על
 הלחם בקלת מקומות
 קצות • ליבש וי"א לחתוך
 קזיעות • תאנים כתושים
 קרחת • מקום שאין בו זרע
 קרטוב • רביעית של רביעית הלוג
 קרוסטמל • מין אנסים קטנים
 קירויה • דלעת יבשה
 קרתיסין • יום שתפסה בו עיר רומי
 מלכות
 קרס • התחיל להחמין
 קרסס • חתך
 קרר • בעל הקרון
 קרקס • מין כרוב
 קרקרותיהן • שולי הכלי שכלפי
 הקרקע
 קרתני • בן כפר
 קשתניות • כמין קשת של עץ
 קתדרה • כסא של נשים שרוכבות
 על העגלה
 קת • בית יד

אות הריש

ראי • כמו רעי והוא זואה
 ראיון

רקק . מקום מים רפס וטיט
רשויות . אלוהים
רתוי . כמו ראוי

אות השין

שכולת שועל . שעורים מדכריים
והשכולת כוכב שועל
שבשבת . כסר קטן של ליידי העופות
שבת . אכינו
שדה בזבים . מקום רחוק מעט מבית
הקברות שבזבין שם על המת
שדה הבעל . המסתפק מימי נשמים
שדה הלבן . שאין בו אילן כ"א תבואה
שומית . שום הגדל במדבר
שולה . מסיר מן המים
שובר . שטר ששובר כח הכתובה
שוגמין . קליפי עץ הנקרא שגמון
שומרה שבכרם . תל גבוה
שום בעל בני . חריף שהאכלו זולג
למעות
שוע . חלק
שושבין . ריע בימי החופה
שורפה חיה . בולעה בלי בשול
שופין . אילן מורכב מזית ורמון
שומר . קליפת הפרי
שופין . לימא בלעז
שחולת . מה שנשאר מן הכלי לאחר
שנעשה
שחופות . לא שחור ולא לבן
שחוות . שאוחזין האליה למעלה
שחמתות . אדומה
שחת . תבואה שקורים ומשחיתים
אותה קודם בשולה
שטיח . הלעי על המטה
שיר . כמין אלעגה סביב הלוואר
שירה . מין תיבה
שילחה . רחבה

ראיון . עולת ראיה
ראש תור . קרן זית
רבוכה . כמין חלון חלול
רביא . ילד
רביעה . גשמים
רביעין . חתיכות מרובעות של ארו
רכלל . חמת קטן שמשימים בו
בשמים
רגול . שקושרים ידו על זרועו
רגילה . בלעז וירדולאגאם
רגילות . נפנים ע"ג קרקע מקום
דריסת הרגלים
רדיד . לעיף דק שהאשה מתלכסה
בו
רהיטני . מעלד כלי שמחליק העצים
רוכד . שורת אבני הרלפה וגם
אלטבה של אבני גזית
רודה פת . מוליאו מן התבור
רובע . רובע הקב א' מכ"ד לסאה
רוטב . מרק שבתוך התבשיל
רוקני . ירקות
רוקני . עץ שהמפסלת קבועה בו
רחש . כחש
רחת . כלי שזורין בו התבואה
רטוב . סל לצוד עופות
רמין . י"א שהוא פרי הסנה
ריש . שני חלקים מט' במיל
ריס של עין . עפעף
רכפה . מין עשב לשלקו ומימיו
ממיתים התולעים שבבטן
רמך . פרד נולד מסוס
רמן . אפר כירה
רסק . כחש
רעפים . כלי חרס שמכסים בהם
הנגות
רפת . בית הבקר
רעפים . שעושים מעלים חדשים
דקוקין . בכרות דקות

אות התיו

שיפה . הפאת החטה ככח בידים
שילי . עובר הכמחא בנוף הכהמה
קודם גמר ברייתו
שליא . היא המכסה שעל גוף הולד
במעיי אמו
שיסה . גירה
שיתין . תאנים מדכריות
שיפא . מחלת של גמי לכסות הלבנים
שלולית . שמים נקיים בתוכה תל'
כי ישל זיתך
שלחין . עורות
שלול . עץ חלול כמו קנה
שלק . ירק מבושל
שלשלוהו . הורידהו
שמן שריפה . שנטמא וראוי לשריפה
שמרקיעים . מין ככל חריף
שננות . רצועות
שעויות . בלעז פיגוניש
שעס . קליפי עץ
שפיות . שפה דקה
שפיר . מין קטנית שחור
שפעת . לשון שופע ורבו
שקופות . לשון משקוף
שקיסס . שאין ראשו בולט מאחוריו כלל
שקמה . עץ תאנה של יער
שחלין . כמין בית יד של עור אר נתון
על הורוע
שרובי . בקעה
שרפרף . ספסל
שחס . נקיבת מנופה של חבית

תם

סדר הלימוד

זה סדר תיקון הלימוד מי שרצה לזכות את עצמו לקרוא בכל שנה וסנה כל חמשה חומשי תורה וג' כ נביאים וכתובים ועוד שיתא סדרו מסנה ומלקס בזה האופן חלק כחלק לכל שבוע ושבוע והמסקנות נחלקות כפי ענין של אותו הפרשה

| | | | |
|----------|-----------------------|--------------------|----------------------|
| בראשית | יהושע עד סימן י"א | תהלים עד סימן י"א | מסכת חגיגה : |
| נח | יהושע עד סימן י"ט | תהלים עד סימן כ' | מסכת קנים |
| לך לך | יהושע עד סופו | תהלים עד סימן ל"ד | מס' מעשרות ומעשר שני |
| וירא | שופטים עד ס' י"א | תהלים עד סימן מ"ב | מסכת פאה |
| חיי שרה | שופטים עד סופו | תהלים עד ס' כ"א | מסכת קדושין |
| חולדות | שמואל א' עד ס' י"ג | תהלים עד סימן ס"ה | מסכת ברכות |
| ויזא | שמואל א' עד סימן כ' | תהלים עד סימן ע"ג | מסכת כתובות |
| וישלח | שמואל א' עד ס' כ"ה | תהלים עד ס' ע"ט | מס' מועד קטן והוריות |
| וישב | שמואל ב' עד סימן ו' | תהלים עד סימן ל' | מסכת יבמות |
| מקץ | שמואל ב' עד סימן י"ח | תהלים עד סימן ק"ו | מס' מקוואות |
| ויגש | שמואל ב' עד סופו | תהלים עד סימן קי"ט | מס' כלים |
| ויחי | מלכים א' עד סימן וי"ו | תהלים עד סימן קל"ו | מסכת בכורות |
| שמות | מלכים א' עד סימן יו"ד | תהלים עד סופו | מס' תענית ומגילה |
| ויראה | מלכים א' עד סימן י"ט | היוב עד סימן וי"ו | מסכת מכות |
| בא | מלכים ב' עד סימן ה' | היוב עד סימן י"ב | מסכת יבמות |
| בשלח | מלכים ב' עד סימן י"ב | היוב עד סימן כ' | מסכת עירובין |
| יתרו | מלכים ב' עד סימן י"ח | היוב עד ס' כ"ה | מס' אבות ועבודה זרה |
| משפטים | מלכים ב' עד סופו | היוב עד סימן כ"ח | מסכת בבא קמא |
| תרומה | ירמיה עד סימן ח' | היוב עד סימן ל"ח | מסכת מדות |
| תורה | ירמיה עד סימן י"ז | היוב עד סופו | מסכת טבול יום |
| תשא | ירמיה עד סימן ל"א | האחרונים כולו | מסכת שקלים |
| ויקהל | ירמיה עד סימן ל"ז | סדר השירים כולו | מסכת שבת |
| פקודי | ירמיה עד סימן מ"ט | משלי עד סימן וי"ו | מסכת טהרות וידים |
| ויקהל | ירמיה עד סופו | משלי עד סימן י"ב | מסכת זבחים |
| נז | יחזקאל עד סימן ט' | משלי עד סימן י"ז | מסכת נגחות |
| שמיני | יחזקאל עד סימן י"ז | משלי עד סימן כ"ב | מסכת חולין |
| תזריע | יחזקאל עד סימן כ"ב | משלי עד סימן כ"ז | מסכת נדה |
| מטות | יחזקאל עד סימן כ"ג | משלי עד סימן ל' | מסכת זבים |
| אחרי מות | יחזקאל עד סימן ל' | משלי עד סופו | מסכת כריתות |
| קדושים | יחזקאל עד סימן מ' | דניאל עד סימן ג' | מסכת ערלה |

אמר

סדר הלימוד

| | | | |
|----------|---------------------------|---------------------------|----------------------|
| אמר | יחזקאל עד סימן מ"ג | דניאל עד סימן ו' | מסכת ביצה ויומא |
| בהר סיני | יחזקאל עד סימן מ"ו | דניאל עד סימן ח' | מסכת שביעית |
| בחוקותי | יחזקאל עד סופו | דניאל עד סופו | מסכת עירובין |
| במדבר | ישעיה עד סימן ה' | רות כולו | מסכת מכשירין |
| בשא | ישעיה עד סימן ט' | עזרא עד סימן ה' | מסכת נזיר וסוטה |
| שלח לך | ישעיה עד סימן כ' | נחמיה עד סימן ד' | מסכת חלה |
| קרח | ישעיה עד סימן כ"ד | נחמיה עד סופו | מסכת תרומות |
| חקת | ישעיה עד סימן כ"ט | דברי הימים א' עד סימן י"א | מס' פרה |
| בלק | ישעיה עד סימן ל"ג | דברי הימים א' עד סימן י"א | מסכת אהלות |
| פינחס | ישעיה עד סימן מ' | דברי הימים א' עד סימן י"ז | מס' בבא בתרא |
| מטות | ישעיה עד סימן מ"ד | דברי הימים א' עד סימן כ"ג | מסכת נדרים |
| מסעי | ישעיה עד סימן מ"ט | דברי הימים א' עד סופו | מסכת עדיות |
| דברים | ישעיה עד סימן כ"ח | מגלת איכה כולה | מסכת בבא מציעא |
| והתחנן | ישעיה עד סופו | דברי הימים ב' עד סימן ד' | מסכת שבעות |
| עקב | הושע עד סימן וי"ו | דברי הימים ב' עד סימן ח' | מסכת בלאים |
| רה"ק | הושע עד ס' י"ב | דברי הימים ב' עד ס' י"ד | מס' פסחים ור"ה וסוכה |
| שופטים | הושע עד סופו | דברי הימים ב' עד סימן כ"ד | מסכת סנהדרין |
| כי תלך | יזאל ועמוס כולם | דברי הימים ב' עד סימן כ"ז | מסכת גיטין |
| כי תבא | עובדיה יונה מיכה כולם | דברי הימים ב' עד ס' ל"ד | מס' בכורים |
| כלבים | נחום חבקוק נפחיה חגי כולם | דברי הימים ב' עד סופו | מס' מעילה |
| וילך | זכריה עד סימן י"א | קהלת עד סימן ה' | מסכת דמאי |
| האזינו | זכריה עד סופו | קהלת עד סימן ט' | מסכת עוקצין |
| | וזאת הכרחה מלאכי כולו | קהלת עד סופו | מסכת תמורה |



1 of 5 - copy - surface - Volume 1